

TOURIST

Co-funded by the
European Union
and the European Union

ร่วมตีพิมพ์

ข้อมูลโครงการ	
ชื่อโครงการเต็ม	ศูนย์ความสามารถเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและกลยุทธ์การจัดการทางการเงินที่เป็นนวัตกรรมใหม่เพื่อเพิ่มผลกระทบเชิงบวกของการท่องเที่ยวในท้องถิ่นในประเทศไทยและเวียดนาม
ตัวย่อโครงการ	TOURIST
โครงการเลขที่	585785-EPP-1-2017-1-AT-EPPKA2-CBHE-JP
โครงการจัดหาเงินทุน	Erasmus+ KA2
ผู้ประสานงานโครงการ	FH Joanneum

TOURIST สมาคม:

สหภาพยุโรป

FH Joanneum Gesellschaft MBH(ออสเตรีย), ผู้ประสานงานโครงการ

University of Alicante (สเปน)

Haaga-Helia University (ฟินแลนด์)

ประเทศไทย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยพายัพ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สถาบันการท่องเที่ยวฐานชุมชนแห่งประเทศไทย

เวียดนาม

มหาวิทยาลัยฮิว

มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ฮานอย

มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์โฮจิมินห์ซิตี

กิตติกรรมประกาศ:

ถึงเจ้าหน้าที่ที่ทุ่มเทในสถาบันพันธมิตรที่ลงทุนอย่างแท้จริงในความสำเร็จของโครงการนี้ และมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการประชุมกลุ่มโฟกัสและการประชุมปรึกษาหารือภายในศูนย์ความสามารถ ซึ่งให้ข้อมูลจำนวนมากที่สุดที่ใช้ในการวิเคราะห์นี้
เช่นเดียวกับคณะกรรมการยุโรปสำหรับการสนับสนุนและร่วมทุนโครงการนี้ผ่านโครงการ Erasmus+

ดัชนี

คำนำ.....	7
การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและกลยุทธ์การจัดการทางการเงินที่เป็นนวัตกรรมใหม่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นอย่างไร	12
1. หมู่เกาะในแม่น้ำโขง สุขุมชนแห่งความยั่งยืน	13
1.1. คำอธิบายสั้น	13
1.2. ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว.....	14
1.3. ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ	19
1.4. คำแนะนำที่เป็นไปได้.....	20
2. การจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน: กรณีบ้านมาบเหียง ปลายทางท้องถิ่น ในจังหวัดปราจีนบุรี	22
2.1. คำอธิบายสั้น	22
2.2. สังคมและการท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อสังคม.....	23
2.3. ผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	24
2.4. ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว.....	25
2.5. การพัฒนาอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยว	26
2.6. ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ และข้อเสนอแนะที่เป็นไปได้.....	27
3. การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน: กรณีของ Da Bac.....	29
3.1. คำอธิบายสั้น	29
3.2. ผลกระทบต่อการท่องเที่ยว.....	30
3.3. การพัฒนาอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยว	32
3.4. ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ	35
3.5. คำแนะนำที่เป็นไปได้.....	38
4. กรณีเกาะเกร็ด.....	40
4.1. คำอธิบายสั้น	40
4.2. สังคมและ ผลกระทบต่อการท่องเที่ยว	41
4.3. ผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	41
4.4. ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว.....	42
4.5. การพัฒนาอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยว	43
4.6. ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ	44

4.7. คำแนะนำที่เป็นไปได้.....	45
ประเด็นปัจจุบันเกี่ยวกับกลยุทธ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและนวัตกรรมการจัดการทางการเงินในเอเชียและยุโรป	46
1. การพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น. นของชุมชนมุสลิมกรณีศึกษา บ้านบางหวาน ตำบลกมลา	47
มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์.....	47
1.1. การแนะนำ.....	47
1.2. วัตถุประสงค์	48
1.3. ขอบเขตการศึกษา	48
1.4. หา.....	49
1.5. สรุป	52
2. ท่องเที่ยวตกปลาเชิงนันทนาการ เชื้อนแมงดาสมบูรณ์ชลอุทยานแห่งชาติศรีลานนา เชียงใหม่	55
2.1. บทนำ	55
2.2. การพัฒนาเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว	55
2.3. ความท้าทายที่สำคัญ	56
2.4. โซลูชันที่มีศักยภาพ	58
3. การพัฒนาศักยภาพของทัวร์คลอง Nhieu Loc - Thi Nghe ในนครโฮจิมินห์. 61	
3.1. คำอธิบายสั้น	61
3.2. สังคมและการท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อสังคม.....	63
3.3. ผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	64
3.4. ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว.....	64
3.5. ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ	66
3.6. คำแนะนำที่เป็นไปได้.....	67
4. การนำแบบจำลองคลัสเตอร์ย่อยการท่องเที่ยวมาประยุกต์ใช้กับการวางแผนพัฒนาชุมชนบท: กรณีศึกษาหมู่บ้านแก่งเรือในประเทศไทย	70
4.1. บทนำ	70
4.2. พื้นหลังทางทฤษฎี	71
4.3. การพัฒนากลุ่มย่อยการท่องเที่ยวในหมู่บ้าน.....	75
5. มีทางเลือกอื่นสำหรับการท่องเที่ยว (อย่างยั่งยืน) ในช่วงวิกฤตโรคระบาดหรือไม่? การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทางเลือกการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในประเทศเนปาล: กรณีของพื้นที่อนุรักษ์อันนาปุระ (ACA)	79
5.1. บทนำ	79

5.2.	บริบท	83
5.3.	ระเบียบวิธี.....	87
5.4.	ผลลัพธ์	89
5.5.	บทสรุป.....	92
5.6.	คำแนะนำ	93
6. อิทธิพลของ โควิด -19		
ต่อการวางแผนและทัศนคติในวันหยุดของนักท่องเที่ยวชาวฟินแลนด์.....		97
6.1.	บทนำ	97
6.2.	โควิด -19 เป็นวิกฤตที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพในการท่องเที่ยว.....	97
6.3.	วางแผนวันหยุดช่วงโรคระบาด.....	98
6.4.	เที่ยวหลังโควิด-19	101
6.5.	บทสรุป.....	102
หนทางข้างหน้าหลังวิกฤตโควิด-19		104
1. คุณจะส่งเสริมกระบวนการที่ยั่งยืนได้อย่างไร		
กฎทั่วไปข้อใดสามารถช่วยในการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืนที่ประสบความสำเร็จได้		105
1.1.	กฎข้อแรก: ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหากไม่มีความกระตือรือร้น!.....	106
1.2.	กฎข้อที่สอง: หากคุณต้องการเข้าถึงผู้คนให้ประสบความสำเร็จ คุณต้องตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลของพวกเขา	107
1.3.	กฎข้อที่สาม: การบีบบังคับและความรุนแรงทำลายความยั่งยืน ความกระตือรือร้นเติบโตผ่านการชื่นชมและไว้วางใจ	107
1.4.	กฎข้อที่สี่: หากไม่พบวิธีแก้ปัญหาที่น่าเชื่อถือสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายในระยะสั้นอันเป็นผล มาจากการเปลี่ยนแปลง ความพยายามก็จะล้มเหลว	108
1.5.	กฎข้อที่ห้า: การส่งเสริมความกล้าหาญเป็นมาตรการที่สำคัญที่สุดในการเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน 109	
2. ผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดกวังนินห์		110
2.1.	คำอธิบายสั้น	110
2.2.	ผลกระทบจากโควิด-19	111
2.3.	คำตอบปลายทาง	113
2.4.	เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน.....	114
2.5.	คำแนะนำที่เป็นไปได้.....	115
ผู้เขียนใช้แบบจำลอง SWOT เพื่อชื่นชมเพิ่มเติมเกี่ยวกับโอกาส สูตร จุดแข็ง และจุดอ่อนของกวังนินห์เมื่อแพร่ระบาดของโควิด-19 ดังนั้น		

ข้อเสนอแนะพื้นฐานบางประการจึงถูกเสนอโดยอิงจากการวิเคราะห์ SWOT ที่แสดงด้านล่าง	115
3. ผลกระทบของ โควิด-19 ต่อภาคการท่องเที่ยว Thua Thien Hue และการตอบสนองของจุดหมายปลายทาง.....	118
3.1. คำอธิบายสั้น	118
3.2. ผลกระทบจากโควิด-19	120
3.3. คำตอบของปลายทาง	121
3.4. เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	122
3.5. คำแนะนำที่เป็นไปได้.....	126
4. บรรเทาผลกระทบจากโรคระบาดในเวียดนาม: กรณีของ The Grand Hotel Saigon	128
4.1. The Grand Hotel Saigon: คำอธิบายสั้น	128
4.2. ผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	129
4.3. ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ	132
4.4. คำแนะนำที่เป็นไปได้.....	132
5. ประเทศไทยกับโควิด-19	134
5.1. พื้นหลัง	134
5.2. การท่องเที่ยวโดยชุมชน (CBT) และ โควิด -19	135
5.3. การปรับตัวด้านการท่องเที่ยวในชุมชน โควิด -19	135
5.4. ข้อเสนอแนะสำหรับการสนับสนุนของรัฐบาล	138
6. การสร้างและปฏิรูปแหล่งท่องเที่ยวสำหรับลูกค้าในประเทศแม้โคโรนา.....	141
6.1. บทนำ	141
6.2. โอกาสจากวิกฤต	142
7. ผู้ให้บริการประสบการณ์ชาวฟินแลนด์กำลังจะหมุนเวียนหรือไม่?	146
7.1. บทนำ	146
7.2. กรอบทฤษฎี	147
7.3. วิธี.....	150
7.4. ผลลัพธ์.....	152
7.5. อภิปรายและข้อสรุป	156

คำนำ

การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดและเติบโตเร็วที่สุด (Kaiwa, 2560; WEF, 2560) ก่อนหน้านี้จัดเป็นภาคที่ไม่ก่อให้เกิดการผลิต

โดยมีผลกระทบเพียงเล็กน้อยต่อเศรษฐกิจเนื่องจากการมุ่งเน้นที่กิจกรรมยามว่าง (Vanhove, 2554).

ด้วยการมีส่วนร่วมของอุตสาหกรรมการเดินทางและการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลก (ต่อไปนี้เป็น GDP) มากกว่า 10% มุมมองเปลี่ยนไปตามความคาดหวังก่อนเกิดโควิด-19 จะเข้าใกล้ 12% ของ GDP โลกภายในปี 2571 รวมถึงโดยตรง การมีส่วนร่วมทางอ้อมและชักจูง

ต้องเน้นย้ำว่าการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญมาก (ดูรูปที่ 1) เนื่องจากนอกเหนือจากการมีส่วนร่วมใน GDP แล้ว ยังเกี่ยวข้องกับการผลิตในวงกว้างและมีจำนวนมหาศาลในการสร้างงาน (เกือบ 10% ของทั้งหมด การจ้างงาน).

รูปที่ 1 เหตุใดการท่องเที่ยวจึงมีความสำคัญ

ดังนั้นภายใต้สถานการณ์ปกติจึงถือเป็นข้อได้เปรียบหลัก

ข้อเท็จจริงที่ว่าอุตสาหกรรมการเดินทางและการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในภาคส่วนบริการที่มีความเกี่ยวข้องมากที่สุด อย่างไรก็ตาม ภายใต้บริบทของการระบาดใหญ่

สิ่งนี้กลายเป็นความท้าทายเนื่องจากวิกฤตสุขภาพที่เกิดขึ้นจากไวรัสโคโรนา (โควิด-19)

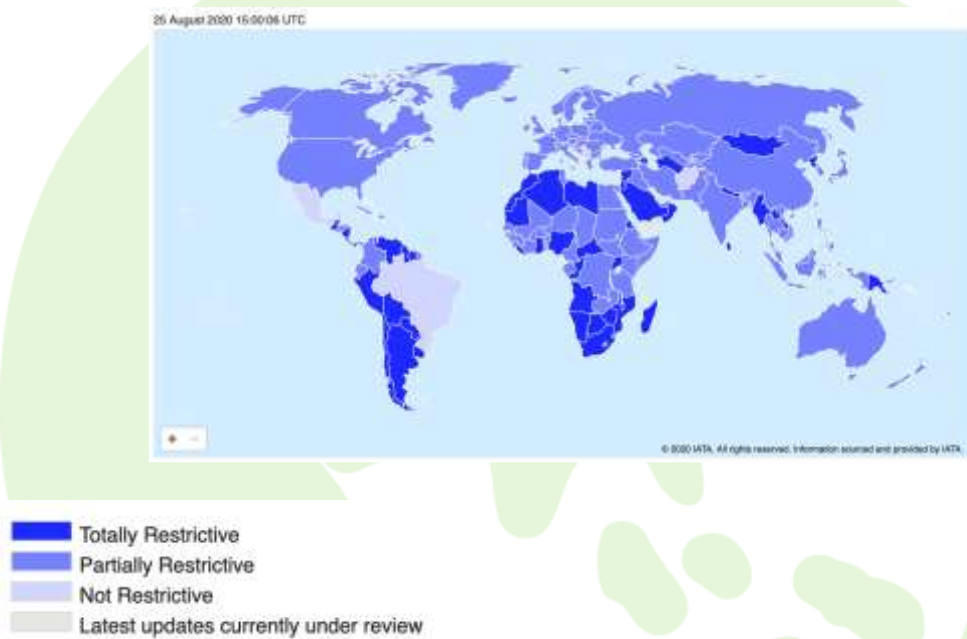
หมายถึงการใช้มาตรการกักกันประชากรในวงกว้างและการหยุดชะงักของกิจกรรมในภาคเศรษฐกิจต่างๆ รวมถึงการปิดชายแดน อันดับแรกในภาคหลัก

ภูมิภาคอุตสาหกรรมของจีนและต่อมาในเกือบทุกประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่

มที่สำคัญบางแห่ง มีส่วนสนับสนุนการคาดการณ์ว่าการค้าระหว่างประเทศที่ลดลงในปี 2563 จะมากกว่าที่เคยเกิดขึ้นในปี 2552 มาก องค์การการค้าโลกคาดการณ์ว่าการค้าโลกจะลดลงในปี 2563 ระหว่าง 13% ถึง 32% ต่อปี

อันที่จริง ไม่ใช่แค่การปิดพรมแดนในช่วงแรกของการระบาดใหญ่ แต่ยังรวมถึงข้อจำกัดการเดินทางมากมายตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา (ดูแผนที่ 1) ซึ่งเป็นหนึ่งในการตอบสนองครั้งแรกต่อการระบาดใหญ่

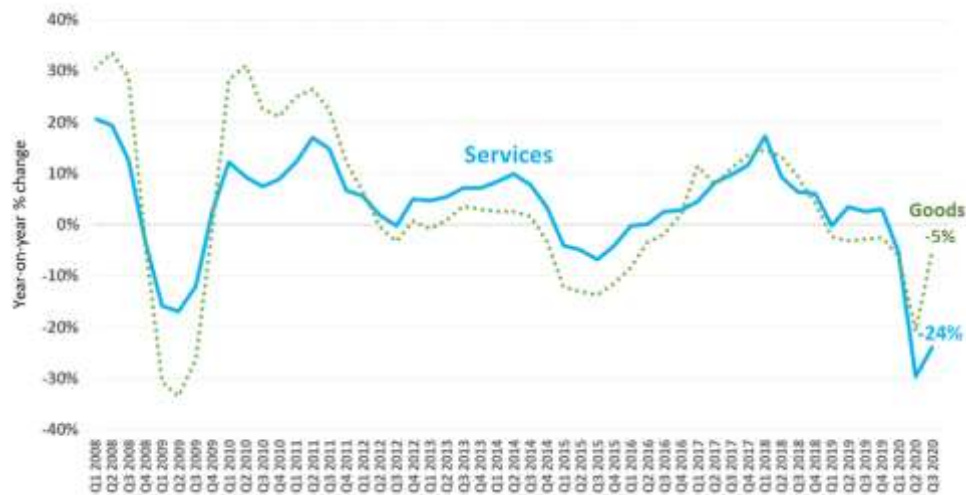
แผนที่ 1. ข้อ จำกัด การเดินทางเนื่องจาก โควิด-19

หมายเหตุ: Totally restrictive – จำกัดทั้งหมด; Partially restrictive – จำกัดบางส่วน; Not Restrictive - ไม่ จำกัด; Latest updates currently under review – อัปเดตล่าสุดอยู่ระหว่างตรวจทาน. ที่มา: IATA (25 ส.ค. 2563) สามารถดูได้ที่ <https://www.iatatravelcentre.com/world.php>

เป็นผลให้หลายภาคส่วนได้รับผลกระทบอย่างมากโดยเฉพาะการค้าสินค้า แต่ส่วนใหญ่การค้าบริการโดยลดลงประมาณ 30% ในช่วงไตรมาสที่สองของปี 2563 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปี 2562 (ดูรูปที่ 5)

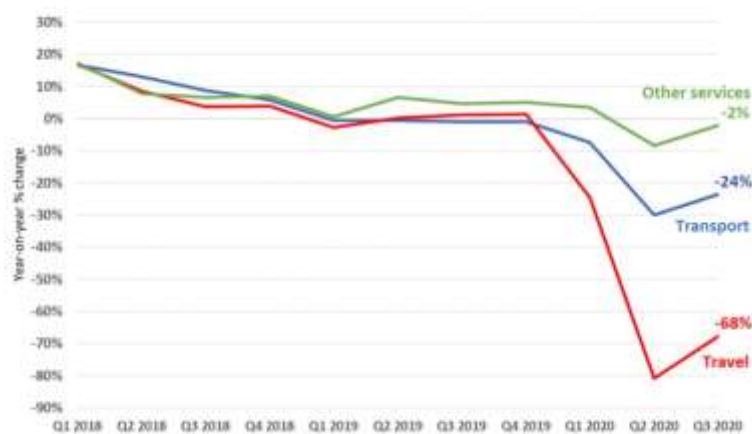
รูปที่ 5. วิวัฒนาการของการค้าบริการทั่วโลก

หมายเหตุ: Services – บริการ; Goods – สินค้า. ที่มา: WTO (https://www.wto.org/english/news_e/news21_e/serv_26jan21_e.htm).

อันที่จริง เมื่อพิจารณาจากลักษณะของบริการแล้ว ไม่สามารถจัดเก็บได้ ความต้องการที่ลดลงทำให้สูญเสียรายได้จำนวนมากอันเนื่องมาจากเที่ยวบินที่ถูกยกเลิก วันหยุดพักผ่อนในต่างประเทศ มื้ออาหารในร้านอาหาร และกิจกรรมทางวัฒนธรรม/สันทนาการ สถานการณ์ที่ดูเหมือนเป็นจริงมาเป็นเวลานาน ช่วงเวลา. ดังที่แสดงในรูปที่ 6 การเดินทางยังคงเป็นภาคบริการที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด โดยลดลง 68% ในระดับโลกเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปี 2562 รายได้จากการท่องเที่ยวระหว่างประเทศลดลง 88% ในละตินอเมริกาและแคริบเบียน และ 80% ทั้งในทวีปเอเชีย และแอฟริกา 78% ในอเมริกาเหนือ และ 55% ในยุโรป

รูปที่ 6. วิวัฒนาการของการค้าบริการ

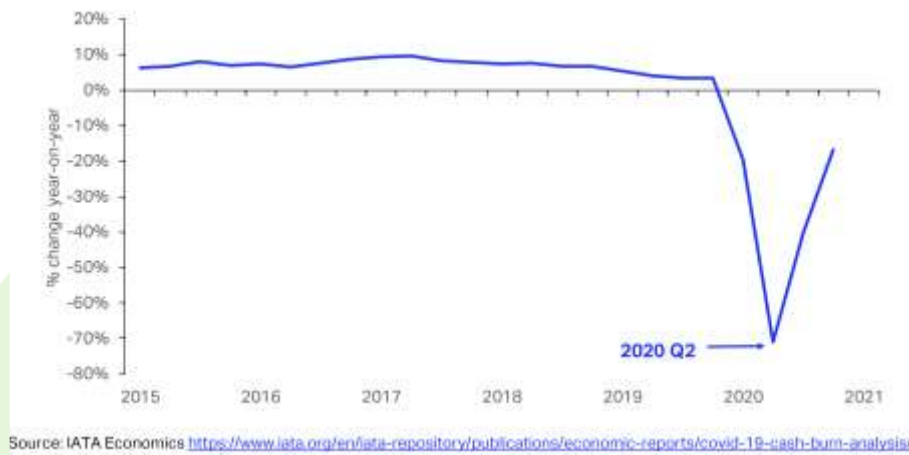

หมายเหตุ: Other services- บริการอื่นๆ; Transport

- ขนส่ง; Travel – การท่องเที่ยว. ที่มา: การประมาณการของ WTO-UNCTAD-ITC

ในส่วนของหมวดการขนส่ง สมาคมขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ (IATA) คาดการณ์ว่ารายได้จะลดลง 70% ในไตรมาสที่สองของปี 2563 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปี 2562

รูปที่ 7 วิวัฒนาการของการขนส่ง

การลดลงอย่างมากของการเชื่อมต่อทางอากาศระหว่างเมืองต่างๆ ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2563 นั้นมองเห็นได้ชัดเจน แต่ในขณะเดียวกัน ความเชื่อมโยงเหล่านี้มีความสำคัญต่อการฟื้นตัวของการค้าระหว่างประเทศ ห่วงโซ่อุปทาน การลงทุน และการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก

แผนที่ 2 การเชื่อมต่อทางอากาศในเดือนมีนาคม 2562 กับมีนาคม 2563

ที่มา: IATA (2563) <https://www.iata.org/en/iata-repository/publications/economic-reports/covid-19-wider-economic-impact-from-air-transport-collapse/>

อุตสาหกรรมการเดินทางและการท่องเที่ยวมีความสำคัญมากทั้งในประเทศไทยและเวียดนาม
อันที่จริง

รายได้และการลงทุนที่ขับเคลื่อนโดยการท่องเที่ยวระหว่างประเทศนั้นมีความสำคัญต่อการบัญชีประมาณ 22% ในประเทศไทยและ 9% ในเวียดนาม (IATA และ World Travel and Tourism Council, 2562)

รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและกลยุทธ์การจัดการทางการเงินที่เป็นนวัตกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับกรณีของประเทศไทยและเวียดนามมีอยู่ในหน้าต่อไปนี้
เนื่องจากบริบทการระบาดในปัจจุบัน มุมมองของภาวะแทรกซ้อนนี้เป็นทั้งก่อนและหลัง โควิด -19

**การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและ
กลยุทธ์การจัดการทางการเงินที่เป็นนวัตกรรมใหม่ใน
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็น
อย่างไร**

1. หมู่เกาะในแม่น้ำโขง สุขุมชนแห่งความยั่งยืน

ศ.ชุง ฮวง ชวง*

มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ นครโฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม

1.1. คำอธิบายสั้น

ชุมชนชาวเกาะที่ตั้งอยู่ใจกลางแม่น้ำโขงแห่งนี้อาศัยและทำงานบนพื้นที่ที่ทอดยาวบนกิ่งก้านของแม่น้ำโขงแห่งนี้เป็นเวลาหลายปี พวกเขามีพืชผลข้าวทุกปี การทำฟาร์มกุ้งและปูเมื่อน้ำกลายเป็นเค็ม มะพร้าวปลูกเป็นเงินสดเพิ่ม และผลิตภัณฑ์ฟาร์มอื่นๆ

ที่มาจากกิจกรรมในชนบทตามปกติเพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในวันหยุด

ล้อมรอบด้วยน้ำจึงรู้วิธีใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาตินี้

พวกเขาพึ่งพาตนเองได้หลายชั่วอายุคนและเลือกที่จะปกป้องจากแสงไฟของเมืองและความหรรษาทั้งหมดของการตั้งค่างานสังคมในเมืองที่ทันสมัยซึ่งอยู่ไม่ไกลเกินไป

พวกเขาติดตามชีวิตที่มีสุขภาพดีเรียบง่ายที่พวกเราหลายคนสามารถอ่านได้จากนิตยสารหรือความฝันเท่านั้น

ผู้คนต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกันในชุมชนที่ใกล้ชิดสนิทสนมเพื่อแบ่งปันวัฒนธรรมแม่น้ำที่พิเศษมาก พวกเขาสร้างบ้านเรือน เลี้ยงไก่ และดูแลนาข้าวตรงข้ามกับทางเดินดินตามแถวของต้นปาล์มนิภา สิ่งเหล่านี้อาจสิ้นได้ในช่วงมรสุมเมื่อคุณพยายามไปที่ท่าจอดเรือเพื่อข้ามฟากทุกวัน ชีวิตสงบและชีวิตมีค่า

รูปที่ 1: มุมมองมุมสูงของเกาะ Con Chim บนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง

ที่มา: vietnambybike.com

เกาะนี้ชื่อว่าคอนฉิม เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน Hoa Minh จังหวัด Tra Vinh Con Chim อยู่อีกฟากหนึ่งของแม่น้ำ

ซึ่งคุณสามารถไต่ขึ้นไก่ออนเข้าบอกว่าถึงเวลาเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการทำงานภาคสนาม มีนักท่องเที่ยวน้อยหรือไม่มีเลย

และผู้มาเยี่ยมส่วนใหญ่เป็นสมาชิกในครอบครัวที่มาเยี่ยมเยียนกันในช่วงวันหยุดและงานฉลองเทศกาลปีใหม่ประจำปี แต่สิ่งต่าง ๆ เปลี่ยนไปเมื่อการไหลของแม่น้ำเปลี่ยนแปลงบ่อยมาก จากนั้นมรสุมมาซ้ำและฤดูร้อนก็ร้อนขึ้นและยาวนานขึ้น

บางครั้งภัยแล้งรุนแรงถึงขนาดครอบครัวต้องซื้อน้ำเพื่อรักษาพืชผล

สิ่งที่พวกเขาคิดว่าจะได้รับสำหรับฤดูกาลนั้นน้อยกว่ามากเนื่องจากค่าน้ำที่เพิ่มขึ้น

ข่าวนี้ซ้ำแล้วซ้ำอีกว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอยู่ที่นี่กับเรา

ชาวบ้านรู้อะไรเรื่องนี้และพยายามอย่างเต็มที่เพื่อรับมือกับข้อเรียกร้องใหม่ๆ

1.2. ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

เป็นโอกาสพิเศษที่ฉันได้มีส่วนร่วมในโครงการนี้

ได้เดินทางไปทำความเข้าใจกับจังหวัดสองสามครั้งแล้วจึงเข้าร่วมทีมผู้เชี่ยวชาญและนักวิจัยที่อยู่ในสังกัดมหาวิทยาลัยแห่งชาติโฮจิมินห์ซิตี้

เรากลายเป็นเพื่อนร่วมงานและเคยทำงานในเดลด้าตั้งแต่เริ่มแรก

สามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงเป็นจุดสนใจใหม่ของความพยายามของรัฐบาลในการพัฒนา

และเราตอบสนองต่อการเรียกร้องนี้ ด้วยความท้าทายที่กล่าวไว้ข้างต้น

เราต้องให้ความสนใจอย่างใกล้ชิดกับภูมิภาคทั้งหมดที่มีประชากรประมาณ 20 ล้านคน ไม่เพียงแต่เป็นศูนย์การผลิตอาหารที่ผสมผสานการเกษตรกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเท่านั้น

แต่ยังเนื่องมาจากคุณภาพของดินที่เต็มไปด้วยตะกอนในแม่น้ำทุกปี

จึงทำให้พืชผลและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำหลากหลายชนิดมาจากดินและน้ำของปากแม่น้ำ

นอกจากนี้ยังมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ที่ปะปนอยู่ท่ามกลางผืนน้ำ

ผืนผ้าใบแห่งทัศนียภาพและผู้คนหลากหลายสีสันทัดตูดนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

เดลด้ากลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากเป็นเวลาหลายปี

ภาคใต้ของเวียดนามหรือสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงนี้มีแนวชายฝั่งที่ค่อนข้างยาวที่หันหน้าเข้าหาแ

หลังน้ำขนาดใหญ่สองแห่ง: มหาสมุทรแปซิฟิกหรือทะเลตะวันออกที่เรียกว่าที่น้และอ่าวไทย

จังหวัดที่มีพรมแดนติดกับแนวน้ำทะเลเป็นจังหวัดที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด

พวกเขาต้องเผชิญกับพลังธรรมชาติที่แข็งแกร่งในแต่ละปีที่มาจากทั้งสองด้านของคาบสมุทรในขณะเดียวกันก็ผลิตเพลินไปกับที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์

ลักษณะพิเศษอีกประการหนึ่งคือ แม่น้ำโขงที่จุดเข้าสู่เวียดนามจากกัมพูชา

แยกออกเป็นหลายสาขาซึ่งก่อตัวเป็นภูมิภาคที่ราบเรียบมากกว่าพื้นที่เกิดฝนตกหนักหรือน้ำท่วม

ยังสามารถสร้างภัยพิบัติด้านสภาพอากาศได้ การดำรงอยู่ด้วยสภาพเช่นนี้ทุกปี

ตัวละครของผู้คนถูกสร้างขึ้นบนความยืดหยุ่นที่แข็งแกร่ง

และพวกเขาได้ทำให้เดลต้าเป็นศูนย์กลางข่าวของคนทั้งประเทศมาเป็นเวลากว่าสามร้อยปี
จำเป็นต่องู

เดลต้าเป็นศูนย์กลางด้านความมั่นคงด้านอาหารและการผลิตประจำปีไม่ได้มีไว้สำหรับประเทศเท่านั้น
น แต่ยักรวมถึงทั่วทั้งภูมิภาคของแผ่นดินใหญ่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หากจำเป็น

ลักษณะพิเศษอีกประการหนึ่งของเดลต้าคือความหลากหลายในประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์
คลื่นผู้อพยพจำนวนมากมาจากภาคกลางของเวียดนาม ชายฝั่งทะเลตะวันออกของจีน
และกลุ่มชาติพันธุ์จามที่มาจากทะเลใต้ก่อให้เกิดภาพโมเสกชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่อย่างกลมกลืน
พวกเขาผสมผสานกันได้ดีกับประชากรเขมรที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ค่อนข้างนานในภูมิภาคนี้
ดังนั้นจังหวัดนี้จึงห่างไกลจากการเป็นชุมชนชาติพันธุ์เดียว
แต่แท้จริงแล้วมีลักษณะที่หลากหลายซึ่งอาศัยและทำงานร่วมกัน
ภาคเหนือของเวียดนามมีความแตกต่างในแง่ที่ว่ากลุ่มชาติพันธุ์อาศัยอยู่บนที่สูงห่างจากที่ราบลุ่มส
วนใหญ่ การแลกเปลี่ยนและการติดต่อกันเป็นระยะๆ จนกระทั่งเมื่อไม่นานมานี้
คุณสามารถค้นพบความแตกต่างในแง่ของการทำงานร่วมกัน การพึ่งพาอาศัยกัน
และการสนับสนุนซึ่งกันและกัน ดังคำพูดที่ว่า “Tứ hai giai huynh đệ”
(ทุกคนเป็นพี่น้องที่มาจากสี่ทิศทาง) ในความคิดของชาวเดลต้า

อาศัยอยู่เป็นเวลาหลายศตวรรษด้วยน้ำและอาหารมากมาย
พวกเขาเริ่มเห็นว่าชีวิตของพวกเขาเปลี่ยนไป ค่าเดือนจากหน่วยงานต่างๆ ของรัฐบาล
และการเข้าถึงชาวท้องถิ่น ได้รับทราบเหตุที่กระแสน้ำไหลปกติจึงไม่ปกติ
และฤดูกาลก็ไม่ปกติเหมือนแต่ก่อน ดังนั้น การประชุมของชุมชนจึงยืนยันว่า
จากสาเหตุหลายประการที่ทำให้แม่น้ำไหลไม่สม่ำเสมอ
เกิดจากการกักเก็บน้ำฝนและหิมะที่ละลายโดยเขื่อนผลิตไฟฟ้าพลังน้ำหลายแห่งที่สร้างขึ้นต้นน้ำใ
นจีน ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านของเวียดนามทางตอนเหนือ นอกจากนี้
ลาวยังมีโครงการสร้างเขื่อนใหม่เพิ่มขึ้น ซึ่งทั้งสองประเทศมีประวัติศาสตร์การต่อสู้ที่ยาวนาน
แหล่งทำมาหากินหลักของหลายชุมชนที่อาศัยอยู่ตามแม่น้ำกำลังถูกคุกคาม ลุ่มน้ำมีบ้านถึง 60
ล้านคนและกำลังเติบโต
เวียดนามในฐานะประเทศปลายน้ำต้องตอบสนองอย่างเหมาะสมเพื่อแก้ไขปัญหาความมั่นคงด้านอา
หาร

รูปที่ 2: เชื่อนกระแสหลักในแม่น้ำโขงและที่ตั้งของ Con Chim

ที่มา: ดัดแปลงจาก mekongdeltaplan.com

หากคุณสามารถจินตนาการสักครู่ว่าขณะนี้มียลือกซีเมนต์ขนาดใหญ่
 บล็อกหยุดแม่น้ำโขงสายหลักไม่ให้ไหลขึ้นอย่างอิสระในมณฑลยูนนานทางตะวันตกเฉียงใต้ของจีน
 ซึ่งควบคุมการไหลของแม่น้ำประจำปีสำหรับอีกห้าประเทศปลายน้ำ?
 ซึ่งอาจคุกคามชีวิตคนนับล้านได้
 ฉันมีโอกาสหลายครั้งที่จะได้เยี่ยมชมโครงการอุทกวิทยาของจีนสองสามแห่ง
 และสิ่งที่ฉันได้เห็นคือแม่น้ำหลายสายและสายน้ำย่อยที่ไม่ใช่ทางน้ำตามธรรมชาติอีกต่อไป
 แต่กลายเป็นทะเลสาบขนาดใหญ่จำนวนหนึ่งที่กักเก็บน้ำปริมาณมหาศาลไว้ซึ่งควรจะไหลลงมา
 ได้อย่างอิสระจาก 4,000 เมตร ด้วยการกักเก็บน้ำฝนและหิมะละลาย
 เกษตรกรปลายทางที่ต้องพึ่งพากระแสน้ำประจำปีจะต้องเผชิญกับสภาพน้ำที่ไม่ปกติ
 ข้อมูลและการอภิปรายโดยผู้เชี่ยวชาญด้านน้ำจำนวนมากเกี่ยวกับโครงการเหล่านี้ทำให้เกิดความ
 กังวลอย่างมากเกี่ยวกับอนาคตของภูมิภาคสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง

ให้เราพูดถึงจังหวัด Tra Vinh
 และระบุที่ดินผืนนี้ที่มีพรมแดนติดกับทะเลตะวันออกและมีประวัติศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์ซึ่งมีพื้นฐ
 านมาจากความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของความหลากหลายทางชาติพันธุ์
 อยู่ห่างจากมหานครขนาดใหญ่ที่เรียกว่าเมืองไซ่ง่อนเพียง 2 ชั่วโมงเท่านั้น
 พรมแดนธรรมชาติของสองสาขาหลักของแม่น้ำโขงคือ Co Chien และ Song Hau แยก Tra Vinh
 จาก Ben Tre ทางตอนเหนือและจังหวัด Soc Trang จากทางใต้

มีชายทะเลยาวหกลสิบกิโลเมตรที่หันไปทางมหาสมุทรแปซิฟิก เรื่องราวของ Tra Vinh
 นี้เริ่มต้นด้วยกลุ่มชาติพันธุ์เขมรที่ก่อตั้งชุมชนในชนบทเมื่อประมาณหนึ่งพันปีที่แล้ว
 ซึ่งเต็มไปด้วยประเพณีและลักษณะทางศาสนา ภายในปี ค.ศ. 1800
 การมาถึงของทั้งผู้อพยพชาวจีนและชาวเวียดนามที่มาจากเวียดนามตอนกลางทำให้ประชากรเดล
 ต้าส่วนหนึ่งเพิ่มขึ้น Tra Vinh ได้รับการพัฒนาน้อยกว่าส่วนอื่น ๆ ของสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง
 เป็นเมืองที่มีต้นไม้สูงให้ร่มเงาแก่ถนนด้วยสถาปัตยกรรมยุคอาณานิคมที่ประดับประดาริมฝั่งแม่น้ำแ
 ละลำคลอง เมือง Tra Vinh
 เป็นที่รู้จักกันว่าเป็นเมืองในป่าซึ่งเป็นธรรมชาติที่ทุกคนชอบในวันฤดูร้อน

รูปที่ 3: นักท่องเที่ยวเพลิดเพลินกับภาพบ้านนอกของชนบทสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง

ที่มา: vnexpress.net

ประเพณีการปลูกข้าวของชุมชนเขมรใช้ประโยชน์จากกิ่งก้านของแม่น้ำโขงเพื่อควบคุมการเก็บเกี
 ยวประจำปี พวกเขาทำงานฟาร์มตลอดทั้งปี ยึดถือธรรมเนียม
 และสวดมนต์ในวิหารอันสวยงามของพวกเขา พิธีกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่ยังคงไม่บุบสลาย
 พวกเขา มีประเพณีอันยาวนานของพระพุทธศาสนาเถรวาทโดยมีสถานที่สักการะมากกว่า 140
 แห่งที่เน้นในชุมชนไม่กี่แห่ง
 สถาบันทางศาสนาเหล่านี้ยังคงเชื่อมโยงกับแหล่งที่มาหลักในประเทศเพื่อนบ้านของกัมพูชา
 และตอบสนองความต้องการทางจิตวิญญาณของชุมชนนี้ ซึ่งปัจจุบันคิดเป็น 30%
 ของประชากรตราหวิงทั้งหมด สถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์นี้มีความพิเศษมากจน Tra Vinh
 เป็นศูนย์กลางของวัดเขมรนอกประเทศกัมพูชา

และเทศกาลประจำปีหรือการแสวงบุญทำให้นักท่องเที่ยวหลายพันคนต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับความหลากหลายของสามเหลี่ยมปากแม่น้ำในหลายแง่มุม
ตั้งแต่ผลไม้จากสวนไปจนถึงมะพร้าวแบรนด์พิเศษ
จังหวัดนี้ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและในกลุ่มนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ

ตั้งแต่ศตวรรษที่สิบแปดเป็นต้นมา Trà Vinh
กลายเป็นภูมิภาคที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมโดยผู้คนมีโอกาสย้ายไปทางใต้จากการตั้งถิ่นฐานดั้งเดิม พวกเขาหาโอกาสร่วมกับกลุ่มชาติพันธุ์เขมร
และในไม่ช้าผู้อพยพชาวจีนที่หลบหนีสงครามและความอดอยากมาเป็นส่วนหนึ่งของการตั้งถิ่นฐานใหม่ การผสมผสานของวัฒนธรรมและค่านิยมดั้งเดิมช่วยเสริมเอกลักษณ์นี้ ดังนั้น คุณจึงพบวัดโบสถ์ เจดีย์ และสถานที่สักการะแบบจีนกระจายอยู่ทั่วชนบทในลักษณะที่กลมกลืนกันมาก เศรษฐกิจทางทะเลเพิ่มเครือข่ายการเกษตรเพื่อกำหนดวัฒนธรรมสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโดยทั่วไปที่ Son Nam นักเขียนภาคใต้ตั้งข้อสังเกตเรียกว่า Van Minh Miet Vuon
ที่มีผืนดินอุดมสมบูรณ์ที่สร้างขึ้นบนชั้นของตะกอน
ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของดินตามกึ่งคานของแม่น้ำโขงนี้สร้างบรรยากาศที่สมบูรณ์แบบสำหรับการปลูกไม้ผลเมืองร้อนและการปลูกข้าวตามวัฏจักรมรสุม Son Nam
เขียนหนังสือเพื่ออธิบายรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ
ของภูมิภาคที่อุดมสมบูรณ์ทั้งด้านเกษตรกรรมและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา
ชุมชนเติบโตอย่างมั่นคงแต่ถูกขัดขวางจากการขาดโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น สะพานและทางหลวงใหม่ เมื่อก่อนจะใช้เวลาเกือบ 4 ชั่วโมงกว่าจะถึงเมือง Tra Vinh จากไซ่งอน ซึ่งห่างกันประมาณ 110 กม. แต่ตอนนี้ต้องขอบคุณสะพาน Co Chien ใหม่และทางเชื่อม Rach Mieu ใน Ben Tre ที่มีการปรับปรุงทางหลวง คุณ ลดเวลานั้นลงครึ่งหนึ่งและจังหวัดก็พร้อมรับผู้มาเยือน
เพื่อนฝูง และนักท่องเที่ยว
เป็นช่วงยาวที่อาจจะนอนน้อยดูการจราจรที่ผ่านไปมาและรอเวลาที่เหมาะสม
อาจเป็นพรเช่นกันเนื่องจากการพัฒนาที่ขาดความรับผิดชอบไม่ได้พบหนทางที่จะทำให้ลายภูมิทัศน์สีเขียวและจังหวัดก็อยู่ในสภาพที่ดีขึ้นมาก

ขณะนอนหลับอยู่ใต้ตรอกสูงที่ร่มรื่น ตอนนี้ Tra Vinh ได้ตื่นขึ้นพร้อมกับความท้าทายใหม่ๆ ของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและกระแสน้ำที่ไม่สม่ำเสมอของแม่น้ำโขง
กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์สังเกตเห็นการเรียกร้องให้มีการพัฒนา พวกเขาเริ่มทำงานกับสำนักงานการท่องเที่ยวภายใต้การนำของรองผู้อำนวยการที่ทุ่มเทร่วมกัน พวกเขาก่อตั้งทีมขึ้น และในไม่ช้าก็มีสมาชิกเพิ่มเข้ามาในทีม
ฉันเป็นหนึ่งในเพื่อนร่วมงานใหม่ที่เข้าร่วมกลุ่มเยาวชนนี้โดยมีเป้าหมายเพื่อขยายโครงการท่องเที่ยว เรามาพร้อมกับแนวคิดที่จะเปลี่ยนสิ่งที่ใช้มานานหลายปีให้เป็นโมเดลใหม่ที่เรียกว่า Du lịch Thiên
Thiên

ซึ่งผสมผสานองค์ประกอบของกลยุทธ์อัจฉริยะด้านสภาพอากาศและความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับความผันผวนของน้ำในแต่ละปีของเครือข่ายแม่น้ำ

นอกจากนี้ เราค้นหาและศึกษาเส้นทางใหม่ๆ ซึ่งรวมถึงเกาะแม่น้ำที่ยังไม่เคยสำรวจมาก่อน Cồn Chim คือทางเลือกใหม่ของเรา และเราตั้งใจจะทำงานโดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลท้องถิ่นหนึ่งปีบวกกับความพยายามทุ่มเทโดยอาศัยความร่วมมือที่ดีของเจ้าหน้าที่จังหวัด ผู้พักอาศัยในชุมชน ผู้ประกอบการท่องเที่ยว และผู้เชี่ยวชาญ เราได้เปลี่ยนพื้นที่แม่น้ำเล็กๆ แห่งนี้ให้กลายเป็นจุดแวะพักสีเขียวสำหรับผู้มาเยือนที่ต้องการสัมผัสชีวิตสามเหลี่ยมปากแม่น้ำอย่างแท้จริง

1.3. ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ

งานใช้เวลาเล็กน้อยเนื่องจากการหยุดชะงักของ โควิด-19 แต่เราได้ดำเนินการเสร็จสิ้นทุกขั้นตอนก่อนเกิดการระบาด แนวทางของเราคือทำให้ค่าคงที่ต่างๆ เช่น รูปแบบสภาพอากาศ สถานการณ์น้ำ ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และข้อมูลประชากรพิเศษของเกาะเป็นองค์ประกอบหลักในการสร้างแนวคิดของการทำเกษตรอัจฉริยะด้านสภาพอากาศด้วยความยืดหยุ่นในการปรับตัวให้เข้ากับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเมื่อ การเปลี่ยนแปลงของน้ำประปา ตัวอย่างเช่น เมื่อมีน้ำฝนเพียงพอสำหรับนา ชุมชนจะปลูกข้าว และเมื่อเกิดความเค็ม การทำฟาร์มกุ้งเป็นกิจกรรมหลักในหลายส่วนของเกาะ ซึ่งเป็นแหล่งทำมาหากินหลักกว่า 60 ครอบครัวที่อาศัยอยู่ใน Cồn Chim

ทีมงานยังได้เสนอมติใหม่ที่ทำให้เกาะแห่งนี้กลายเป็นจุดท่องเที่ยวสีเขียว นอกจากกิจกรรมการเกษตรหลักเหล่านี้แล้ว เราได้เตรียมผู้อยู่อาศัยให้พร้อมรับนักท่องเที่ยวตามกำหนดเวลาที่ตั้งอยู่บนแนวคิดเรื่องความยั่งยืน ดังนั้นแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนจากภาครัฐ การลงทุนจากภาคเอกชนและชาวบ้านในการเปิดบ้านต้อนรับผู้มาพักผ่อนในช่วงสุดสัปดาห์ และเพื่อให้พวกเขาได้รับประสบการณ์ที่ไม่เหมือนใครของรสชาติระดับภูมิภาค เราจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวตามสัดส่วนของสิ่งอำนวยความสะดวก และให้เวลาธรรมชาติได้พักฟื้นตามช่วงเวลาปกติ

จากเมือง Trà Vinh เรือข้ามฟากของ Phuoc Vinh ดำเนินการตามตารางเวลาที่ยืดหยุ่นซึ่งจะพาคนในท้องถิ่นและผู้มาเยือนข้ามแม่น้ำ Cỏ Chiên ที่ขยายตัว ทางข้ามมีตั้งแต่ 2 ท่าขึ้นไปตามทางน้ำ ประตูด่านรับผู้มาเยือนและรอยยิ้มที่เป็นมิตรจะพาพวกเขาไปยังจุดแวะแต่ละแห่งตามเส้นทางที่กำหนด คุณจะลิ้มลองอาหารท้องถิ่น เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น ทำเค้ก ตกปลาหากุ้ง ปู และจับน้ำมะพร้าวในพื้นที่ร่มรื่น พร้อมเรียนรู้ประวัติศาสตร์ของเกาะจากชาวบ้าน เราจัดทัวร์สำรวจโดยมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการท่องเที่ยว ผู้เชี่ยวชาญ เจ้าหน้าที่

และแขกพิเศษเพื่อรับความประทับใจครั้งแรกและข้อเสนอแนะ
ปฏิกิริยาโดยรวมแสดงให้เห็นว่าเราพร้อมที่จะเปิดเกาะ

ตอนนี้กิจกรรมหลักที่ส่งเสริม Cồn Chim คืออะไร เราทำงานในหลายแง่มุมของการท่องเที่ยวที่ช้างนี้
(และคุณต้องใช้เวลามากน้อยตลอดทั้งวันและไม่เกินสองวัน) เวลาจะรวมกิจกรรมจำนวนหนึ่ง
จากแม่น้ำที่เดินทางสู่การปั่นจักรยานและการเดิน

คุณจะต้องเดินทางโดยเรือหรือเรือข้ามฟากเพื่อไปยังเกาะ ทริปนี้ใช้เวลาประมาณ 20 นาที
คุณได้รับการต้อนรับที่ท่าเรือข้ามฟากโดยสมาชิกที่ยิ้มแย้มของชุมชนเกาะ
เดินไม่กี่กิโลก็จะถึงประตูต้อนรับ จากนั้นคุณจะได้รับจักรยานสำหรับใช้งานบนเกาะ

แผนที่ที่แสดงจุดสนใจตามเส้นทางจักรยานจะเริ่มต้นประสบการณ์ใหม่ของคุณ โดยปกติแล้ว
ความประทับใจแรกในประเทศจะอยู่ที่บ้านหลังแรกที่ได้ลิ้มลอง บ้านคานห์
(ขามก่ายเตี้ยที่คล้ายกับอุ้งเตี้ยกับเนื้อกุ้งหรือปู) นี่อาจเป็นอาหารเช้าของคุณก็ได้หากต้องการ
คุณเดินทางต่อด้วยการแวะพักอื่นๆ โดยแต่ละจุดประกอบด้วย โต๊ะ เครื่องดื่มผลไม้ อาหารกลางวัน
ชั้นเรียนทำขนม กิจกรรม (ตกปลา) และอาหารมื้อเบา ๆ
ก่อนที่คุณจะขึ้นจักรยานเพื่อขึ้นเรือข้ามฟากสำหรับการเดินทางกลับ

1.4. คำแนะนำที่เป็นไปได้

ในการพัฒนา Cồn Chim
ยังคงมีคำถามที่กลุ่มของเราต้องค้นหาคำตอบสำหรับคำถามเกี่ยวกับความยั่งยืน
ผลกระทบของการท่องเที่ยว ชุมชนและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม
ในการเปิดเกาะเราต้องคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณนักท่องเที่ยวด้วย ค่าเฉลี่ยที่ยั่งยืนคืออะไร?
ชุมชนสามารถรับมือได้มากแค่ไหน? มีวิธีควบคุมการมีส่วนร่วมของแต่ละครัวเรือนหรือไม่?
ผลิตภัณฑ์เกาะคืออะไร? นี่เป็นข้อกังวลที่เราจะรักษาการประเมินอย่างใกล้ชิด ด้วยเหตุนี้
เราจึงได้จัดตั้งคณะกรรมการที่ประกอบด้วยชาวบ้าน เจ้าหน้าที่จังหวัด
และผู้เชี่ยวชาญเพื่อติดตามการพัฒนาและปรับเปลี่ยนเพื่อให้เกิดความยั่งยืนของเกาะ

นับตั้งแต่ประสบความสำเร็จจากการระบาดใหญ่ที่เวียดนามประสบ กลุ่มเล็กๆ
เริ่มปรากฏตัวและการประเมินอย่างต่อเนื่องยืนยันผลลัพธ์เบื้องต้นบางประการที่ทั้งชาวบ้านและเจ้า
หน้าที่ท้องถิ่นค่อนข้างมีความสุข หลังจากการหยุดชะงักเนื่องจากปัญหาด้านสุขภาพ
เกาะจะกลับมาทำงานได้เร็วพอที่จะอัปเดตสิ่งอำนวยความสะดวก
มีการจัดอบรมชาวบ้านและผู้เชี่ยวชาญของโครงการจะคอยสนับสนุนและปรับปรุงในแต่ละช่วงต่อไป
ป เราคาดว่าพร้อมกับการแพร่กระจายของข่าวเมื่อเทศกาลวันหยุดมาถึง Cồn Chim
จะอยู่บนแผนที่ท่ามกลางจุดแวะหลายแห่งที่ Delta เป็นที่รู้จัก

รับทราบ

เราขอขอบคุณอย่างยิ่งต่อ Dr. Tran Dinh Lam
และศูนย์การศึกษาเวียดนามและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เชิญเราเข้าร่วมโครงการ TOURIST
ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจากโครงการ Erasmus+ ของสหภาพยุโรป

2. การจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน: กรณีบ้านมาบเหียง ปลายทางท่องเที่ยวในจังหวัดปราจีนบุรี

ศักดิ์ชัย เศรษฐนาวาท
วราภ วัฒนาวณิช
วรรณภา อยู่อุดมพร
มหาวิทยาลัยบูรพา

2.1. คำอธิบายสั้น

บ้านมาบเหียง

หรือชื่ออย่างเป็นทางการว่า

“ศูนย์การเรียนรู้การท่องเที่ยวมาบเหียงและหมู่บ้านมะม่วงนอกฤดู”

ตัวอย่างการท่องเที่ยวเชิงชุมชนเชิงการศึกษา ตั้งอยู่ที่ 57 หมู่ 10 ตำบลหนองปรัง อำเภอสรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี ประเทศไทย โดยใช้เวลาขับรถประมาณ 2.30 ชม. จากกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นเมืองหลวง และระยะทางใกล้เคียงกันที่มุ่งสู่ประตูภาคตะวันออกเชิงเหนือ จ.นครราชสีมา

ตามความสามารถในการเข้าถึงนี้ได้เปรียบจากการขนส่งทางการท่องเที่ยว

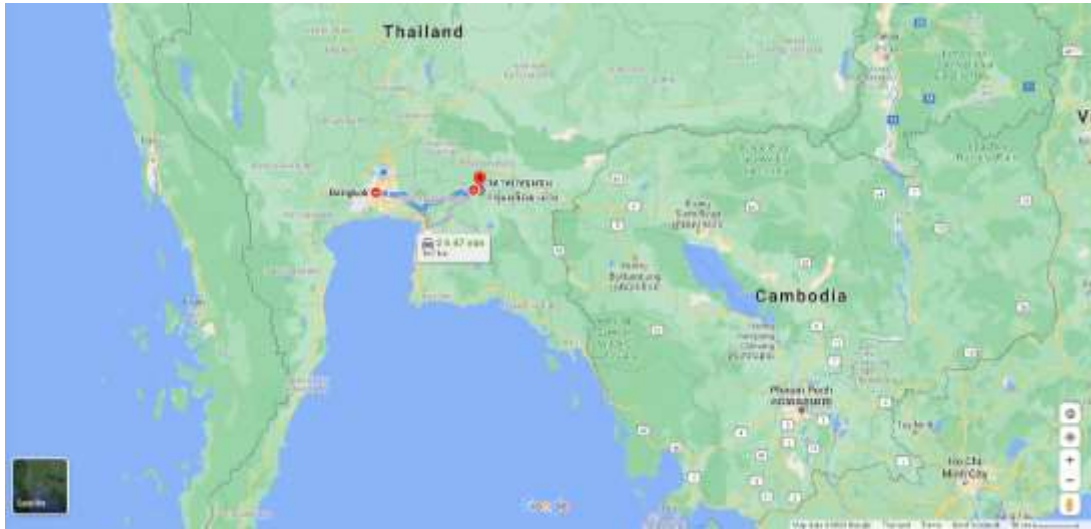
ในทางกลับกันสำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

นอกจากภูมิประเทศของบ้านมาบเหียงเป็นที่ราบสูงที่มีเนินเขาและอยู่เหนือระดับน้ำทะเลแล้วมีที่ดินไ ช้สอยประมาณ 1,600 ไร่ (2.53 ไร่ เท่ากับ 1 เอเคอร์)

ชุมชนขึ้นชื่อด้านผลผลิตทางการเกษตรโดยเฉพาะพันธุ์สดนานาชนิด ผลผลิตมะม่วง

สดที่คัดสรรให้ผลผลิตสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นแบบอย่างของแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนของตนเอง ซึ่งส่งผลต่อการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและมีกิจกรรมที่หลากหลายในด้านการท่องเที่ยว ชิงการศึกษาโดยชุมชน

ส่งผลให้ชุมชนแห่งนี้ได้รับรางวัลจากหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นและส่วนภูมิภาค ได้แก่ อบต. และกรมวิชาการเกษตร สังกัด อบจ. ปราจีนบุรี (อบจ.) ติดต่อกัน ด้วยเหตุนี้จึงแสดงให้เห็นศักยภาพของการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของแหล่งท่องเที่ยวใ นภาคตะวันออกของประเทศไทย

ภาพที่ 1 แผนที่ระยะทางระหว่าง กทม.-บ้าน มาบเหียง จ.ปราจีนบุรี.

2.2. สังคมและการท่องเที่ยวส่งผลกระทบท่อสังคม

เกี่ยวกับผลกระทบทางสังคมของบ้านมาบเหียง

ซึ่งหมายถึงบรรทัดฐาน

ความเชื่อ

ชาวบ้านมีวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม

และวัฒนธรรมของสังคม

กำลังกำหนดรูปแบบทางสังคมของพวกเขาตั้งแต่บรรพบุรุษที่สืบทอดมาจนถึงทุกวันนี้

รุ่นล่าสุดที่ได้รับอิทธิพลต่อผลกระทบที่ตามมา:

- การพึ่งพาอาศัยกันระหว่างผู้คนและสามารถสร้าง "รูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืน" ของชุมชนได้
- เพื่อให้ได้ความรู้จากแนวคิดข้างต้นที่ชุมชนสามารถจัดการระบบนิเวศทั้งในด้านการทำมาหากินและการท่องเที่ยว
- การขยายตัวของผู้สืบทอดที่เป็นคนรุ่นใหม่ ดังนั้นจึงเป็นการอุทิศให้กับมรดกและผู้เยี่ยมชม

นอกจากนี้

แนวความคิดของชุมชนเรื่อง

“รูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืน”

ดังกล่าวยังเชื่อมโยงกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

“หนึ่งไร่

หนึ่งแสน”

หมายถึง

“บุคคลสามารถสร้างรายได้อย่างต่อเนื่องอย่างน้อยหนึ่งแสนบาท (100,000 บาท) ต่อปีโดย

ที่ดินหนึ่ง (1) ไร่ โดยใช้การจัดการการแบ่งเขตตามทฤษฎีและการจัดการผู้เยี่ยมชมในภูมิทัศน์”

เห็นได้ชัดว่ามีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นต้น:

- ไม่มีความยากจน; ความหิวเป็นศูนย์; สุขภาพที่ดีและความเป็นอยู่ที่ดี; น้ำสะอาดและสุขาภิบาล – เงื่อนไขนี้
- ชุมชนได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ที่เดิมเรียกว่า “โคกหนองนาจำลอง” ซึ่งโคกหมายถึงที่ราบสูง หนองเป็นอ่างเก็บน้ำ และนาเป็นนาข้าวยกระดับและอื่นๆ เช่น ระบบชลประทาน

ฝ่ายชะลอหน้า เป็นการลงทุนมูลค่า 0 ดอลลาร์สำหรับการจัดหาผ้าสะอาด
พืชเป็นอาหารธรรมชาติและยา

โดยที่ลูกหลานจะเป็นประโยชน์ต่อสินค้าและผลตอบแทนจากการท่องเที่ยว

- **เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน** – แนวคิดของมิตินี้ได้รับการพัฒนาโดยผู้นำชุมชน
การเสริมสร้างความร่วมมือนี้เป็นเหตุและผล
การมีส่วนร่วมของชุมชนมาจากการยอมรับของผู้คนเนื่องจากความเป็นจริงโดยการปฏิบัติ
ที่ดีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- **การบริโภคและการผลิตอย่างรับผิดชอบ** – ตามหลักการแล้ว
ทรัพยากรสามารถเป็นปัจจัยการผลิตได้
โดยวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ที่ผลิตสามารถบริโภคได้ในลักษณะใดทางหนึ่ง เช่น
ต้นมะม่วงผลิตมะม่วงมานานหลายทศวรรษ
ส่วนประกอบทั้งหมดให้ผลผลิตในการเก็บเกี่ยวและขาย การแปลงผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่ม
ต่อจากการใช้สิ่งแวดล้อมในของเหลือใช้
- **การดำเนินการด้านสภาพอากาศ** –
การรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นตัวเลือกที่น่าสนใจสำหรับการป้องกันการแก้ไขการเปลี่ยน
แปลงสภาพภูมิอากาศ 'เครดิตคาร์บอน'
ประกาศโดยรัฐบาลเพื่อส่งเสริมให้บริษัทซื้ออากาศบริสุทธิ์ในตลาดคาร์บอนที่เรียกว่า
“โครงการลดการปล่อยมลพิษโดยสมัครใจของประเทศไทย (T-VER)
เพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน (ระหว่างองค์กรกับชุมชน) ต่อไปเพื่อประเมินผล บริษัท.
จึงเป็นโครงการสนับสนุนการอนุรักษ์ป่าธรรมชาติและป่าไม้ที่มนุษย์สร้างขึ้น

2.3. ผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

ตามารรคข้างต้นซึ่งนำไปสู่ผลกระทบทางเศรษฐกิจ

บ้านมาบเหียงเป็นชาวนาและชาวสวนที่มีถิ่นกำเนิด

ในกรณีที่ปัญหาเกิดขึ้นจากการระบาดใหญ่ทั่วโลก

Coronavirus (2562)

มีผลกระทบอย่างมากต่อเศรษฐกิจและหลีกเลี่ยงไม่ได้ต่อหมู่บ้านแห่งนี้ที่ถูกกระทบเนื่องจากข้อ จำกัด
ทางการค้าและการเดินทางระหว่างประเทศ ผู้นำจึงมีแผนลดภาวะเศรษฐกิจถดถอย ดังนี้:

- เปลี่ยนจากอาชีพในยุคดิจิทัลบรรพ์เป็น "สถานที่ท่องเที่ยวเชิงชุมชนเพื่อการศึกษา"
โดยใช้รูปแบบที่กล่าวไว้ก่อนหน้านี้
- การเปลี่ยนจากออฟไลน์เป็นการตลาดออนไลน์ (O2O)
เพื่อส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมด้วยผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและศูนย์การเรียนรู้
การท่องเที่ยว

จากเรื่องนี้บ้านมาบเหียงได้รับผลประโยชน์ดังกล่าวเพื่อลดผลกระทบด้านลบของมุมมองทางเศรษฐกิจ

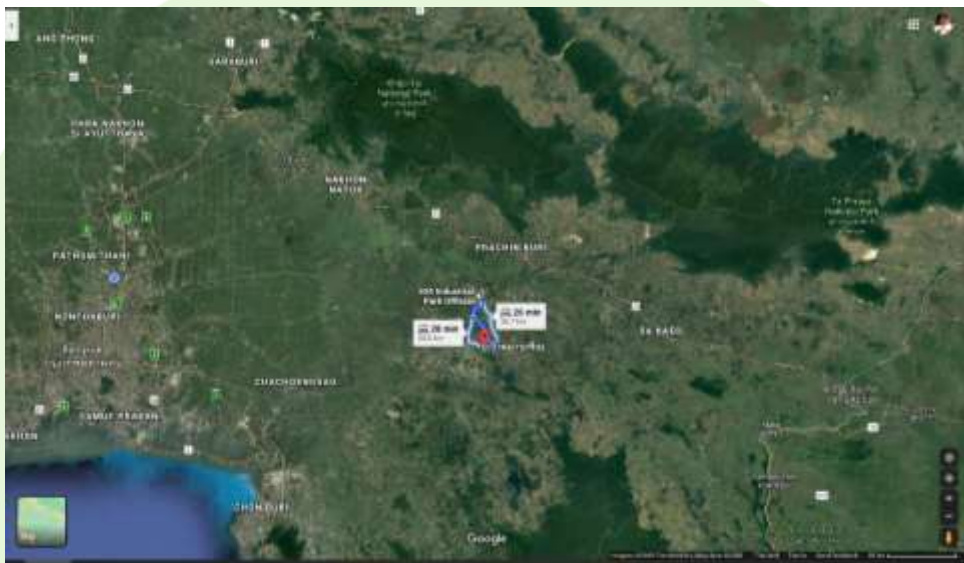
กิจโดยการกำจัดสินค้าคงคลังส่วนเกิน

การจัดการของเสีย

และการกู้คืนรายได้จากการส่งออกมะม่วงระหว่างประเทศไปยังตลาดในประเทศ
สุดท้ายแต่ไม่ท้ายสุด การบริโภคภายใน การเปลี่ยนแปลง
และผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มโดยผู้ล้าสมัยสามารถจัดหารายได้ทางเลือกให้กับเกษตรกร

ตามนี้ การปรับรูปแบบการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชนให้เหมาะสม ดึงดูดวัยรุ่นตอนปลาย-
ผู้ใหญ่ให้กลับภูมิลำเนาจากอุตสาหกรรมมาประกอบอาชีพอิสระกับครอบครัว แม้จะเกิดโรคระบาด
เช่น โควิด-19 ที่ไม่มีใครเทียบได้ เนื่องจากชุมชนมีอยู่แล้ว ภูมิคุ้มกัน

ภาพที่ 2 แผนที่ดาวเทียมแสดงนิคมอุตสาหกรรมข้างเคียง 304 ถึงบ้านนาบเหียง (จังหวัดปราจีนบุรี)

2.4. ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

ในแง่ของมุมมองด้านสิ่งแวดล้อมที่ต้องคำนึงถึง

ผลกระทบโดยตรงคือทรัพยากรตามธรรมชาติและทรัพยากรการท่องเที่ยว

เราสามารถพูดได้ว่าชุมชนพยายามที่จะใช้วัสดุทั้งหมดในกระบวนการผลิตและสร้างวงจรการบริโภคอย่างสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม การผลิตมะม่วงหลายสายพันธุ์จำเป็นต้องใช้สารเคมีเพียงเล็กน้อย การกำจัดสารตกค้างในการผลิตโดยทั่วไปควบคุมโดยประเทศปลายทางส่งออกเช่นประเทศญี่ปุ่น ในทางกลับกัน

การปฏิบัติตามระดับชาติและภายในโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหน่วยงานรัฐบาลกระจายอำนาจ นอกจากนี้ บ้านนาบเหียงยังมีหลายวิธีในการสนับสนุนห่วงโซ่อุปทานการผลิต ได้แก่ การผลิตของเหลวมักเองจากสวนกินและการจัดการของเสียเพื่อขายในแปลงที่ดินเพื่อเร่งปฏิบัติการเคมีเช่นเดียวกับปุ๋ยและการสร้างธรรมชาติ- ระบบชลประทานโดยการขุดลอกคลองตามภูมิประเทศ สำหรับผลที่ตามมาพวกเขาสามารถลดต้นทุนการผลิตได้

การประหยัดน้ำสะอาดสำหรับผลิตผลทางการเกษตรและปศุสัตว์และการบริโภคในครัวเรือน

จากผลกระทบเหล่านั้น

ชุมชนสามารถเพิ่มผลกำไรที่ได้รับและการออมความร่วมมือสะสมสำหรับชุมชนในวงกว้าง เช่น กองทุนการศึกษา สวัสดิการสังคมของสมาชิก

ดังนั้นความครอบคลุมด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการระบุไว้เป็น; มุ่งเน้นการผลิต การเพิ่มประสิทธิภาพการบริโภค และลดขยะให้น้อยที่สุด นอกจากนี้ยังเรียกอีกอย่างว่าภูมิ-สังคม ในภาษาไทยหมายถึง “ภูมิคุ้มกันทางสังคม”

2.5. การพัฒนาอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยว

ปัจจัยการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องแก้ไข ทั้งนี้ ที่บ้านมาบเหียง มีปัจจัยที่จำแนกเป็นหมวดหมู่ดังนี้:

- ต่อเนื่อง Gen-to-Gen** —

การกล่าวถึงสังคมสำหรับวัยรุ่นตอนปลายถึงผู้ใหญ่ที่กำลังมองหาการทำงานในอารยธรรม ในขณะเดียวกันผู้ใหญ่ก็เริ่มแก่ ส่งผลให้สังคมสูงวัยอยู่ที่บ้านเกิด ในขณะที่แรงงานย้ายเข้ามาอยู่ในเมือง

ความยั่งยืนจึงถูกจัดการโดยแผนการสืบทอดตำแหน่งและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น บ้านมาบเหียงก็ประสบปัญหานี้เช่นกันแต่ไม่มากนักเนื่องจากกลุ่มคนหนุ่มสาวที่เป็นญาติสนิทมิตรสหายได้ฝังตัวและสนับสนุนผู้นำและมีส่วนร่วมในองค์กรครอบครัวและชุมชนแล้ว นอกจากนี้ยังมีการกล่าวถึงการสู้รบเพื่อตั้งคนในท้องถิ่นกลับสู่จุดเริ่มต้นตามที่ระบุไว้ก่อนหน้านี้
- การจัดการผู้เข้าชมและความสามารถในการรองรับ** — ตามวิกฤตเศรษฐกิจ

การระบาดครั้งล่าสุด (โควิด-19) ที่ส่งผลกระทบในระดับโลก

บ้านมาบเหียงยังได้รับผลกระทบจากการงดเว้นการค้าและข้อจำกัดการเดินทาง มิฉะนั้น กลยุทธ์การตลาดและพันธมิตรเชิงกลยุทธ์จะบรรลุผลสำเร็จ ซึ่งกลายเป็น “จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงชุมชนเชิงการศึกษา”
- กลยุทธ์ทางการเงินที่เป็นนวัตกรรม** —

ตามการผสมผสานระหว่างนโยบายท้องถิ่นและนโยบายสาธารณะซึ่งเป็นแนวคิดของท้องถิ่นที่สร้าง 'สหกรณ์ออมทรัพย์' และ 'การเช่าที่ดินไม่มีดอกเบี้ยย' และ 'ธนาคารต้นไม้' ที่รัฐบาลเสนอให้เพื่อสนับสนุนเงินทุนของบริษัทปล่อยคาร์บอน เพื่อซื้อ 'คาร์บอนเครดิต' จากคนปลูกต้นไม้ตามนโยบายที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ชุมชนสามารถได้รับเงินอุดหนุนในรูปแบบของคาร์บอนเครดิตเพื่อซื้อเงิน และ/หรือการจำนองโดยธนาคารต้นไม้เป็นต้น

ชุมชนท้องถิ่นส่วนใหญ่ในภาคตะวันออกของประเทศไทยกำลังประสบปัญหาความคล้ายคลึงกันแม้ว่าจะมีทรัพยากรมากมาย แต่บ้านมาบเหียงสามารถดำเนินการ "การจัดการการเปลี่ยนแปลง"

ได้อย่างสมบูรณ์แบบในกรอบของ

"การจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนและกลยุทธ์ทางการเงินที่เป็นนวัตกรรม"

2.6. ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ และข้อเสนอแนะที่เป็นไปได้

ในบรรดาปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ (KSFs) ของบ้านมาบเหียงนั้น ห้างหุ้นส่วนเอกชนสาธารณะ (PPP)

จะต้องได้รับการขีดเส้นใต้เนื่องจากการมีส่วนร่วมของหุ้นส่วนคือตัวกระตุ้นให้ประสบความสำเร็จ การยอมรับความสอดคล้องของสมาชิกในชุมชนนั้นขึ้นอยู่กับการเสริมสร้างการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน ในทำนองเดียวกัน ปัจจัยภายนอกส่งผลกระทบอย่างไม่มีเงื่อนไขต่อชุมชน เช่น กรณีของ Coronavirus

หน่วยงานของรัฐมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนชุมชนในการหาตลาดเป้าหมายใหม่จากเครือข่ายการทำงานร่วมกัน

ตามแนวคิดของรูปแบบการแข่งขันปลายทาง (Crouch and Ritchie, 1999) เมืองประกอบบังคับสี่ประการดังนี้ ทรัพยากรหลักและตัวดึงดูด; การจัดการปลายทาง นโยบายปลายทาง การวางแผนและการพัฒนา ตัวกำหนดคุณสมบัติและขยายกำลัง นักวิจัยพบว่าบ้านมาบเหียงมีความหลากหลายของดีเทอร์มิแนนต์ที่เหมาะสมกับแบบจำลอง นอกจากนี้

การทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกของประเทศไทย ระบุว่า

ควรพิจารณาโหนดเพิ่มเติมสำหรับการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนเพื่อความสามารถในการแข่งขันของจุดหมายปลายทาง (ศักดิ์ชัย เศรษฐคุณวัฒน์, 2562) ได้แก่ (1) การเข้าถึงและโครงสร้างพื้นฐาน (2) ข้อมูลการบริการและการสนับสนุนจากชุมชน (3) กายภาพ-ภูมิอากาศและวัฒนธรรม (4) ธุรกิจท้องถิ่น (5) สถานที่ท่องเที่ยว; (6) การจัดการการตลาดและผู้เข้าชม; (7) การจัดทำงบประมาณและการพัฒนาบุคลากร (8) นโยบายและการวางแผนปลายทาง (9) การสนับสนุนความได้เปรียบในการแข่งขันปลายทาง

สำหรับความหมายเพิ่มเติม

บ้านมาบเหียงมีศักยภาพที่อาจใช้แนวคิดที่เป็นผลตามมาเพื่อส่งเสริมและส่งเสริมตนเองเป็นแบบอย่างสำหรับการท่องเที่ยวเชิงชุมชนเชิงการศึกษาในประเทศไทย ด้วยวิธีนี้ บ้านมาบเหียงจะเป็นแนวปฏิบัติที่ดีตามแนวคิดการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

รับทราบ

ในนามของนักวิจัยมหาวิทยาลัยบูรพา เราไม่สามารถแสดงความขอบคุณต่อกลุ่มผู้นำของมาบเหียง บ้านมาบเหียง สำหรับข้อมูลที่เป็นประโยชน์และการเยี่ยมชมในสถานที่ได้มากเพียงพอ นอกเหนือจากการเสริมความรู้ที่ครอบคลุม

ขอขอบคุณ ผศ. ผศ.ดร.ศักดิ์ชัย เศรษฐนันท์
รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนยุทธศาสตร์และผู้จัดการโครงการมหาวิทยาลัยบูรพา
และขอขอบคุณสำนักงานบริหารการศึกษาระหว่างประเทศ (EACEA)
คณะกรรมการ Euroean สำหรับผู้สนับสนุนในรอบของ Erasmus+ Capacity Building in Higher Education (E+ CBHE) –
ศูนย์ความสามารถเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและกลยุทธ์การจัดการทางการเงินที่เป็น
นวัตกรรมใหม่ เพิ่มผลกระทบเชิงบวกของการท่องเที่ยวท้องถิ่นในประเทศไทยและเวียดนาม
(TOURIST)

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณ Project Management – FH JOANNEUM, the Work Package Leader – University of Alicante และพันธมิตร TOURIST ทุกคน สำหรับโอกาสในการสร้าง Good Practice for Joint Publication โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาของ BUU Competence centers ในการบรรลุผลสำเร็จนี้.

3. การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน: กรณีของ Da Bac

3.1. คำอธิบายสั้น

Da Bac District ร่วมมือกับ Cavico Eco-Tourism Construction - Investment Company เพื่อจัดทำแผนแม่บทการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ในช่วงปี 2549 - 2563 ในปี 2552 Da Bac มีนักท่องเที่ยวมาถึง 15,488 คน แต่ส่วนใหญ่ไปเยี่ยมชมวัด Thac Bo โดยไม่ต้องค้างคืน

การท่องเที่ยวโดยชุมชนเริ่มต้นในเมืองดากตั้งแต่ปี 2557 ด้วยทัวร์เดินชม 4 วัน 3 คืน (เมือง Hoa Binh - Pu Canh - ทะเลสาบ Hoa Binh และค้างคืนในหมู่บ้าน Muong, Tay, Dao)

ขอขอบคุณการสนับสนุนทางเทคนิคและการเงินด้วยชุดโปรแกรมฝึกอบรมงาน CBT โฮมสเตย์ของ The Australian Foundation for the Peoples of Asia and the Pacific Limited - AFAP Viet Nam (ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2557) ภายใต้กรอบการลดความยากจนและการกำจัด โครงการ AFAP ในจังหวัด Hoa Binh CBT ได้เริ่มต้นขึ้นอย่างเป็นทางการและค่อยๆ พัฒนาในเขตนี้

โครงการปฐกฐาหรือในการจัดตั้งบริษัทร่วมทุนการท่องเที่ยวชุมชน Da Bac โดยมีวัตถุประสงค์ในการปรับปรุง CBT ใน Da Bac อย่างมีอาชีพและยั่งยืนมากขึ้น Da Bac Community-Based Tourism เป็นกิจการเพื่อสังคมที่ก่อตั้งขึ้นในปี 2560 เพื่อเสริมสร้างโอกาสทางธุรกิจให้กับชนกลุ่มน้อย ช่วยสร้างรายได้ที่ยั่งยืนให้กับครอบครัวในพื้นที่ เชื่อมต่อกับตลาดการท่องเที่ยว ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เยี่ยมชม Da Bac สร้าง Da Bac CBT ภาพและควบคุมคุณภาพบริการ CBT เติบโตขึ้นเป็นเครือข่ายของหมู่บ้านชนกลุ่มน้อยที่ห่างไกลสามแห่ง ได้แก่ หมู่บ้าน Sung หมู่บ้าน Da Bia และหมู่บ้าน Ke ทั้งหมดตั้งอยู่ใน Da Bac หมู่บ้านแต่ละแห่งมีภูมิทัศน์ที่เป็นเอกลักษณ์และนำเสนอการท่องเที่ยวของตนเอง

หมู่บ้านสูงซึ่งมี 73 ครัวเรือนของกลุ่มชาติพันธุ์ Dao Tien เป็นหมู่บ้านที่สูงที่สุดใน Da Bac มีสภาพอากาศที่เย็นสบายและขึ้นชื่อในเรื่องชาเขียว Shan Tuyet ซึ่งหาซื้อได้ที่ร้านชาเล็กๆ ในหมู่บ้าน

Da Bia เป็นหมู่บ้าน Muong Ao Ta ที่ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำ Da และมีกิจกรรมทางน้ำมากมาย หมู่บ้าน Ke Village ที่อยู่ใกล้เคียงซึ่งเป็นบ้านของผู้คนจากกลุ่ม Muong มีท่าเลิมน้ำและเป็นจุดที่เหมาะสมสำหรับการว่ายน้ำ การเยี่ยมชม Da Bac มักจะเกี่ยวข้องกับการรวมหมู่บ้านสองหรือสามแห่งเข้าด้วยกัน หรือคุณสามารถเยี่ยมชมหมู่บ้านเดียวหากคุณมีเวลาไม่มากนัก

ชาวบ้านที่เกี่ยวข้องกับ CBT โดยเฉพาะผู้หญิงได้ศึกษาด้วยตนเองมากมายเพื่อพัฒนาตนเอง เปิดโอกาสงานใหม่ ๆ มากมายจากวัฒนธรรมของตนเองและผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น ต้องขอบคุณโครงการ CBT ที่เริ่มต้นของโครงการ AOP (มูลนิธิออสเตอร์เลียเพื่อประชาชนแห่งเอเชียและแปซิฟิก จำกัด) การใช้ชีวิตใน Da Bac ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างยั่งยืน ชาวบ้านจากศูนย์ สืบสนในการเตรียมอาหาร ปูที่นอนให้นักท่องเที่ยว อาศัยเวลาสื่อสารกับพวกเขา นำร่องโฮมสเตย์ 1-2 แห่งเป็นโฮมสเตย์มาตรฐานไม่เกิน 10 แห่ง และเป็นแบบอย่างที่ดีให้จังหวัดอื่นได้เรียนรู้

เมื่อเร็วๆ นี้ รัฐบาลได้ลงทุนงบประมาณสำหรับ Da Bac CBT เพื่อปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน การฝึกอบรม การส่งเสริม และเพื่อซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานสำหรับโฮมสเตย์ ขณะนี้มีโฮมสเตย์ 13 แห่งในเขตนี้ ดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามามากกว่า 5,000 คน/ปี โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวอยู่ที่ 30 ล้าน VND (เท่ากับ 1300 USD)/ปี (ในปี 2562)

สิ่งที่ทำให้ Da Bac แตกต่างจากจุดหมายปลายทางอื่น ๆ ในพื้นที่ Hoa Binh คือรูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชน (CBT)

ซึ่งมุ่งหวังที่จะได้รับประโยชน์สูงสุดจากการท่องเที่ยวในขณะที่ลดต้นทุนทางสังคมและสิ่งแวดล้อม การลงทุนในชุมชนกำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นในเวียดนาม ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการท่องเที่ยวมากเกินไปในสถานที่ต่างๆ เช่น ซาปา

พูดง่ายๆ ก็คือ การท่องเที่ยวโดยชุมชนให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ของชุมชนท้องถิ่นเป็นอันดับแรก การตัดสินใจของชุมชนคือการเริ่มต้อนรับผู้มาเยือน และสมาชิกในชุมชนทุกคนได้รับการสนับสนุนให้มีบทบาทอย่างแข็งขันในขั้นตอนต่างๆ ของการท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงการวางแผนและการดำเนินการ

3.2. ผลกระทบต่อการท่องเที่ยว

หลังจาก 4 ปี ทีม CBT ใน 3 ชุมชน (เหียนเลื่อง เทียนฟอง และโจซอน) ได้ก่อตั้งขึ้นและดำเนินการ โมเดลนี้จะดึงดูดการมีส่วนร่วมของชาวบ้านคนอื่นๆ ต่อไป มี 142 ครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม CBT ได้แก่:

- ทีมบริการที่พัก อาหารและเครื่องดื่ม: โฮมสเตย์ 13 แห่งใน 4 หมู่บ้าน มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอสำหรับให้บริการนักท่องเที่ยว (โฮมสเตย์ 3 แห่งในหมู่บ้าน Ke, 5 แห่งในหมู่บ้าน Da Bia, 2 แห่งในหมู่บ้าน Mo Hem และ 3 ในหมู่บ้าน Sung)
- ทีมบริการอื่นๆ ได้แก่:
 - แผนกต้อนรับและมัคคุเทศก์ท้องถิ่น

- เรือ แพ พายเรือคายัค จักรยาน จักรยานยนต์ให้เช่า;
- การแสดงแบบดั้งเดิม
- ผู้ให้บริการผลิตผลทางการเกษตรในท้องถิ่น...

รายได้ CBT ของชาวบ้านเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้สภาพความเป็นอยู่ของพวกเขาดีขึ้น ในปี 2561 รายได้รวมจาก CBT มากกว่า 1.7 พันล้านดอง เท่ากับ 75,000 ดอลลาร์สหรัฐ โดยบริการที่พัก 12%, การทำอาหาร 26%, อาหารดิบ 39%, มัคคุเทศก์ 5%, มัคคุเทศก์ 5%, พายเรือคายัค 2%, ล่องเรือ 3%, 4% ประสิทธิภาพดั้งเดิม 9% การขนส่ง

ออกแบบโปรแกรมท่องเที่ยวที่ดี ซึ่งรวมถึงกิจกรรมในชีวิตประจำวันของชุมชน (ตลาด จับหอยทาก ขุดมันฝรั่ง เก็บข้าวโพด จับปลา ทำกระชังกุ้ง ฯลฯ) และเชื่อมต่อกับสถานที่ท่องเที่ยวโดยรอบ แพ็คเก็จทัวร์ที่หลากหลาย (2 วัน - 1 คืน), 3 วัน - 2 คืน 4 วัน - 3 คืน 5 วัน - 4 คืน)

ตั้งแต่ CBT ก่อตั้งขึ้นใน Da Bac ในปี 2561 มีนักท่องเที่ยวเกือบ 10,000 คน (ร้อยละ 36 เป็นนักท่องเที่ยวในประเทศ และ 64% เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ) จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยือนที่นี่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะหลังจากการก่อตั้งบริษัท Da Bac CBT ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจกับบริษัททัวร์อื่นๆ ในเมืองหลวงของฮานอย เช่น Intrepid Viet Nam, EXO Travel, Learning Project และอื่นๆ นักท่องเที่ยวต่างชาติก็เพิ่มขึ้นอย่างน่าทึ่ง

การรับรู้ของชาวบ้านเปลี่ยนไปในทางบวก พวกเขามีความมั่นใจในตนเอง กระตือรือร้น รักษาและอนุรักษ์วัฒนธรรมชาติพันธุ์ ประเพณี เอกสิทธิ์ และปกป้องสิ่งแวดล้อมอยู่เสมอ

เป็นมูลค่าการกล่าวขวัญถึงรางวัลที่ได้รับ:

1. ได้รับรางวัล ASEAN Community Tourism ในปี 2562 - 2564 (หนึ่งในสามหน่วยงานในเวียดนามที่ได้รับรางวัล ASEAN CBT)
2. ตุลาคม 2562: ได้รับรางวัล “Én Đồng”: ให้เกียรติธุรกิจที่มีผลกระทบทางสังคมที่จัดโดย CSIP
3. ทั้ง 2562 และ 2563 ได้รับการรับรอง Imap Choice - iMap Choice 2020 - งานเชิดชูธุรกิจที่มีผลกระทบทางสังคม 2563 ซึ่งจัดโดย Center for Social Entrepreneurship and Innovation (CSIE)
4. เป็น 1 ใน 15 ยูนิตใน Hoa Binh ได้รับเกียรติบัตรจากกรมวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยวของจังหวัด Hoa Binh สำหรับความสำเร็จที่โดดเด่นในธุรกิจบริการการท่องเที่ยวในจังหวัด Hoa Binh

5. พฤษจิกายน 2563: ไซต์ Da Bia CBT - หนึ่งใน 04 ไซต์ของ Da Bac CBT ในเขต Da Bac ที่ได้มาตรฐาน OCOP ระดับ 4 ดาว

3.3. การพัฒนาอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยว

ในขณะที่ดำเนินธุรกิจ Da Bac CBT มักจะมุ่งไปสู่เป้าหมาย 3 ประการของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (SDGs) เสมอ นั่นคือเป้าหมายที่ 5, 8 และ 12 ดังที่แสดงด้านล่าง

เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเท่าเทียมทางเพศและส่งเสริมผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทุกคน

เพิ่มรายได้และการมีส่วนร่วมของผู้หญิงด้วยการกระจายและพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว:

- คนส่วนใหญ่ทำงานใน 36 กลุ่มบริการ ซึ่งให้บริการการท่องเที่ยวใน 4 หมู่บ้านเล็ก ๆ เป็นผู้หญิง ผู้หญิงบางคนในหมู่บ้านที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มบริการ การให้บริการโดยตรงแก่ลูกค้ายังมีส่วนร่วมในธุรกิจและเพิ่มรายได้ทางอ้อมจากการทำฟาร์มและการจัดหาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เช่น การปลูกชาสมุนไพรหรือการเสนอผลิตภัณฑ์แบบดั้งเดิมเพื่อขายให้กับลูกค้า
- ผู้ชายส่วนใหญ่เข้าร่วมในกลุ่มขนส่งผู้โดยสารหรือกลุ่มที่ต้องการสุขภาพและการออกกำลังกายมากขึ้น เช่น กลุ่มรถแท็กซี่ บริการเรือ และกลุ่มประมง
- 4/13 เจ้าของโฮมสเตย์เป็นผู้หญิงที่เป็นหัวหน้าโดยตรงของธุรกิจแต่ละราย มีส่วนร่วมในการจัดการและดำเนินการของโฮมสเตย์ สำหรับเจ้าของโฮมสเตย์ 9/13 นั้นเป็นผู้ชาย แต่การดำเนินการและการต้อนรับแขกดำเนินการโดยสมาชิกในครอบครัวทุกคน
- ไม่เพียงแต่ในชุมชนเท่านั้น ด้วยตำแหน่งการจัดการและการดำเนินงานโดยตรงของ Da Bac CBT ทั้งหมด 100% เป็นผู้หญิง (ผู้อำนวยการ 1 คน, ผู้จัดการระบบ 1 คน - นักบัญชี, 1 คนดูแลที่ปรึกษาการขายและการตลาด & ผู้ประสานงาน 4 คนในหน่วยงานเฉพาะทาง 4 แห่ง).
- การมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวไม่เพียงแต่ทำลายทัศนคติทางสังคมที่ทำให้ผู้หญิงอยู่ในกรอบครอบครัวเท่านั้น แต่ยังช่วยเพิ่มความภาคภูมิใจในตนเองของผู้หญิง และในขณะเดียวกันก็ช่วยให้ชุมชนในท้องถิ่นตระหนักว่าผู้หญิงสามารถทำอะไรได้มากกว่าการคิดแบบเดิมๆ

เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน ครอบคลุม และยั่งยืน
การจ้างงานเต็มที่และมีประสิทธิภาพ และการทำงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

CBT: Da Bac CBT สร้างงานและสร้างรายได้ให้กับสมาชิก 184 คนใน 142
ครัวเรือนที่เข้าร่วมโดยตรงและได้รับประโยชน์จาก CBT ซึ่งคิดเป็น 60%
ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมดใน 4 หมู่บ้านจาก 03 ชุมชนที่ดำเนินการ CBT ตั้งแต่ปี 2560
รายได้รวมที่เกิดจากชุมชนท้องถิ่นจาก CBT มากกว่า 5 พันล้านดอง โดยเฉลี่ย
แต่ละครัวเรือนมีรายได้ 5 - 16 ล้านดองต่อเดือนจากการให้บริการ CBT (ในปี 2562)
บางครัวเรือนไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มบริการโดยตรงเนื่องจากปัจจัยมนุษย์ในครอบครัวที่ไม่เหมาะสม
แต่ยังมีส่วนร่วมทางอ้อมในกระบวนการจัดหาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อบริการโฮมสเตย์และได้
รับประโยชน์จากกระบวนการปกป้องสิ่งแวดล้อม มรดกทางวัฒนธรรม

การปกป้องสิ่งแวดล้อม: ในแต่ละหมู่บ้าน
มีการจัดตั้งกลุ่มสตรีในห้องถิ่นเพื่อเก็บขยะในพื้นที่โดยรอบอย่างสม่ำเสมอ
กลุ่มทำงานเป็นประจำทุกสัปดาห์
จรรยาบรรณสำหรับนักท่องเที่ยวและชาวบ้านยังแสดงต่อสาธารณะเพื่อเตือนทุกคนเกี่ยวกับการปก
ป้องสิ่งแวดล้อม

การปกป้องมรดก: ด้วยหลักสูตรการฝึกอบรมและการรวบรวมเรื่องราว
การแสดงแบบดั้งเดิมได้รับการฟื้นฟู
ผู้หญิงในห้องถิ่นมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกลุ่มการแสดงในห้องถิ่นเพื่อนำเสนอแก่ผู้เยี่ยมชม
คติชนวิทยาและประวัติศาสตร์ของชนกลุ่มน้อยยังได้รวบรวมและบันทึก จนถึงปัจจุบัน
คนในห้องถิ่นได้นำเสนอวัฒนธรรมอันรุ่งโรจน์ของพวกเขาให้กับนักท่องเที่ยว 9,000
คนจากทั่วโลกที่มาเยือน Da Bac อย่างภาคภูมิใจ

การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน: Da Bac CBT
ดึงดูดแหล่งเงินทุนมากมายจากบุคคลและองค์กรเพื่อปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในห้องถิ่น
งบประมาณสถานที่ท่องเที่ยวทั้งหมดเกือบ 400,000,000 VND จัดสรรให้กับโครงการขนาดเล็ก 20
โครงการ ได้แก่ การปรับปรุงถนน การปรับปรุงโรงเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะ
และห้องสุขา

กองทุนเพื่อการพัฒนาชุมชน: เพื่อให้เกิดการกระจายผลประโยชน์ที่เท่าเทียมกันแก่ชุมชนท้องถิ่น
กองทุนเพื่อการพัฒนาชุมชนจึงถูกจัดตั้งขึ้นที่ไซต์ CBT แต่ละแห่ง โฮมสเตย์ทั้ง 13
แห่งให้ค้ำประกันว่าจะบริจาค 10% ของรายได้การนอนเข้ากองทุน
กองทุนนี้เป็นเจ้าของและจัดการโดยคณะกรรมการบริหาร CBT
ในพื้นที่เพื่อจัดกิจกรรมและกิจกรรมของหมู่บ้าน

เป้าหมายที่ 12 รับรองรูปแบบการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

CBT พัฒนาและนำรูปแบบการดำรงชีวิตอื่นๆ มาใช้เพื่อสร้างและพัฒนายอย่างมั่นคงเพื่อจัดหาผลิตภัณฑ์เพื่อการท่องเที่ยว เช่น การปลูกผัก การเลี้ยงไก่ การทำเต้าหู้ การจัดกลุ่มผ้า...กลุ่มสินค้าชุมชนก็ถูกจัดตั้งขึ้นเช่นกัน

ผลิตภัณฑ์บางอย่างของกลุ่มโปรเซด กลุ่มชาซาน ตูเยต ของหมู่บ้านซ่ง ได้จำหน่ายโดยตรงให้กับนักท่องเที่ยวเพื่อเป็นของที่ระลึกแล้ว นอกจากนี้ การขายสินค้าให้นักท่องเที่ยวในหมู่บ้านโดยตรงยังช่วยประหยัดค่าเดินทางและค่าการตลาดออกสู่ตลาดอีกด้วย

ผ่านกลไกการตรวจสอบของคณะกรรมการบริหาร CBT ของหมู่บ้าน ความช่วยเหลือด้านเทคนิค หลักสูตรฝึกอบรมวิชาชีพด้านการท่องเที่ยว และมาตรฐานของคู่มือ "กระบวนการดำเนินงานของการท่องเที่ยวชุมชน" ผลิตภัณฑ์และบริการของ Da Bac CBT ได้รับการปรับปรุงและกำหนดมาตรฐานพร้อมกัน

โมเดล CBT ได้รับการจัดการอย่างดีโดยคนในท้องถิ่น และ Da Bac CBT ได้รับผลลัพธ์ที่แน่นอน

ความยั่งยืน

แนวทางหลักของ Da Bac CBT คือการสร้างขีดความสามารถให้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของแบบจำลอง CBT ในท้องถิ่น สมาชิก CBT ในหมู่บ้านแลกเปลี่ยนข้อมูลและความรู้ทักษะอย่างสม่ำเสมอผ่านหลักสูตรฝึกอบรมการสร้างขีดความสามารถ การประชุมเชิงปฏิบัติการทบทวนประจำปีซึ่งจัดโดย Da Bac CBT ในระยะยาว สมาชิกของ CBT ในหมู่บ้าน คณะกรรมการจัดการ CBT ของหมู่บ้าน และเครือข่ายของพวกเขา จะรักษาบทบาทในการสนับสนุนครัวเรือนในการเข้าถึงและพัฒนาตลาด ด้วยการสร้างจุดแข็งที่มีอยู่ของชุมชน มีความเป็นไปได้มากกว่าที่จะทำให้แน่ใจว่าหากไม่ได้รับการสนับสนุนจาก Da Bac CBT ในกระบวนการดำเนินการแบบจำลอง CBT ในหมู่บ้าน คนในท้องถิ่นจะยังคงจัดการ CBT เพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

ผลิตภัณฑ์ CBT ได้ตอบสนองความต้องการของตลาดการท่องเที่ยวในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา การพัฒนา CBT เป็นพื้นที่ที่หลายท้องถิ่นและรัฐให้ความสำคัญกับการสนับสนุนการพัฒนา นโยบายเหล่านี้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดและแผนการท่องเที่ยวของประเทศไทย จึงมีผลกระทบระยะยาวและยั่งยืน

การรื้อใหม่ การจำลองแบบ

หลังจากประสบความสำเร็จในการใช้โมเดล CBT ในเขต Da Bac, Hoa Binh Da Bac CBT ได้แบ่งปันกระบวนการสร้างแบบจำลอง CBT ใน Da Bac อย่างกว้างขวางเพื่อให้หน่วยงานและท้องถิ่นอื่น ๆ สามารถเรียนรู้ที่จะเข้าหาและนำการสร้างแบบจำลอง CBT ไปใช้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างกระบวนการดำเนินการ

ในขณะเดียวกัน Da Bac CBT มีความประสงค์ที่จะเชื่อมโยงพันธมิตรและท้องถิ่นในเครือข่าย CBT เพื่อแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ แบ่งปันข้อมูล และเพื่อเชื่อมโยงตลาด ธุรกิจ และหน่วยงานภาครัฐเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีสำหรับกิจกรรม CBT เพื่อสร้าง รูปแบบ CBT ที่เป็นมืออาชีพและยั่งยืนมากขึ้น

3.4. ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ

Da Bac CBT นำแบบจำลองไปใช้สำเร็จเพราะ:

นับด้วยความสามารถในการรับประกันการพัฒนา Da Bac CBT

- สมาชิก 7 คนที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการดำเนินงานของ Da Bac CBT มีคุณสมบัติและความเชี่ยวชาญในการสนับสนุนการพัฒนา Da Bac CBT
- พนักงาน 1 คน ที่รับผิดชอบบริการให้คำปรึกษาและการตลาด: Do Dong Hung
- 1 นักบัญชีกับผู้บริหาร: Chu Thi Thu Huong ทำงานเป็นนักบัญชีประมาณชุมชน 2 ปีในฝ่ายการเงิน - การวางแผนของ Da Bac อำเภอ 04 ปีในฐานะนักบัญชีในทางกลับกัน บริษัท Dong Tam Industry Limited B3P, Tien Dung 68 Limited บริษัท ทุเลื่อง ลิมเต็ด
- ผู้ประสานงาน 4 คนในไซต์ CBT 04 แห่ง: มีความสามารถในการสื่อสาร คล่องแคล่ว ทุกคนได้รับความไว้วางใจจากชาวบ้าน มีบทบาทหลายอย่างในห้องที่พร้อมๆ กัน เช่น หัวหน้า/รองสมาพันธ์สตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หนึ่งในสี่ผู้ประสานงานจบการศึกษาจากวิทยาลัยครุศาสตร์ Hoa Binh

ความเข้าใจและความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น

ประสบการณ์การทำงานกับคนในท้องถิ่น: ด้วยการทำงานและใช้ชีวิตในชุมชนเป็นเวลาหลายปี เราได้สร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด รู้จักขนบธรรมเนียมและนิสัยของคนในท้องถิ่น

ด้วยแนวทางที่เน้นชุมชนเป็นศูนย์กลาง เรามีส่วนร่วมในการประชุมหมู่บ้านเป็นประจำ
แบ่งปันปัญหาในกระบวนการนำแบบจำลอง CBT ไปปฏิบัติในหมู่บ้าน และในเวลาเดียวกัน
รับฟังปัญหาและความปรารถนาของผู้คนเพื่อหาหรือเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขที่เหมาะสม

การรวมเป้าหมายทางธุรกิจและเป้าหมายทางสังคม

DA Bac CBT ดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาชุมชนและเพิ่มประสิทธิภาพผลกำไร
(เป้าหมายทางเศรษฐกิจคือหนทางในการสนับสนุนเป้าหมายทางสังคม)
กำไรจากกิจกรรมทางธุรกิจจะถูกนำกลับมามุ่งใหม่เพื่อสนับสนุนให้ผู้คนกู้ยืมเงินเพื่อการพัฒนา
การลงทุนเข้าและการดำเนินกิจกรรมเพื่อรักษาคุณค่าทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

เรารับรองความโปร่งใสทางการเงิน
ปฏิบัติตามระบบนโยบายและเอกสารทางกฎหมายของรัฐเวียดนาม

เพื่อรับการสนับสนุนจากประชาชนและเจ้าหน้าที่

รัฐบาล

ในกระบวนการสร้างและดำเนินการแบบจำลอง Da Bac CBT
เจ้าหน้าที่ทุกระดับให้ความสนใจและสร้างเงื่อนไขทั้งหมดเพื่อสนับสนุนประชาชนในการพัฒนา
CBT เนื่องจากการพัฒนา CBT เป็นไปตามนโยบายเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่น ๆ
ในพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง:

- Da Bac ได้ออกมติฉบับที่ 09 ว่าด้วยการพัฒนาการท่องเที่ยวของเขตในช่วงปี 2558-2563
ปทุมทิศปี 2563 - 2568 และโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตปี 2563
โดยมีวิสัยทัศน์ถึงปี 2573
- มติการพัฒนา CBT ของคณะกรรมการประชาชนของประชาคม
- ในเวลาเดียวกัน นายกรัฐมนตรีตัดสินใจหมายเลข 1528/QĐ-TTg ลงวันที่ 1 สิงหาคม
2559 ซึ่งอนุมัติแผนแม่บทเพื่อการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวแห่งชาติทะเลสาบ Hoa Binh
จังหวัด Hoa Binh ภายในปี 2573

ชาวบ้าน

สำหรับโมเดล Da Bac CBT นั้น ประชาชนในพื้นที่ 100%
มีส่วนร่วมในกระบวนการให้บริการแก่ผู้เยี่ยมชมติดต่อโดยตรงและรับประโยชน์จากนักท่องเที่ยว
คนในท้องถิ่นเป็นปัจจัยหลักที่กำหนดการพัฒนาในรูปแบบที่ยั่งยืน อย่างไรก็ตาม ในช่วงเวลานี้

ชุมชนท้องถิ่นไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะดำเนินการแบบจำลอง CBT แบบพึ่งพาตนเองได้ ดังนั้นจึงต้องการการสนับสนุนและความเป็นเพื่อนของ Da Bac CBT

ความไว้วางใจของผู้เยี่ยมชมและพันธมิตร

บริษัทนำเที่ยว

ผ่านความร่วมมือกับตัวแทนการท่องเที่ยวที่มีอยู่ สนับสนุน Da Bac CBT:

- มีแหล่งนักท่องเที่ยวที่มั่นคงโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติ
- ประหยัดค่าใช้จ่ายและทรัพยากรบุคคลเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ ดังนั้น Da Bac CBT สามารถมุ่งเน้นทรัพยากรในการออกแบบผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวและปรับปรุงคุณภาพของบริการปลายทาง
- เข้าใจแนวโน้มการพัฒนาการท่องเที่ยวของโลกและผลกระทบต่อการท่องเที่ยวในเวียดนาม
- จัดกิจกรรมและโปรแกรมแบบมืออาชีพสำหรับแขก และมีหัวหน้าทีมที่มีความสามารถทางภาษาต่างประเทศแนะนำ "ความดีและความงาม" ของสถานที่ท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว
- นอกจากนี้ อาสาสมัครนานาชาติจำนวนมากมาสนับสนุนชุมชนท้องถิ่นผ่านผู้ให้บริการทัวร์เหล่านี้

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในความร่วมมือกับ Intrepid Vietnam Limited Company (PEAK DMC) Intrepid ยังสนับสนุน Da Bac CBT เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าต่างประเทศ และเพื่อจัดหาทุนให้กับชุมชนเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวในท้องถิ่น

นักท่องเที่ยว

ผู้เข้าชมเป็นตัวแทนภายนอกในการสำรวจสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่เป็นป่าหรือเรียนรู้เกี่ยวกับคุณค่าดั้งเดิม วัฒนธรรมพื้นเมือง ในขณะเดียวกันก็เป็นตัวแทนในการนำประโยชน์เชิงเศรษฐกิจมาสู่ชุมชนผ่านกิจกรรมการตลาดเหล่านี้

ผู้เยี่ยมชม Da Bac CBT ไม่เพียงแต่มุ่งเน้นที่ประสบการณ์ของชุมชนเท่านั้น แต่ยังมีส่วนร่วมในกิจกรรมอาสาสมัคร เช่น โครงการในท้องถิ่น การเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานด้านการศึกษาสำหรับชุมชน

3.5. คำแนะนำที่เป็นไปได้

การสร้างแบบจำลอง

- ก่อนนำโมเดลไปใช้จริง
จำเป็นต้องจัดทำแบบสำรวจก่อนความเป็นไปได้ด้วยการมีส่วนร่วมของผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวของชุมชน ร่วมกับการปรึกษาหารือกับหน่วยงานท้องถิ่น
- พัฒนาแผนตามจำนวนนักท่องเที่ยวและความสามารถในการจัดหาในท้องถิ่นเพื่อหลีกเลี่ยงการลงทุนและการพัฒนาจำนวนมาก ระยะแรกควรทำ 02 จุด (รองรับ 2 โฮมสเตย์/จุด) เพื่อดำเนินกิจกรรมเชื่อมต่อเส้นทางท่องเที่ยว
- ส่งเสริมการโฆษณาชวนเชื่อเกี่ยวกับความสำคัญของรูปแบบ CBT
เพื่อให้ชุมชนท้องถิ่นเข้าใจว่าชุมชนมีบทบาทสำคัญมาก
เป็นองค์ประกอบหลักของแบบจำลองและเป็นตัวแทนโดยตรงของการส่งผ่านคุณค่าของแบบจำลอง CBT
- ประสานงานการดำเนินการระหว่างองค์กร: โครงการ หน่วยงานท้องถิ่น ธุรกิจ ชุมชน
- หน่วยงานท้องถิ่นกำหนดแผนพัฒนาการท่องเที่ยวโดยรวมเพื่อสร้างพื้นฐานสำหรับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ดึงดูดการลงทุน และใช้ประโยชน์จากศักยภาพด้านการท่องเที่ยว
- บูรณาการกิจกรรมในท้องถิ่นและรายการการลงทุนในกิจกรรม CBT
- ให้ความสำคัญกับการลงทุนสิ่งอำนวยความสะดวกในไซต์ที่ใช้โมเดล CBT
หรือวางแผนที่จะนำโมเดลไปใช้

รูปแบบการจัดการ

สำหรับการสนับสนุนแบบจำลองจากองค์กรและโครงการนอกภาครัฐ
นอกเหนือจากการให้คำปรึกษาและการสนับสนุนด้านเทคนิคแล้ว
ยังจำเป็นต้องเน้นที่การปรับปรุงขีดความสามารถในการฝึกอบรมและส่งเสริมความรู้
ทักษะการท่องเที่ยว และค่อยๆ

เพิ่มขีดความสามารถให้กับชุมชนเพื่อให้ชุมชนสามารถดำเนินการต่อไปได้
เพื่อรักษารูปแบบที่ยั่งยืนเมื่อโครงการไม่สามารถใช้งานได้อีกต่อไป

พลิกโฉมรูปแบบการจัดการและเป็นเจ้าของจากชุมชนเองตามแต่ละขั้นตอน

จากคณะกรรมการบริหาร CBT สู่ Da Bac Community Tourism Joint Stock Company
(ปัจจุบันคือ Da Bac Social Enterprise CBT)
ซึ่งเพิ่มความสามารถในการเชื่อมต่อการเดินทางระหว่างประเทศ หน่วยงาน;
ปรับปรุงคุณภาพของบริการ CBT และสร้างความมั่นใจแก่การแบ่งปันผลประโยชน์ของชุมชนใน
Da Bac ในทิศทางที่เป็นมืออาชีพและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

แลกเปลี่ยนวัตถุประสงค์และความหมายของแบบจำลอง CBT อย่างสม่ำเสมอ จัดกิจกรรมอบรมเผยแพร่ความหมาย และลักษณะทางจิตใจของนักท่องเที่ยว เพื่อให้ประชาชนได้ตระหนักถึงการอนุรักษ์และส่งเสริมเอกลักษณ์วัฒนธรรมดั้งเดิมของชาติและสิ่งแวดล้อมความเป็นอยู่ของชุมชน อันเป็นเกณฑ์ในการดึงดูดและรักษาผู้มาเยือนได้อย่างชัดเจน

การจัดตั้งคณะกรรมการบริหาร CBT เพื่อส่งเสริมสิทธิของชุมชนในการเลือกและตัดสินใจ: พัฒนานโยบาย ระเบียบข้อบังคับ และแนวทางสำหรับการพัฒนา CBT ของแต่ละหมู่บ้าน

จัดทำชุดเครื่องมือตรวจสอบบริการเพื่อให้มั่นใจในคุณภาพการบริการที่สม่ำเสมอ
กลไกการติดตามและการดำเนินงานของชุมชน
และกลไกการกระจายผลประโยชน์สำหรับสมาชิกที่จะมีส่วนร่วมอย่างเปิดเผยและโปร่งใส

การออกแบบผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว

จัดทำแบบสำรวจวิเคราะห์ตลาดเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวตามความต้องการของตลาด
จำเป็นต้องออกแบบผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยวให้มีเอกลักษณ์และแตกต่างกัน
เพื่อให้ผู้มาเยือนได้สัมผัสถึง "เอกลักษณ์" ในแต่ละจุดหมายปลายทาง

ส่งเสริมภาพลักษณ์การท่องเที่ยว

- จัดกิจกรรมส่งเสริมภาพที่เหมาะสมกับผู้ที่รักการสำรวจและต้องการสัมผัสประสบการณ์การท่องเที่ยวของชุมชน
 - การแบ่งปันข้อมูลจะต้องเป็นความจริงและถูกต้องเพื่อหลีกเลี่ยงกรณีที่แขกรู้สึกผิดหวังเมื่อเทียบกับความคาดหวังก่อนหน้านี้
 - ส่งเสริมความหมายของแบบจำลอง CBT
 - ประสานงานกับตัวแทนท่องเที่ยวเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายเพื่อเข้าถึงลูกค้าที่เหมาะสมและมั่นคง
- นอกจากนี้ จำเป็นต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลเป็นประจำเพื่ออัปเดตข้อมูลความต้องการของแขก

รับทราบ

เราขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ Pham Hong Long และคณะการท่องเที่ยวศึกษา USSH, VNU Hanoi อย่างยิ่งที่เชิญเราเข้าร่วมโครงการ TOURIST ซึ่งรวมก่อตั้งโดยโครงการ Erasmus+ ของสหภาพยุโรป

4. กรณีเกาะเกร็ด

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเทศไทย

4.1. คำอธิบายสั้น

กลุ่มท่องเที่ยวเกาะเกร็ดมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะเกร็ดซึ่งเป็นเกาะที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนนทบุรี (ภาคเหนือของกรุงเทพฯ) เกาะเกร็ดซึ่งเป็นบ้านของผู้อยู่อาศัย 5,800 คน มีความกระตือรือร้นแต่ต้อนรับนักท่องเที่ยวมาตั้งแต่ปี 1997

เกาะเกร็ดมีสถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรมมากมาย เช่น เครื่องปั้นดินเผา อาหารและของหวาน และตลาดที่ชวนให้รำลึกถึงอดีต สถานที่ท่องเที่ยว ประเพณี และเทศกาลส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์อันยาวนานของเกาะเกร็ดกับวัฒนธรรมมอญซึ่งหาได้ยากในประเทศไทย เนื่องจากเป็นเกาะเล็กๆ ที่เข้าถึงได้โดยเรือข้ามฟากเท่านั้น เกาะเกร็ดจึงสามารถจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวได้ตามความพร้อมในการคมนาคมขนส่งและความถี่ในการให้บริการ

การปรากฏตัวของวัฒนธรรมมอญนั้นมีความพิเศษมาก เนื่องจากชาวมอญไม่ได้ครอบครองหรือดำรงอยู่อย่างเป็นทางการในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งอย่างประเทศอย่างใดก็ตาม

จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์พบว่าชาวมอญกระจัดกระจายอยู่ทั่วพม่าและประเทศไทยเป็นเวลาหลายศตวรรษ พวกเขาเป็นหนึ่งในผู้อาศัยที่เก่าแก่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ดังนั้นอารยธรรมและความเชื่อทางศาสนาของพวกเขา (พุทธศาสนานิกายเถรวาท) จึงประทับอยู่ทั่วภูมิภาค

เกาะเกร็ดเป็นหนึ่งในสถานที่ที่ไม่ว่าใครที่วัฒนธรรมมอญยังคงมีการฝึกฝนอย่างจริงจังในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทศกาลปีใหม่ 2 สัปดาห์ในเดือนเมษายนและการทำอาหารมอญแท้ๆ ไม่เพียงแต่เกาะเกร็ดที่จัดแสดงวัฒนธรรมมอญเท่านั้น

แต่ยังเป็นงานแสดงเครื่องปั้นดินเผาแบบดั้งเดิมของมอญ ขวัญอามาน ซึ่งเป็นเครื่องปั้นดินเผาเคลือบด้วยลวดลายที่วิจิตรบรรจง

สินค้ามีจำหน่ายสำหรับใช้ในครัวเรือนและของที่ระลึก ราคาเครื่องปั้นดินเผาเหล่านี้มีตั้งแต่ 5 บาท (20 เซ็นต์สหรัฐ) ถึงมากกว่าหนึ่งพันบาท (33 ดอลลาร์สหรัฐ)

ชุมชนไม่มีคณะทำงานด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นทางการในการวางแผนและควบคุมกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม

ประชาชนรับทราบบทบาทของสมาชิกในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โครงสร้างค่อนข้างไม่เป็นทางการ

แต่สมาชิกพบปะกันเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว นอกจากนี้
ยังได้จัดตั้งกองทุนชุมชน/หมู่บ้านเพื่อจัดการปัญหาด้านการท่องเที่ยว

4.2. สังคมและ ผลกระทบต่อการท่องเที่ยว

ปัจจุบันกิจกรรมการท่องเที่ยวมีการชุมนุมกันอย่างมากในบางพื้นที่ (หมู่บ้าน 6 และ 7) และมีส่วนร่วมประมาณ 30% ของประชากรเกาะเกร็ด อาชีพหลักของชุมชนคือเกษตรกรรม จุดประสงค์ของการท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ดก็เหมือนกับจุดหมายอื่นๆ คือ การหารายได้และเพิ่มรายได้ให้ผู้อยู่อาศัย นอกจากนี้ ชุมชนมีเป้าหมายที่จะเสริมสร้างและสร้างวัฒนธรรมมอญขึ้นมาใหม่สำหรับคนรุ่นใหม่ การมีกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ใด ๆ ได้แสดงให้เห็นถึงการเพิ่มความตระหนักรู้ในท้องถิ่นและระดับการมีส่วนร่วมในการปกป้องวัฒนธรรมพื้นเมือง วัฒนธรรมมอญได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู เทศกาลมอญตลอดทั้งปีที่น่าอัศจรรย์ได้รับการนำเสนอแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ.

ตามที่ระบุไว้ข้างต้น 30% ของประชากรเกี่ยวข้องโดยตรงกับการท่องเที่ยว กลุ่มนี้ประกอบด้วยเจ้าของร้านอาหาร พ่อค้าแม่ค้าริมถนน เจ้าของโฮมสเตย์ และผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยวอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ส่วนอื่นๆ

ได้ประโยชน์ทางอ้อมจากรายได้จากการท่องเที่ยวในฐานะซัพพลายเออร์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า เนื่องจากผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยวหลักเกี่ยวข้องกับอาหารและเครื่องดื่ม ผู้ขายจึงพึ่งพาเสบียงจากผู้ผลิตในท้องถิ่น เช่น ผลไม้และผัก ผลกระทบของกิจกรรมการท่องเที่ยวได้รับการติดตามและควบคุมโดยองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ไม่ได้กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ อย่างไรก็ตาม ผลกระทบของกิจกรรมการท่องเที่ยวอยู่ภายใต้การดูแลของชาวบ้าน แล้วรายงานต่อ อบต. อบต.รองรับการท่องเที่ยวโดยให้ความช่วยเหลือในเรื่องการจัดการขยะและความปลอดภัยและความปลอดภัยในพื้นที่ แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้เชื่อมโยงความคิดริเริ่มของพวกเขาเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน แต่ผลลัพธ์ที่ได้พิสูจน์แล้วว่าเชื่อมโยงกับเป้าหมาย #1 (ไม่มีความยากจน) และ #11 (เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน)

4.3. ผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

ตามที่ระบุไว้ก่อนหน้านี้เกาะเกร็ดเริ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวเมื่อประมาณ 23 ปีที่แล้ว เริ่มต้นด้วยการขายผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น (อาหารและเครื่องดื่ม)

เป็นอาหารข้างทางและเครื่องปั้นดินเผาแบบดั้งเดิมให้กับนักท่องเที่ยวซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาหารในประเทศ

ผลกระทบทางการเงินในเชิงบวกจากกิจกรรมเหล่านี้ได้เพิ่มการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในการผลิตผลิตภัณฑ์แบบดั้งเดิมและของท้องถิ่น

ส่งผลให้รายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้นสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อมในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

วัตถุดิบในการผลิตสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบจากพื้นที่และแรงงาน
ผู้ทำงานร่วมกันประมาณ 70-80% เป็นสมาชิกท้องถิ่น จนถึงตอนนี้
ชุมชนได้ดำเนินกิจกรรมที่คล้ายคลึงกัน แต่ได้เพิ่มกิจกรรม/เทศกาลทางวัฒนธรรม
เพื่อรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น

ประมาณหนึ่งทศวรรษที่แล้ว

มีการลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจากบุคคลภายนอกเพื่อตอบสนองต่อการเติบโตที่ชัดเจนของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด

บุคคลภายนอกเหล่านี้ได้เปิดดำเนินการส่วนใหญ่เป็นธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม โดยเฉพาะร้านอาหารสมัยใหม่ คนในท้องถิ่นเป็นลูกจ้างในครัวและพนักงานบริการ
อาหารได้รับการออกแบบให้สอดคล้องกับรสนิยมของนักท่องเที่ยวซึ่งใช้วัตถุดิบทั้งในประเทศและนำเข้า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์สำเร็จรูปนำเข้าจากภายนอกอย่างแน่นอน ทำให้เกิดการรั่วไหล
อย่างไรก็ตาม การรั่วไหลเหล่านี้เกิดขึ้นในระดับที่น้อยที่สุด

4.4. ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

เนื่องจากเป็นเกาะ

การริเริ่มการจัดการขยะบนเกาะเกร็ดจึงยากกว่าพื้นที่ภายในประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ทุกวันมีการขนส่งขยะ 1-2 ตันไปยังแผ่นดินใหญ่

ในขณะที่ชุมชนรับทราบและยอมรับว่าปริมาณของเสียนั้นสมเหตุสมผล

แต่ก็ยังมีความวิตกกังวลและเพิ่มประสิทธิภาพต้นทุนและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในเกาะเกร็ด

จะเห็นได้ว่าปัญหาขยะในพื้นที่เกาะเกร็ดจะค่อยๆทวีความรุนแรงขึ้นเนื่องจากสภาพภูมิประเทศ

เนื่องจากเป็นเกาะ ขยะส่วนใหญ่จะไหลลงคลองหรือแม่น้ำ SOA

ได้ฝึกฝนกระบวนการแยกขยะและให้บริการเก็บขยะโดยมีค่าธรรมเนียมขั้นต่ำ

อย่างไรก็ตาม สำหรับชาวบ้านที่กำลังประสบกับภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัวเนื่องจากโควิด-19

ผลกระทบและปฏิกิริยาตอบสนองรุนแรงเกินคาด

ผู้ชายบางรายปฏิเสธค่าใช้จ่ายที่ต่ำเป็นพิเศษสำหรับการจัดการของเสีย อย่างไรก็ตาม

ไม่ว่าพวกเขาจะจ่ายเงินหรือไม่ก็ตาม SOA

ยังคงรักษากิจวัตรการจัดการขยะเพื่อรักษาพื้นที่ให้สะอาด

พลังงานหมุนเวียนรวมอยู่ในแผนพัฒนาการเกษตรอย่างคร่าว ๆ แต่ยังไม่ได้ใช้อย่างชัดเจนในพื้นที่
อย่างไรก็ตาม

เกาะแห่งนี้ได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลือจากองค์กรขนาดใหญ่และหน่วยงานราชการให้ใช้มาตรการอนุรักษ์พลังงานต่างๆ เช่น การติดตั้งโคมไฟ LED บนไฟถนน
ชาวเกาะเกร็ดตั้งเป้าที่จะปฏิบัติตาม 3Rs (Reduce, Reuse, Recycle)
แม้ว่าในปัจจุบันพวกเขาจะฝึกเพียง 2Rs แรก
แต่กิจกรรมการรีไซเคิลในเกาะเกร็ดส่วนใหญ่เป็นวิธีการรวบรวมขยะและส่งออก (ขาย)
ไปยังโรงงานรีไซเคิลในแผ่นดินใหญ่

ส่วนปัญหาน้ำเกาะเกร็ดใช้ระบบบำบัดน้ำชุมชนซึ่งถือว่าง่ายมากๆ
ชาวบ้านได้ใช้ระบบกรองน้ำแบบพื้นฐานมาจนปัจจุบันการประปานครหลวงได้แนะนำและขยายการให้
บริการโดยการติดตั้งท่อประปาเพื่อต่อสายน้ำจากแผ่นดินใหญ่เพื่อคุณภาพที่ดีขึ้นและการใช้งาน
ในครัวเรือนและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่น่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

4.5. การพัฒนาอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยว

เนื่องจากเกาะเกร็ดไม่ได้เชื่อมต่อกับแผ่นดินใหญ่ด้วยสะพาน
และสามารถเข้าถึงได้โดยยานพาหนะทางน้ำเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ใช้รถยนต์บนเกาะ
ข้อดีของการเป็นเกาะคือรูปแบบการคมนาคมหลักในเกาะเกร็ดคือมอเตอร์ไซค์ มีประชากรน้อยกว่า
6,000 คนเล็กน้อยและมีมลพิษน้อย ส่งผลให้คุณภาพอากาศในพื้นที่ค่อนข้างดี

อย่างไรก็ตาม
ปัญหาสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของเกาะเกร็ดดูเหมือนจะเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม
แม้ว่าจะมีขยะและขยะเพียงจำนวนหนึ่งทุกวัน (ประมาณ 1 ตันต่อวัน)
ซึ่งถือว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับเมืองใหญ่อย่างกรุงเทพฯ อดต.
และชุมชนต่างกระตือรือร้นที่จะแก้ไขปัญหา
พวกเขาตั้งใจไม่ให้มีขยะเหลืออยู่ในชุมชนในแต่ละวันเนื่องจากการสะสมของเสียอาจทำให้เกิดอันตราย
มากขึ้นในอนาคต ดังนั้นจึงเป็นความรับผิดชอบของ อดต.
ในการจัดการกับปัญหาขยะและสิ่งแวดล้อมไม่ว่าคนในท้องถิ่นจะให้การสนับสนุนทางการเงินหรือไม่
มีทางการเงินก็ตาม

อดต. ร่วมกับผู้อยู่อาศัยหลายราย
ได้หารืออย่างไม่เป็นทางการกิจกรรมการปฏิบัติที่เป็นไปตามแนวทางเศรษฐกิจหมุนเวียน
อย่างไรก็ตามเนื่องจากขนาดของเกาะค่อนข้างเล็ก (4.2 ตร.ม.) ประหยัด
ไม่มีอะไรทำหรือลงทุนมากนัก อดต.ได้ชี้แจงทั้งหมดสามารถเคลื่อนย้ายออกจากพื้นที่ได้
พอใจกับมัน

เนื่องจากผู้อยู่อาศัยรู้สึกว่าการพัฒนายังยั่งยืนทั้ง 3 ด้านอยู่ภายใต้การควบคุม ดังนั้นจึงไม่มีการรับรู้ผลกระทบด้านลบอย่างเปิดเผย ยิ่งไปกว่านั้น แง่มุมทางสังคมและวัฒนธรรม (วัฒนธรรมมอญ) ดูเหมือนจะโดดเด่นเนื่องจากได้รับการอนุรักษ์ สร้างขึ้นใหม่ และมีค่านิยมจากคนรุ่นหลัง ศักยภาพในการพัฒนาเกาะเกร็ดให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีแนวโน้มดี เนื่องจากมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีทักษะและแท้จริงและมรดกที่จับต้องได้ในพื้นที่

4.6. ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ

สองเรื่องที่สำคัญเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในเกาะเกร็ดเป็นความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ ได้แก่ ผู้อยู่อาศัย หน่วยงานของรัฐ และเจ้าของธุรกิจ ความเป็นผู้นำและความไว้วางใจมีบทบาทสำคัญในการชี้นำฝ่ายต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายบางอย่าง ในกรณีนี้ อบต. และผู้นำชุมชนบางส่วนทำงานอย่างต่อเนื่องโดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเป้าหมายในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของผู้อยู่อาศัย ข้อได้เปรียบในการแข่งขันคือต้นทุนและคุณภาพ ด้วยการนำเสนอประสบการณ์ที่ใกล้เคียงกันเมื่อเทียบกับจุดหมายปลายทางอื่น ๆ ที่ใกล้เคียงไป นักท่องเที่ยวจึงใช้จ่ายน้อยลงเมื่อเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางที่ใกล้เคียงกว่า นอกจากนี้ การใช้สวนผสมและวัสดุโดยซัพพลายเออร์ในท้องถิ่นเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นนั้นมีความคุ้มค่า อาจเป็นเรื่องยากที่จะนำไปใช้กับปลายทางอื่นที่ใหญ่กว่าซึ่งผู้ขายภายนอกสามารถเข้าสู่ตลาดได้อย่างง่ายดาย คุณภาพของประสบการณ์ก็เป็นจุดแข็งเช่นกัน เนื่องจากเป็นหนึ่งในผู้สืบทอดวัฒนธรรมมอญจำนวนไม่มากนักในโลก ชุมชนได้ฟื้นฟูวัฒนธรรมที่ดูเหมือนจะสูญหายและดำเนินชีวิตตามนั้น วัฒนธรรมของพวกเขาไม่ได้มีไว้สำหรับการแสดงหรือการพักผ่อนหย่อนใจเท่านั้น

แนวทางปฏิบัติและกิจกรรมการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ในเกาะเกร็ดสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน แม้ว่าอาจจะไม่ได้วางแผนที่จะปฏิบัติตาม SDGs ในตอนแรกก็ตาม ด้วยการรวมการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการเพิ่มรายได้ในแบบที่พวกเขาทำ ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง มันเกือบจะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยอัตโนมัติ: "ไม่มีความยากจน", "ความหิวเป็นศูนย์", "สุขภาพที่ดีและความเป็นอยู่ที่ดี", "เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน" และ "การบริโภคและการผลิตอย่างมีความรับผิดชอบ" ฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะรวมอยู่ในการตัดสินใจเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายที่สำคัญ โดยปกติการสื่อสารจะผ่านการประชุมที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เนื่องจากผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่รู้จักกันในฐานะสมาชิกในครอบครัวหรือเพื่อน นอกจากนั้น SAO

ยังทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานในการเผยแพร่ข้อความหรือการตัดสินใจสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด

4.7. คำแนะนำที่เป็นไปได้

เกาะเกร็ดเป็นตัวอย่างของชุมชนเล็กๆ

ที่ชาวบ้านอาจไม่ค่อยตระหนักดีถึงผลกระทบของการพัฒนาการท่องเที่ยว

แต่กลยุทธ์และการเติบโตด้านการท่องเที่ยวมีการวางแผนและติดตามโดยทั้งผู้อยู่อาศัยและหน่วยงานของรัฐ

ข้อได้เปรียบที่ชัดเจนของเกาะเกร็ดคือความเหนือกว่าของคนคือสมาชิกในครอบครัวหรือเกี่ยวข้องกันหรือมีรากเดียวกัน ดังนั้นจึงรองรับการสร้างควมไว้วางใจในหมู่พวกเขา นอกจากนี้ ตำแหน่ง ตำแหน่ง และสภาพแวดล้อมที่เป็นเอกลักษณ์ทำให้เกาะเกร็ดได้เปรียบในการแข่งขัน

สำหรับจุดหมายปลายทางที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกันในด้านผลิตภัณฑ์และบริการ

สิ่งที่สามารถทำได้คือความร่วมมือที่ดีระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การยอมรับและตระหนักถึงมรดกที่แท้จริงของพวกเขา

และการใช้วัตถุดิบและบริการที่ผลิตในท้องถิ่น

ขนาดของจุดหมายปลายทางยังมีบทบาทสำคัญในการกำหนดและจำกัดการเติบโตของการท่องเที่ยวซึ่งส่งผลให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถจัดการได้ในพื้นที่

เกาะเกร็ดมีคุณลักษณะที่โดดเด่นในขณะที่รวมเอาแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ส่งเสริมความยั่งยืนสำหรับคนรุ่นอนาคต

**ประเด็นปัจจุบันเกี่ยวกับกลยุ
ทธ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
และนวัตกรรมการจัดการ
ทางการเงินในเอเชียและยุโรป**

1. การพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น. นของชุมชนมุสลิม กรณีศึกษา บ้านบางหวาน ตำบลกมลา มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประเทศไทย

1.1. การแนะนำ

การท่องเที่ยวเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย ไม่กี่ปีที่ผ่านมารายได้จากการท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี 2554 เป็นปี 2558 ประมาณ 15.2% (กรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย) ในขณะเดียวกัน โดยทั่วไปเมื่อการท่องเที่ยวเติบโตขึ้น สิ่งแวดล้อมจะถูกทำลายในระยะยาว CBT เป็นหนึ่งในปณิธานในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและปรับปรุงชุมชนท้องถิ่นเนื่องจากความร่วมมือกับชุมชนและคนในท้องถิ่นที่รู้จักทรัพยากรธรรมชาติในจุดหมายปลายทางโดยเฉพาะเป็นอย่างดี

ชุมชนบ้านบางหวาน ตั้งอยู่ที่ 75/60 ม.1 ถ.น้ำตก ต.กมลา อ.กะหู่ จ.ภูเก็ต ซึ่งเป็นหนึ่งในชุมชนท้องถิ่นในกมลา จ.ภูเก็ต ที่ยังคงความดั้งเดิมไว้เป็นวิถีชีวิต อาหารพื้นเมือง อาชีพท้องถิ่น. ประการแรก

บ้านบางหวานเป็นวิสาหกิจชุมชนโดยหนึ่งในสมาชิกในชุมชนเป็นผู้นำวิสาหกิจ มีทรัพยากรมากมาย เช่น น้ำตก ชุมชนท้องถิ่น ภูเขาที่อุดมสมบูรณ์ ไม่โบราณซึ่งขึ้นทะเบียนโดยทางราชการ) ประวัติชุมชนและวิถีชีวิตท้องถิ่นของชาวมุสลิม หลังจากการท่องเที่ยวเติบโตขึ้น พวกเขาพัฒนาชุมชนของตนให้เป็นการท่องเที่ยวโดยชุมชน จึงมีสโลแกนเกี่ยวกับ CBT ว่า “สัมผัสอ้อมกอดของขุนเขา กอดทะเลอันดามัน ชุมชนพอเพียง”

ภาพ

ชุมชนพอเพียงบ้านบางหวาน

ดังนั้น

ชุมชนจึงสามารถมีแนวทางปฏิบัติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในการอนุรักษ์หรืออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ให้คนรุ่นหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยนี้พยายามปรับแต่งแนวทางปฏิบัติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมสำหรับบ้านบางหวาน เพื่อรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่

1.2. วัตถุประสงค์

- เพื่อระบุปัญหาสิ่งแวดล้อมสำหรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่บ้านบางหวาน
- เพื่อศึกษาการปฏิบัติการท่องเที่ยวสีเขียวกับที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่บ้านบางหวาน

1.3. ขอบเขตการศึกษา

พื้นที่กมลาเป็นหนึ่งในชายหาดที่ได้รับความนิยมในจังหวัดภูเก็ต มีสถานบันเทิงหลายแห่ง เช่น ภูเก็ตแฟนตาซี (ที่นี่เป็นเพียงงานเดี่ยวและงานแสดงสัตว์ที่ใหญ่ที่สุดในภูเก็ต) ร้านอาหาร สถานบันเทิงยามค่ำคืน โรงแรมหรู ชายหาด และสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บ้านบางหวาน ตั้งอยู่ที่ 75/60 ม.1 ถ.น้ำตก ต.กมลา อ.กะทู้ จ.ภูเก็ต ติดกับหาดป่าตองและบริหารงานโดยตำบลกมลาลินค้าขึ้นชื่อของบ้านบางหวาน คือ Garcinia Cambogia ซึ่งเป็นหนึ่งในส่วนผสมในการปรุงอาหารไทย ตำบลกมลามี 6 ชุมชน แต่ละชุมชนใช้ทรัพยากรธรรมชาติเหมือนกัน แต่บ้านบางหวานเป็นทรัพยากรหลักของทุกชุมชน บ้านบางหวานมี (1)

น้ำตกซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวต่างประเทศ (2)

เขียนขนาดเล็กที่ผลิตน้ำเพื่อการบริโภคให้กับทุกชุมชน (๓) รัชสมรกด ซึ่งเป็นไม้เก่าแก่อายุ 200 ปี
ที่ทางราชการขึ้นทะเบียนไว้ เป็นต้น (4)

เส้นทางศึกษารมชาติที่เป็นเส้นทางเดิมสำหรับข้ามตำบลในกมล กะหลิม และกะหู่ (๕)
ความรู้เกี่ยวกับชนมพื้นบ้าน อาหาร รวมทั้งประเพณีดั้งเดิมของชาวมุสลิม
สมาชิกในชุมชนเกือบจะเป็นมุสลิมและมีวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์และผลิตภัณฑ์สำหรับชาวมุสลิม
ดังนั้นสมาชิกในชุมชนบ้านบางหวาน หมู่ที่ 1

จึงมีความสามัคคีปรองดองและมีผู้นำชุมชนที่ยิ่งใหญ่ในการบริหารชุมชนและสมาชิกอย่างถูกวิธี
นอกจากนี้

หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์การบริหารส่วนตำบลได้ร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่นโดยสนับสนุน
ให้เป็นทุนในเกือบทุกกิจกรรม เช่น แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ตและการวางตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์
กิจกรรมท่องเที่ยวที่ดำเนินการเป็นเส้นทางเดินป่าระดับชาติสู่น้ำตกและระกมรกด

การทำผ้ามัดย้อมตามสีประจำชาติ ศูนย์แลกเปลี่ยนความรู้ OTOP (หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์)
เกี่ยวกับส้มแขก เมื่อชุมชนมีรายได้มากขึ้น

พวกเขาก็ต้องรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาไว้ในระยะยาว ดังนั้น

งานวิจัยนี้จึงต้องการระบุปัญหาสิ่งแวดล้อมในบ้านบางหวาน ม.1

ที่สนับสนุนผลกระทบจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวโดยชุมชน
ในขณะเดียวกันงานวิจัยนี้ได้พยายามศึกษาและประเมินการปฏิบัติการท่องเที่ยวสีเขียวเชิงปฏิบัติ
สำหรับการท่องเที่ยวเชิงชุมชนในบ้านบางหวาน ม.1

1.4. หา

งานวิจัยนี้ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกกับสมาชิกชุมชนที่สำคัญทั้งหมด

สมาชิกชุมชนคนสำคัญได้ให้ข้อมูลเสริมมากมาย ชุมชนนี้มีชื่ออยู่ในแอปพลิเคชันของ เนคเทค
ซึ่งมีชื่อว่า “จ้อบ้านน้ำเมือง” แอปพลิเคชันนี้เป็นพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทย

ครอบคลุมทุกชื่อประเทศ เมืองหลวง และที่ตั้งทางภูมิศาสตร์การเมือง รวมทั้งชื่อจังหวัด อำเภอ ตำบล
และเขตปกครองพิเศษทั้งหมด 1,500 ชื่อในประเทศไทย

คุณสามารถสำรวจชื่อเหล่านี้ผ่านการค้นหาโดยตรงโดยใช้ชื่อบางส่วนเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษา
ไทย และติดตามการค้นหาของคุณด้วยบันทึกประวัติ เหมาะอย่างยิ่งกับความต้องการของนักเรียน
ครู อาจารย์ และผู้ที่ต้องการการอ้างอิงชื่อทางภูมิรัฐศาสตร์

ชุมชนแห่งนี้อุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติมากมาย เช่น ภูเขา ทางธรรมชาติ
ซึ่งเชื่อมต่อระหว่างตำบลใกล้เคียงเช่น ปาตอง พื้นที่กะหู่

ข้อมูลทั้งหมดนั้นถูกบันทึกไว้ในเอกสารแล้ว ในเอกสารมีข้อมูลบางอย่างเกี่ยวกับอาหารพื้นเมือง
ชุมชนนี้ นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นชั้นเรียนทำขนมพื้นเมือง เช่น อาโปง
ขนมเดือน และอาหารพื้นเมือง รวมถึงการแปรรูปสมุนไพร มีผลิตภัณฑ์มากมาย เช่น
แชมพูสมุนไพรไทย สบู่เหลวจากสมุนไพรไทย น้ำยาล้างจานจากสมุนไพรไทย

ดังนั้นผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่สาธิตสำหรับกิจกรรมการท่องเที่ยว” และยังคงกล่าวถึง

“แผนพัฒนาตั้งแต่ก่อตั้งเพื่อ ตัวอย่างการแบ่งเขตสถานบันเทิง เช่น หมู่ 1,2,4,5 ห้ามเปิดสถานบันเทิง (เช่น บาร์ ผับ) เพราะคนในชุมชนนี้เกือบจะเป็นมุสลิม และยังมีร้านสะดวกซื้อ เช่น 7-11 แฟมิลีมาร์ท ที่ห้ามเข้า ม.1,2,4,5 รวมถึงคนในท้องถิ่นและเครื่องแต่งกายของนักท่องเที่ยว จำเป็นต้องแต่งกายให้เหมาะสมภายในหมู่ที่ 1,2,4,5

ประการแรกสมาชิกในชุมชนใช้เส้นทางต้นทางและไม่สามารถเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวและการทำแผนที่ท่องเที่ยวเป็นแผนที่โดยรวมสำหรับพื้นที่กมลาคทั้งหมดเท่านั้น

หลังจากสมัครเป็นชุมชนที่เน้นการท่องเที่ยวแล้ว ทุกชุมชนได้แยกออกเป็น 4 ชุมชน ได้แก่ นกแล นาคา บางหวาน และหัวควน ชุมชนทั้ง 4 แห่งแยกกันจัดการแต่ละชุมชนและจัดทำแผนที่ท่องเที่ยวของตนเอง แต่รวม 4 ชุมชนเข้าด้วยกันเพื่อเสนอชื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวกมลาคตามชุมชนโดยได้รับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนตำบลกมลาค (ส่วนท้องถิ่น)

โดยมีตัวแทนชุมชนเป็นนางศุภสีมาและนางวรรณจากชุมชนบางวัน นางวัลยา และนางกิ่งแก้วจากชุมชนนาคา, คุณลัดดา และ คุณวรรณ จากชุมชนหัวควน และคุณ มีนา และคุณมัสสุรี จากชุมชนนกแล” “ทุกชุมชนได้พัฒนาทัศนียภาพและสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง และได้ชื่อว่า 1) ชุมชนบางหวานเป็นทุ่งใน ภูเขา (สวนในหุบขาว) 2) ชุมชนหัวควน 100 ปี ต้นส้มแขก (ต้นส้มเคยรอยปี) 3) ชุมชนนกแล ตะวันลับฟ้า ป่าไผ่สายแร่ 4) ชุมชนนาคาเป็นประตูสู่กมลาค (ประตูสู่กมลาค ณ นาคา). อบต.กมลาค (ส่วนท้องถิ่น) ร่วมกับตัวแทนชุมชน ได้แก่ คุณศุภสีมา และคุณวรรณ จากชุมชนบางวัน คุณวัลยา และ คุณกิ่งแก้ว จากชุมชนนาคา คุณลัดดาและคุณวรรณ จากชุมชนหัวควน และคุณมีนาและ คุณมัสสุรี จากชุมชนนกแล 4

ชุมชนมีผลงานโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวสำหรับชุมชนบางหวานมีการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเพณี และขนมพื้นบ้าน ชุมชนนี้มีแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสม (เช่น ภูเขา น้ำตก ปราชญ์ชุมชน ความรู้วิถีชีวิตท้องถิ่น และสื่อต่างๆ”

จากนั้นสมาชิกในชุมชนได้รับการพิจารณาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการรองรับตั้งแต่ดำเนินการท่องเที่ยวโดยชุมชน แต่สมาชิกในชุมชนไม่มีส่วนในการควบคุมขีดความสามารถในการรองรับ ในขณะนั้นเมื่อสมาชิกในชุมชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐได้พบปะและระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับขีดความสามารถแล้ว การประชุมส่งผลให้ชุมชนมีตัวแทนดูแลสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง เช่น เส้นทางศึกษาธรรมชาติ น้ำตกกมลาค ศูนย์การเรียนรู้ และรักษาโมดก

สำหรับปัจจุบันชุมชนกำหนดความสามารถในการรองรับเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ไม่เกิน 10 คนต่อครั้งต่อพื้นที่ท่องเที่ยว

แต่ทางชุมชนได้จัดกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่โดยแจกจ่ายตามสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง อีกทางหนึ่งชุมชนได้แจ้งนักท่องเที่ยวว่าเป็นนักเดินทางแบบกลุ่มก่อนจะมาถึง แต่มีนักท่องเที่ยว FIT นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาพักผ่อนที่ไปเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวโดยไม่ได้จองล่วงหน้า

จะไม่ทราบถึงความสามารถในการรองรับ

ถึงแม้ว่าชุมชนนี้จะมีแผนการเกี่ยวกับการกระจายนักท่องเที่ยวเนื่องจากชุมชนนี้ต้องป้องกันผลกระทบต่องuestในในแต่ละสถานที่ท่องเที่ยว

แต่แผนไม่ถูกต้องและเกิดความขัดแย้งขึ้นบ้างเนื่องจากรายได้และความรับผิดชอบในแต่ละสถานที่ท่องเที่ยว

ในด้านการลดผลกระทบด้านลบจากกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น ของเสีย สิ่งปฏิกูล มลภาวะทางเสียง การเข้าครอบครองสิ่งของต่างๆ

ชุมชนตระหนักดีถึงการอนุรักษ์และลดผลกระทบจากการรับนักท่องเที่ยวอยู่เสมอ

ชุมชนมีถึงขยะแยกขยะเป็นขวดแยก

อีกทั้งกิจกรรมจากการท่องเที่ยวชุมชนตระหนักถึงสิ่งแวดล้อมจึงใช้ฟางซัฟฟอก สีย้อม น้ำยาล้างจาน และสบู่ที่ผลิตจากธรรมชาติเกือบทั้งหมด

ทุกปีชุมชนร่วมกับอบต.

ชุมชนนี้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบจังหวัดภูเก็ตแทน

ดังนั้นผู้นำชุมชนหรือนักปราชญ์ชุมชนจะรับผิดชอบและร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในทางกลับกัน

ชุมชนแห่งนี้ได้นำเสนอโครงการประจำปีหรือการบำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งในแต่ละปี

หมุนเวียนกันไป ชุมชนได้นำเสนอต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อรับการสนับสนุนจากพวกเขา

เมื่อโครงการได้รับการอนุมัติ

บางครั้ง

อบต.

จะจัดหาทุนหรืออุปกรณ์หรือวัสดุส่วนเกี่ยวกับโครงการของตน

อย่างไรก็ตาม

การบำรุงรักษาหรือโครงการส่วนใหญ่ทำโดยการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชน

บางครั้งร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชนใกล้เคียง เช่น ร้านอาหาร โรงแรม บริษัททัวร์ เป็นต้น

ชุมชนนี้มีแนวปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

ชุมชนนี้มีสินค้ามากมายนำเสนอแก่นักท่องเที่ยว เช่น อาโปง - มะพร้าวเนื้อมะพร้าว-ขนมเดือนและเหลเหลทรายท้องถิ่นโดยใช้กิจกรรมชั้นเรียนทำอาหาร

การแปรรูปจากสมุนไพรเป็นอีกผลิตภัณฑ์หนึ่งที่น่าสนใจเป็นขนมพูนสมุนไพรไทย

สบู่เหลวจากสมุนไพรไทย

น้ำยาล้างจานจากสมุนไพรไทย

ดังนั้นผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่แสดงไว้สำหรับกิจกรรมท่องเที่ยว

นอกจากนี้

การแปรรูปผลไม้เป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนประเภทหนึ่ง

เช่น

ทุเรียนดอง

ส้มแขกแห้ง

(ส่วนผสมสำคัญสำหรับอาหารท้องถิ่น)

หากไม่มีการทำอาหาร

ชุมชนก็มีประเพณีของชาวมุสลิมในการเฉลิมฉลองคืนที่

27

สำหรับเดือนถือศีลอดในศาสนาอิสลาม

ประเพณีของชาวดัตช์

พิธีต้อนรับเดือนรอมฎอน

(เดือนถือศีลอด)

ชุมชนจะตรวจสอบตัวอย่างน้อยทุกๆ

2

ปี

เนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชนมีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของพวกเขา

ชุมชนใช้ใบปลิวเป็นเครื่องมือในการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรและข้อมูลบางอย่าง

ล่วงหน้าแก่นักท่องเที่ยว

ระหว่างกิจกรรมท่องเที่ยว

ชุมชนได้จัดให้มีสมาชิกในชุมชนหรือภาคีให้ข้อมูลบางอย่างแก่พวกเขา เช่น
 ชั้นเรียนทำอาหาร กิจกรรมย้อมผ้า โดยการนำเสนอ การเข้าร่วม และการบรรยาย นอกจากนี้
 ชุมชนได้ตรวจสอบข้อมูลชุมชนอีกครั้งแต่ไม่มีทุกปี
 ชุมชนมีใบปลิวเกี่ยวกับชุมชนรวมทั้งการทำแผนที่สถานที่ท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม
 ชุมชนไม่มีศูนย์การเรียนรู้ที่เหมาะสม ทุกวันนี้เมื่อชุมชนมีกิจกรรมท่องเที่ยว
 ชุมชนก็จะจัดที่บ้านนักปราชญ์ของชุมชน

อย่างไรก็ตาม ชุมชนได้แจกจ่ายอย่างน้อย 1 ช่องทางในการแจกจ่ายกิจกรรมเป็นเพจ Facebook
 และชุมชนได้ร่วมมือกับพันธมิตรของพวกเขาในฐานะโรงแรมบางแห่งในเขตกมลลา ร้านอาหาร
 และผู้ประกอบการท่องเที่ยว

ชุมชนได้ร่วมมือกับโรงแรมและร้านอาหารในพื้นที่กมลลาเพื่อสนับสนุนชุมชนโดยใช้ทรัพยากรของตน
 เป็นช่องทางหนึ่งในการจำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยว
 โรงแรมและร้านอาหารใส่โฆษณาของชุมชนและใบปลิว และเมื่อชุมชนมีโครงการ
 ชุมชนจะร่วมมือกับโรงแรมเพื่อสนับสนุน เช่น ป้ายมัสยิด เป็นต้น
 บางครั้งเมื่อโรงแรมต้องการจัดระเบียบ CSR พวกเขาก็จัดระเบียบร่วมกับชุมชนนี้ อย่างไรก็ตาม
 ชุมชนนี้ไม่มีศูนย์กลางการท่องเที่ยวภายในชุมชน

ชุมชนได้จัดกิจกรรมท่องเที่ยวแจกภูมิปัญญานักท่องเที่ยว
 โดยใช้กิจกรรมท่องเที่ยวที่เข้าร่วมเป็นชั้นเรียนทำอาหารที่บ้าน ชนพื้นบ้าน
 แต่ละเตรียมไว้สำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม กิจกรรมท่องเที่ยวเกือบทั้งหมดมาจากวิถีชีวิตของชุมชน
 ได้แก่ การทำอาหารท้องถิ่น ประเพณีท้องถิ่น และสวนป่า

นอกจากนี้ ชุมชนยังมีกิจกรรมประจำปี เช่น Big Cleaning Day ในชุมชน โดยร่วมมือกับอบต.
 โรงแรม ร้านอาหาร และสมาชิกในชุมชนทำความสะอาดพื้นที่กมลลา
 ระหว่างกิจกรรมมีการนำเสนอข้อมูลทรัพยากรของชาติ
 ในอดีตมีกิจกรรมมรดกวิถีชีวิตท้องถิ่นย้อนยุคเพื่อนำเสนอผลิตภัณฑ์ของชุมชนทั้งหมด
 โดยเฉพาะการรณรงค์ครั้งนี้เพื่อพัฒนาชุมชนให้เป็นพื้นที่พัฒนาใกล้เคียงเชื่อมในศูนย์ชุมชนให้เป็
 นสวนสาธารณะชุมชนสำหรับทำกิจกรรมท่องเที่ยว ออกกำลังกาย ฯลฯ
 โดยสมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน
 และในแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวก็มีตัวแทนจากสมาชิกในชุมชนคอยดูแล นอกจากนี้
 กิจกรรมประจำปีส่วนใหญ่รวมถึงโครงการ CSR ยังได้ร่วมมือกับองค์กร อบต. โรงแรม
 ร้านอาหารใกล้เคียง และรวมถึงสมาชิกในชุมชนด้วย

1.5. สรุป

การศึกษานี้สรุปว่าการพัฒนา CBT และผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นของชุมชนมุสลิม บ้านบางหวาน กมลลา
 กิจกรรมการท่องเที่ยวมีความเหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนในองค์ประกอบเหล่านี้ เช่น

การแบ่งเขตกิจกรรมการท่องเที่ยว ชีตความสามารถ การพัฒนาและบำรุงรักษาพื้นที่ชุมชน
การจัดการทรัพยากร และเผยแพร่ภูมิปัญญาด้านทรัพยากรธรรมชาติแก่นักท่องเที่ยว
การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ในทางกลับกัน
ชุมชนไม่ได้รับรองคํประกอบสุดท้ายให้เป็นความตระหนักที่มีนัยสำคัญต่อทรัพยากรธรรมชาติกับ
การท่องเที่ยว

อย่างไรก็ตาม

แม้แต่สมาชิกในชุมชนก็รับทราบและเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเมื่อรับนัก
ท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

มีผู้อพยพจากถิ่นที่อยู่ของคนไทยหรือคนที่ไม่ใช่ชาวไทยเข้ามาในชุมชนเพื่อเดินทางและทำงาน
บางครั้ง ชุมชนไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้

และไม่สามารถให้ความรู้แก่ผู้อพยพทุกคนว่าต้องทิ้งขยะหรือขยะลงในถังขยะแยกส่วนอื่นๆ

แสดงให้เห็นว่ามีผู้อพยพเข้ามาบางส่วนและนักท่องเที่ยวที่เดินเข้ามาไม่ปฏิบัติตามระเบียบของชุมชน
เนื่องจากชุมชนไม่มีป้ายข้อมูลนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับกฎระเบียบของชุมชน

และชุมชนไม่มีศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่เหมาะสมซึ่งสามารถให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวได้และไม่มีเจ้าหน้าที่ชุมชนคอยดูแลสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งในเวลากลางวันเนื่องจากการกระจายรายได้จาก
นักท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ไม่เท่ากัน

อ้างอิง

ถาม. S และคณะ 2553. การท่องเที่ยวเชิงชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ: คู่มือปฏิบัติที่ดีที่สุด.
ศูนย์วิจัยสหกรณ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. ออสเตรเลีย: สำนักเลขานุการเอเปค.

Avila Foucat, V. S. 2545. การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนมุ่งสู่ความยั่งยืนใน
Ventanilla, Oaxaca, Mexico การจัดการมหาสมุทรและชายฝั่ง 45: 511–529.

พรงนี้สีฟ้าและสีเขียว 2556. คู่มือการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. <http://blueandgreentomorrow.com>.

บริคเกอร์, เค.เอส. พ.ศ. 2546 การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในฟิลิ: นโยบาย แนวปฏิบัติ
และความไม่มั่นคงทางการเมือง ในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการวางแผนนโยบาย Fennell,
D.A. และดาร์ลิ่ง R.K. ฉบับพิมพ์ครั้งแรก. 178-203. สหราชอาณาจักร: CABI

Buckley, R. 2537. กรอบงานสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. พงศาวดารของการวิจัยการท่องเที่ยว
เล่มที่ 21 (ฉบับที่ 3): 661-665 <http://www.sciencedirect.com>.

Buckley, R. 2552. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: หลักการและแนวทางปฏิบัติ. ซีเอบี อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล
ฉบับพิมพ์ครั้งแรก. สหราชอาณาจักร: CABI <http://books.google.co.th>.

- คสช. (เครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยชุมชนกัมพูชา). 2555.
สถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนในประเทศกัมพูชา. คสช. <http://ccben.org>.
- Ceballos-Lascurain, H. (2530). อนาคตของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วารสารเม็กซิโก 27
(มกราคม): 13–14 <http://www.mexico-journal.com>.
- Chettamart, S. 2546. ทรัพยากรและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทยและ
การเจรจาความร่วมมือทางเทคโนโลยีและธุรกิจไทย. (กรกฎาคม). สังกาวิ ประเทศมาเลเซีย
- Clark, W. R. 2553. หลักการของนิเวศวิทยาภูมิทัศน์. การศึกษาธรรมชาติ.
<http://www.nature.com>.
- EAA (สมาคมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งออสเตรเลีย) และ CRC การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน พ.ศ.
2545 มาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสากล ออสเตรเลีย: www.ecotourism.org.au หรือ
www.ggasipacific.com.au

2. ท่องเที่ยวตกปลาเชิงนันทนาการ เขื่อนแม่งัดสมบูรณ์ชล อุทยานแห่งชาติศรีลานนา เชียงใหม่

มหาวิทยาลัยพายัพ ประเทศไทย

2.1. บทนำ

อุทยานแห่งชาติศรีล้านนาถูกกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติแห่งที่ 60 ของไทยในปี 1989 อุทยานแห่งนี้ซึ่งใหญ่เป็นอันดับ 8 ของประเทศไทย ครอบคลุมพื้นที่ภูเขา 1,406 ตารางกิโลเมตร และรวม 3 อำเภอของจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ แม่แตง พัว และเชียงดาว. อุทยานแห่งชาติมีสัตว์ป่ามากมายและป่าไม้เขียวชอุ่มซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของแม่น้ำสาขาต่างๆ ของแม่น้ำปิง

เขื่อนแม่งัดสมบูรณ์ชลตั้งอยู่ภายในอุทยานแห่งชาติศรีล้านนาและเป็นเขื่อนที่ใหญ่เป็นอันดับ 6 ของประเทศไทย อ่างเก็บน้ำของเขื่อนตั้งอยู่ระหว่างป่าแม่งัดและป่าแม่แตง ครอบคลุมพื้นที่ 1,281 ตารางกิโลเมตร

เดิมทีเขื่อนและอ่างเก็บน้ำถูกสร้างขึ้นเพื่อจัดหาน้ำเพื่อการชลประทานสำหรับทุ่งเกษตรกรรมและเพื่อ อบรมเทาอุทกภัยแก่กลุ่มน้ำปลายน้ำ เมื่อเวลาผ่านไป

อ่างเก็บน้ำได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการเลี้ยงปลา

เขื่อนแม่งัดสมบูรณ์ชลอยู่ภายใต้เขตอำนาจของรัฐบาลและหน่วยงานท้องถิ่นหลายแห่ง

รวมทั้งหน่วยงานของอุทยานแห่งชาติ การชลประทาน พลังงาน การประมง ตลอดจนรัฐบาลท้องถิ่นและตัวแทนชุมชนท้องถิ่น

ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ

TOURIST

มหาวิทยาลัยพายัพได้จัดให้มีการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักหลายรายที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เขื่อน กลุ่มเหล่านี้รวมถึงที่ทำการอุทยานแห่งชาติ เจ้าของเรือน้ำ ชาวประมงพื้นบ้าน และสมาชิกชมรมเรือเชียงใหม่ และชมรมเรือคายัคเหนือ การให้คำปรึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อระบุประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและสำรวจวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างยั่งยืน

2.2. การพัฒนาเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว

อ่างเก็บน้ำเขื่อนแม่งัดสมบูรณ์ชลมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลายแห่ง เช่น น้ำตก ถ้ำ และเส้นทางศึกษาธรรมชาติ อ่างเก็บน้ำยังมีพลอยน้ำแบบดั้งเดิมซึ่งมีทั้งที่พักชั้นพื้นฐานและหรูหรา และใช้เป็นฐานสำหรับการเดินทางประจำวันไปยังส่วนต่างๆ

ของอ่างเก็บน้ำตลอดจนกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นในท้องถิ่น เช่น พายเรือคายัค เดินป่า และล่องเรือชมทิวทัศน์ บังกะโลลอยน้ำตั้งอยู่รอบๆ อ่างเก็บน้ำเป็นหมู่คณะ และมีร้านอาหารที่ให้บริการอาหารและเครื่องดื่มโดยเน้นการทำอาหารที่เสิร์ฟปลาจากฟาร์มเลี้ยงปลาในท้องถิ่น ในปี 2562 มีผู้เยี่ยมชมอุทยานแห่งชาติและอ่างเก็บน้ำประมาณ 35,000 - 40,000 คน สร้างรายได้ประมาณ 100,000,000 บาท ซึ่งประมาณ 90% ถูกใช้ไปบนเรือนแพในที่พักและบริการ

นอกจากนี้ เมื่อเวลาผ่านไป อ่างเก็บน้ำได้พัฒนาเป็นแหล่งตกปลาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจชั้นนำในภาคเหนือของประเทศไทย เชื่อนแห่งนี้เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ด้วยเหตุผลหลายประการ ซึ่งรวมถึงความใกล้ชิดกับเขตเมืองใหญ่ เช่น เชียงใหม่และเชียงใหม่ การคมนาคมสะดวกด้วยโครงสร้างพื้นฐานของถนนที่ดี ปลาจับรางวัลหลากหลายสายพันธุ์ และความบริสุทธิ์ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ

ภาคการท่องเที่ยวเพื่อการตกปลาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจมีส่วนสำคัญในรายได้ของอุทยานแห่งชาติ (ประมาณ 10,000,000 บาทต่อปี) รวมทั้งช่วยรักษาสีเขียวในท้องถิ่นเนื่องจากชุมชนชาวประมงมักตระหนักถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในทะเลสาบ และในบางกรณีก็มีการดำเนินการในความสามารถที่ไม่เป็นทางการในฐานะเจ้าหน้าที่อุทยานอาสาสมัคร ในปีที่ผ่านมา มีการจัดการแข่งขันตกปลาหลายครั้งที่อ่างเก็บน้ำ และแบ่งรายได้ระหว่างผู้จัดการแข่งขันและอุทยานแห่งชาติเพื่อพัฒนาพื้นที่และจัดหาแหล่งปลาใหม่

นักท่องเที่ยวตกปลาเชิงนันทนาการสามารถจำแนกได้เป็น 2 กลุ่ม ที่ 1 คือ นักท่องเที่ยวที่อาศัยมีคฤหาสน์ท้องถิ่นเพื่อให้บริการขนส่งทางเรือหางยาวและบริการนำเที่ยว กลุ่มที่ 2 เป็นชาวประมงพักผ่อนที่มีพาหนะเป็นของตนเองและมีความเป็นอิสระมากกว่า ทั้งสองกลุ่มสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการท่องเที่ยวในท้องถิ่นโดยการซื้อบริการบนเรือนแพ เช่น อาหารและเครื่องดื่ม ตลอดจนค่าที่พักริมทะเลสาบ ค่าธรรมเนียมและใบอนุญาตเข้าอุทยาน

2.3. ความท้าทายที่สำคัญ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทยานแห่งชาติศรีลานนาและอ่างเก็บน้ำเขื่อนแม่งัดสมบูรณ์ชลกำลังเผชิญกับความท้าทายที่สำคัญทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนท้องถิ่นที่พึ่งพาการท่องเที่ยวเป็นแหล่งรายได้หลักและอุทยานแห่งชาติที่สร้างงบประมาณการดำเนินงานจากค่าเข้าชมและค่าใบอนุญาต

อุโมงค์น้ำ

กรมชลประทานกำลังสร้างอุโมงค์น้ำเชื่อมเชื่อมกับอ่างเก็บน้ำท้ายน้ำ (อ่างเก็บน้ำเขื่อนแม่งัดสมบูรณ์ชล) เพื่อพยายามแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในภูมิภาค

แม้ว่าโครงการนี้จะมีการวางแผนมาเป็นเวลากว่า 10 ปีแล้ว โดยจะเริ่มก่อสร้างในปี 2558 แต่ยังคงมีการปรึกษาหารือหรือการมีส่วนร่วมกับชุมชนที่ได้รับผลกระทบเพียงเล็กน้อย 7 หมู่บ้าน ต.กุดช้าง อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ คัดค้านการก่อสร้างโครงการอุโมงค์น้ำ เนื่องจากอาจกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น และตามความเห็นของชาวบ้าน ยังไม่มีการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ดำเนินการหรือรายงาน ชาวบ้านมีความกังวลเกี่ยวกับผลกระทบที่อุโมงค์นี้จะมีต่อการบริการการท่องเที่ยวที่พวกเขาจัดทำให้ เช่น ล่องแพไม้ไผ่ ดูนก และทริปตกปลาเพื่อการพักผ่อน

โควิด-19

เนื่องจากการระบาดทั่วโลกอย่างต่อเนื่อง

การปิดพรมแดนระหว่างประเทศของประเทศไทยและผลกระทบอย่างใหญ่หลวงต่อสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทย จำนวนผู้มาเยือนอุทยาน เชื้อน และอ่างเก็บน้ำลดลงอย่างมาก ตามยุทธศาสตร์ของรัฐบาลในการควบคุมไวรัส อุทยานแห่งชาติทั้งหมดถูกปิดเมื่อต้นเดือนมีนาคม และเริ่มเปิดอีกครั้งในเดือนกรกฎาคมเท่านั้น

อุทยานแห่งชาติศรีล้านนากลับมาเปิดอย่างเป็นทางการบางส่วนในวันที่ 1 กรกฎาคม และเชื่อนแมงาดสมบุรณโซลเปิดในวันที่ 1 กันยายนเท่านั้น อย่างไรก็ตาม

เนื่องจากไม่มีนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเข้ามา

และวิกฤตเศรษฐกิจของประเทศกำลังทวีความรุนแรงขึ้น

จำนวนผู้มาเยือนอุทยานและสถานที่ท่องเที่ยวโดยรวมจึงยังไม่ฟื้นตัว

กิจกรรม-คำอธิบาย	ก่อนโควิด-19	ช่วง Lock down (เม.ย. - ส.ค.)	หมุนเวียน
จำนวนนักท่องเที่ยวตกปลาพักผ่อน ที่จ้างเรือหางยาวและไกด์นำเที่ยวตกปลา (รายเดือน)	400-500	20	300-400
การใช้จ่าย (กลุ่ม 1) ต่อเดือน (เฉลี่ย 750 บาทต่อคน)	300,000-375,000 บาท	15,000 บาท	225,000-300,000 บาท
จำนวนนักท่องเที่ยวตกปลาพักผ่อน พร้อมเรือสปีดโบ๊ทเป็นของตัวเอง (รายเดือน)	400-500	0	0
การใช้จ่าย (Group2) ต่อเดือน (เฉลี่ย 1,300 บาทต่อคน)	520,000-650,000 บาท	0	0

** ข้อมูลที่รวบรวมผ่านการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

ตกลาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

ดังที่เห็นในตารางด้านบน

การใช้จ่ายรายเดือนของชาวประมงเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจที่เชื่อนทั้งสองกลุ่มลดลงอย่างมากตั้งแต่เริ่มระบาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับชาวประมงอิสระที่นำเรือมาลง การลดลงนี้เป็นผลโดยตรงจากการห้ามใช้เรือส่วนตัวในทะเลสาบใกล้กับอุทยานแห่งชาติในเดือนมีนาคม

เหตุผลในการห้ามเป็นอุบัติเหตุทางเรือระหว่างคนขับเรือส่วนตัวที่ไม่มีใบอนุญาตกับเรือหางยาวในท้องที่ อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากอุบัติเหตุแล้ว ความตึงเครียดระหว่างมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและเจ้าของเรือบ้านกับชาวประมงอิสระในการพักผ่อนก็เพิ่มสูงขึ้นมาระยะหนึ่งแล้ว ท่ามกลางปัญหาต่างๆ ได้แก่

ความเสียหายต่อเรือบ้านจากการใช้เรือเร็วส่วนตัว

(ซึ่งภายหลังได้รับการพิสูจน์แล้วว่าไม่เป็นความจริง)

ตลอดจนการรับรู้ของมัคคุเทศก์ท้องถิ่นว่าหากชาวประมงส่วนตัวไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้พาหนะของตนเอง พวกเขาจะต้อง

ให้เช่าหางยาวและมัคคุเทศก์ทำให้รายได้ของผู้ประกอบการท่องเที่ยวในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

การห้ามใช้เรือสำราญส่วนตัวในทะเลสาบแบบครอบคลุมนี้มีผลกระทบอย่างมากต่อเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในท้องถิ่น นอกเหนือจากประเด็นเหล่านี้แล้ว

เนื่องจากหน่วยงานของรัฐที่มีเขตอำนาจศาลหลายแห่ง (กรมอุทยานแห่งชาติ ชลประทาน พลังงาน ประมง

ตลอดจนรัฐบาลท้องถิ่นและตัวแทนชุมชนท้องถิ่น)

เป็นการยากที่จะหาทางออกที่ยอมรับได้และเจรจาต่อรองกับข้าราชการ เส้นทางสู่การปฏิบัติ

2.4. โซลูชันที่มีศักยภาพ

ด้วยการอำนวยความสะดวกของมหาวิทยาลัยพายัพ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องได้เริ่มกระบวนการเจรจาชุดแนวทางที่จะช่วยให้ยุติการห้ามเรือส่วนตัว

และในขณะเดียวกันก็จัดการกับข้อกังวลของผู้ประกอบการท่องเที่ยวในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่รวมอยู่ในกระบวนการนี้คือ สำนักงานอุทยานแห่งชาติ เจ้าของเรือบ้าน ชาวประมงท้องถิ่น และสมาชิกชมรมเรือเชียงใหม่ และชมรมพายเรือคายัคเหนือ

มีการเสนอมาตรการต่อไปนี้และกำลังเจรจาอยู่:

- สมาชิกของชมรมเรือเชียงใหม่และชมรมพายเรือคายัคเหนือจะทำหน้าที่เป็นอาสาสมัครพรานป่าเพื่อเพิ่มการบังคับใช้และช่วยเหลือที่ทำการอุทยานแห่งชาติโดยการลดความจำเป็นของเจ้าหน้าที่อุทยานที่ได้รับเงินเดือนประจำ เจ้าหน้าที่อุทยานจะจัดการฝึกอบรมให้ในปัจจุบัน

และอาสาสมัครจะใช้พาหนะของตนเองและครอบคลุมค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งหมด (เช่น ค่าเชื้อเพลิงและค่าบำรุงรักษา)

- ชมรมเรือเชียงใหม่จะช่วยเหลือในการส่งเสริมชวนให้เป็นแหล่งตกปลาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจแก่ชาวประมงที่ต้องการบริการนำเที่ยว ซึ่งจะช่วยมัคคุเทศก์ท้องถิ่นให้หาลูกค้าใหม่และโอกาสในการสร้างรายได้
- มีการเสนอโครงการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในการพายเรือที่ชวน โดยให้ครอบคลุมค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บสำหรับการเข้าถึงทางลาด

นอกเหนือจากมาตรการที่เสนอโดยเฉพาะเกี่ยวกับการพายเรือและการตกปลาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจแล้ว

ยังได้จัดทำข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังต่อไปนี้เพื่อเพิ่มความน่าดึงดูดใจของอ่างเก็บน้ำและอุทยานแห่งชาติแก่กลุ่มนักท่องเที่ยวอื่นๆ:

- พัฒนาเส้นทางปั่นจักรยานเสือภูเขา เดินป่า และวิ่งเทรลรอบๆ อ่างเก็บน้ำ ซึ่งเชื่อมถึงน้ำตกมากมายและสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาที่เหมาะสมเนื่องจากการก่อสร้างอุโมงค์น้ำที่กล่าวถึงก่อนหน้านี้ หมายความว่าเข้าถึงส่วนที่ห่างไกลของอุทยานได้ง่ายขึ้น
- มหาวิทยาลัยพายัพจะพัฒนาและจัดฝึกอบรมแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่น เช่น เจ้าของบ้านเรือ มัคคุเทศก์ในการตกปลา และเกษตรกรผู้เลี้ยงปลา เกี่ยวกับวิธีการใช้กลยุทธ์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนมากขึ้นสำหรับอ่างเก็บน้ำและอุทยานแห่งชาติ

อ้างอิง

<https://www.tourismthailand.org/Attraction/sri-lanna-national-park>

<https://web.archive.org/web/20130523023547/http://www.dnp.go.th/parkreserve/asp/style1/default.asp?npid=142&lg=2>

<https://www.fishsiam.com/venues/dams-reservoirs-national-parks/mae-ngat-dam/>

การสัมภาษณ์และให้คำปรึกษากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่น:

- 2 สิงหาคม - ชมรมเรือเชียงใหม่และชมรมพายเรือคายัคเหนือ
- 6 สิงหาคม - สมาคมเจ้าของบ้านเรือนแม่จาดสมบูรณ์ชล
- 29 สิงหาคม - ชมรมเรือเชียงใหม่ ชมรมเรือคายัคเหนือ และสมาคมเจ้าของบ้านเรือนแม่จาดสมบูรณ์ชล
- 31 สิงหาคม – ผู้อำนวยการอุทยานแห่งชาติศรีล้านนา

https://thainews.prd.go.th/th/news/print_news/TNEVN6110190010005

https://www.rid.go.th/royalproject/index.php?option=com_content&view=article&id=664:2017-11-22-03-47-14&catid=12:2009-05-04-06-38-33&Itemid=4

<https://www.tielandtothailand.com/mae-ngat-dam-floating-houses-chiang-mai/>

<http://muangkaen.go.th/page/>

<https://www.facebook.com/maengaddam/>

<http://web3.dnp.go.th/wildlifeweb/downloads/National%20park%20management%20in%20Thailand.pdf>

<https://www.chiangmainews.co.th/page/archives/665760/>

http://web.acfs.go.th/read_news.php?id=4085&ntype=09

3. การพัฒนาศักยภาพของทัวร์คลอง Nhieu Loc – Thi Nghe ในนครโฮจิมินห์

นัท ตวง
เทียน คิม
ลานอันหญ่

ศูนย์รวมความสามารถด้านการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์โฮจิมินห์ซิตี
เวียดนาม

3.1. คำอธิบายสั้น

ผู้คนที่นิยมชมชอบนั่งเรือชมคลอง Nhieu Loc ได้มีโอกาสดูเรือแบบดั้งเดิมที่ออกจากท่าเรือตามลำดับ
เรือแต่ละลำกำลังแล่นผ่านผืนน้ำ สะท้อนตัวเองและแสงสีต่างๆ
มากมายที่สร้างทิวทัศน์อันสวยงามในใจกลางนครโฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม

โฮจิมินห์ซิตี (HCMC) เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการเงินของเวียดนาม
โดยมีประวัติศาสตร์ที่โดดเด่นย้อนหลังไปหลายร้อยปี ในกลางปี 2404 ไซ่ง่อน -
ชื่อของโฮจิมินห์ซิตีในขณะนั้น - ถูกอธิบายว่าล้อมรอบด้วยการระบายน้ำ:
แม่น้ำไซ่ง่อนทางตะวันออก แม่น้ำ Thi Nghe และแม่น้ำ Ben Nghe ทางเหนือและใต้

จนถึงปัจจุบัน นครโฮจิมินห์เป็นจุดหมายปลายทางที่มีชื่อเสียงในเวียดนาม เมื่อไปเยือน HCMC
ผู้คนไม่เพียงแต่มุ่งเน้นไปที่กิจกรรมทางเศรษฐกิจ แต่ยังสนใจเรื่องการท่องเที่ยวอีกด้วย
นอกจากสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เช่น มหาวิหารนอร์ท-ดามแห่งไซ่ง่อน
ที่ทำการไปรษณีย์กลางไซ่ง่อน พระราชวังอิสรภาพ ไซนาทาวน์ และสถานที่ท่องเที่ยวทางบกอื่นๆ
กิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำของเมืองยังคงมีอยู่อย่างจำกัด แม้ว่าโฮจิมินห์จะเป็น เมืองแม่น้ำ.

เป็นหนึ่งในคลองที่มีชื่อเสียงที่สุดใน HCMC - Nhieu Loc - Thi Nghe
มีบทบาททางการค้าและวัฒนธรรมในพื้นที่ มีความยาวประมาณ 9 กิโลเมตร
พื้นที่ต้นน้ำและปลายน้ำกว้างประมาณ 27 เมตร และกว้าง 90 เมตร ตามลำดับ และมีความลึก 5 เมตร
ทอดยาวผ่าน 5 อำเภอ (เขต 1, 3, Phu Nhuan, Binh Thanh, Tan Binh)
โดยเฉพาะสะพานข้ามคลอง Nhieu Loc – Thi Nghe มีสะพานมากถึง 24 สะพาน

ก่อนปี พ.ศ. 2518 คลอง Nhieu Loc – Thi Nghe
ได้รับการปนเปื้อนอย่างหนักจากขยะที่ไม่ผ่านการบำบัด
เนื่องจากสลัมที่อยู่ฝั่งใดฝั่งหนึ่งทิ้งขยะทุกชนิดลงคลอง มีกลิ่นแรงในช่วงฤดูแล้ง
ส่งผลเสียต่อคุณภาพน้ำและผู้อยู่อาศัยโดยรอบ

หลังปี พ.ศ. 2518 ในปี พ.ศ. 2528 คณะกรรมการประชาชน HCMC ได้วางแผนที่จะปรับปรุง Nhieu

Loc – Thi Nghe โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปลี่ยนชีวิตของ 50,000
ครัวเรือนในพื้นที่และแก้ไขภาพลักษณ์ของใจกลางเมืองในเมือง ในปี พ.ศ. 2536
โครงการนี้ได้เปิดตัวอย่างเป็นทางการแล้ว

โดยแบ่งออกเป็นสองขั้นตอนด้วยความช่วยเหลือทางการเงินของธนาคารโลกและกองทุนของเมือง
หลังจากเสร็จสิ้นขั้นตอนแรกในรอบเกือบสิบปี ในปี 2555 Nhieu Loc – Thi Nghe
ได้แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญจากคลองที่สกปรกที่สุดใน HCMC
ไปสู่คลองที่สวยงามที่สุดของเมือง ต่อมาตั้งแต่ปี 2562 ถึง 2563 กรมการขนส่ง HCMC
ได้ขุดลอกโคลนจากกันคลองเพื่อระบายอากาศ เพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำ
และปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยเฉพาะในฤดูฝน

นักลงทุนที่มีประสบการณ์จำนวนมากมีแนวคิดที่จะใช้ประโยชน์จากความงามของคลองที่เหงาโดย
ปิดทิวทัศน์คลอง ต่อมาจึงติดต่อรัฐบาลเพื่อขออนุญาตและประสบความสำเร็จในที่สุด
ก้าวไปข้างหน้านี้แสดงให้เห็นถึงความพยายามอย่างยิ่งยวดในการสร้างสมดุลระหว่างกิจกรรมการท
องเที่ยว: ทิวทัศน์ทางบกและทางน้ำ

ในเดือนกันยายน 2558 บริษัทเรือไซง่อนได้เริ่มทัวร์อย่างเป็นทางการเป็นระยะทาง 4.5
กิโลเมตรในคลอง Nhieu Loc – Thi Nghe เรือวิ่งผ่าน 4 อำเภอ: เขต 1, 3, บินห์แทง และกวนาน
พวกเขามีทัวร์หลายประเภท แต่มีทัวร์ที่มีชื่อเสียงสองแห่งคือ ล่องเรือในคลอง Thi Nghe โดย
Phoenix Boat และล่องเรือในคลอง Thi Nghe โดย Turtle Boat
ทัวร์ทั้งสองประเภทให้บริการเหมือนกัน ทั้งเค้ก เครื่องดื่ม (เลือกได้ตามเมนูที่มี) แล Don Ca Tai
Tu ในช่อง เพลิดเพลินกับฮาร์โมนิก้า ปล่อยโคมแดง
นักท่องเที่ยวจะได้มีโอกาสชมความงามของเมืองเมื่อเรือแล่นผ่านสะพานทั้ง 9
แห่งไปตามเส้นทางที่เกือบจะเหมือนกันทุกประการ ข้อแตกต่างเพียงอย่างเดียวคือจำนวนแขก
กับการเดินทางบน Phoenix Boat พวกเขาให้บริการแขก 1 ถึง 5 คนต่อครั้ง
ในขณะที่จำนวนแขกบนเรือเตาคือ 6 ถึง 25 คนต่อครั้ง

ภาพที่ 1 ส่วนของคลอง Nhieu Loc – Thi Nghe

ที่มา: CVSEAS

3.2. สังคมและการท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อสังคม

Saigon Boat Tour พยายามปลุกจิตสำนึกของชาวเมืองเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมในคลอง Nhieu Loc – Thi Nghe โดยพิสูจน์ว่าคลองนี้ประเมินค่าไม่ได้ในหลายมุมมอง บริษัทคาดว่าหากประชาชนเห็นคลองให้บริการนักท่องเที่ยวและบริษัทสามารถหารายได้จากกิจกรรมเหล่านั้นได้

ก็จะเป็นการป้องกันไม่ให้พวกเขาทิ้งขยะและทิ้งสิ่งปฏิกูลที่ไม่ผ่านการบำบัดลงคลองโดยตรง

หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นฉบับหนึ่งบรรยายถึงความประหลาดใจของพวกเขาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของคลองโดยเขียนว่า “การเปลี่ยนแปลงนี้เป็นหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่สุดในเวียดนาม คลอง Nhieu Loc – คลอง Thi Nghe ซึ่งเคยเป็นคลองที่สกปรกที่สุดในไซ่ง่อน ปัจจุบันเป็นคลองที่สวยงามที่สุดของเมือง” - เขาวงกตเวียดนาม นอกจากนี้ เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2558 นาย Ted Osius - อดีตเอกอัครราชทูตสหรัฐฯ ในเวียดนาม ได้ขึ้นจักรยานไปตามถนน Hoang Sa ข้างคลอง Thi Nghe ในโอกาสพิเศษ - เขารับหน้าที่ในเวียดนาม ดังนั้น สิ่งเหล่านี้จึงแสดงให้เห็นว่าสังคมเปลี่ยนรูปลักษณ์ของพวกเขาไปยังคลอง Nhieu Loc – Thi Nghe ในระดับหนึ่งได้อย่างไร

ตามรายงานขององค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้กำหนดเป้าหมายที่ 11 ซึ่งเป็นเมืองและชุมชนที่ยั่งยืน พวกเขากล่าวว่า “เมืองที่ไม่ดีสำหรับพลเมืองไม่ดีสำหรับนักท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมีศักยภาพในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองและการเข้าถึงได้ทั่วถึง ส่งเสริมการฟื้นฟูพื้นที่ที่เสื่อมโทรม และรักษามรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่การท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับ การลงทุนที่มากขึ้นในโครงสร้างพื้นฐานสีเขียว

(สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น
การอนุรักษ์แหล่งมรดกและพื้นที่เปิดโล่ง
จะส่งผลให้เมืองที่ชาญฉลาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ซึ่งไม่เพียงแต่ผู้อยู่อาศัยเท่านั้น
แต่ยังรวมถึงนักท่องเที่ยวด้วย”

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า Saigon Boat Tour ได้พยายามอย่างมากที่จะปฏิบัติตามเป้าหมายที่ 11
ในเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
พวกเขากำลังพยายามปรับปรุงคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นและสร้างความตระหนักในการปกป้อง
คลองสี่เขี้ยว
กิจกรรมของพวกเขาในระหว่างการทัวร์ยังแสดงความรับผิดชอบในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
ให้เหลือน้อยที่สุด

3.3. ผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

เมืองโฮจิมินห์มีแม่น้ำและลำคลองยาวเกือบ 1,000 กิโลเมตร
มีศักยภาพมหาศาลสำหรับการท่องเที่ยวทางน้ำ Nhieu Loc – Thi Nghe
เป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายคลองที่หนาแน่นของเมือง รวมถึง Ben Cat, Tham Luong, Ben
Nghe, Tan Hoa- Lo Gom และ Tau Hu ในปี 2558 บริษัท Saigon Boat co., Ltd
ได้เปิดตัวทัวร์ล่องเรือในคลองเป็นครั้งแรก จากนั้นจึงได้พัฒนากิจกรรมต่างๆ มาจนถึงปัจจุบัน
โดยมีตัวเลือกและราคาที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ทัวร์ 45 นาทีถึง 90 นาทีในรูปแบบต่างๆ ได้แก่
รับประทานอาหารบนเรือ เพลิดเพลินกับพื้นบ้านแบบดั้งเดิม ดนตรี ดุพระจันทร์...

ทางน้ำภายในประเทศได้รับการพิสูจน์ว่ามีศักยภาพมหาศาลที่สามารถเพิ่มผลผลิตทางเศรษฐกิจ
นำการพัฒนาสังคม การพัฒนาการท่องเที่ยว และยกระดับคุณภาพชีวิต
นครโฮจิมินห์เริ่มใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวทางน้ำตั้งแต่ปี 2556 ซึ่งดึงดูดการลงทุนจำนวนมาก
ลงทุนประมาณ 1,200 พันล้านดอง (51 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) เพื่อสร้างโครงสร้างการขนส่งทางน้ำ
อย่างไรก็ตามจำนวนดังกล่าวไม่เพียงพอต่อความต้องการด้านการท่องเที่ยว
เจ้าหน้าที่ของเมืองมีความกระตือรือร้นที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำโดยตั้งเป้าหมายที่จะเพิ่มจำนวน
นักท่องเที่ยวทางน้ำขึ้น 20 เปอร์เซ็นต์ต่อปี
และรายได้จากกิจกรรมการท่องเที่ยวดังกล่าวเพิ่มขึ้น 30%
แม้ว่าสิ่งนี้จะส่งผลในทางบวกต่อรายได้ของเมืองจากการท่องเที่ยวทางน้ำ
แต่ก็ยังไม่มีความชัดเจนว่าชุมชนท้องถิ่นสามารถได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากทัวร์เหล่านี้

3.4. ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว

แม้จะได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ
แต่บางครั้งการพายเรือแคนูตามคลอง Nhieu Loc – Thi Nghe

ก็ถูกระงับเนื่องจากมลพิษและการเสียชีวิตของปลาจำนวนมาก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 เมืองได้พยายามปรับปรุงสภาพคลอง Nhieu Loc – Thi Nghe ระยะทาง 9 กม. ด้วยโครงการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม เมื่อน้ำเสียแล้ว คลองนี้เป็นคลองที่สวยที่สุดในเมือง อย่างไรก็ตาม

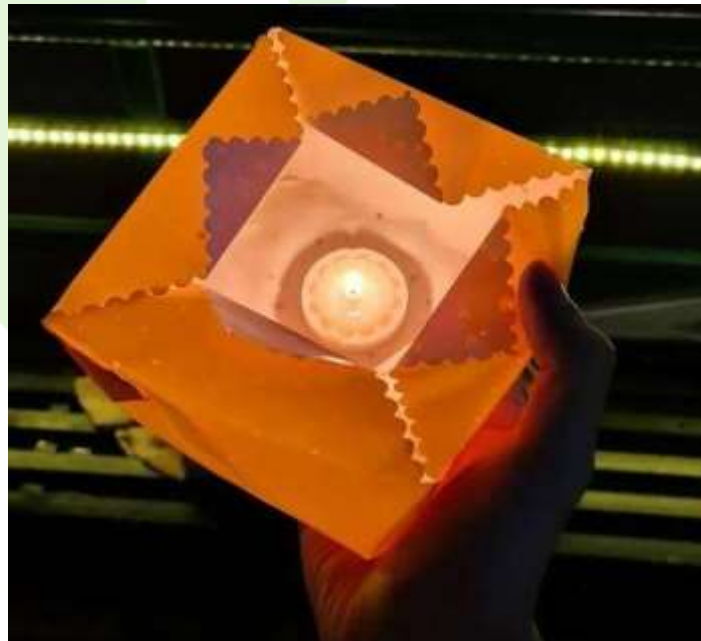
ยังคงมีความจำเป็นต้องจัดหาวิธีแก้ปัญหาที่ยั่งยืนในระยะยาวให้กับสภาพที่ย่ำแย่ของกลุ่มน้ำซึ่งยังคงปนเปื้อนด้วยของเสียที่ปล่อยโดยผู้อยู่อาศัยโดยรอบ

นอกจากความพยายามที่จะปกป้องคลองแล้ว นายฟาน ชวน อันห์ ประธานบริษัททัวร์ Saigon Boat ยังได้กล่าวถึงกิจกรรมของบริษัทว่าเป็น “การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม”

ซึ่งหมายถึงการส่งเสริมพฤติกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผู้มาเยือนและคนในท้องถิ่น ทัวร์ออกเดินทางจากท่าเรือเป็นนอยโดในเขต 1 และมาถึงท่าเรือใกล้กับเจดีย์จันทน์ไซในเขต 3 นักท่องเที่ยวจะได้รับทราบเรื่องราวเกี่ยวกับไซง่อนตลอดจนรากฐานและการพัฒนาของคลองผลิตพลินกับฉากกริชของเมืองแล้ว กลับไปยังจุดเริ่มต้นบนถนน Hoang Sa โดยรถยนต์ไฟฟ้า

วัสดุรีไซเคิลยังใช้ในทัวร์ นักท่องเที่ยวมีโอกาสปล่อยโคมดอกไม้ที่ทำจากกระดาษทำลายตัวเอง เทียนที่ทำจากไขมัน และกินได้เมื่อย่อยสลาย เป็นการให้กำลังใจทั้งนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการท่องเที่ยวเองให้ดำเนินการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบ

รูปที่ 2: โคมดอกไม้ที่ทำจากกระดาษทำลายตัวเอง

ที่มา: CVSEAS

3.5. ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ

บริการนักท่องเที่ยวบนคลอง Nhieu Loc ได้เสริมสร้างความหลากหลายและเสริมผลิตภัณฑการท่องเที่ยวหลักของ HCMC นอกจากนี้ยังมีส่วนช่วยเพิ่มประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวในการสำรวจคุณค่าทางน้ำของ HCMC นอกจากนี้ รูปแบบการท่องเที่ยวประเภทนี้ยังมีส่วนช่วยในการเปลี่ยนคลอง Nhieu Loc จากทางน้ำที่ปนเปื้อนให้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวอีกด้วย ในเวลาเดียวกันรัฐบาลได้ดำเนินการกวาดล้างสลัม เนื่องจากมีการกระจายอย่างมาก จึงกล่าวได้ว่าคลอง Nhieu Loc เป็นเส้นทางท่องเที่ยวที่น่าสนใจเพราะไม่เพียงแต่เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ แต่ยังแสดงให้เห็นถึงรูปลักษณ์ใหม่ของเมืองที่กำลังพัฒนาอีกด้วย

ในการพัฒนาบริการท่องเที่ยวบนคลอง Nhieu Loc มีทัวร์ประเภทต่างๆ เช่น ทัวร์ชมดวงจันทร์ (เฉพาะวันที่สิบห้าของเดือนจันทร์คติ) ทริปฟาร์ม (ให้บริการเป็นประจำ) ทัวร์ผ่อนคลาย (รวมเฉพาะอาหารค่ำ ดนตรีและการท่องเที่ยว) นอกจากนี้ยังมีการจัดแพ็คเกจผลิตภัณฑให้เหมาะสมสำหรับทุกวิชา เช่น ครอบครัว ลูกคำรายย่อย แยกที่มาเป็นกลุ่ม เป็นต้น

นอกเหนือจากการจัดทัวร์ประเภทต่างๆ แล้ว บริษัทท่องเที่ยวยังนำโอกาสในการสร้างภาพเขียนฝาผนังบนสะพาน ซึ่งช่วยเพิ่มความสวยงามให้กับพื้นที่สาธารณะในเมือง ในแง่ของการจัดกำหนดการเดินทาง ตารางการเดินทางมีความสมเหตุสมผลตั้งแต่จุดหมายแรกไปจนถึงจุดแวะพักสุดท้าย นอกจากนี้ยังได้พัฒนาบริการการท่องเที่ยวที่หลากหลายสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมทัวร์ เช่น ร้องเพลง เล่นดนตรี เล่นมายากล เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งยังพัฒนาคุณค่าของวัฒนธรรมเวียดนามด้วยการสร้างพื้นที่สำหรับการบูรณะ “ดอนกาไห่” tu” การแสดงบนเรือ

ไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบริการการท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังใส่ใจในการปกป้องสิ่งแวดล้อมพร้อมๆ กัน โดยใช้ผลิตภัณฑที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในกิจกรรมปล่อยโคมแดงก่อนสิ้นสุดทัวร์ ตัวอย่างเช่น กระดาษที่ใช้ทำโคมแดงเป็นวัสดุที่ทำลายตัวเองได้ อีกสิ่งหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องสิ่งแวดล้อมคือวิธีที่พวกเขาใช้ประโยชน์จากพื้นที่สีเขียวจากสวนสาธารณะริมสองคลองเพื่อเพิ่มความน่าดึงดูดใจของผู้มาเยือน

แม้ว่าการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวบนคลอง Nhieu Loc จะทำให้เกิดมลพิษในคลองนี้ แต่สถานการณ์น้ำและสุขภาพที่แท้จริงยังไม่ได้รับการรับประกัน ในด้านอื่น ๆ สถานการณ์ของขยะในครัวเรือนจากชาวบ้านยังไม่ดีขึ้นโดยสิ้นเชิง สำหรับหลักฐานการรับรู้ของผู้คนเกี่ยวกับการปกป้องสิ่งแวดล้อมและการรักษาคุณค่าวัฒนธรรมหลักยังไม่ได้นั้น

นอกจากนี้ กิจกรรมบนเรือยังมีจำกัด มีการจัดตั้งร้านค้าแพที่จุดออกเดินทางและจุดปลายทาง แต่ยังไม่ถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ

ภาพที่ 3: รับประทานอาหารบนเรือ ทัวร์คลอง Nhieu Loc – Thi Nghe

ที่มา: CVSEAS

3.6. คำแนะนำที่เป็นไปได้

ทัวร์ล่องเรือในคลอง Nhieu Loc - Thi Nghe ไม่ใช่กิจกรรมใหม่ของโฮจิมินห์ซิตี้ อย่างไรก็ตาม เพื่อดึงดูดผู้คนให้มากขึ้นโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวภายในประเทศในช่วงหลังโควิด 19 มีคำแนะนำหลายประการที่ต้องนำมาพิจารณา:

เกี่ยวกับบริการเพิ่มเติม: เมืองควรพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่รวมสถานที่ท่องเที่ยวทางบกของเมืองอื่น ๆ สร้างจุดแวะพักเพิ่มเติมระหว่างเส้นทาง กระจายกิจกรรมที่จุดแวะพักและตามคลอง เช่น ตลาดกลางคืน ร้านขายของที่ระลึก เป็นบริการที่ขาดไม่ได้ในแผนการเดินทาง นอกจากนี้ รัฐบาลยังสามารถเปลี่ยนถนนสองฝั่งคลองให้เป็นถนนคนเดินเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาในพื้นที่ได้มากขึ้น

เพื่อปรับปรุงคุณภาพการเดินทาง บริษัท Saigon Boat Tour สามารถลงทุนในการขนส่งพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อรับแขกจำนวนมากขึ้น

ตกแต่งเรือด้วยภาพสัญลักษณ์อันเป็นสัญลักษณ์ของประเทศเวียดนาม เช่น หมวกทรงกรวย ตลาด Ben Thanh เป็นต้น เพื่อ สร้างภาพลักษณ์ท้องถิ่นที่ไม่เหมือนใครในสายตาของผู้มาเยือน นอกจากนี้ ผู้ประกอบการยังสามารถกระจายกิจกรรมเพื่อดึงดูดผู้เข้าชมได้หลากหลาย ตัวอย่างเช่น เพลิดเพลินกับแชมเบอร์มิวสิกบนเรือทุกวันเสาร์ อภิปรายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์เมือง กวีนิพนธ์ และดนตรีพื้นบ้านของเวียดนาม

เพื่อให้ทัวร์ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวมากขึ้น บริษัทควรลงทุนในกิจกรรมทางการตลาด เชื่อมต่อกับเว็บไซต์ท่องเที่ยว เช่น Vietnam Tourism, Vietnam Travel, Vietnam Travel Guide เป็นต้น และใช้โซเชียลมีเดียเพื่อส่งเสริมภาพที่สวยงามของคลอง รวมมือกับผู้ให้บริการทัวร์รายอื่นเพื่อให้ทัวร์กลายเป็นกิจกรรมที่ต้องลองในเมืองโฮจิมินห์โดยเชื่อมต่อกับจุดหมายปลายทางอื่น ๆ ในกำหนดการเดินทาง

จิตวิญญาณเริ่มต้นของ Saigon Boat Tour ในการสร้างทัวร์รูปแบบใหม่สมควรได้รับการพิจารณาในระดับสูง ในบริบทที่การพักผ่อนหย่อนใจของ HCM ดูเหมือนจะคุ้นเคยกับนักท่องเที่ยวมากขึ้นเรื่อย ๆ การล่องเรือ Nhieu Loc – Thi Nghe ได้ดำเนินการในฐานะดาวรุ่งในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ไม่เพียงแต่จะกระจายประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวเมื่อมาเยือนนครโฮจิมินห์เท่านั้น แต่ยังช่วยยืดอายุการเดินทางท่องเที่ยวในเวียดนามอีกด้วย ยังมีคำถามใหญ่สำหรับนักลงทุนอยู่ 2 คำถาม คือ วิธีดึงดูดนักท่องเที่ยวในประเทศในบริบทของการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และแผนระยะยาวเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและปกป้องคลองไปพร้อมๆ กัน.

รับทราบ

เราขอขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับความขอบคุณเป็นพิเศษต่อ CEO ของบริษัท Saigon Boat Company คุณฟาน ชวน อันห์ และซีอีโอของ บริษัท Lua Viet Tours คุณ Nguyen Van My ที่ได้ให้คำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับวิธีที่ Nhieu Loc - Thi Nghe ทัวร์คลองดำเนินการและความรู้ที่เป็นประโยชน์มากมายในการทำวิจัยที่ยอดเยียมในหัวข้อ: "การพัฒนาศักยภาพของการท่องเที่ยวคลอง Nhieu Loc - Thi Nghe"

งานวิจัยของเราจะเสร็จสมบูรณ์ไม่ได้หากไม่ได้รับการสนับสนุนและการแก้ไขของศาสตราจารย์ Chung Hoang Chuong ข้อเสนอแนะเชิงลึกของคุณผลักดันให้เราปรับความคิดของเราให้เฉียบแหลมและนำการวิจัยไปสู่ระดับที่สูงขึ้น

ขอบคุณมากสำหรับ Dr. Tran Van Hoang ที่เป็นทีปรึกษาที่จริงจัง คุณให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์มากมายแก่เรา ตลอดจนแรงจูงใจที่ไม่รู้จบในการทำวิจัยให้เสร็จ

นอกจากนี้ เราขอขอบคุณ Dr. Tran Dinh Lam และศูนย์การศึกษาเวียดนามและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่ให้ออกาสทองในการทำโครงการ TOURIST ซึ่งช่วยเราในการทำวิจัยอย่างมากและเราทุกคนได้รับรู้เกี่ยวกับสิ่งใหม่มากมายที่เรารู้สึกขอบคุณจริงๆ

สุดท้ายนี้

เรารู้สึกขอบคุณเพื่อนร่วมทีมที่ให้โอกาสเราทำงานและสนับสนุนซึ่งกันและกันในแหล่งข้อมูลที่สำคัญ
สำหรับการวิจัย

4. การนำแบบจำลองคลัสเตอร์ย่อยการท่องเที่ยวมาประยุกต์ใช้กับการวางแผนพัฒนาชนบท: กรณีศึกษาหมู่บ้านแก่งเรือในประเทศไทย

แอสซิส ผศ.ดร.นิรันดร์ ฐาชัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ศูนย์นักท่องเที่ยว

4.1. บทนำ

การพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทยประสบความสำเร็จในด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเติบโตทางเศรษฐกิจประจำปีเฉลี่ย 7.6% ระหว่างปี 1950 ถึง 2543 เมื่อรายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้นเจ็ดเท่า แม้ว่าประเทศจะประสบกับความไม่เท่าเทียมกันที่เพิ่มขึ้น แต่ค่าสัมประสิทธิ์จีนิของไทยก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลาเดียวกันและสูงที่สุดในบรรดาประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แม้ว่าความยากจนโดยรวมในประเทศไทยจะลดลง แต่ผู้คนจำนวนมากยังคงดำรงชีวิตอยู่ในความยากจน ในปี 2559 คนไทย 5.8 ล้านคนอยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจนตามรายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ความยากจนส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในพื้นที่ชนบททางภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ของประเทศ

แม้จะมีการส่งเสริมระดับของกิจกรรมที่หลากหลายในพื้นที่ชนบทในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา การเกษตรยังคงมีความสำคัญในหลายพื้นที่ของประเทศ สถานการณ์ปัจจุบันบ่งชี้ว่าภาคเกษตรกรรมยังคงประสบปัญหาผลผลิตต่ำมาก ขาดแคลนทรัพยากร ต้นทุนการผลิตสูง และราคาผลผลิตทางการเกษตรที่ไม่แน่นอนส่งผลกระทบต่อรายได้ในชนบท และส่งผลให้คุณภาพชีวิตของชาวชนบทลดลง การท่องเที่ยวในชนบทสามารถเป็นหนึ่งในคำตอบของคำถามเกี่ยวกับวิธีการสร้างรายได้เสริมให้กับผู้คนในชนบท บทบาทของการท่องเที่ยวในการพัฒนาเศรษฐกิจและชนบทมีการกล่าวถึงในวรรณคดีหลายฉบับ ในหลายพื้นที่ ทรัพยากรการท่องเที่ยวในชนบทนั้นอุดมสมบูรณ์มาก ทำให้มีสถานที่ท่องเที่ยวที่แตกต่างกันสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งสามารถจัดกิจกรรมได้หลายแง่มุม ดังนั้นควรส่งเสริมส่งเสริมและลงทุนในการท่องเที่ยวในพื้นที่ชนบทบางแห่ง อย่างไรก็ตาม การพัฒนาการท่องเที่ยวในชนบทควรควบคู่ไปกับแนวความคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งการแสวงหาประโยชน์และการปกป้องทรัพยากรธรรมชาติมีความสมดุล ดังนั้นควรตรวจสอบและพิจารณาแนวทางหรือรูปแบบการท่องเที่ยวในชนบทที่เหมาะสม

4.2. พื้นหลังทางทฤษฎี

บทบาทของแบบจำลองมุมมองตามทรัพยากร ทฤษฎีการจัดกลุ่ม และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระมหากษัตริย์ไทยเป็นหนึ่งในส่วนสนับสนุนในการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวแบบกลุ่มย่อยที่เสนอสำหรับหมู่บ้านในชนบทที่ยากจนในประเทศไทย

มุมมองตามทรัพยากร

การประยุกต์ใช้กับการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวในชนบท Resource Based View (RBV) เป็นแนวคิดการบริหารจัดการที่อธิบายว่าผลการดำเนินงานของบริษัทถูกกำหนดโดยทรัพยากรที่มีอยู่

วิธีการใช้และกำหนดค่าทรัพยากรเหล่านี้ช่วยให้บริษัทสามารถดำเนินการได้และสามารถให้ความได้เปรียบในการแข่งขันที่ชัดเจน บริษัทมีความแตกต่างกันเนื่องจากทรัพยากรที่แตกต่างกัน ดังนั้นบริษัทจึงสามารถมีกลยุทธ์ที่แตกต่างกันได้เนื่องจากการผสมผสานทรัพยากรที่แตกต่างกัน แม้ว่า RBV จะมีรากฐานที่ลึกซึ้งตั้งแต่ช่วงทศวรรษที่ 1930 แต่การบุกเบิกหลักสำหรับการพัฒนามุมมองตามทรัพยากรคืองานของ Barney ในปี 1991 บทความของเขา "ทรัพยากรที่มั่นคงและความสำเร็จในการแข่งขันที่ยั่งยืน" ได้กำหนดลักษณะสำคัญของทรัพยากร อธิบาย

เชื่อมโยงระหว่างทรัพยากรและความสำเร็จในการแข่งขันอย่างยั่งยืน

และความแตกต่างระหว่างทรัพยากรประเภทต่างๆ

ที่เป็นตัวขับเคลื่อนศักยภาพที่สำคัญของผลการดำเนินงานของบริษัท

ประสิทธิภาพและความเหมาะสมของมุมมองตามทรัพยากรเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ชนบทเป็นที่ยอมรับในวรรณคดีก่อนหน้านี้ การใช้แนวคิด RBV นี้สำหรับหมู่บ้านในชนบทแสดงให้เห็นว่าหมู่บ้านเดียวมีกลุ่มทรัพยากรที่จับต้องไม่ได้และจับต้องไม่ได้ ซึ่งสามารถใช้ประโยชน์และกำหนดค่าเพื่อสร้างมูลค่าได้

สามารถสร้างมูลค่าเฉพาะได้ผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันอย่างยั่งยืนสำหรับแต่ละหมู่บ้าน ดังนั้น RBV

จึงมีส่วนในการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวแบบกลุ่มย่อยในหมู่บ้านชนบทแห่งหนึ่ง

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (SEP) หรือ 'ทฤษฎีใหม่' ได้รับการพัฒนาโดยอดีตพระมหากษัตริย์ของประเทศไทยที่มีประสบการณ์มากกว่า 60 ปีในการพัฒนาชนบทของไทย ปรัชญาเป็นกระบวนทัศน์ใหม่ของการพัฒนาซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์เป็นเป้าหมายการพัฒนาโดยเน้นวิถีชีวิตที่สมดุล หลักการสามประการ—ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการสร้างภูมิคุ้มกันในตนเอง (ต่อความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงภายในหรือภายนอก) —

จากบุคคล สู่ชุมชน และต่อมา ให้กับประเทศ

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนำเสนอแนวทางใหม่ในการจัดการกับความท้าทายในการพัฒนาในปัจจุบัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับประเด็นสำหรับสถาบัน ทุนมนุษย์ ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม และบทบาทของรัฐบาล แนวความคิดนี้ซึ่งดึงมาจากพระพุทธรูปของประเทศไทย เน้น “ทางสายกลาง” – ความสำคัญของความสมดุล ในทางพระพุทธศาสนา ทางสายกลางหรือทางนี้ ส่งเสริมการหลีกเลี่ยงจากคามวิปริตในด้านหนึ่ง และการปฏิเสธสมณะในอีกด้านหนึ่ง

ทางสายกลางหรือทาง ‘แปดเท่า’

นำบุคคลไปสู่การตรัสรู้ผ่านโลกที่ทุกอย่างอยู่ในสภาพการเปลี่ยนแปลงและการไหลที่สอดคล้องกัน ดำเนินการในโครงการและพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่หลากหลาย วิธีการ “เศรษฐกิจพอเพียง” ได้ช่วยคนหลายแสนคน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลที่มีข้อได้เปรียบทางธรรมชาติเพียงเล็กน้อย

รัฐบาลไทยได้รวมปรัชญานี้ไว้ในแผนพัฒนาประเทศ

ส่งผลให้เกิดผลกระทบเชิงบวกต่อการพัฒนาในหลายด้าน ควรส่งเสริม SEP

ในหมู่บ้านชนบทของประเทศไทย เนื่องจากเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาโครงการ

เนื่องจากแนวทาง SEP มีความเหมาะสมตามบริบทและเป็นจริง

มีโครงการพัฒนาชนบทหลายโครงการที่ใช้ SEP เป็นแนวทางได้สำเร็จ ผลกระทบของ SEP

ที่มีต่อความเป็นอยู่ของคนไทยนั้นพบได้ในหลายกรณี ปรัชญา SEP

ได้แสดงให้เห็นว่าเป็นเส้นทางของการพัฒนาที่ยั่งยืนในหลายบริบท เส้นทางพัฒนา SEP

มุ่งเน้นไปที่การใช้ทรัพยากรอย่างสมดุล ทุนทางสังคม ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม

และความมั่งคั่งทางวัฒนธรรม ตลอดจนการรักษาสมดุลของทรัพยากรสี่ประเภทนี้ในทุกขั้นตอนและ

ระดับของการพัฒนา ดังนั้นการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวในหมู่บ้านที่ศึกษาจึงสามารถใช้หลักการ

SEP ได้ การทำเช่นนั้นหมายความว่ากิจกรรมทางธุรกิจควรปฏิบัติตามหลักการสามประการ

(ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการสร้างภูมิคุ้มกันในตนเอง) และเงื่อนไขสองประการ

(ศีลธรรมและความรู้) ตามที่กล่าวไว้ข้างต้น

การกลั่นกรองหรือเจียมเนื้อเจียมตัวหมายถึงธุรกิจควรมีขนาดที่เหมาะสม ที่ไม่ใหญ่หรือเล็กเกินไป

กล่าวอีกนัยหนึ่ง

ธุรกิจควรมีการผลิตในระดับที่พอเหมาะและไม่ต้องเสี่ยงโดยไม่จำเป็นด้วยการกู้ยืมเงินมากเกินไปหรือ

เรียกเก็บเงินจากลูกค้าในราคาที่สูงเกินไป ความสมเหตุสมผล หมายถึง

การตัดสินใจเกี่ยวกับธุรกิจต้องมีเหตุผล

โดยพิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียดถี่ถ้วนและคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะได้รับจากกิจกรรมที่เส

นอย่างรอบคอบ

ภูมิคุ้มกันหมายถึงธุรกิจต้องเตรียมตัวเองเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมโดยกา

รทำความเข้าใจความอ่อนไหวของการเปลี่ยนแปลงโดยการตรวจสอบสภาพแวดล้อมอย่างรอบคอบ

รวมถึงลูกค้าตลาดคู่แข่งและปัจจัยอื่น

การดำเนินการเหล่านี้จะนำไปสู่การตัดสินใจที่ดีและสมเหตุสมผลซึ่งจะส่งผลให้มีผลงานที่ดีและช่วย
 หลีกเลี่ยงปัญหาร้ายแรงกับธุรกิจ ตามหลักการสามข้อนี้โดยมีเงื่อนไขสองประการ
 ธุรกิจจะคำนึงถึงผลกำไรในระยะยาวที่ยั่งยืนและมั่นคง หลักปฏิบัติทางจริยธรรม
 ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
 และการแบ่งปันผลประโยชน์ที่สมดุลอย่างมีจริยธรรมระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด

ทฤษฎีการจัดกลุ่ม

คลัสเตอร์สามารถกำหนดได้หลายวิธี โดยทั่วไปแล้ว
 คลัสเตอร์สามารถกำหนดได้เป็นกลุ่มของบริษัท ผู้มีบทบาททางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง
 และสถาบันที่ตั้งอยู่ใกล้เคียงกันและมีระดับที่เพียงพอสำหรับการพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
 บริการ ทรัพยากร ชีพพลายเออร์ และทักษะ
 คลัสเตอร์สามารถกำหนดได้แตกต่างกันขึ้นอยู่กับบริบท
 องค์ประกอบทั่วไปของคำจำกัดความคลัสเตอร์จำนวนมากคือการเน้นที่การสร้างเครือข่ายและการ
 ทำงานร่วมกันระหว่างบริษัทและสถาบันในฐานะ 'กลุ่มที่กำหนดโดยความสัมพันธ์'
 มากกว่าการเป็นสมาชิก' (คณะกรรมการการยุโรป, 2551)
 คลัสเตอร์มักมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรม
 เนื่องจากสามารถกระตุ้นปัจจัยภายนอกทางเศรษฐกิจและสังคมในเชิงบวก
 เสริมสร้างนวัตกรรมทางอุตสาหกรรม ความสามารถในการแข่งขัน
 และปัจจัยทางสังคมภายในภูมิภาค
 แนวคิดการจัดกลุ่มแบบดั้งเดิมถูกนำมาใช้เป็นหลักในบริบทของอุตสาหกรรมการผลิต
 อย่างไรก็ตาม มีการพยายามใช้ความคล้ายคลึงกันกับรูปแบบการจัดกลุ่มในอุตสาหกรรมบริการ
 เช่น การท่องเที่ยว งานแรก ๆ
 เกี่ยวกับการปรากฏตัวของการรวมกลุ่มในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวสามารถเห็นได้ในปี
 1990 ซึ่งเน้นการพึ่งพาอาศัยกันของธุรกิจภายในจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว
 นักวิจัยหลายคนกล่าวถึงความเหมาะสมของทฤษฎีคลัสเตอร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยว
 พวกเขาทั้งหมดเห็นพ้องกันว่าแนวทางคลัสเตอร์เป็นเลนส์ที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว
 การศึกษาเผยให้เห็นบทบาทที่สำคัญของทฤษฎีการรวมกลุ่มในการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งสำหรับชุมชนที่ตั้งใจจะสร้างหรือส่งเสริมฟังก์ชันการท่องเที่ยวเป็นส่วนประกอบในกลยุทธ์
 ทางเศรษฐกิจของพวกเขา
 แนวทางแบบคลัสเตอร์สำหรับการพัฒนาปลายทางเป็นการแสดงความเข้าใจเกี่ยวกับการพึ่งพาซึ่ง
 กันและกันระหว่างผู้เล่นทางธุรกิจภายในภูมิภาคในฐานะการทำงานร่วมกัน
 ซึ่งหมายความว่าทั้งหมดมีความมากกว่าผลรวมของส่วนต่างๆ
 นอกจากนี้แนวทางคลัสเตอร์การท่องเที่ยวถือเป็นกลยุทธ์ที่เหมาะสมในประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่และ
 พื้นที่ที่พัฒนาน้อย
 กลุ่มย่อยในการท่องเที่ยวถูกระบุว่าเป็นกลไกการพัฒนาที่ส่งเสริมความสามารถในการสร้างระดับค

ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางและความได้เปรียบในการแข่งขันสำหรับจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวขนาดเล็ก”

สมมติฐานพื้นฐานของการจัดกลุ่มคือการที่ตำแหน่งร่วมของทั้งบริษัทที่แข่งขันกันและบริษัทที่ประกอบกันจะทำให้เกิดการทำงานร่วมกันที่ช่วยเพิ่มการเติบโตของขนาดตลาด การจ้างงาน และผลิตภัณฑ์

การจัดกลุ่มสามรูปแบบ - แนวนอน แนวตั้ง และแนวแยง
การจัดกลุ่มแนวนอนสามารถอ้างถึงโคโลเคชันของบริษัทที่คล้ายกันในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่กำหนด

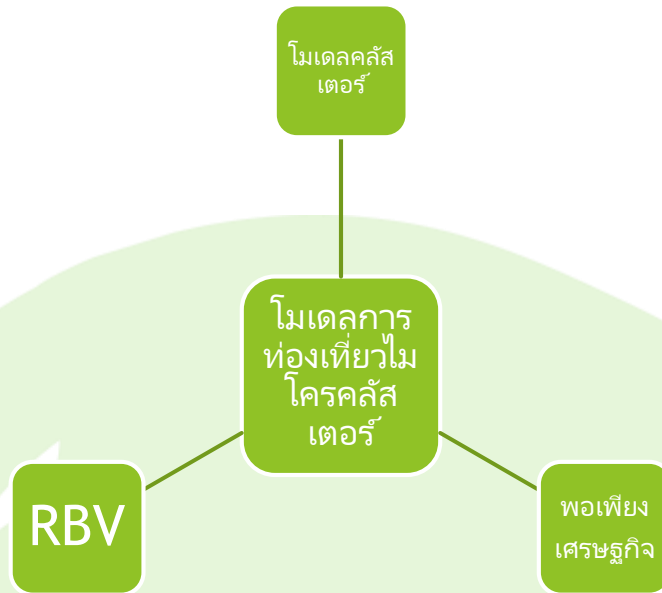
บริษัทเหล่านี้เป็นคู่แข่งกันเนื่องจากขายสินค้าที่คล้ายกันโดยใช้ทรัพยากรการผลิตที่คล้ายคลึงกัน แต่ที่ตั้งร่วมกันของบริษัทเหล่านี้รวมฐานลูกค้าที่มีศักยภาพเพื่อเพิ่มยอดขายรวม และสร้างข้อได้เปรียบอื่นๆ ในแง่ของความพร้อมของผลิตภัณฑ์ การจัดหาแรงงาน ข้อมูลที่ใช้ร่วมกัน และโครงสร้างพื้นฐานเพื่อลดต้นทุนหรือ ผลกระทบจากภายนอก การจัดกลุ่มแนวตั้งหมายถึงโคโลเคชันแบบสัมพันธ์ของห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรม ซึ่งมีความเชื่อมโยงแบบบูรณาการระหว่างขั้นตอนการผลิตและผู้บริโภคที่ช่วยเพิ่มความเชี่ยวชาญด้านการผลิต ความใกล้ชิดทางภูมิศาสตร์ระหว่างบริษัทต่างๆ ช่วยลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์และการกระจายสินค้า และให้ประโยชน์อื่นๆ

ในรูปแบบของทักษะแรงงานที่เข้มข้นและข้อมูลการตลาด
รูปแบบสุดท้ายของการจัดกลุ่มที่เสนอคือการทำคลัสเตอร์แนวแยงซึ่งอ้างถึงความเข้มข้นของบริษัทเสริม (หรือชีวภาพ) ซึ่งแต่ละบริษัทเพิ่มมูลค่าให้กับกิจกรรมของบริษัทอื่นๆ แม้ว่าผลิตภัณฑ์ของบริษัทจะมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก ในแง่นี้ การทำคลัสเตอร์แนวแยงจะรวบรวมบริษัทที่จัดหาผลิตภัณฑ์และบริการแยกกัน เพื่อสร้างบันเดลที่จะถูกบริโภคควบคู่กันเป็นสินค้าชิ้นเดียว ในงานวิจัยนี้ กลุ่มย่อยการท่องเที่ยวถูกมองว่าเป็นกลุ่มธุรกิจที่ให้ความร่วมมือซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมเสริมในชุมชนชนบทขนาดเล็ก

แนวคิดของการจัดกลุ่มแนวแยงตามที่กล่าวไว้ข้างต้นเป็นหลักการพื้นฐานสำหรับการจัดกลุ่มย่อยในการศึกษา

เนื่องจากดูเหมือนว่าจะเหมาะสมกับการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบพึ่งพาอาศัยกันในหมู่บ้านที่ศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากหมู่บ้านที่เป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวอาศัยวิสาหกิจชุมชน/ธุรกิจสหกรณ์ในการจัดหากิจกรรมเสริมที่เพิ่มมูลค่าให้กับประสบการณ์การท่องเที่ยว ตามแนวคิดของโมเดล RBV แนวคิดการจัดกลุ่ม และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นำเสนอโมเดลไมโครคลัสเตอร์สำหรับการท่องเที่ยวดังแสดงในรูปที่ 1 ด้านล่าง

รูปที่ 1 การมีส่วนร่วมของแนวคิดต่างๆ ต่อโมเดลการท่องเที่ยวแบบกลุ่มย่อย

แบบจำลองกลุ่มย่อยการท่องเที่ยวที่เสนอในที่นี้หมายถึง

“ความเข้มข้นของธุรกิจที่เชื่อมโยงถึงกันหรือกิจกรรมสร้างรายได้ที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวในหมู่บ้านในชนบทซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและความสามารถในการท้องถิ่นและประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งหมายถึงธุรกิจทั้งหมดหรือสร้างรายได้

กิจกรรมในกลุ่มจะดำเนินการในลักษณะที่เน้นการทำธุรกิจอย่างสมดุล โดยยึดหลัก 3 ประการ คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับตนเองควบคู่ไปกับเงื่อนไขทางศีลธรรมและความรู้”

4.3. การพัฒนากลุ่มย่อยการท่องเที่ยวในหมู่บ้าน

จากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและการวิเคราะห์

SWOT

แบบจำลองกลุ่มย่อยในการท่องเที่ยวของหมู่บ้านแก่งเรือได้รับการพัฒนาเพื่อวางแผนการพัฒนาผ่านการท่องเที่ยว คลัสเตอร์ประกอบด้วยธุรกิจ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว 4 ธุรกิจซึ่งเชื่อมโยงและส่งเสริมซึ่งกันและกัน ธุรกิจ/กิจกรรมทั้งสิ้นรวมถึงโฮมสเตย์ การเดินป่า ทิวทัศน์ และถ้ำมัลลาแปรรูปดังแสดงในรูปที่ 3

การพัฒนาธุรกิจเหล่านี้ดำเนินการตามความต้องการของสมาชิกในชุมชนและทรัพยากรที่มีในหมู่บ้าน

ธุรกิจจะดำเนินการและจัดการโดยชุมชนด้วยความช่วยเหลือจากรัฐบาลท้องถิ่นและองค์กรที่เกี่ยวข้อง

สี่ธุรกิจหลัก/กิจกรรมสร้างรายได้ที่รวมอยู่ในคลัสเตอร์ไมโครท่องเที่ยวที่บ้านแก่งเรือมีคำอธิบายดังต่อไปนี้:

(1) โฮมสเตย์

จุดมุ่งหมายของการบริการแบบโฮมสเตย์คือเพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมหมู่บ้านและอุทยานแห่งชาติในบริเวณใกล้เคียง หมู่บ้านอยู่ได้เพียงพึ่งตนเอง แนวคิดแรกคือการสร้างหมู่บ้านให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว

ในด้านการท่องเที่ยวจึงจำเป็นต้องจัดหาทางเลือกที่พักแรมที่ขาดหายไปในหมู่บ้าน บางคนในหมู่บ้านอาศัยอยู่ในบ้านที่มีห้องว่างและพื้นที่ว่าง ดังนั้น การนำโฮมสเตย์มาใช้จึงเป็นทางเลือกเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมหมู่บ้านและแสวงหาประสบการณ์ชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น

โฮมสเตย์สามารถให้โอกาสที่ดีแก่นักท่องเที่ยวในการเรียนรู้และสัมผัสวิถีชีวิตชาวบ้าน วัฒนธรรมนิยม และงานบ้านประจำวัน และลิ้มลองอาหารท้องถิ่น ในระหว่างนี้ ครอบครัวโฮมสเตย์สามารถรับรายได้เสริมจากผู้มาเยี่ยมชม

เริ่มแรกมีประมาณ 10 ครอบครัวที่พร้อมจะเข้าร่วมกิจกรรมโฮมสเตย์ในช่วงเริ่มต้นของโครงการ ในการดำเนินธุรกิจนี้จะมีการจัดตั้งกลุ่มโฮมสเตย์ขึ้น จะมีสมาชิก 10 คน ซึ่งทั้งหมดเป็นเจ้าของบ้าน สมาชิกของกลุ่มโฮมสเตย์จะได้รับการฝึกอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานโฮมสเตย์และมีทักษะเพียงพอในการดำเนินธุรกิจ แผนธุรกิจ ได้แก่ การดำเนินงาน การเงิน การตลาด และการบริหารความเสี่ยง โดยทีมวิจัยได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนกลุ่มในการจัดการธุรกิจนี้

(2) ทำเครื่องหมายเดินป่า

โครงการเดินป่าที่โดดเด่นนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์จากศักยภาพและแนวโน้มในปัจจุบัน เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยือนอุทยานแห่งชาติ

มีโอกาสสูงในการพัฒนาระบบเครื่องหมายการเดินป่าในอุทยานแห่งชาติภูจองนาย้อยและเพื่อเตรียมอุทยานแห่งชาติสำหรับความต้องการในอนาคตในตลาดนี้

ประเด็นคือเพื่อใช้ประโยชน์จากการเติบโตของความต้องการเดินป่า ทรัพยากรธรรมชาติ และสร้างระบบที่ทำเครื่องหมายใหม่เพื่อการเดินทางและเดินป่าที่สะดวกสบายและง่ายดาย

บริการระบบการเทรดกิ้งจะจัดเตรียมและอำนวยความสะดวกให้กับผู้เข้าชม

กิจกรรมนี้จะดำเนินการโดยความร่วมมือระหว่างอุทยานแห่งชาติและชุมชน

ดังนั้นกิจกรรมนี้จะเป็ประโยชน์ต่อชาวบ้านเพราะจะช่วยเสริมธุรกิจโฮมสเตย์และธุรกิจแปรรูปถั่วมัลลาลา

กิจกรรมนี้จะดึงดูดนักท่องเที่ยวที่จะเข้าพักแบบโฮมสเตย์ในหมู่บ้านเพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากถั่วมัลลาลาให้กับนักท่องเที่ยวหลังการเดินทางที่อุทยานแห่งชาติ นอกจากนี้

ชาวบ้านสามารถมีรายได้เพิ่มขึ้นจากบริการรับส่งจากหมู่บ้านไปยังอุทยานแห่งชาติให้กับนักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสประสบการณ์การเดินป่าที่โดดเด่น?

(3) ทัวร์ผจญภัย

โครงการธุรกิจนี้กำลังจะให้นักท่องเที่ยวได้เดินทางท่องเที่ยวด้วยรถไถพาร์มในพื้นที่บริเวณขอบอุทยานแห่งชาติ

แนวคิดทางธุรกิจถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานที่ว่าพื้นที่ชนบทสามารถให้นักท่องเที่ยวได้รับความถูกต้องของท้องถิ่น

เสนอโครงการเนื่องจากความพร้อมของธรรมชาติที่สวยงามในพื้นที่ที่เชื่อมต่อกับอุทยานแห่งชาติการใช้รถแทรกเตอร์การเกษตรของชาวบ้านบางส่วนความเต็มใจของผู้คนในการจัดการงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนี้ บริการทัวร์ผจญภัยมีชื่อว่า “เส้นทางผจญภัย” ในโครงการ รวมระยะทางทั้งสิ้น 15 กม. (รวมระยะทาง 5 กม.) และใช้เวลาเดินทางประมาณ 4,5 ชั่วโมงรถแทรกเตอร์แต่ละคันสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้สูงสุด 6 คน โครงการนี้คาดว่าจะรถไถพาร์ม 6 คันจะเข้าร่วมในกิจกรรมนี้ อย่างน้อย 20 คนจะได้รับการจ้างงานนอกเวลา (คนขับรถ ผู้ช่วย และพ่อบุรุษ) ธุรกิจจะส่งผลดีต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในรูปแบบของรายได้เสริม นอกจากนี้กิจกรรมดังกล่าวจะสนับสนุนและเสริมธุรกิจโฮมสเตย์และธุรกิจถั่วมัลวาในลักษณะที่จะดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยวที่จะพักในหมู่บ้านกับครอบครัวโฮมสเตย์และซื้อผลิตภัณฑ์ถั่วมัลวาเมื่อสิ้นสุดการเดินทาง

เพื่อความปลอดภัยของธุรกิจนี้ จะมีการจัดตั้งกลุ่มเจ้าของรถแทรกเตอร์และจัดการตนเองสมาชิกของกลุ่มจะเข้าร่วมหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้นเพื่อให้ได้รับความรู้และทักษะการปฏิบัติงานและมาตรฐานความปลอดภัย แผนธุรกิจ ได้แก่ การดำเนินงาน การเงิน การตลาด และการบริหารความเสี่ยง ได้จัดทำขึ้นเพื่อรองรับกลุ่มในการบริหารธุรกิจ

(4) ผลิตภัณฑ์แปรรูปจาก Malva Nut

ธุรกิจนี้พัฒนาขึ้นเพื่อให้กลุ่มสตรีในหมู่บ้านแปรรูปถั่วมัลวาซึ่งเป็นอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง ถั่วมัลวาเป็นพืชท้องถิ่นที่ปลูกในหมู่บ้านและบริเวณโดยรอบ มีแคลอรีต่ำแต่มีใยอาหารจากธรรมชาติสูง เหมาะสำหรับผู้ที่รักสุขภาพ

โดยเฉพาะผู้ที่มีปัญหาในการควบคุมน้ำหนัก

ก่อนหน้านี้กลุ่มผู้หญิงเคยทำและขายน้ำผลไม้จากถั่วมัลวานี้แต่มีความต้องการไม่เพียงพอ

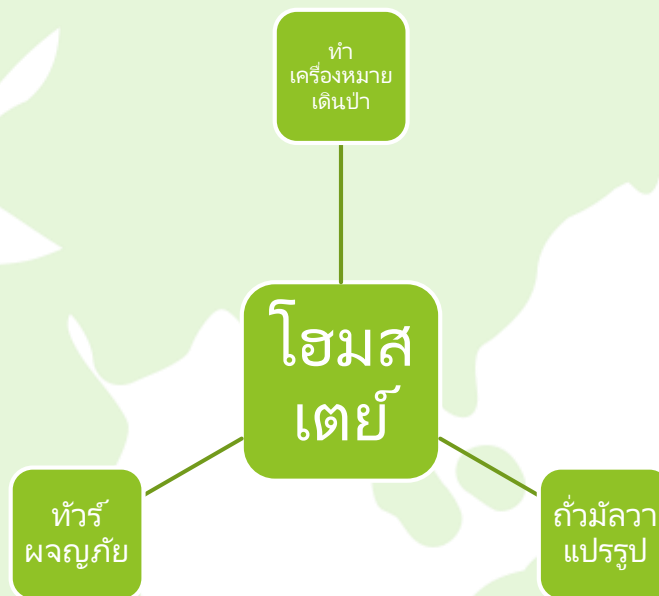
โครงการธุรกิจนี้จึงได้สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ 2 รายการ ได้แก่ เยลลี่ถั่วมัลวาและซูปพริกของผสมถั่วมัลวา

ทำให้เกิดโอกาสในการเพิ่มมูลค่าและสามารถสร้างรายได้เสริมให้กับกลุ่มสตรีได้ในเวลาต่อมา ซึ่งอาจสร้างรายได้ให้กับคนในท้องถิ่น สร้างโอกาสในการทำงานใหม่ ๆ และสร้างสิ่งใหม่ ๆ ที่ยั่งยืนและน่าสนใจ

การดำเนินธุรกิจนี้จะประสานงานโดยกลุ่มสตรีหมู่บ้านซึ่งมีสมาชิก 12 คน
ทางกลุ่มมีสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์สำหรับการผลิตอยู่แล้ว
กองทุนสำหรับโครงการส่วนใหญ่จะมาจากกองทุนหมู่บ้าน
อบรมวิธีการแปรรูปผลผลิต
ทีมวิจัยจัดทำแผนธุรกิจเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจ

แม้ว่ากิจกรรมทางธุรกิจทั้งสี่จะแตกต่างกันแต่เสริมกัน นอกจากนี้ ทุกธุรกิจจะนำปรัชญาใหม่ –
เศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินงาน
แบบจำลองไม่โครคลัสเตอร์การท่องเที่ยวที่เสนอขึ้นแสดงไว้ในรูปที่ 2

รูปที่ 2. โมเดลการท่องเที่ยวแบบกลุ่มย่อยสำหรับหมู่บ้านที่เลือกไว้

โดยสรุป ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้ง 4
ธุรกิจเชื่อมโยงกันตามแนวคิดของคลัสเตอร์แนวทแยง ซึ่งระบุความเข้มข้นของธุรกิจเสริม
แต่ละธุรกิจเพิ่มมูลค่าเสริมให้กับผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ผลิตโดยธุรกิจอื่น
การรวมกลุ่มนี้มีส่วนช่วยในการสร้างสถานที่ท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในหมู่บ้าน
กิจกรรมเสริมเหล่านี้จะได้รับการออกแบบเพื่อสร้างความประหยัดตามขอบเขต
ส่งเสริมโอกาสในการจ้างงาน และบรรเทาความยากจน

5. มีทางเลือกอื่นสำหรับการท่องเที่ยว (อย่างยั่งยืน) ในช่วงวิกฤตโรคระบาดหรือไม่? การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทางเลือกการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืนในประเทศเนปาล: กรณีของพื้นที่อนุรักษ์อันนาปุรณะ (ACA)

ดร.อภิรมย์ พรหมจรรยา

คณะกรรมการบริการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วิทยาเขตภูเก็ต ประเทศไทย

Bharat Prasad Wasti ผู้สมัครระดับปริญญาเอก

คณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วิทยาเขตหาดใหญ่ ประเทศไทย

5.1. บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในภาคเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดในโลก
ความสำคัญต่อเศรษฐกิจโลกไม่อาจปฏิเสธได้ การท่องเที่ยวสร้างการจ้างงาน ส่งเสริมการส่งออก
และส่งเสริมคุณค่าทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และมรดกอย่างมหาศาล (Aryal, 2548) WTTC
(2560) รายงานว่าการท่องเที่ยวทั่วโลกมีส่วนทำให้เกิดผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)
ร้อยละ 10.2% สร้างงาน 292 ล้านตำแหน่ง และคิดเป็นร้อยละ 6.6 ของการส่งออกทั่วโลกทั้งหมดในปี
2559 การท่องเที่ยวเป็นตัวขับเคลื่อนความมั่งคั่งและการจ้างงานทั่วโลก แม้ว่าจะมี
มีความกังวลเกี่ยวกับการเพิ่มความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจและสังคมและต้นทุนด้านสิ่งแวดล้อม
(Alam et. al., 2559)

เนปาลเป็นประเทศที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล ตั้งอยู่ระหว่าง 80°, 04' และ 88°, ลองจิจูด 12' ตะวันออก
และระหว่างละติจูด 26°, 22' และ 30°, 27' ทางเหนือ เป็นประเทศเล็กๆ
ที่อยู่ระหว่างสองประเทศยักษ์ใหญ่อย่างเอเชีย จีน และอินเดีย
เนปาลขยายไปตามทางตอนใต้ของเทือกเขาหิมาลัยในภาคกลางและอินเดีย
ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 147,181 ตารางกิโลเมตร และมีพรมแดนติดกับอินเดียทางตะวันตก ใต้
และสาธารณรัฐประชาชนจีนทางตอนเหนือ เนปาลเป็นที่นิยมในหมู่นักเดินเท้าโดยใช้ชื่อหิมาลัย
และยังมียอดเขาที่สูงที่สุดในโลกถึงแปดแห่ง
ซึ่งรวมถึงยอดเขาที่สูงที่สุดในโลกคือยอดเขาเอเวอเรสต์ซึ่งมีความสูง 8,848 เมตร อย่างไรก็ตาม

ประเทศมีความโดดเด่นไม่เพียงแคภูเขาสูงเท่านั้น แต่ยังรวมถึงมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ อนุสรณ์สถานทางศิลปะ และสัตว์ป่าหายาก (NTB, 2545)

เนปาลยังมีชื่อเสียงในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการเดินป่าอีกด้วย ภูมิภาคต่าง ๆ เปิดให้เดินป่า ในหมู่พวกเขา Annapurna Region เป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางสำหรับการเดินป่าที่ได้รับความนิยมมากที่สุด โดยมีผู้เยี่ยมชมมากกว่า 60% ที่เดินทางมาเนปาลเพื่อเดินป่า ความหลากหลายทางชีวภาพอันเป็นเอกลักษณ์ ความยิ่งใหญ่ของทิวทัศน์ที่ผสมผสานกับความหลากหลายทางเชื้อชาติทำให้ที่นี่เป็นจุดหมายการเดินป่าที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในโลก พื้นที่เดินป่าตามแนวอานนาปุระสามารถเข้าถึงได้ง่าย โรงแรมบนเนินเขามีมากมาย การเดินป่าที่นี่มีทิวทัศน์ที่สวยงามของทั้งภูเขาสูงและหมู่บ้านที่ราบลุ่ม และมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่แตกต่างกันและใช้กำลังน้อยกว่าสำหรับนักเดินป่าเมื่อเทียบกับการเดินป่าในภูมิภาคอื่น ๆ ของเนปาล (The trekking) หนังสือคู่มือ 2543). ด้วยเหตุผลทั้งหมดนี้ การเดินป่าในอานนาปุระจึงเป็นที่นิยมในโลก ถือเป็นหนึ่งในสิบเส้นทางเดินป่าของโลก (Baral et. al., 2551)

ในสถานการณ์เช่นนี้

การพัฒนาและส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวสามารถมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาโดยรวมของประเทศเนปาล

การพัฒนาและส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวมีส่วนทำให้เกิดการจ้างงานชายและหญิงและโอกาสทางรายได้ การท่องเที่ยวยังเพิ่มรายได้ของรัฐบาลด้วยการเก็บภาษีประเภทต่างๆ

และลดการขาดดุลการค้าของประเทศ (Aryal, 2548)

การท่องเที่ยวยังมีความสำคัญทางสังคมและวัฒนธรรมอีกด้วย ช่วยพัฒนาสันติภาพ มิตรภาพ และความเข้าใจระหว่างประเทศ ในบริบทของการพัฒนาการท่องเที่ยว

พลังงานก็มีบทบาทสำคัญเช่นกัน เช่นเดียวกับอุตสาหกรรมอื่น ๆ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประสบปัญหาด้านพลังงานเป็นจำนวนมาก

เนื่องจากปัญหาด้านพลังงานเริ่มมีอันตรายมากขึ้นเรื่อยๆ ในพื้นที่ชนบทของเนปาล

ส่งผลให้ป่าอันมีค่าและทรัพยากรธรรมชาติหมดไป (Bhandari, 2547) ในทางกลับกัน

เนื่องจากชาวเนปาลไม่มีความเข้มแข็งในการซื้อเทคโนโลยีจากแหล่งพลังงานหมุนเวียนอื่นๆ เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ ลม และน้ำ ก๊าซชีวภาพมีราคาถูกลง บำรุงรักษาง่าย รวมทั้งแ่งบวกอื่นๆ

อีกมากจึงมีความสำคัญมากในเนปาล บริบท.

ด้วยความจริงที่ว่าประชากรที่เติบโตอย่างรวดเร็วต้องการพลังงานในปริมาณที่มากขึ้นผ่านทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด

การใช้แหล่งพลังงานแบบเดิมมากเกินไปอาจทำให้ทรัพยากรเหล่านั้นหมดลงในช่วงเวลา

การค้นหาก็เป็นสิ่งสำคัญมาก เพื่อเป็นแหล่งพลังงานทางเลือกสำหรับภาคการท่องเที่ยวอีกด้วย เพื่อที่เราจะได้ไม่ต้องเผชิญวิกฤติพลังงานในอนาคตอันใกล้ (Li & Lin, 2558).

คำชี้แจงของปัญหา

เนปาลเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ หลายภาษา และหลากหลายศาสนา ทุกวัฒนธรรมมีทัศนคติ ค่านิยม บรรทัดฐาน มุมมองและการรับรู้ของสังคมในแบบของตัวเอง การท่องเที่ยวเป็นภาคส่วนสำคัญในการสร้างรายได้ในมือข้างหนึ่งและการจ้างงานอีกด้านหนึ่งเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในเศรษฐกิจของประเทศ

การท่องเที่ยวกำลังเกิดขึ้นในฐานะอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพมากที่สุดของประเทศเนปาล

ซึ่งได้จัดหางานที่มีฝีมือและไร้ฝีมือให้กับผู้ว่างงานจำนวนมาก

และได้ช่วยลดความยากจนที่อาละวาดในประเทศ

การท่องเที่ยวไม่เพียงแต่นำเงินตราต่างประเทศเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสิ่งอื่น ๆ เช่น

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของผู้คน ในปัจจุบัน

เป้าหมายพื้นฐานของการท่องเที่ยวในชนบทคือการลดผลกระทบด้านลบ

และเพิ่มประโยชน์สูงสุดให้กับคนในท้องถิ่นและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติของพวกเขา

ในขณะที่ให้ประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้มาเยือน (Nyaupane & Thapa, 2549)

ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยว เศรษฐกิจพื้นฐาน

และสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่มีป

ระสิทธิภาพ การท่องเที่ยวเป็นภาคส่วนแกนนำหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา

เช่น เนปาล

การพัฒนาและขอบเขตของการท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับคุณภาพและปริมาณของผลิตภัณฑ์/ส่วนประก

อบ หากไม่มีการวางแผนและการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เพียงพอ

เฉพาะบุคคลที่ร่ำรวยกว่าและองค์กรในเมืองเท่านั้นที่จะได้รับประโยชน์จากโอกาสทางเศรษฐกิจของ

การท่องเที่ยวและการท่องเที่ยว อันที่จริงแล้วอาจเพิ่มต้นทุนทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม

และสังคมวัฒนธรรมของพื้นที่ที่เยี่ยมชม (Aryal, 2548)

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์คือธรรมชาติและ ความหลากหลายที่เป็นเอกลักษณ์ของพืชและสัตว์

ภูมิประเทศ สภาพอากาศ ฯลฯ

แต่จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้ป่าเสื่อมโทรมลงเพื่อตอบสนองความต้องการของพ

พวกเขา ทำให้เกิดการตัดไม้ทำลายป่า สูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ดินถล่ม น้ำท่วม

และการพังทลายของดิน

ความพยายามดังกล่าวจะยุติทัศนียภาพอันงดงามและงดงามของสิ่งแวดล้อมหรือผลิตภัณฑ์ด้านกา

การท่องเที่ยว เนปาลได้รับพรจากสัตว์และพันธุ์พืชที่หลากหลาย และดินแดนที่บริสุทธิ์สวยงาม

อุทยานแห่งชาติและพื้นที่อนุรักษ์ที่กระจัดกระจายอยู่ตามส่วนต่างๆ ของประเทศ

กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพมากที่สุด

อุทยานแห่งชาติเหล่านี้เป็นสัญลักษณ์ของสวรรค์แห่งธรรมชาติที่มีผืนดินหลากหลายซึ่งมีเฉพาะคว

ามหลากหลายที่ไม่เหมือนใครและหายากเท่านั้น

แต่ยังรวมถึงสถานที่ทางศาสนาและจิตวิญญาณที่มีความสำคัญสูงอีกด้วย (Bhandari, 2547)

คำถามการวิจัย

- ศักยภาพและความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่อนุรักษ์อันนาปุระมีอะไรบ้าง ?
- พลังงานประเภทใดบ้างที่ใช้ในเขตอนุรักษ์อันนาปุระ
- บทบาทของพลังงานหมุนเวียนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่อนุรักษ์อันนาปุระคืออะไร

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์โดยรวมเพื่อวิเคราะห์การเติบโต ขอบเขต
และแนวโน้มของการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์อันนาปุระ ปัญหา

วัตถุประสงค์เฉพาะคือ

- เพื่อสำรวจความเป็นไปได้ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่อนุรักษ์อันนาปุระ
- เพื่อศึกษาแหล่งพลังงานและนำไปใช้ในภาคการท่องเที่ยวที่เขตอนุรักษ์อันนาปุระ
- เพื่อศึกษาบทบาทของพลังงานหมุนเวียนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ความสำคัญของการศึกษา

เนปาลมีทรัพยากรหลักสามประการที่สร้างจากเศรษฐกิจ ได้แก่ เกษตรกรรม ไฟฟ้าพลังน้ำ และการท่องเที่ยว ในหมู่พวกเขา การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สามารถก่อตั้ง ส่งเสริม และพัฒนาได้อย่างง่ายดายด้วยการลงทุนขั้นต่ำ และสามารถเป็นรากฐานที่สำคัญของรายได้ประชาชาติ จึงเป็นหนึ่งในภาคส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่สร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม การท่องเที่ยวมีผลกระทบต่อภาคส่วนต่าง ๆ ของเศรษฐกิจ ความสำคัญของการท่องเที่ยวในประเทศเนปาลไม่ได้จำกัดอยู่แค่ด้านเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมด้วย การศึกษานี้จะช่วยให้ผู้กำหนดนโยบายพัฒนานโยบายด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การศึกษายังมีความสำคัญ

เนื่องจากการค้นพบนี้จะช่วยให้ผู้กำหนดนโยบายสามารถระบุกลยุทธ์ทางเศรษฐกิจที่พยายามสร้างสมดุลให้กับภาคการท่องเที่ยวทางเศรษฐกิจ ในขณะที่ลดการปล่อยมลพิษและควบคุมการใช้พลังงาน เน้นเชิงนโยบายจากผลการศึกษานี้จะเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจแบบภูเขาน้ำแข็งที่ภาคการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมเศรษฐกิจ การศึกษามุ่งเน้นไปที่การศึกษารูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและพลังงานหมุนเวียนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในประเทศเนปาลเป็นหลัก

5.2. บริบท

ความหลากหลายของเนปาล

เนปาลเป็นสหพันธ์สาธารณรัฐที่มีขนาดเล็ก

เนปาลตั้งอยู่ระหว่างสองมหาอำนาจทางเศรษฐกิจขนาดใหญ่: จีนทางเหนือและอินเดียทางตะวันออก ตะวันตกและใต้

เนปาลเป็นหนึ่งในประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุดและถูกล็อกด้วยที่ดินซึ่งอยู่ทางตอนเหนือของอนุทวีปอินเดีย มีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าโดยประมาณ มีเนื้อที่รวม 1,47,181 ตารางกิโลเมตร ตำแหน่งที่แน่นอนของประเทศเนปาลอยู่ระหว่างองศาละติจูด 26022 ถึง 30027 เหนือและลองจิจูด 8004 ถึง 88012 ตะวันออก อันที่จริง คนทั้งประเทศถือได้ว่าเป็นประเทศของหมู่บ้าน เนื่องจากมีหมู่บ้านมากกว่า 3,915

แห่งตั้งอยู่ในแทบทุกส่วนของประเทศที่กระจายจากใต้สู่เหนือและจากตะวันออกไปตะวันตก

ในระดับภูมิศาสตร์ เนปาลครอบคลุมเพียง 0.03 เปอร์เซ็นต์ของโลกในขณะที่ครอบคลุม 0.3 เปอร์เซ็นต์ของเอเชีย (NTB, 2545)

เนปาลเป็นหนึ่งในประเทศที่ร่ำรวยที่สุดในแง่ของการเปลี่ยนแปลงทางภูมิศาสตร์และภูมิอากาศ จึงมีเชื้อชาติ วัฒนธรรม ความหลากหลายทางชีวภาพ และชนบทธรรมเนียมทางสังคมที่หลากหลาย ระดับความสูงของประเทศมีตั้งแต่ 60

เมตรเหนือระดับน้ำทะเลจนถึงจุดสุดยอดบนโลกคือยอดเขาเอเวอเรสต์ที่ 8,848 เมตร ภายในความกว้างเฉลี่ย 192 กม. ของประเทศ

สภาพภูมิอากาศมีตั้งแต่กึ่งเขตร้อนในภาคใต้ไปจนถึงอาร์กติกทางตอนเหนือ

ความหลากหลายที่กว้างขวางนี้ได้ส่งเสริมระบบนิเวศที่หลากหลายอย่างไม่น่าเชื่อ

เทือกเขาที่ใหญ่ที่สุดในโลก ป่ากึ่งเขตร้อนที่หนาแน่นซึ่งเต็มไปด้วยชีวิตป่ามากมาย แม่น้ำที่ฟ้าร้อง ภูเขาที่มีป่าดิบ และหุบเขาที่กลายเป็นน้ำแข็ง ในทำนองเดียวกัน กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ที่พบได้ทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่บ้านในท้องถิ่น

มีโครงสร้างทางสังคมที่หลากหลายและชนบทธรรมเนียมทางสังคมของตนเองเช่นกัน (NTB, 2545)

โดยอาศัยวัฒนธรรมเพียงอย่างเดียว

เนปาลมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมอย่างมาก

ลักษณะเด่นของวัฒนธรรมเนปาลคือความสามัคคีในความหลากหลาย (Shrestha and Gupta, 1993) ความหลากหลายในวัฒนธรรมสามารถเห็นได้จากความหลากหลายของวรรณะ ศาสนา ชาติพันธุ์ ภาษา และวัฒนธรรม กลุ่มชาติพันธุ์ที่สำคัญ ได้แก่ Indo-Aryans และ Tibet Mongoloids ศาสนาหลักคือศาสนาฮินดู รองลงมาคือพุทธศาสนาและชนกลุ่มน้อย เช่น อิสลาม และอื่นๆ ชนบทธรรมเนียมทางศาสนา วิถีชีวิต เทศกาล นิสัยการกิน

เสื้อผ้าและภาษาแตกต่างกันไปตามความแปรผันทางภูมิศาสตร์และชาติพันธุ์

แต่ความสามัคคีทางสังคมมักถูกมองว่าเป็นลักษณะเด่นของวัฒนธรรมเนปาล (Grenable, 2549)

ท่องเที่ยวในเนปาล

เนปาลมีภูเขาที่สูงที่สุดในโลกถึงแปดในสิบแห่งและเป็นที่รู้จักว่าเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวเชิงผจญภัยที่มีผู้เข้าชมมากที่สุดในโลก เทือกเขาหิมาลัยอันยิ่งใหญ่ ภูเขาหลากสีสัน และใบหน้าที่ร่าเริงดึงดูดนักท่องเที่ยวเสมอ ชาวเนปาลเป็นคนที่ยิ้มได้แม้จะทุกข์ทรมาน อุสาหกรรมการท่องเที่ยวมีการจ้างงาน 42% ของประชากรที่ทำงานทั้งหมด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชาวเนปาลส่วนใหญ่ต้องพึ่งพาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในการดำรงชีวิต ในปัจจุบัน รัฐบาลเนปาลได้ฝึกฝนการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ เพื่อให้แน่ใจว่าความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมจะไม่เกิดขึ้นจากกิจกรรมการท่องเที่ยว (Nepal Tourism Board, 2553)

เนปาลเป็นที่รู้จักในฐานะสถานที่ท่องเที่ยวหลักในเวทีระหว่างประเทศ เนื่องจากมีความงามตามธรรมชาติ วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ มรดกที่หาที่เปรียบมิได้ และสถานที่ท่องเที่ยวมากมายนับไม่ถ้วน แม้แต่การปฏิรูปเล็กน้อยในภาควัฒนธรรมและการท่องเที่ยวก็หมายความว่าประเทศสามารถหารายได้เงินตราต่างประเทศและสร้างการจ้างงานและโอกาสอื่น ๆ ที่เอื้อต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ เนปาลเป็นสถานที่ประสูติของพระพุทธเจ้า วรรีกฤติ และนางสีดา และมีประเพณีที่หาที่เปรียบมิได้ วัฒนธรรมอันรุ่งเรือง ขนบธรรมเนียมอันเป็นเอกลักษณ์ และมรดกอันล้ำค่า การอนุรักษ์และส่งเสริมประวัติศาสตร์ของความสันและนักรบ และเอกลักษณ์ของสังคมเนปาลในตัวเองเป็นประเด็นที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง (Chand, 2543)

ผลกระทบของการท่องเที่ยว

ปัจจุบัน การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดและเติบโตเร็วที่สุดในโลก การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจำนวนมากและการไหลเข้าของสกุลเงินต่างประเทศในภูมิภาคเจ้าภาพแสดงให้เห็นว่าการท่องเที่ยวเติบโตอย่างรวดเร็วในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา การท่องเที่ยวมีผลกระทบทางเศรษฐกิจอย่างกว้างขวางในภูมิภาคเจ้าภาพ และสามารถจำแนกได้เป็น 2 ระดับ ประการแรก ภูมิภาคโฮสต์สามารถได้รับประโยชน์จากรายได้จากการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศโดยตรงผ่าน การขนส่ง ที่พัก และจากอาหาร ประการที่สอง การท่องเที่ยวมีส่วนสนับสนุนมากขึ้นในภูมิภาคเจ้าภาพผ่านการจัดเก็บภาษีและการจ้างงานที่สร้างขึ้นโดยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยทั่วไป เราเชื่อว่าการท่องเที่ยวสร้างรายได้จากอัตราแลกเปลี่ยนและสร้างงานใหม่ที่แตกต่างกันทั้งทางตรงและทางอ้อม การท่องเที่ยวบริโภคสินค้าและบริการเป็นจำนวนมาก กำลังคนที่ใช้ทำอาหารและสิ่งของอื่น ๆ มีส่วนเกี่ยวข้องทางอ้อมในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวด้วย ในขณะที่งานร้านอาหารและโรงแรม การคมนาคมและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเกี่ยวข้องโดยตรงในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (

Mishra et al., 2554). การท่องเที่ยวช่วยกระตุ้นการค้า รายได้ และการประกอบการ และช่วยรักษาการพัฒนาระดับภูมิภาค การท่องเที่ยวยังสร้างรายได้จากการเก็บภาษี ค่าภาคหลวง และค่าวีซ่าจากชาวต่างชาติด้วย (Bista 2552, 26)

คุณภาพของสิ่งแวดล้อมทั้งจากธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้นมีความสำคัญต่อการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกับสิ่งแวดล้อมนั้นซับซ้อน กิจกรรมหลายอย่างอาจส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม ผลกระทบเหล่านี้ส่วนใหญ่เชื่อมโยงกับการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานทั่วไป เช่น ถนน โรงแรม ร้านอาหาร ร้านค้า สนามกอล์ฟ และท่าจอดเรือ ผลกระทบของการท่องเที่ยวมักจะเชื่อมโยงถึงกัน เมื่อมีการเยี่ยมชมมวลชน ไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอีกด้วย (Pandey et al., 2553)

Mount Everest เป็นยอดเขาที่สูงที่สุดในโลกและตั้งอยู่ในประเทศเนปาล แคมป์ฐานของยอดเขานี้เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์สำหรับนักปีนเขา แต่วันนี้ปัญหาสิ่งแวดล้อมครั้งใหญ่ได้เกิดขึ้น แคมป์ฐานนั้นเคลื่อนไปด้วยถังออกซิเจน เศษซาก และศพของนักปีนเขาที่ล้มเหลวสามารถเห็นได้บนเส้นทางซึ่งหมายถึงยอดเขาเอเวอเรสต์ ต้องการความช่วยเหลือและความสนใจ รัฐบาลเนปาลได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวปีนเขาและด้วยเหตุนี้จึงได้รับนักท่องเที่ยวมากขึ้นทุกวันเพื่อการปีนเขา แต่สิ่งที่จำเป็นที่สุดคือ รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการรักษาสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวต้องเป็นไปตามหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Fears 2554)

การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

พูดง่ายๆ ก็คือ การพัฒนาที่ยั่งยืนหมายถึงความต้องการที่สามารถตอบสนองได้ไม่เพียงแคในปัจจุบันเท่านั้น แต่ยังรวมถึงคนรุ่นต่อไปอีกด้วย เราสามารถพูดได้ว่าการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นแนวทางของการใช้ทรัพยากรในปัจจุบันซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อรักษาสุขภาพของทรัพยากรเดียวกันไว้สำหรับอนาคต ในปี 2530 คณะกรรมาธิการ Brundtland ได้นิยามการพัฒนาที่ยั่งยืนว่า “การพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของปัจจุบันโดยไม่กระทบต่อความสามารถของคนรุ่นอนาคตในการตอบสนองความต้องการของตนเอง”;

เนื่องจากแนวคิดนี้เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่ามีความเหมาะสมทางเศรษฐกิจและคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ร่วมกันอย่างไร ตามรายงานของ Brundtland Commission การพัฒนาที่ยั่งยืนจะต้องจัดการกับการรักษาความสมบูรณ์ของระบบนิเวศและความหลากหลาย ต้องตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ จะต้องมีการเลือกที่เปิดกว้างสำหรับอนาคต

และเพิ่มการตัดสินใจด้วยตนเอง และสำคัญที่สุด (คณะกรรมการแบรนด์แลนด์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน พ.ศ. 2548)

โดยพื้นฐานแล้ว การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนคือการท่องเที่ยว ในขณะที่ไปเยือนภูมิภาคเจ้าภาพ ซึ่งพยายามสร้างผลกระทบเพียงเล็กน้อยต่อสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นและวัฒนธรรม และในขณะเดียวกันก็สร้างการจ้างงานสำหรับคนในท้องถิ่นและรักษาสภาพของผู้นำเยือนในอนาคต
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไม่สามารถยั่งยืนได้อย่างสมบูรณ์ แต่ในขณะที่เยี่ยมชมผู้เข้าชมและชุมชนท้องถิ่นจะต้องใช้กฎแห่งความยั่งยืนในขณะที่ใช้งาน (Paramati et al., 2554)

กล่าวอีกนัยหนึ่ง การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเรียกอีกอย่างว่าการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ เนื่องจากผู้เข้าร่วมทุกคนต้องรับผิดชอบ
การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นวิธีการเคารพสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นหรือจุดหมายปลายทางใด ๆ เช่นการเคารพวัฒนธรรมท้องถิ่นและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ
การซื้อในท้องถิ่นและการให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจในท้องถิ่นที่เป็นธรรมแก่ครอบครัวในท้องถิ่น หมายความว่าสินค้าที่ผลิตในท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญ
ช่วยปกป้องพืชและสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ด้วยวิธีของเราเองอย่างสุดความสามารถ
อย่างที่เรารู้กันว่าน้ำและพลังงานเป็นทรัพยากรธรรมชาติอันล้ำค่า
เราจึงต้องระมัดระวังอย่างมากในการใช้น้ำและพลังงาน
นักท่องเที่ยวสามารถอยู่ได้อย่างยั่งยืนมากขึ้นในขณะที่เยี่ยมชมภูมิภาคปลายทางและปกป้องและปรับปรุงจุดหมายปลายทางที่ชื่นชอบเพื่อความเพลิดเพลินในอนาคต (โหม่สค 2553.)

จำเป็นต้องรักษาความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมไม่เพียงเพื่อการท่องเที่ยวเท่านั้น
นอกจากนี้ยังเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับผู้คนและสิ่งมีชีวิตอื่นๆ
สภาพแวดล้อมที่ปนเปื้อนอาจทำให้เกิดปัญหาร้ายแรงในสิ่งมีชีวิต
ความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมสามารถกำหนดได้ในแง่ของการวัดความยืดหยุ่น ความแข็งแรง
และสิ่งมีชีวิตแบบลำดับขั้นที่ครอบคลุม หลายระดับ และแบบไดนามิก (Munasinghe 2550.)
สิ่งนี้ใช้ได้กับทั้งมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่นๆ เช่น พืช สมุนไพรขนาดเล็ก จุลินทรีย์ และสัตว์ป่าอื่นๆ
สิ่งมีชีวิตทั้งหมดเชื่อมโยงถึงกัน
หากสิ่งมีชีวิตบางส่วนถูกทำลายหรือประสบปัญหาร้ายแรงในการเอาชีวิตรอด
อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตอื่นๆ
ดังนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาระบบนิเวศเพื่อรักษาความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม (Heinan et al., 2549).

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในปัจจุบัน
เนื่องจากชุมชนจำเป็นต้องหาเลี้ยงชีพด้วยทรัพยากรที่มีอยู่
ประชากรที่เพิ่มขึ้นต้องอยู่รอดด้วยทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เพราะทรัพยากรมีจำกัด
ชุมชนตามสถานที่ได้กลายเป็นศูนย์กลางของแนวคิดแบบองค์รวมของความยั่งยืน

ซึ่งรวบรวมและบูรณาการการพิจารณาด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และสังคม ด้วยวิธีนี้จะมีการรับรู้โดยปริยายซึ่งจะต้องมีความยั่งยืนอย่างแท้จริง การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติต้องมีพื้นฐานมาจากชุมชนและสังคมซึ่งหาประโยชน์และพึ่งพาอาศัยกัน (Hall & Richards 2543, 1)

เขตอนุรักษ์อันนาปุระ

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นปรากฏการณ์ที่ซับซ้อนและหลากหลาย และมีบทบาทอย่างมากในการตีความธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติตลอดจนความโดดเด่นของประวัติศาสตร์มนุษย์และการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมในชนบท และการเผยแพร่ความรู้และความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อม.

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถอธิบายได้โดยใช้คำศัพท์ที่แตกต่างกัน เช่น การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ การท่องเที่ยวธรรมชาติ การท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเฉพาะทาง การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย การท่องเที่ยวพื้นเมือง การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบ กรณีศึกษาที่เขตอนุรักษ์อันนาปุระภาคกลางของประเทศเนปาลมีเทือกเขาอันนาปุระหิมาลัยและหมู่บ้านรอบโปขระครอบงำ ภูมิภาคอันนาปุระได้รับความนิยมจากการผสมผสานของยอดเขาสูง ภูมิประเทศทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่งดงาม และความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่สูง พื้นที่โดยรอบเทือกเขาอันนาปุระทางตะวันตกของประเทศเนปาลได้รับการยอมรับมาอย่างยาวนานทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติในด้านพันธุ์พืชและสัตว์นานาชนิดที่อุดมสมบูรณ์และหลากหลาย ภูมิภาคอันนาปุระหิมาลัยประกอบด้วยหุบเขาที่ลึกที่สุดในโลก คือ กาลีกันดากิ ระหว่างทิวเขาละคีรีและอันนาปุระที่ทอดยาวจากที่ราบลุ่มเขตร้อนอันเขียวชอุ่มป่าโรโดเดนดรอนที่เขียวชอุ่มทางตอนใต้สู่สภาพแวดล้อมที่ราบกว้างยอยกึ่งอัลไพน์ที่แห้งแล้งในเทือกเขาทางตอนเหนือ ภูมิภาคอันนาปุระมีความโดดเด่น ความหลากหลายของที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าและพืชพรรณ (Baral et al., 2551)

5.3. ระเบียบวิธี

การออกแบบงานวิจัย

การศึกษาจะดำเนินการภายใต้ 'การออกแบบการวิจัยเชิงพรรณนา' เนื่องจากการศึกษาอธิบายกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญที่เขตอนุรักษ์อันนาปุระอย่างเป็นระบบและการใช้พลังงานหมุนเวียนในพื้นที่นี้ด้วย การศึกษาจะดำเนินการบนพื้นฐานของการอธิบายและการออกแบบการวิจัยเชิงพรรณนา เนื่องจากการศึกษามุ่งเน้นไปที่การตรวจสอบสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของ ACA เป็นหลัก นอกจากนี้ การศึกษาจะพยายามค้นหาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมจากการท่องเที่ยวและความสัมพันธ์ระหว่างพลังงานหมุนเวียนกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการศึกษาคือครัวเรือนทั้งหมดในเขตอนุรักษอันนาปุระ

การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นจะสุ่มตัวอย่าง 5,000 ครัวเรือน

จากนั้นเทศบาลหรือเทศบาลชนบทจะถูกสุ่มเลือก

วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นจะถูกนำไปใช้กับขั้นตอนที่เหลือของการศึกษาและการรวบรวมข้อมูล

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจะอยู่ที่ 500 คนรวมทั้งชายและหญิงที่มีอายุต่างกัน

ผู้ตอบแบบสอบถามจะถูกเลือกโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ลักษณะและที่มาของข้อมูล

แหล่งข้อมูลหลัก: - ข้อมูลเบื้องต้นจะถูกเก็บรวบรวมโดยการถามคำถามโดยตรงกับคนในชุมชน
เจ้าของโรงแรม กลุ่มผู้ใช้ป่าในพื้นที่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว

และผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว

ข้อมูลเบื้องต้นของนักท่องเที่ยวที่เยี่ยมชมในพื้นที่ศึกษาจะรวบรวมจากสมุดบันทึกประจำวันของโปร
ไฟล์ DDC แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ: - ข้อมูลทุติยภูมิจะถูกเก็บรวบรวมจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

แหล่งข้อมูลทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจะใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษา

แหล่งข้อมูลหลักให้เอกสารโดยตรงหรือหลักฐานโดยตรงเกี่ยวกับหัวข้อที่กำลังสอบสวน

สร้างขึ้นโดยพยานหรือผู้บันทึกที่ประสบกับเงื่อนไขหรือเหตุการณ์ที่ได้รับการจัดทำเป็นเอกสาร

แหล่งที่มาเหล่านี้ส่วนใหญ่สร้างขึ้นในเวลาที่เกิดเหตุการณ์หรือเงื่อนไข โดยพื้นฐานแล้ว

การศึกษาจะอิงจากงานที่บันทึกไว้ซึ่งจะใช้แหล่งข้อมูลทุติยภูมิจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาก่อนหน้านี้ และแหล่งจดหมายเหตุต่างๆ

เครื่องมือและเทคนิคในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือและเทคนิคต่างๆ จะถูกนำมาใช้เพื่อรวบรวมข้อมูลหลักและรองสำหรับการศึกษา

การเลือกเครื่องมือและเทคนิคเหล่านั้นจะเป็นไปตามความต้องการในการวิจัย ก) สัมภาษณ์:

การสัมภาษณ์จะดำเนินการกับผู้ตอบที่เลือก คำถามที่มีโครงสร้าง ไม่มีโครงสร้าง

และคำถามปลายเปิดจะถูกใช้สำหรับกำหนดการสัมภาษณ์

ผู้ตอบแบบสอบถามจะเป็นตัวแทนของสมาชิกที่กระตือรือร้นจากคณะกรรมการการท่องเที่ยว

สมาชิกของกลุ่มแม่ และในทำนองเดียวกันกับสมาชิกของกลุ่มพ่อและสตรีเยาวชน b) การสังเกต:

ในส่วนนี้ จะเน้นไปที่ประเภทการสังเกตที่ไม่มีโครงสร้างมากกว่า

ชีวิตประจำวันหรือสถานการณ์ตามธรรมชาติของผู้ให้ข้อมูล ปฏิสัมพันธ์ เหตุการณ์

และสถานการณ์รอบตัวพวกเขาจะถูกสังเกต

การสังเกตแบบมีส่วนร่วมเป็นกลยุทธ์ของการเรียนรู้แบบสะท้อนกลับไม่ใช้วิธีการสังเกตแบบเดียว

ค) การสำรวจครัวเรือน: การสำรวจครัวเรือน

การสำรวจครัวเรือนจะดำเนินการเพื่อรวบรวมข้อมูลจริงและข้อมูลจากพื้นที่ศึกษาและเพื่อระบุมุมมอง

ของคนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา
แบบสอบถามจะใช้เพื่อรวบรวมข้อมูลหลัก

การนำเสนอและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะถูกจัดประเภทและจัดตารางข้อมูลซึ่งรวบรวมผ่านแหล่งต่างๆ ในการศึกษานี้
ข้อมูลจะถูกรวบรวมและทำตารางด้วยตนเอง สำหรับข้อมูลประเภทต่างๆ
จะมีการเตรียมตารางที่แตกต่างกัน จะใช้เครื่องมือสถิติที่ง่าย เช่น เปอร์เซ็นต์ ค่าเฉลี่ย ความถี่
และตาราง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย ข้อมูลจะถูกวิเคราะห์อย่างละเอียด

5.4. ผลลัพธ์

ภูมิภาคอันนาปุระนั้นสมบูรณ์และสมบูรณ์ด้วยสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลายและวัฒนธรรม
ระดับความสูงของภูมิภาคอันนาปุระแตกต่างกันไปตั้งแต่ต่ำกว่า 1,000 ม. ถึง 8091 ม.
(ซึ่งเป็นความสูงของภูเขาอันนาปุระซึ่งเป็นยอดเขาที่สูงเป็นอันดับที่ 10 ของโลก)
ความผันแปรของระดับความสูงที่เฉียบแหลมทำให้ภูมิภาคนี้เป็นหนึ่งในสถานที่ที่งดงามและน่าสนใจ
ที่สุดในโลกที่เปราะบางที่สุด ภูมิภาคนี้อุดมไปด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ มีนกประมาณ 474
ชนิด สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม 102 ชนิด สัตว์เลื้อยคลาน 39 ชนิด สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ 22 ชนิด
และไม้ดอก 1226 ชนิด เป็นบ้านของผู้คนกว่า 122,000 คนจากกลุ่มชาติพันธุ์และภาษาต่างๆ
(เอ็นทีเอ็นซี 2553)

ภูมิภาคอันนาปุระมียอดเขาสูงที่สุดแปดแห่งในโลก
โดยที่ระดับความสูงของภูเขาแตกต่างกันไปตั้งแต่ต่ำกว่า 100 ม. ถึง 8091 ม. มียอดเขาหลัก 6
แห่งที่มีความยาวมากกว่า 7,200 เมตร ได้แก่ อันนาปุระที่ 1 (8,091 เมตร) อันนาปุระที่ 2 (7,937
เมตร) อันนาปุระที่ 3 (7,555 เมตร) อันนาปุระที่ 4 (7,525 เมตร) คงคาปุตรา (7,455 เมตร)
และอันนาปุระใต้ (7,219 เมตร).

มีภูมิอากาศแบบจุลภาคจำนวนมากที่สนับสนุนที่ราบลุ่มกึ่งเขตร้อนในหุบเขา
ป่าดิบชื้นในเขตตอนใต้และที่ราบสูงอัลไพน์ทางตอนเหนือของภูมิภาคอันนาปุระ

พบพันธุ์ไม้นานาชนิดในเขตอันนาปุระ

ดอกไม้ป่าหลากหลายชนิดเบ่งบานเป็นเวลานานหลังมรสุม ดอกไม้เช่น Luculia
(แมลงโล่สีชมพูมักเข้าใจผิดว่าเป็นโรโดเดนดรอน) ความอดทนและคอมโพสิตที่หลากหลาย (เช่น
Asters, ดอกเดซี่ ฯลฯ) และกล้วยไม้บนหินที่บ้านบนต้นไม้ ตามกำแพงหินที่เปียกชื้นระหว่าง
Ghorepani และ Ghandruk ใกล้ Banthati ไม่ควรพลาดสีม่วงสีม่วง (Holidaymountaintreks, 7
กันยายน 2555)

พบโรโดเดนดรอนหลากหลายสายพันธุ์ (ทั้งในพุ่มไม้และต้นไม้)

ในอุณหภูมิละอองชื้นน้อยของเนปาล

พวกมันจำได้ง่ายเมื่อบานสะพรั่งงดงามในฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน ดอกไม้ประจำชาติ (Lanligurans ในภาษาเนปาล) มีดอกไม้รูปกรวยกระจุกที่ปลายกิ่งในหลากหลายสี เช่น สีขาว สีชมพู สีม่วงและสีแดง ต้นไม้หลัก เช่น สลัดและเกาลัดเป็นสายพันธุ์ที่โดดเด่นของป่ากึ่งเขตร้อนชื้น (1,000 ม. ถึง 2,000 ม.) และแยกความแตกต่างออกจากกันได้ง่าย schema นี้เรียกว่า chilaune (itchy)

ในภาษาเนปาลเนื่องจากเปลือกของมันระคายเคือง เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลางในตระกูลชาที่มีใบหนังเป็นสีเขียวตลอดปีและดอกสีขาวมีกลิ่นหอมซึ่งปรากฏในปลายฤดูใบไม้ผลิ ผลไม้เล็ก ๆ กลม ๆ สามารถพบได้ในฤดูใบไม้ร่วง เกาลัดเป็นต้นไม้ที่ใหญ่กว่าและเป็นสมาชิกของตระกูลโอ๊ก

ต้นโอ๊กที่เขียวชอุ่มตลอดปีพบได้ในเขตอุณหภูมิตั้งแต่ 1700 ม. ถึง 3000 ม.

นกและสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมหลายชนิดที่พบในภูมิภาคอันนาปุระช่วยเพิ่มความสวยงามของภูมิภาค นกบนท้องฟ้า นกกล่าเหยื่อเป็นนกที่มักจะดึงดูดสายตา นกหลักของภูมิภาค ได้แก่ แดเนเพไกฟ้ากาลิ ไกฟ้าเชียร์ นกกระจับหัวเกาลัด นกกระจับสีเทา นกแก้วสีน้ำตาล นกฟูลเวตตาออกทอง และนกฟินซ์สีน้ำตาลแดง แรพเตอร์ขนาดใหญ่ เช่น

กริฟฟอนหิมาลายันและแลมเมอร์เยอร์มีความโดดเด่นเป็นพิเศษ

แรงที่สง่างามขนาดใหญ่เหล่านี้มักถูกเข้าใจผิดว่าเป็นนกอินทรี

พวกมันมีขนาดใหญ่กว่านกอินทรีที่มีปีกกว้างและเป็นสามัญ

แลมเมอร์เกเยอร์โดดเด่นด้วยปีกกว้างประมาณสองเมตร

นกเหล่านี้ชอบสนทนาในแม่น้ำที่มีฟาปิดสีขาว เริ่มมีขน (นกสีน้ำเงินที่มีหางสีแดง) หางส้อมเล็กน้อย (ใหญ่กว่าจุดสีดำและขาวยาว) และพบนกกระเต็นหลายชนิด ได้แก่

นกกระเต็นลายพริ้วและนกกระเต็นยูเรเซียน กระบวยสีน้ำตาลเป็นนกที่มีคอช็อกโกแลต

กระบวยอกขาวยังพบได้ทางทิศตะวันตกของกาลิกันดากิ

ภูมิภาคนี้ยังเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยที่ดีเยี่ยมของนกฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วงหลายชนิดที่อพยพมาจากอินเดียและจีน รวมทั้งจากภูมิภาคอื่นๆ (แผ่นพับ Annapurna Ways, 2 ตุลาคม 2555)

ภูมิภาคอันนาปุระมีชื่อเสียงในด้านความหลากหลายทางชีวภาพและกลุ่มชาติพันธุ์ที่หลากหลาย กลุ่มชาติพันธุ์ที่สำคัญของภูมิภาคอันนาปุระ ได้แก่ Gurung, Magar, Thakali, Bahun-Chhetri, newar และชาติพันธุ์ทิเบต คาดว่าชาวกรุงประมาณ 20.4%

ของประชากรทั้งหมดและอาชีพหลักของกรุงเป็นการเลี้ยงสัตว์

ตอนนี้หลายคนต้องพึ่งพาการทำฟาร์ม แต่พวกเขาทำงานในกองทัพอังกฤษและอินเดีย

ดังนั้นเงินบำนาญและเงินเดือนจึงมีบทบาทสำคัญในเศรษฐกิจของพื้นที่ Magar มีประชากรประมาณ 8% ของประชากรทั้งหมดในภูมิภาคนี้ และพวกเขาอาศัยอยู่ทางตะวันตกของพื้นที่เดินป่า เช่น

Sikha, Ulleri และ Ghodepani พวกเขาข้ามผ่านกองทัพเนปาล กองทัพอินเดีย และอาหรับเพื่อทำงานหารายได้

Thakali มีน้อยกว่า 10,000 คนในประเทศเนปาล และบ้านเดิมของพวกเขาอยู่ในพื้นที่ Thak Khola ของหุบเขา Kaligandaki ตอนบนระหว่าง Jomsom และ Ghasa (หุบเขาที่ลึกที่สุดในโลก) Bahun และ Chhetri

เป็นกลุ่มที่โดดเด่นในประเทศและภาษาของพวกเขาคือเนปาลและพวกเขาคือชาวฮินดูชาติพันธุ์ที่เบตออาศัยอยู่ทางตอนเหนือของ Kagbeni และ Muktinath ซึ่งนับถือศาสนาพุทธ ชุมชน Newar อยู่ในเมืองตลาดตลอดการทดลอง เช่น Bhote Odar และ Beshisahar บนหุบเขา Marshyangdi และ Baglung ในหุบเขา Kaligandaki

“การเดินทางในเทือกเขาอันนาปุระจะไม่เพียงแต่เปิดตาของคุณให้มองเห็นได้เท่านั้น แต่ยังช่วยให้คุณสร้างความสัมพันธ์กับผู้คนจากเชื้อชาติอื่น วัฒนธรรมอื่นได้อีกด้วย” -

KevReynolds (โบรชัวร์ของ Annapurna way, 2554.) การท่องเที่ยวแบบเดินป่าได้กลายเป็นหนึ่งในกิจกรรมสำคัญของแคว้นอันนาปุระ

การท่องเที่ยวเป็นไปได้ในเขตอันนาปุระเนื่องจากทรัพยากรทางธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์และอุดมสมบูรณ์ กว่าหกสิบเปอร์เซ็นต์ของการเดินป่าในเนปาลไปเยี่ยมชมภูมิภาคอันนาปุระ นำเสนอความเป็นไปได้ในการเดินป่าทุกประเภทตั้งแต่การเดินป่าระยะสั้นแบบง่ายไปจนถึงการเดินป่าระยะไกลที่ยากลำบาก พื้นที่เดินป่าตามภูมิภาคนี้สามารถเข้าถึงได้ง่ายโดยการขนส่งทางถนนในทางกลับกัน

นักเดินป่าจะได้รับโอกาสที่ดีที่จะได้เห็นความหลากหลายทางชาติพันธุ์บนเส้นทางเดินอันนาปุระ ภูมิภาคอันนาปุระมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดีสำหรับนักเดินป่า ด้วยเหตุผลพิเศษนี้ การท่องเที่ยวแบบเดินป่าในภูมิภาคอันนาปุระจึงได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งสามารถเข้าใจได้ง่ายๆ ด้วยจำนวนนักเดินป่าในภูมิภาคอันนาปุระที่เพิ่มขึ้นทุกปี

จุดเริ่มต้น/จุดสิ้นสุดของเส้นทางเดินป่าที่สำคัญของภูมิภาคอันนาปุระสามารถเข้าถึงได้ง่ายด้วยรถประจำทางและแท็กซี่หลายสาย ท่ามกลางทิวทัศน์ที่งดงามที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

มีเส้นทางเดินป่าที่เหมาะสมกับทุกฤดูกาลและทุกระดับของการออกกำลังกาย (หนังสือคู่มือการเดินป่า, 2543).

เส้นทางหลักในภูมิภาคอันนาปุระตามหุบเขาแม่น้ำสำคัญสองแห่ง (กาลิกันดากีและมาร์ชยางที) และเส้นทางสู่เขตรักษาพันธุ์อันนาปุระผ่านคานดรักและจอมรุง

มีเส้นทางเดินรถและเส้นทางลัดต่างๆ มากมายสำหรับนักเทรคกิ้ง

และสามารถค้นพบความเป็นไปได้มากมาย ตัวเลือกจะยิ่งมากขึ้นสำหรับผู้ที่มีอุปกรณ์ตั้งแคมป์ที่สามารถสำรวจเส้นทางในระดับความสูงที่ไม่ค่อยได้เดินป่า

ถนนสายใหม่ถูกสร้างขึ้นรอบๆ เส้นทางเดินป่าอันนาปุระ

ซึ่งเปลี่ยนชีวิตคนในท้องถิ่นและประสบการณ์ของนักเดินทาง จาก Mustang 'Marpha' ตอนนี้สามารถถ่ายโอนแอปเปิ้ลไปยังที่อื่น ๆ ของประเทศด้วยถนนที่สร้างขึ้นใหม่

การก่อสร้างถนนระหว่างเมือง Beni และ Jomsom เสร็จสิ้นในปี 2552 ซึ่งมีความยาว 82 กม.

เพิ่มขึ้นจาก 830 ม. เป็น 2720 ม.
มีการสร้างถนนผ่านเหมืองเกือบกิโลเมตรที่ด้านข้างของภูเขาที่สูงตระหง่าน
รัฐบาลเนปาลกำลังวางแผนที่จะดำเนินการปราบปรามทางถนนต่อไป

5.5. บทสรุป

เนปาลเป็นหนึ่งในประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด โดยมีประชากรมากกว่า 80% อาศัยอยู่ในพื้นที่ชนบท
ไม่มีน้ำมัน ก๊าซ หรือถ่านหินสำรอง และภาคพลังงานถูกครอบงำโดยแหล่งพลังงานแบบดั้งเดิม เช่น
ฟืน เศษพืชผล และมูลสัตว์สำหรับใช้ในบ้านเป็นหลัก
ประชากรในชนบทส่วนใหญ่ตอบสนองความต้องการด้านพลังงานโดยการเผาไหม้ชีวมวลในเตาแบบ
ดั้งเดิม และเชื้อเพลิงที่ได้จากฟอสซิลส่วนใหญ่จะนำเข้า
นอกจากนี้การนำเข้าปิโตรเลียมที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจที่เปราะ
บาง

แหล่งพลังงานหมุนเวียนที่สำคัญ ได้แก่ ไฟฟ้าพลังน้ำขนาดเล็กและขนาดเล็ก พลังงานแสงอาทิตย์
พลังงานชีวมวลรูปแบบต่างๆ ก๊าซชีวภาพ และพลังงานลม เป็นต้น แต่ยังคงประมาณ 85%
ของการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายทั้งหมดในเนปาลนั้นมาจากพลังงานชีวมวลแบบดั้งเดิมและประมาณ
28% ครวเรือนในเนปาลไม่มีไฟฟ้าใช้ เนปาลตั้งเป้าที่จะเข้าถึงโซลูชันพลังงานหมุนเวียนที่สะอาด
เชื่อถือได้ และราคาไม่แพงอย่างเป็นสากลภายในปี 2573
โดยคาดว่าจะลดการพึ่งพาพลังงานแบบดั้งเดิมและพลังงานที่นำเข้าโดยการเพิ่มการเข้าถึงพลังงาน
หมุนเวียน

การใช้พลังงานแสงอาทิตย์มีความน่าเชื่อถือมากกว่าไฟฟ้าทั่วไปในประเทศเนปาล
การติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์แบบส่วนตัวมักเกิดขึ้นในเขตเมืองซึ่งใช้เป็นเครื่องสำรองในช่วงที่ไฟฟ้าดับ
บ่อยครั้งแล้ว ประเทศเนปาลมีแสงแดดส่องถึง 6.8 ชั่วโมงต่อวัน
โดยมีความเข้มของรังสีดวงอาทิตย์อยู่ที่ 3.9 ถึง 5.1 กิโลวัตต์ต่อชั่วโมงต่อตารางเมตร
โดยมีศักยภาพเชิงพาณิชย์ของพลังงานแสงอาทิตย์สำหรับการเชื่อมต่อโครงข่ายไฟฟ้าประมาณ
2,100 เมกะวัตต์ (Ghimire & Naeen et al, 2560). ในปี 2558
เนปาลและธนาคารโลกได้ลงนามในข้อตกลงเพื่อลงทุน 130 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
เพื่อพัฒนาโครงการพลังงานแสงอาทิตย์ขนาด 25 เมกะวัตต์
ซึ่งจะเชื่อมต่อกับโครงข่ายไฟฟ้าของประเทศในที่สุด
เป็นโรงไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียนที่ใหญ่ที่สุดที่วางแผนไว้ในประเทศ ศักยภาพลมมีอยู่ในพื้นที่ภูเขา
โครงการประเมินทรัพยากรพลังงานแสงอาทิตย์และพลังงานลมมีความพยายามที่จะทำแผนที่ศักยภาพ
ของทรัพยากรลมในประเทศเนปาล
และได้แสดงให้เห็นโอกาสที่ดีของพลังงานลมด้วยการคาดการณ์ประมาณ 3,000
เมกะวัตต์ของพลังงานลม

แม้จะมีนโยบายที่มีอำนาจเหนือพลังงาน

เนปาลได้จัดตั้งหน่วยงานกึ่งอิสระที่เรียกว่าศูนย์ส่งเสริมพลังงานทางเลือกในปี 2539

โดยอ้างว่ามากกว่า 1.5 ล้านครอบครัวได้เข้าถึงไฟฟ้าโดยใช้แหล่งพลังงานหมุนเวียน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่นอกกริด ในขณะเดียวกัน

การขยายตัวของเมืองอย่างรวดเร็วซึ่งขับเคลื่อนโดยการเติบโตทางเศรษฐกิจที่มั่นคง

ได้สร้างความต้องการพลังงานมหาศาลในบังกลาเทศแล้ว

โดยที่ไฟฟ้าเป็นพลังงานรูปแบบที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย ปัจจุบัน ประมาณ 72%

ของประชากรทั้งหมดมีไฟฟ้าใช้

บังกลาเทศกำลังขาดแคลนพลังงานในช่วงสองสามทศวรรษที่ผ่านมา

เนื่องจากการผลิตไฟฟ้าส่วนใหญ่พึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิลและก๊าซธรรมชาติที่นำเข้า

รัฐบาลชุดปัจจุบันได้เพิ่มการผลิตไฟฟ้า

แต่ไฟฟ้าจากโครงข่ายไปยังพื้นที่ห่างไกลเป็นเรื่องยากเพราะขาดระบบจำหน่ายไฟฟ้าที่มีมาช้านาน

5.6. คำแนะนำ

พลังงานหมุนเวียนในการพัฒนาการท่องเที่ยวในประเทศเนปาลต้องการเทคโนโลยีพลังงานหมุนเวียน

คาร์บอนต่ำ เทคโนโลยีพลังงานหมุนเวียนคาร์บอนต่ำหมายถึงการใช้พลังงาน เช่น

พลังงานแสงอาทิตย์ ลม พลังน้ำ ชีวมวล พลังงานความร้อนใต้พิภพ

เทคโนโลยีนี้สามารถจัดการกับรูปแบบการใช้พลังงานในพื้นที่ท่องเที่ยวชนบทโดยพื้นฐานและเป็น

มิตร เทคโนโลยีที่สำคัญในการเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

เป็นเรื่องง่ายและสะดวกมากในการใช้ถ่านหินและฟืนในพื้นที่ชนบทซึ่งไม่ต้องลงทุนอุปกรณ์

การใช้ถ่านหินและฟืนในพื้นที่ท่องเที่ยวในชนบทมีสัดส่วนและรูปแบบการใช้พลังงานที่มากเพียงจำ

กัด การเผาไหม้ การลงทุนครั้งแรกในพลังงานหมุนเวียนอาจสูงขึ้น

แต่ในระยะยาวการลงทุนอุปกรณ์พลังงานหมุนเวียนต้องการการลงทุนเพียงอย่างเดียวและแทบไม่มี

การลงทุนในการดำเนินงานมากนัก สามารถประหยัดต้นทุนและเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมน้อยลง

การใช้พลังงานหมุนเวียนในกิจกรรมชนบทและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถเปิดประตูสู่การพัฒนา

ในพื้นที่ชนบทได้

การท่องเที่ยวเชิงพลังงานเป็นเทรนด์ใหม่ของการท่องเที่ยวในโลก

เราสามารถเห็นได้ว่าพลังงานช่วยส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างไร

พลังงานสามารถขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ไฟฟ้า ความร้อน

กระบวนการขนส่งการใช้พลังงานในการท่องเที่ยว

ในกรณีของเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำของเนปาลและแหล่งน้ำสำรองสามารถเป็นหนึ่งในผลิตภัณฑ์ด้านกา

ารท่องเที่ยวที่ดีที่สุดสำหรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

อ้างอิง

- Alam, A., Idris, E.A.A., Malik, O.M. และ Gaadar, K. (2559) ความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยว การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และการเติบโตทางเศรษฐกิจ: หลักฐานจากซาอุดีอาระเบีย การวิจัยเชิงวิชาการของยุโรป 4: 4091-4106
- อารีล, D. (2548). ผลกระทบทางเศรษฐกิจของการท่องเที่ยวในประเทศเนปาล การพัฒนา ประเทศเนปาล
- Baral, Aditya (2551) เนปาล: ดินแดนสำหรับทุกฤดูกาล การอ่าน การท่องเที่ยวในชนบท แสงแดด
- Baral, N., M. J. Stern, & Bhattarai, R. (2551) การประเมินมูลค่าโดยบังเอิญในพื้นที่อนุรักษ์อันนาปุระ ประเทศเนปาล: นัยสำหรับการเงินอุทยานอย่างยั่งยืนและการพัฒนาท้องถิ่น เศรษฐศาสตร์เชิงนิเวศน์, 66(2-3): 218-227.
- Bhandari, K. (2547). วิฤตการท่องเที่ยวนเนปาลและอื่น ๆ – ความพยายามของเนปาลเพื่อการฟื้นตัวของการท่องเที่ยว, การท่องเที่ยวในวารสารสหวิทยาการระหว่างประเทศ 52 (4), 375-383
- Chand, ดิวการ (2543). ข้อมูลการท่องเที่ยวของเนปาลที่ไม่ถูกเซ็นเซอร์ สำนักพิมพ์ผู้แสวงบุญ BaRanasi ประเทศอินเดีย
- Chapagain, ป.ล. (2560). แนวปฏิบัติในการจัดการพื้นที่โดยเจ้าของโรงแรมและเจ้าของโรงแรมที่ไม่ใช่โรงแรมในหุบเขา Langtang ประเทศเนปาลในเทือกเขาหิมาลัย วารสารภูมิศาสตร์เนปาล 10, 55-72.
- กรมอุทยานแห่งชาติและอนุรักษ์สัตว์ป่า รัฐบาลเนปาล พ.ศ. 2555
- Grenoble, Lenore A. และ Lindsay J. Whaley (2549) Saving Language: บทนำสู่การฟื้นฟูภาษา Cambridge: Cambridge U Press
- ไอนัน, เจ.ที. & เศรษฐา, S.K. (2549). นโยบายการพัฒนาเพื่อการอนุรักษ์: ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ของระบบพื้นที่คุ้มครองของประเทศเนปาล วารสารการวางแผนและการจัดการสิ่งแวดล้อม 49 (1): 41 – 58.
- เฮเรจ, เอ็ม. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่น. วารสารเศรษฐกิจเนปาล 28, 205214.

- Jonston, A. (2543). ชนพื้นเมืองและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: นวัตกรรมและสิทธิของชนพื้นเมืองมาสู่สมการความยั่งยืน วิจัยนันทนาการท่องเที่ยว 25, 89-96.
- Kayastha N. (2538). การพัฒนาการท่องเที่ยวในประเทศเนปาลเพื่อความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียใต้ CEDA, TU, Kirtipur, Kathmandu, Nepal
- Khalil, S., Kakar, M.K., Malik, A (2550). บทบาทของการท่องเที่ยวในการเติบโตทางเศรษฐกิจ: หลักฐานเชิงประจักษ์จากเศรษฐกิจปากีสถาน [พร้อมความคิดเห็น]. การทบทวนการพัฒนาของปากีสถาน, 985-995.
- Khoshnevis Yazdi, S., Homa Salehi, K., Soheilzad, M. (2560) ความสัมพันธ์ระหว่างการท่องเที่ยว การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และการเติบโตทางเศรษฐกิจ: หลักฐานจากอิหร่าน ประเด็นปัจจุบันด้านการท่องเที่ยว 20, 15-26.
- Li, K. และ Lin, B. (2558). ผลกระทบของการทำให้เป็นเมืองและอุตสาหกรรมต่อการใช้พลังงาน/การปล่อย CO₂: ระดับของการพัฒนามีความสำคัญหรือไม่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับพลังงานหมุนเวียนและพลังงานยั่งยืน 52, 1107-1122
- Malik, S., Chaudhry, I.S., Sheikh, M.R., Farooqi, F.S. (2553). การท่องเที่ยว การเติบโตทางเศรษฐกิจ และการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดในปากีสถาน: หลักฐานจากการบูรณาการและการวิเคราะห์เชิงสาเหตุ European Journal of Economics, Finance and Administrative Sciences 22, 21-31.
- Mishra, P., Rout, H.B., Mohapatra, S.S. (2554) เวนกรรมระหว่างการท่องเที่ยวกับการเติบโตทางเศรษฐกิจ: หลักฐานเชิงประจักษ์จากอินเดีย วารสารสังคมศาสตร์แห่งยุโรป 18, 518-527.
- คณะกรรมการการท่องเที่ยวเนปาล (2545) แผนปฏิบัติการประจำปี 2545-03, 2546-04, 2547-05, กาฐมาณฑุ
- คณะกรรมการการท่องเที่ยวเนปาล (2549) หนังสือคู่มือชนบทเนปาล กาฐมาณฑุ: UNDP/Tourism for Rural Poverty Alleviation Program and Nepal Tourism Board
- สถิติการท่องเที่ยวเนปาล (NTS) (2550) กาฐมาณฑุ เนปาล: รัฐบาลเนปาล

สถิติการท่องเที่ยวเนปาล กระทรวงวัฒนธรรม การท่องเที่ยว และการบินพลเรือน (MCTCA) (2559)
ฝ่ายวางแผนและประเมิน ฝ่ายวิจัยและสถิติ เมืองกาฐมาณฑุ ประเทศเนปาล

นยปวน, จี.พี. & ทำปา, บ. (2549). การรับรู้ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการท่องเที่ยว กรณีศึกษาของ
ACAP ประเทศเนปาล วารสารนานาชาติด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและนิเวศวิทยาโลก. 13.

Paramati, S.R., Alam, M.S., Chen, C.F. (2560).
ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจและการปล่อย CO2:
การเปรียบเทียบระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา
วารสารวิจัยการเดินทาง 56, 712-724.

เปายัล, เอส. (2555). การท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจหรือไม่?
หลักฐานจากเนปาล สนช. ทบทวนเศรษฐกิจ 24, 48-66.

Rimal, B., Baral, H., Stork, N.E., Paudyal, K., Rijal, S (2558)
เมืองที่กำลังเติบโตและการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินอย่างรวดเร็ว:
การประเมินอันตรายและความเสี่ยงหลายประการในหุบเขาโปขระ ประเทศเนปาล ที่ดิน 4,
957-978.

6. อิทธิพลของ โควิด -19 ต่อการวางแผนและทัศนคติในวันหยุดของนักท่องเที่ยวชาวฟินแลนด์

Eva Holmberg
Jarmo Ritalahti
มหาวิทยาลัยฮาลา เฮลซิงกิ
ฟินแลนด์

6.1. บทนำ

การระบาดใหญ่ของ โควิด -19 ในเดือนมีนาคม 2563 มาเพื่อหนุนให้ผู้มีโอกาสเป็นนักเดินทางทั่วโลก ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา การท่องเที่ยวได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์ในท้องถิ่น ระดับภูมิภาค หรือระดับโลก เช่น การระบาดใหญ่ของโรคซาร์ส สึนามิในเอเชีย และการโจมตีของผู้ก่อการร้าย เช่น 9/11 ในสหรัฐอเมริกา (Pennington-Grey & Schroeder, 2556) เมื่อเทียบกับการระบาดของ โควิด -19 เหล่านี้เป็นวิกฤตระดับโลกอย่างแท้จริง

วิกฤตการณ์ทั้งหมดมีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวและพฤติกรรมของนักเดินทางในหลากหลายระดับ แต่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแทบจะไม่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากวิกฤตการณ์เช่นเดียวกับ โควิด -19

ในช่วงที่มีการระบาดใหญ่ หลายประเทศเลือกที่จะปิดหอกพักสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ในขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านของฟินแลนด์ สวีเดน ได้เปิดให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาตลอดช่วงวิกฤต จุดมุ่งหมายของกรณีศึกษานี้คือเพื่อให้ภาพรวมว่าการระบาดของไวรัสโควิด-19 ส่งผลต่อการวางแผนวันหยุดของนักท่องเที่ยวชาวฟินแลนด์ในช่วงฤดูใบไม้ผลิปี 2563 อย่างไร ในช่วงเวลาที่โรคระบาดเลวร้ายที่สุดในฟินแลนด์

6.2. โควิด -19 เป็นวิกฤตที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพในการท่องเที่ยว

Ritchie (2552) เน้นว่าวิกฤตสามารถกำหนดได้หลายวิธี แต่คำจำกัดความส่วนใหญ่ยอมรับว่าวิกฤตนั้นเป็นเรื่องน่าประหลาดใจและไม่มีใครพร้อมสำหรับมัน อย่างเต็มที่ วิกฤตการณ์การท่องเที่ยวมักมีลักษณะเดียวกันกับวิกฤตอื่นๆ อย่างไรก็ตาม วิกฤตการณ์บางอย่างสามารถคาดการณ์ได้ และไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นในทันที เช่น ระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้นเนื่องจากภาวะโลกร้อน องค์การการท่องเที่ยวโลกกำหนดวิกฤตการณ์การท่องเที่ยวดังนี้:

“เหตุการณ์ไม่คาดฝันใดๆ

ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นใจของนักท่องเที่ยวในจุดหมายปลายทางและขีดความสามารถในการดำเนินการตามปกติ (World Tourism Organization 2541)”

วิกฤตการณ์สามารถเกิดขึ้นได้ในระดับต่างๆ

การระบุสาเหตุของวิกฤตช่วยประเมินผลกระทบและความรุนแรงของวิกฤต

ขนาดของวิกฤตมักจะแตกต่างกันไปตั้งแต่เล็กน้อยไปจนถึงใหญ่

ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้ที่ได้รับผลกระทบ ค่าใช้จ่าย และระยะเวลา (Henderson 2550; Ritchie & Jiang 2562)

จากข้อมูลของเพจ

(2552)

ผู้เดินทางพิจารณาถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพในการท่องเที่ยวในทุกระยะของการเดินทาง ตั้งแต่การวางแผน เวลาในการเดินทางจริง และการเข้าพักที่จุดหมายปลายทาง การวิจัยเกี่ยวกับความเสี่ยงด้านสุขภาพ เรียงลำดับจากปัญหาสุขภาพที่มีความร้ายแรงเล็กน้อย เช่น ท้องร่วงและเป็นหวัด (เช่น Huang, Dai & Xu, 2563) ไปจนถึงการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของโรคซาร์สและไข้หวัดหมู (Jones, Masfeld, Paz & Potasman, 2554)

ไวรัส โควิด -19 เริ่มแพร่กระจายไปทั่วโลกจากประเทศจีนในปลายปี 2562 และตามข้อมูลขององค์การอนามัยโลก (2563) ภายในวันที่ 12 ตุลาคม 2563 มีผู้ติดเชื้อไวรัสมากกว่า 37 ล้านคนและมากกว่าหนึ่งล้านคน ยืนยันการเสียชีวิตใน 235 ประเทศ พื้นที่ และดินแดน

การระบาดใหญ่ส่งผลให้เกิดอุปสรรคใหม่ในการเดินทาง

เนื่องจากหลายประเทศตัดสินใจปิดผู้โดยสาร ในฟินแลนด์ รัฐบาลในเดือนมีนาคม 2563

ขอแนะนำอย่างยิ่งให้หลีกเลี่ยงการเดินทางไปต่างประเทศทั้งหมด

และผู้ให้บริการทัวร์ต้องยกเลิกการเดินทางเหมาลำไปต่างประเทศทั้งหมด ในทางปฏิบัติ

แม้ชาวฟินแลนด์จะเดินทางได้ตลอดช่วงโรคระบาดใหญ่ก็ตาม

ความท้าทายหลักคือต้องกักตัวเป็นเวลา 2 สัปดาห์เมื่อกลับถึงบ้าน

ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่จะวางแผนวันหยุดพักผ่อนในต่างประเทศในช่วงฤดูร้อนปี 2563

แม้ว่าไวรัสจะยังคงทำงานอยู่เกือบทั่วโลกก็ตาม

6.3. วางแผนวันหยุดช่วงโรคระบาด

การวางแผนวันหยุดเป็นสาขาวิชาที่สำคัญสำหรับการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคในการท่องเที่ยว

นักวิจัยส่วนใหญ่เห็นพ้องกันว่ากระบวนการวางแผนวันหยุดไม่ค่อยเป็นแบบเส้นตรงหรือดำเนินการจากเฟสหนึ่งไปอีกเฟสหนึ่งในรูปที่ 1 แต่ค่อนข้างซับซ้อนมาก (ดูเช่น Choi, Lehto, Morrison &

Jang 2562) รูปที่ 1 นำเสนอในรูปแบบที่เรียบง่าย แต่สนับสนุนเพื่อให้เข้าใจว่าขั้นตอนของการวางแผนวันหยุดที่ผลลัพธ์ที่นำเสนอในบทความนี้เน้นไปที่ขั้นตอนใด

การศึกษาที่นำเสนอนี้เกี่ยวข้องกับการพิจารณาของชาวฟินแลนด์ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางในเดือน พฤษภาคม 2563 นั่นคือ สองสามเดือนก่อนเทศกาลวันหยุดหลักในฟินแลนด์ ซึ่งฉันทกรกฎาคมและต้นเดือนสิงหาคม ดังนั้น พฤษภาคม 2563 จึงเป็นช่วงเวลาที่คุณส่วนใหญ่จะฝันหรือวางแผนไปเที่ยวพักผ่อน แม้ว่าจะมีการระบาดของ โควิด -19 ในเดือนมีนาคม

รูปที่ 1 ขั้นตอนของการเดินทาง

ที่มา: ดัดแปลงจาก James (2559)

ในเดือนพฤษภาคม 2563 Haaga-Helia UAS และสถาบันวิจัย TAK ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการเดินทางระหว่างการระบาดของ โควิด -19 ในฟินแลนด์ แบบสำรวจถูกส่งไปยังกลุ่มผู้บริโภชาวฟินแลนด์ซึ่งลงท้ายด้วยกลุ่มตัวอย่าง 1033 แบบสอบถามได้รับการพัฒนาโดยมหาวิทยาลัยพันธมิตรในเยอรมนี Hochschule Westkuste และการศึกษานี้ดำเนินการในเยอรมนี นอร์เวย์ และฟินแลนด์ ในบทความนี้ เราเน้นเฉพาะผลลัพธ์ของฟินแลนด์เท่านั้น

คำถามส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการวางแผนวันหยุด (ดูรูปที่ 1) โดยมีคำถามที่เกี่ยวข้อง เช่น มีการวางแผนวันหยุดสำหรับอนาคตอันใกล้หรือไม่ และประเทศใดที่ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถพิจารณาว่าจะไปเที่ยวในช่วงการระบาดใหญ่

จากการสำรวจพบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามชาวฟินแลนด์เกือบสองในสามต้องเปลี่ยนแผนวันหยุดเนื่องจากการระบาดของ COVID-10 จากผลสำรวจ 3 ใน 5 ล้านคนของ Finns กำลังจะไปเที่ยวพักผ่อนในช่วงปี 2563 แต่ในจำนวนนี้มี 2 ล้านคนในช่วงวันที่ 8 พฤษภาคม 2563) ไม่รู้ว่าที่ไหน เมื่อพูดถึงแผนวันหยุดในอนาคตของพวกเขา

เปอร์เซ็นต์ระบุว่าระดับสุขอนามัยของที่พักรและจุดหมายปลายทางจะมีผลกระทบอย่างมากต่อการตัดสินใจในวันหยุดในอนาคต

นักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพจำนวนเท่ากันจะทำให้แน่ใจว่าจะไม่มีโรคติดเชื้อร้ายแรงที่ปลายทางที่พวกเขาจะเดินทางไป

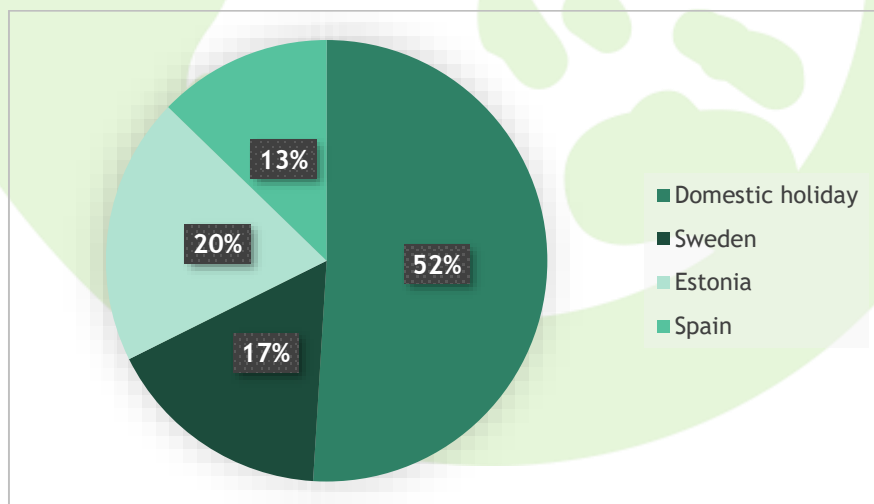
ครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถามยังซาบซึ้งในความเป็นไปได้ที่จะกลับบ้านอย่างรวดเร็วในการเดินทางในอนาคต

ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจที่สถานที่พักผ่อนที่น่าสนใจที่สุดที่กล่าวถึงในอนาคตอันใกล้คือจุดหมายปลายทางภายในประเทศ (52%)

และประเทศเพื่อนบ้านอย่างสวีเดนและเอสโตเนียเป็นจุดหมายปลายทางระหว่างประเทศ (รูปที่ 2) นี่เป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่จากปีก่อนๆ

เมื่อนักท่องเที่ยวชาวฟินแลนด์เดินทางในช่วงฤดูร้อนไปยังจุดหมายปลายทางต่างๆ เช่น กรีซ ตุรกี และสเปน

รูปที่ 2 จุดหมายปลายทางที่น่าสนใจสำหรับวันหยุดช่วงโควิด-19 ระบาดในฤดูร้อนปี 2563

หมายเหตุ: Domestic holiday – วันหยุดในประเทศ; Sweden - สวีเดน; Estonia - เอสโตเนีย; Spain - สเปน.

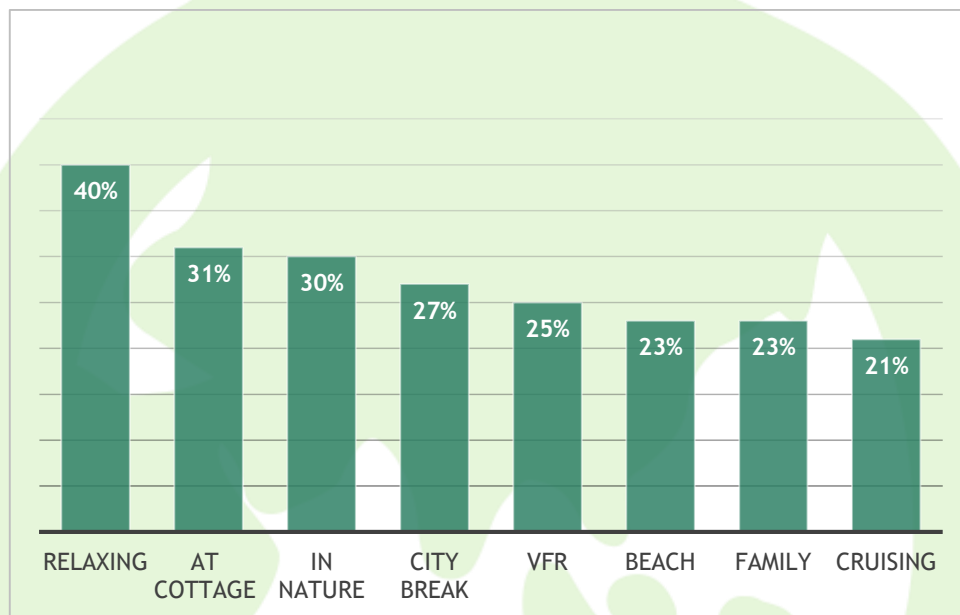
แรงจูงใจหลัก (ภาพที่ 3) สำหรับการเดินทางในช่วงการระบาดของ โควิด -19 ที่กล่าวถึง ได้แก่ การผ่อนคลาย (40%) การพักผ่อนในกระท่อม (31%) และธรรมชาติ (30%) ผู้ตอบแบบสอบถามหลายคนยังแจ้งด้วยว่าพวกเขาจะเดินทางไปเยี่ยมเพื่อนและญาติ

ค่อนข้างน่าแปลกใจที่

Finns

ยังคงมีความสนใจในวันหยุดพักผ่อนในเมืองในช่วงเวลาที่มีการระบาดใหญ่ที่สุด โดยเกือบร้อยละ 25 กล่าวว่าพวกเขาสามารถพิจารณาวันหยุดในเมืองได้ในช่วงปลายปี 2563 อย่างไรก็ตาม การวางแผนและการตัดสินใจขั้นสุดท้ายที่จะเดินทางจะเหลือเพียง นาทียุติท้ายแทนที่จะวางแผนเดือนข้างหน้า

รูปที่ 3 แรงจูงใจในการเดินทาง

หมายเหตุ: relaxing – ผ่อนคลาย; at cottage – ที่กระท่อม; in nature – ในธรรมชาติ; City break – แบ่งเมือง; VFR - เยี่ยมเพื่อน/ญาติ; beach – ชายหาด; family – ครอบครัว; cruising – ล่องเรือ.

6.4. เทียบหลังโควิด-19

เมื่อบทความนี้เขียนขึ้นในเดือนพฤศจิกายน

2563

สถิติยืนยันแล้วว่าคนฟินแลนด์ส่วนใหญ่ชอบที่จะอยู่ในฟินแลนด์ในช่วงวันหยุดฤดูร้อนปี

2563

(Statistics Finland 2563) ประเด็นที่น่าสนใจคือ พฤติกรรมผู้บริโภคของ Finns

จะเปลี่ยนไปในระยะสั้นและระยะยาวเมื่อการระบาดของ โควิด -19 หดไปหรือไม่?

ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวและนักวิจัยหลายคนเน้นย้ำว่าการระบาดใหญ่ยังอาจถูกมองว่าเป็นความ เป็นไปได้ที่จะทำให้การท่องเที่ยวมีความยั่งยืนมากขึ้น

และยุคของการท่องเที่ยวมวลชนก็ใกล้จะถึงจุดสิ้นสุดแล้ว

ในฟินแลนด์เช่นกัน ผู้เชี่ยวชาญก็มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันเกี่ยวกับผลกระทบที่โควิด-19 อาจมีต่อการเดินทางของฟินแลนด์ในอนาคต อันที่จริงแล้ว การระบาดใหญ่นั้นเป็นตัวก่อกวนในเส้นตรงที่ควบคุมโดยเมกะเทรนด์ เมกะเทรนด์ที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัล การพัฒนาที่ยั่งยืน และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความจริงก็คือ Finns จำเป็นต้องเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางในประเทศที่มีแดดจัดและอบอุ่นกว่า เนื่องจากฤดูหนาวในฟินแลนด์มักจะมืดและมีฝนตกชุก นอกจากนี้ ผู้คนยังโยกหาประสบการณ์ อาหารและวัฒนธรรมใหม่ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงจากชีวิตประจำวันด้วยกิจวัตรประจำวัน

แม้ว่าฟินแลนด์จะไม่สามารถเดินทางได้ในขณะนี้ (ฤดูหนาว 2563-21) ความต้องการการเดินทางยังคงอยู่ที่นั่น แต่ถูกระงับเนื่องจากข้อจำกัดมากมายทั้งในประเทศที่สร้างการท่องเที่ยวและประเทศปลายทาง มีแนวโน้มว่าผู้คนจะเริ่มเดินทางอีกครั้งโดยเร็วที่สุด อย่างไรก็ตาม อีกสองประเด็นหลักคือความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยตลอดจนความไว้วางใจ ราคาที่เพิ่มขึ้นที่เป็นไปได้เนื่องจากไม่มีเที่ยวบินบ่อย อาจจำกัดจำนวนผู้เดินทางไปยังจุดหมายปลายทางบางแห่งที่เป็นที่นิยมก่อนเกิดโรคระบาด เห็นได้ชัดว่าชาวฟินแลนด์ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับความยั่งยืน ความรับผิดชอบ และจริยธรรมมากกว่าเดิมในการเลือกเดินทางในอนาคต “การท่องเที่ยวรูปแบบใหม่” ที่กล่าวถึงตั้งแต่ปี 1990 (เช่น Poon, 1994) อาจมาถึงในที่สุด แต่โครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทางทั่วโลกถูกสร้างขึ้นเพื่อการท่องเที่ยวมวลชน ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงจะไม่เกิดขึ้นในคืนเดียวเมื่อการระบาดใหญ่สิ้นสุดลง สามารถทำได้แม้ว่าจะโต้แย้งการเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นเลย

6.5. บทสรุป

การระบาดใหญ่ของ โควิด -19 ส่งผลกระทบท่อทัศนคติของ Finns ในการวางแผนและการทำวันหยุด ความเสี่ยงและความไม่แน่นอนได้รับการเน้นย้ำอย่างยิ่ง ผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าครึ่งเข้าใจดีอยู่แล้วในขั้นตอนการวางแผนว่าวันหยุดนั้นมีความเสี่ยงอยู่บ้าง การรับรู้ถึงความเสี่ยงนั้นแข็งแกร่งเมื่อมีคำถามว่าจะเดินทางไปยุโรปหรือเดินทางไกล ฟินแลนด์ยังมีประสบการณ์ว่าพวกเขาสามารถอยู่ได้หนึ่งปีโดยไม่มีวันหยุดในต่างประเทศ ในช่วงการระบาดใหญ่ของ โควิด -19 วันหยุดในฟินแลนด์จะดีกว่า อย่างไรก็ตาม ในเดือนพฤษภาคม 2563 ร้อยละ 45 ของผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าไม่มีรีสอร์ทตากอากาศหรือจุดหมายปลายทางในต่างประเทศหรือในฟินแลนด์ที่ปลอดภัย เป็นไปได้มากกว่าการเดินทางเพื่อพักผ่อนจะใกล้เคียงกับปกติก่อนเกิดโรคระบาดในปี 2565 แต่เช่น ในการฟื้นฟูการเดินทางเพื่อธุรกิจอาจใช้เวลานานขึ้นเล็กน้อย

อ้างอิง

- Choi, S., Lehto, X. Y., Morrison, A. M. & Jang, S. (2555) โครงสร้างกระบวนการวางแผนการเดินทางและรูปแบบการใช้ข้อมูล วารสารวิจัยการเดินทาง 51 (1), 26-40
- Henderson, J.C. 2550. วิกฤตการณ์การท่องเที่ยว: สาเหตุ, ผลที่ตามมา & การจัดการ. เอลส์เวียร์ บัตเตอร์เวิร์ธ-ไฮเนมันน์ อ็อกซ์ฟอร์ด.
- James J. 2560 การเดินทางนับพันไมล์เริ่มต้นด้วยแอปเดียว ดึงมาจากการเดินทางพันไมล์ เริ่มต้นด้วยแอปเดียว | โดย จิน่า เจมส์ | แอปและเกม Google Play | ปานกลาง
- Ritchie, B. 2552. การจัดการวิกฤตและภัยพิบัติเพื่อการท่องเที่ยว. ชองดูสิ่งพิมพ์ บริสตอล.
- Ritchie, B.W., & Jiang, Y. 2562 การทบทวนงานวิจัยเกี่ยวกับความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยว วิกฤตและการจัดการภัยพิบัติ: การเปิดตัวพงศาวดารของการวิจัยการท่องเที่ยวที่รวบรวมไว้เกี่ยวกับความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยว วิกฤตและการจัดการภัยพิบัติ พงศาวดารของการวิจัยการท่องเที่ยว, 79, 102812.
- สถิติฟินแลนด์ 2563 การเดินทางของชาวฟินแลนด์เน้นที่ประเทศบ้านเกิดในฤดูร้อนปี 2563 ดึงข้อมูลมาจากสถิติฟินแลนด์ - Finnish Travel (tilastokeskus.fi)
- องค์การการท่องเที่ยวโลก. 2541. คู่มือการลดภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ท่องเที่ยว. องค์การการค้าโลก มาดริด.

หนทางข้างหน้าหลังวิกฤต โควิด-19

1. คุณจะส่งเสริมกระบวนการที่ยั่งยืนได้อย่างไร กฎหมายไปข้อใดสามารถช่วยในการเปลี่ยนแปลง อย่างยั่งยืนที่ประสบความสำเร็จได้

Harald A. Friedl

FH Joanneum (ออสเตรีย)

มันดูไม่ดี! โควิด-19...นั่นหมายถึงขาดรายได้ โรงแรมเปล่า พ่อค้าว่างงาน
ทุกคนต่างโหยหาการกลับมาของนักท่องเที่ยว สิ่งนี้จะจัดผลที่ตามมาของการระบาดใหญ่
แต่ถึงกระนั้นวิกฤตครั้งนี้ก็กำลังเข้ามาใกล้เราอย่างรวดเร็ว: ภาวะโลกร้อน
"โรคระบาดจากพลาสติก" การจับปลามากเกินไปในมหาสมุทร การพังทลายของดิน มลพิษ...
เพียงแค่ว่ามันเป็น "เหมือนเดิม" สามารถ' จะเป็นทางออกสำหรับปัญหาเหล่านั้น
นั่นคือเหตุผลที่เราหวังว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงไปสู่อนาคตที่ "ยั่งยืน"
แต่การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่นี้จะไปได้อย่างไรในเมื่อการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยก็ยังยากอยู่

เรามีงานที่ค้างอยู่มากมาย ทุกๆ อย่างควรปรับปรุง ในขณะที่ไม่มีเวลา เงิน และพลังงานอยู่เสมอ
ในขณะเดียวกัน ความท้าทายก็เพิ่มขึ้น เนื่องจากโลกรอบตัวเราเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา
นั่นเป็นเหตุผลที่เราต้องเปลี่ยนแปลงอย่างถาวร: นอกจาก CoVid19 แล้ว
ความต้องการของนักท่องเที่ยวกำลังพัฒนา ซึ่งบังคับให้ผู้ประกอบการต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติของตน
การปรับเปลี่ยนที่จำเป็นเพิ่มเติมจะตามมา
และนั่นไม่แม้แต่จะตอบสนองต่อความท้าทายที่ยิ่งใหญ่ในโลก เช่น ภาวะโลกร้อน
แรงกดดันด้านสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น และความยากจนที่เพิ่มขึ้นอันเป็นผลมาจาก CoVid19
มีอะไรให้ทำมากมายและไม่เคยหยุดนิ่ง... เราจะพูดถึง "ความยั่งยืน" ในสถานการณ์เช่นนี้ได้อย่างไร
ในเมื่อทุกอย่างดูยากลำบากเช่นนี้

การเคลื่อนย้ายต้องใช้พลังงาน ทุกชีวิตขึ้นอยู่กับทางเลือกเปลี่ยนพลังงานอย่างต่อเนื่อง
สิ่งที่เรากินเข้าไปสามารถเปลี่ยนเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าและความเพลิดเพลินในชีวิตได้
ข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับการได้รับความสุขจากงานของเราคือความเชื่อในเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่กว่า
เราต้องเชื่อว่าเราสามารถบรรลุสิ่งที่ดีกับงานของเราได้ เนื่องจากหลักการทางจิตวิทยาของ
"ความรู้สึกเชื่อมโยงกัน" โดยนักสังคมวิทยา Aaron Antonovsky ระบุไว้ดังนี้: ผู้คนต้องเชื่อมั่น 1.
ว่าพวกเขาเข้าใจความท้าทายของโลกของตัวเองดี (เพียงพอ) และ 2.
ว่าพวกเขามีทักษะที่จำเป็นในการเอาชนะ ความท้าทายเหล่านี้

เฉพาะบุคคลเหล่านั้นเท่านั้นที่จะรู้สึกถึงแรงจูงใจที่จะเผชิญกับความท้าทายเหล่านี้ พวกเขาจะไม่ถูกขัดขวางด้วยความสงสัยอันเนื่องมาจากอุปสรรคที่กำลังจะเกิดขึ้น แต่จะเริ่มทำงานกับวิธีแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ กิจกรรมนี้สร้างบางสิ่งที่มีมองเห็นได้ในทันที ซึ่งจะทำให้ความเชื่อมั่นของตนเองแข็งแกร่งขึ้นว่าโครงการ "ได้ผล"

นักปรัชญาและนักวิทยาศาสตร์ด้านการสื่อสารชาวออสเตรีย-อเมริกัน Paul Watzlawick เรียกปรากฏการณ์นี้ว่า "คำทำนายที่เติมเต็มตนเอง"

เนื่องจากเราเชื่อในบางสิ่งและปฏิบัติตามความเชื่อนี้ เราจึงสร้างเงื่อนไขสำหรับความถูกต้องของสมมติฐานเหล่านี้ อองตวน แชนเติงเพรี นักบิน นักปรัชญา และผู้แต่ง "เจ้าชายน้อย" ชาวฝรั่งเศส พบคำกลอนเพิ่มเติมสำหรับปรากฏการณ์นี้: "ถ้าคุณต้องการสร้างเรือ อย่าตีกลองผู้ชายเพื่อแบ่ง [...] ทำงาน แต่สอนมนุษย์ให้โหยหาทะเลอันกว้างใหญ่ไพศาล" เราต้องเชื่อในวิสัยทัศน์ ในเป้าหมายที่จะ "พาเราไปข้างหน้า" ซึ่งจะ "เติมเต็ม" ชีวิตเราด้วยสิ่งดีๆ ความกระตือรือร้นเท่านั้นที่สามารถกระตุ้นให้ผู้คนทุ่มเทแรงกายแรงใจในการทำงาน แม้ว่าพวกเขาจะมองไม่เห็นผลประโยชน์ทางวัตถุในทันที แต่จะส่งผลอย่างมากต่ออนาคตที่ดีกว่า สิ่งนี้สะท้อนถึงหลักการพื้นฐานของความยั่งยืนอย่างแม่นยำ:

เราทำบางสิ่งเพื่อชีวิตที่ดีของลูกหลานของเราและลูกหลานของพวกเขา เพื่ออนาคตที่ดีและยังห่างไกล

1.1. กฎข้อแรก: ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหากไม่มีความกระตือรือร้น!

นั่นฟังดูยอดเยี่ยม

สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้คนในอนาคตที่ดีสำหรับลูกหลานที่เป็นรูปธรรมของพวกเขาอาจยังคงประสบความสำเร็จ อย่างไรก็ตาม การสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้คนมีวิสัยทัศน์ที่คลุมเครืออย่างสูงเกี่ยวกับ "การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน" เป็นเรื่องยากกว่ามาก นี่เป็นเรื่องยากแล้วในเมืองของตัวเองซึ่งมีเพียงคนไม่กี่คนที่รู้จักเป็นการส่วนตัว มันยากยิ่งกว่าเมื่อพูดถึง "ไทย" "เวียดนาม" "ยุโรป" หรือแม้แต่โลกทั้งใบ สิ่งที่เราควรเป็น "วัฒนธรรมแห่งความยั่งยืน" ระดับโลก?

การท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนสำหรับทั้งโลกควรเป็นอย่างไร? สิ่งนี้ทำให้เกิดคำถามมากมายที่แม้แต่จิตใจที่ฉลาดที่สุดก็ยังไม่ตอบไม่ได้ ภายใต้สถานการณ์เหล่านี้ บางคนยังคงเรียกร้องการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่สู่ "โลกที่ยั่งยืน" ได้อย่างไร ทั้งที่ไม่มีใครรู้ว่าต้องทำอย่างไร?

คำตอบนั้นง่าย: ผู้คนสามารถระบุได้ด้วยแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของตนเองเท่านั้น ผู้คนจำเป็นต้องมี "ความรู้สึก" ว่าพวกเขาสามารถเป็นส่วนหนึ่งของวิสัยทัศน์นี้ เพื่อที่พวกเขาจะสามารถ "รับประโยชน์" จากวิสัยทัศน์นี้เป็นการส่วนตัว สิ่งนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นการได้มาซึ่งวัตถุ ในทางตรงกันข้าม จากมุมมองของจิตวิทยาการจูงใจ

ผลประโยชน์ทางวัตถุจะสร้างผลกระทบในระยะสั้นเท่านั้น

ผู้คนเคยชินกับสิ่งที่พวกเขาทำสำเร็จเร็วเกินไป ไม่พอใจและต้องการมากขึ้น ในทางกลับกัน การคาดหวังผลประโยชน์ที่ไม่สำคัญ เช่น การยอมรับในรูปของศักดิ์ศรี ความคิดที่จะโดดเด่นขึ้นในสภาพแวดล้อมทางสังคมของตัวเองเป็นแรงจูงใจที่มีประสิทธิภาพอย่างมากสำหรับคนจำนวนมาก นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมจึงมีรางวัลมากมายตามที่บริษัทมอบให้แก่ "พนักงานดีเด่นประจำเดือน" สิ่งนี้สร้างแรงจูงใจ! ความเฟื่องฟูของ "ผู้มีอิทธิพล" ในโซเชียลมีเดียยังเป็นการแสดงออกถึงความปรารถนาที่จะได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง

1.2. กฎง่ายๆข้อที่สอง: หากคุณต้องการเข้าถึงผู้คนให้ประสบความสำเร็จ คุณต้องตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลของพวกเขา

การพิจารณาประวัติการปฏิวัติทางประวัติศาสตร์อย่างมีวิจารณญาณทำให้เห็นได้ชัดเจนว่าความพยายามในการบังคับใช้สังคมยูโทเปียในวงกว้างสิ้นสุดลงด้วยความสุดโต่งและความรุนแรง ตัวอย่างเช่น ในปี 2564 พรรคคอมมิวนิสต์จีนเฉลิมฉลองครบรอบ 100 ปี หลายสิ่งหลายอย่างในจีนเปลี่ยนแปลงไปในเวลาอันยาวนานนี้ ซึ่งต้องแลกมาด้วยราคาที่สูงของผู้เสียชีวิตจากความอดอยากและการกดขี่ข่มเหง ความเจริญรุ่งเรืองมาสู่จีนเพียงช่วงเริ่มต้นของการเปิดทางการเมืองตั้งแต่ปี 2522 เป็นต้นไป นั่นคือด้วยการละทิ้งการปฏิรูปที่รุนแรง เหตุใดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่และการบังคับจึงไม่ทำงาน มันเกี่ยวกับ "การปรับปรุง" ของประชาชนด้วยไม่ใช่หรือ? วิสัยทัศน์เพื่อโลกที่ดีกว่า?

เป็นสิ่งสำคัญไม่ว่าผู้คนจะได้รับเชิญให้กระตือรือร้นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์หรือไม่ว่าผู้คนถูกบังคับให้ยอมรับวิสัยทัศน์หรือไม่ การบีบบังคับทำให้เกิดความเจ็บปวดและความกลัว ผู้ที่มีประสบการณ์การบีบบังคับตอบโต้ด้วยการต่อต้านและการถอนตัว การบีบบังคับนำไปสู่การสูญเสียความไว้วางใจว่าวิสัยทัศน์ที่สัญญาไว้จะเชื่อมโยงกับ "ความดี" ด้วยวิธีนี้ ผู้คนจะสูญเสียโอกาสที่จะรู้สึกสนใจหรือกระตือรือร้นในความคิดริเริ่มของตนเอง ซึ่งสามารถผลักดันให้พวกเขามุ่งมั่นในตัวเอง

ความจริงที่ว่าคนจำนวนมากยังคงติดตามการปฏิวัติที่รุนแรงนั้นเป็นผลมาจากความกลัวต่อความเจ็บปวดที่ยิ่งใหญ่กว่าตลอดจนความหวังที่จะยุติการบีบบังคับและความรุนแรง บรรดาผู้ที่ไม่ต้องการเชื่อว่าสิ่งนี้จะต้องจำประสบการณ์ของตนเองเมื่อพวกเขาถูกบังคับให้ดำเนินการกับความเชื่อมั่นของตนเอง รู้สึกอย่างไร? ใครจะอยากเล่าประสบการณ์เช่นนี้ซ้ำๆ ด้วยความสมัครใจ?

เหตุใดการบีบบังคับควรสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดความมั่นใจและความกระตือรือร้นในผู้อื่น

1.3. กฎข้อที่สาม: การบีบบังคับและความรุนแรงทำลายความยั่งยืน ความกระตือรือร้นเติบโตผ่านการชื่นชมและไว้วางใจ

การเปลี่ยนแปลงบางอย่างหมายถึงการเปลี่ยนรูปแบบพฤติกรรมที่กำหนดไว้เสมอ ในกระบวนการนี้ ผู้ได้รับผลกระทบบางรายอาจสูญเสียผลประโยชน์ส่วนตัวไปด้วย

การทำให้เป็นดิจิทัลก็มีส่วนทำให้เกิดภาวะโลกร้อนเช่นกัน
แต่ก็มีความหวังเช่นกัน

นี่เป็นปัญหามาก

เนื่องจากการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาทำให้สังคมมีความซับซ้อนและมีพลวัตมากขึ้น
สิ่งนี้สร้างความท้าทายใหม่ ซึ่งในขณะเดียวกันก็เปิดโอกาสในการพัฒนาใหม่ๆ
และทำให้เกิดโอกาสในการทำงานใหม่ ตัวอย่างเช่น หากปราศจากภาวะโลกร้อน
จะไม่มีนักวิจัยด้านสภาพอากาศ วิศวกรสิ่งแวดล้อม หรือผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
ไม่มีศูนย์ความเป็นเลิศสำหรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ไม่มีโครงการ ERASMUS+
เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และไม่มีความต้องการผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเพิ่มขึ้น
โลกกำลังเปลี่ยนแปลง ไม่เร็วพอสำหรับคนจำนวนมาก แต่มันกำลังเคลื่อนที่

เบื้องหลังปรากฏการณ์นี้คือการยอมรับในสมัยโบราณว่าวิกฤตเป็นการแสดงออกถึงการเปลี่ยนแปลง
ลงที่ไม่คาดคิดและรวดเร็วที่บ่อนทำลายนิสยเก่า ในขณะเดียวกันก็เปิดโอกาสที่ดีในการพัฒนา
อย่างไรก็ตาม ข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับเรื่องนี้คือต้องเผชิญวิกฤติที่ปราศจากความกลัว
แต่ค่อนข้างจะกล้ามีส่วนร่วมกับมันและพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่
วิกฤตจึงหมายถึงโอกาสในการพัฒนาต่อไป บางทีสิ่งที่ดีกว่านั้นอาจเกิดขึ้นในที่สุด:
สภาพแวดล้อมการอยู่อาศัยที่มีสุขภาพดี มีความสุข และปลอดภัยยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม
ความกล้าที่จะเปลี่ยนแปลงและความเข้มแข็งในการเอาชนะความกลัวนั้นเป็นข้อกำหนดเบื้องต้นที่
ดีดขาดสำหรับการเปลี่ยนวิกฤตให้เป็นโอกาส

1.5. กฎข้อที่ห้า:

การส่งเสริมความกล้าหาญเป็นมาตรการที่สำคัญที่สุดในการเสริมสร้างการพัฒนาที่
ยั่งยืน

ความกล้าไม่รับประกันความสำเร็จ แต่ความกลัวเป็นหลักประกันความล้มเหลว
เพราะความกลัวทำให้เกิดความเครียดในสมองและทำให้เกิดการต่อต้าน

กฎทั้งห้าข้อมีหลักการนี้เหมือนกัน: หากพิจารณาแล้ว
โครงการพัฒนาที่ยั่งยืนไม่จำเป็นต้องประสบความสำเร็จ แต่ถ้าละเลยกฎเหล่านี้
ความล้มเหลวก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะความยั่งยืนหมายถึงการใช้พลังแห่งความเชื่อมั่นในตัวเอง
และบังคับไม่ได้

2. ผลกระทบของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดกวังนินห์

เวียดนาม

2.1. คำอธิบายสั้น

การท่องเที่ยวเป็นภาคเศรษฐกิจชั้นนำของจังหวัดกวังนินห์ จากข้อมูลของทางการกวังนินห์ในปี 2562 ภาคบริการคิดเป็น 45.88% ของจีดีพีของกวังนินห์และคาดการณ์ว่าจะเพิ่มขึ้นจาก 48% เป็น 49% ในปี 2563 ในปี 2562 กิจกรรมการท่องเที่ยวและงานคาร์นิวัลฮาลองดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ 14 ล้านคนโดยเฉพาะ การเข้าชมระหว่างประเทศ 5.749 ล้านครั้ง เพิ่มขึ้น 14% ตามลำดับและเพิ่มขึ้น 15% เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว

ระยะเวลาการเข้าพักของนักท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดูอย่างเห็นได้ชัด โดยในปี 2560 เท่ากับ 2.16 วัน 2.6 วันในปี 2561 และ 2.74 วันในปีนี้ ดังนั้นจำนวนเงินที่ใช้ไปโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวจึงเพิ่มขึ้น 4.1%, 2.1 ล้าน VND ต่อนักท่องเที่ยวต่างชาติ และ 1.86 ล้าน VND สำหรับนักท่องเที่ยวในประเทศ เพิ่มขึ้น 15,6% ในปี 2562 รายได้รวมจากการท่องเที่ยวอยู่ที่ 29487 พันล้านดอง ซึ่งเพิ่มขึ้น 25% จากปีก่อน และคิดเป็น 10.7% ของรายได้ทั้งหมดของ Quang Ninh

อย่างไรก็ตาม การระบาดใหญ่ของโควิด-19 ได้เกิดขึ้นและทิ้งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการท่องเที่ยวของกวังนินห์ เนื่องจากเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการท่องเที่ยวของเวียดนามและมีพรมแดนติดกับจีน ซึ่งเป็นศูนย์กลางของ โควิด -19 แห่งแรกของโลก Quang Ninh มีความเสี่ยงสูงมากที่การแพร่ระบาดในวงกว้าง

รูปที่ 1. แผนที่เวียดนาม

ที่มา: Wikimedia Commons, 2564

บัตรประจำตัวของจังหวัดกว๋างนิญ:

- ที่ตั้ง:
ตามแนวชายฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของเวียดนาม
- สแควร์: 6099,0 km²
- ประชากร: 1.320.324 ผู้อยู่อาศัย
- ธรรมชาติ: ภูเขา เนินเขา ทะเล
- ภูมิอากาศ: นำเสนอทั้งสี่ฤดูกาล
มีร้อนชื้นและมีฝนตกในฤดูร้อน
ในฤดูหนาวอากาศจะหนาวเย็นแห้ง
และมีฝนตกเล็กน้อย
- ภาษาราชการ: เวียดนาม.

2.2. ผลกระทบจากโควิด-19

ผลกระทบของโควิด-19 ต่อนักท่องเที่ยว

กว๋างนิญมีพรมแดนติดกับจีนซึ่งเป็นศูนย์กลางแรกของโลกที่ติดเชื้อโควิด-19

กว๋างนิญจึงมีความเสี่ยงสูงมากที่โควิด-19 จะแพร่กระจายอย่างกว้างขวาง ส่งผลให้ในช่วง 3 เดือนแรกของปี 2563 จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยือนกว๋างนิญลดลงอย่างมาก

ตารางที่ 1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาถึงกว๋างนิญ (มกราคม-มีนาคม 2563)

	ม.ค. 2563 (จำนวนนักท่องเที่ยว)	อัตราการเติบโตเปรียบเทียบกับม.ค. 2562	ก.พ. 2563 (จำนวนนักท่องเที่ยว)	อัตราการเติบโตเมื่อเทียบกับก.พ. 2562	มีนาคม (15/03) (จำนวนนักท่องเที่ยว)	อัตราการเติบโตเปรียบเทียบกับวันที่ 15 มีนาคม 2562	สะสม (15/03)	อัตราการเติบโตเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2562
จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด	849.991	116%	555.000	26%	132.000	10%	1.536.991	36%
ท่องเที่ยวขาเข้า	287.172	70%	140.140	28%	30.000	9%	457.312	37%
การท่องเที่ยวภายใน	562.819	173%	414.860	26%	102.000	10%	1.079.679	37%

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว (2563).

จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่ไปเยือนกวางนิญในช่วง 3 เดือนแรกของปี 2563 อยู่ที่ 1.536.991 ลดลง 64% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2562

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่จองทัวร์ล่วงหน้าต้องติดต่อกับตัวแทนท่องเที่ยว และโรงแรมที่จะยกเลิกทัวร์หรือเลื่อนออกไปไม่มีกำหนดจนกว่าการแพร่ระบาดจะควบคุมได้อย่างสมบูรณ์
ที่สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง:

- ฮาลอง: 438.330 การเข้าชม ลดลง 49% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2562
- Yen Tu: การเข้าชม 206.219 ครั้ง ลดลง 64% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2562

นักท่องเที่ยวที่เดินทางต่อที่นี่ไม่สามารถสนุกได้หรือมีประสบการณ์ที่ไม่ดีจากการสำรวจของผู้เขียน มีเพียง 3.8% ของนักท่องเที่ยวที่ประเมินว่า Quang Ninh ปลอดภัยสำหรับกิจกรรมการท่องเที่ยว ปลอดภัย 11.2%; ปานกลาง 27.1%; ไม่ปลอดภัย 43.9% และ 14% ไม่ปลอดภัยอย่างยิ่ง สิ่งนี้นำไปสู่ข้อสรุปว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประเมินว่า Quang Ninh ไม่ปลอดภัยสำหรับกิจกรรมการท่องเที่ยว

พวกเขากังวลเกี่ยวกับสุขภาพและความเสี่ยงของการติดเชื้อ นอกจากนี้ โควิด-19 ยังส่งผลกระทบต่อระยะเวลาของทัวร์อีกด้วย 52% ของนักท่องเที่ยวที่ทำการสำรวจได้ตัดสินใจที่จะลดระยะเวลาการเดินทางใน Quang Ninh เนื่องจากการระบาดครั้งนี้

ผลกระทบของโควิด-19 ต่อธุรกิจที่พักนักท่องเที่ยว (บริการที่พัก)

จากสถิติของกรมการท่องเที่ยวกวางนิญ จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยือนกวางนิญลดลงอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเดือนมีนาคม เมื่อสถานการณ์รุนแรงและซับซ้อนมากขึ้น กรณีที่เป็นบวกก็เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

รัฐบาลเวียดนามต้องนำเสนอนโยบายและมาตรการใหม่เพื่อจำกัดการจราจรและการรวมตัวของผู้คน ในขณะเดียวกัน โควิด-19 ได้แพร่กระจายไปทั่วโลกอย่างไม่สามารถป้องกันได้ สหรัฐอเมริกาและยุโรปกลายเป็นสองศูนย์กลางที่ใหญ่ที่สุดของการระบาดใหญ่นี้ การคมนาคมระหว่างประเทศถูกจำกัด

และบริษัทสายการบินหลายแห่งจากทั่วโลกต้องหยุดเที่ยวบินโดยสารหรือแม้แต่ล้มละลาย โรงแรมและที่พักประเภทอื่นๆ ได้รับคำขอจำนวนมากให้ยกเลิกการจองเมื่อโควิด-19 ระบาดในเวียดนาม ไม่เพียงแต่กลุ่ม นักเดินทางเพื่อธุรกิจ แต่นักท่องเที่ยวแต่ละคนก็ทำเช่นกัน จำนวนลูกค้าที่ลดลงส่งผลกระทบต่อธุรกิจที่พักนักท่องเที่ยว

แม้ว่าตอนนี้จะไม่ใช่อุตสาหกรรมท่องเที่ยว แต่การท่องเที่ยวก็ประสบกับความสูญเสียอย่างรุนแรง ทุกปี ตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงตุลาคม โรงแรมที่ยังคงต้อนรับนักท่องเที่ยวชาวจีนด้วยราคาที่ต่ำกว่าเพื่อชดเชยค่าบำรุงรักษา เนื่องจากฤดูหนาวไม่ใช่ฤดูที่นักท่องเที่ยวจะได้เพลิดเพลินกับคลื่นทะเล การพึ่งพาฤดูกาลท่องเที่ยวทำให้ธุรกิจที่พักนักท่องเที่ยวต้องดิ้นรน

ผลกระทบของโควิด-19 ต่อบริษัทท่องเที่ยวและท่องเที่ยว

จากสถิติของกรมการท่องเที่ยวในช่วง 3 เดือนแรกของปี 2563 รายได้รวมจากภาคการท่องเที่ยวของกวางนิญลดลง 38% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2562 จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศลดลงอย่างลึกซึ้งและรายได้ของบริษัทก็ไม่มีข้อยกเว้น นั่นทำให้บริษัทท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวหลายแห่งล้มละลาย

ผลกระทบของโควิด-19 ต่อกำลังแรงงานท่องเที่ยว

เนื่องจากเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวชั้นนำของเวียดนาม Quang Ninh จึงดึงดูดผู้คนจำนวนมากให้มาทำงานที่นี่ อย่างไรก็ตาม ในสถานการณ์เช่นนี้ ผู้คนที่ทำงานด้านการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบจากโรคระบาด โดยเฉพาะด้านสุขภาพและความปลอดภัย นอกจากคนที่ทำงานด้านสุขภาพและสายการบินแล้ว ผู้ที่ทำงานด้านการท่องเที่ยวมีความเสี่ยงที่จะติดเชื้อโดยตรง เนื่องจากต้องติดต่อกับผู้คนแบบเห็นหน้ากัน พวกเขาเป็นมัคคุเทศก์ คนขับรถ พนักงานต้อนรับ พนักงานเสิร์ฟ ... นักท่องเที่ยวในกวางนิญมาจากทั่วทุกมุมโลกจึงสามารถเป็นแหล่งแพร่เชื้อโควิด-19 ได้

ผลกระทบอีกประการหนึ่งของ โควิด-19 ต่อกำลังแรงงานการท่องเที่ยวคืองานและเงินเดือน: ส่วนใหญ่ถูกงานหรือทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่สามารถรักษางานและต้องทำงานล่วงเวลา รับผิดชอบมากขึ้น ภายใต้ความกดดันที่มากขึ้น (เนื่องจากการปลดพนักงาน) ในขณะที่เงินเดือนของพวกเขาลดลงจาก 30% เป็น 40% เงินเดือนเพียงเล็กน้อยนั้นไม่เพียงพอสำหรับพวกเขาที่จะจ่ายบิล

2.3. คำตอบปลายทาง

ในสถานการณ์เช่นนี้ Quang Ninh มีกลยุทธ์และแผนฟื้นฟูและปรับปรุงการท่องเที่ยวของจังหวัดอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะ:

กวางนิญตอบสนองอย่างแข็งขันและดำเนินโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ "ชาวเวียดนามเดินทางไปเวียดนาม"; ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 พร้อมโปรโมทสื่อฯ ยัน ฮาลอง กวางนิญ เป็นจุดหมาย “ปลอดภัย น่าดึงดูด มีความรับผิดชอบ” พร้อมข้อความ “เดินทางปลอดภัย เล่นปลอดภัย พักผ่อนอย่างปลอดภัย

เพื่อกระตุ้นความต้องการด้านการท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว แผนก สาขา ห้องที่ หน่วยงาน และหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัด ได้จัดทำแผนจัดกิจกรรมและกิจกรรมด้านวัฒนธรรม กีฬา และการค้าเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาที่กว๋างนิญโดยเฉพาะ ตุลาคม 2563 มี 28 กิจกรรมและกิจกรรม; พฤศจิกายน 2563 จัดกิจกรรม 19 กิจกรรม และเดือนธันวาคม 2563 มี 14 กิจกรรมและกิจกรรม โดยเฉพาะมีโปรแกรม: Quang Ninh Seafood Weekly ร่วมกับ OCOP Fair; Binh Lieu เทศกาลโคลเด็นซีซั่น; สัปดาห์วัฒนธรรมชาติพันธุ์และกีฬาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ Yen Tu - บนดินแดนแห่งฤดูใบไม้ร่วงในฤดูใบไม้ร่วง; สัปดาห์แห่งการรำลึกถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว - จักรพรรดิ Tran Nhan Tong เข้าสู่นิพพาน; Ao Dai Quang Ninh, ฮาลอง 2563; เทศกาลว่าวทะเลแห่งชาติ - ฮาลอง 2563 . . .

ในไม่ช้า กว๋างนิญจะยังคงใช้แผนกระตุ้นการท่องเที่ยวในสถานการณ์ใหม่ ซึ่งเน้นที่การส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเปิดโอกาสแก่การก่อสร้าง (ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวคุณภาพสูงในราคาที่เหมาะสม); ประสานกับจังหวัดและเมืองสำคัญเพื่อการท่องเที่ยวเชื่อมต่อเส้นทางท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวไปยัง กว๋างนิญและในทางกลับกัน ชวนชาวกว๋างนิญไปเที่ยวกว๋างนิญ

จัดตั้งแนวร่วมกระตุ้นการท่องเที่ยวกว๋างนิญโดยมีส่วนร่วมของเรือสำราญ 62 ลำของบริษัทขนส่งนักท่องเที่ยวบนอ่าวฮาลอง โรงแรม 17 แห่ง ตั้งแต่ 3 ถึง 5 ดาวและสถานที่ท่องเที่ยว 2 แห่ง ได้แก่ Yen Tu และ SunWorld Ha Long Complex หน่วยเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นและเสนอขายโปรแกรมการท่องเที่ยวขั้นพื้นฐาน 6 โปรแกรมและโปรแกรมรายละเอียดมากกว่า 20 รายการสำหรับจุดหมายปลายทางในกว๋างนิญ ธุรกิจเห็นด้วยกับส่วนลด 30-50% ในขณะที่ยืนยันในคุณภาพการบริการ

รวบรวมข้อมูลและควบคุมสภาพแวดล้อมทางธุรกิจของการท่องเที่ยวและการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ด้านความปลอดภัยต่อโรคโควิด-19

การดำเนินการตามข้อกำหนดทางกฎหมายในช่วงพักเพื่อกระตุ้นความต้องการด้านการท่องเที่ยวของสถานประกอบการด้านบริการท่องเที่ยวในจังหวัด งานตรวจหลังออกบัตรมัคคุเทศก์

2.4. เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

จังหวัดทางเหนือของกว๋างนิญเป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นดินแดนแห่งถ้ำหิน

โดยการขุดเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจหลัก

ปัจจุบันได้ผ่านการเปลี่ยนแปลงที่น่าทึ่งโดยการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

จัดลำดับความสำคัญในการรักษาสีเขียวและปรับปรุงภูมิทัศน์

กลยุทธ์ของ

Quang

Ninh

ในการเปลี่ยนรูปแบบการเติบโตจากการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติเป็นการท่องเที่ยวได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีประสิทธิภาพ

บุกเบิกการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว

โดยมุ่งเน้นการจัดลำดับความสำคัญในการรักษาสิ่งแวดล้อม
การฟื้นฟูและขยายพื้นที่ที่มีต้นไม้และพืชสีเขียวในพื้นที่ชายฝั่งทะเล
และส่งเสริมการลงทุนในผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ขณะนี้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดกำลังทำงานอย่างหนักเพื่อฟื้นตัวจากการระบาดของ
โควิด-19 การเลือกมุ่งเน้นไปที่ระยะยาว Quang Ninh
ได้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรของตนอย่างยั่งยืนและพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกับเศรษฐกิจทางทะเล

ปัจจุบัน Quang Ninh เป็นที่ตั้งของโครงการท่องเที่ยวมูลค่าหลายล้านล้านดอลลาร์เวียดนาม
ซึ่งทอดยาวจาก Van Don ไปจนถึง Ha Long ไปจนถึง Uong Bi
จังหวัดกำลังเข้าสู่การครอบครองแบรนด์การท่องเที่ยวชั้นนำของประเทศ
สร้างรายได้สูงและมีเสถียรภาพ การท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเป็นวิธีหนึ่งที่ Quang Ninh
ส่งเสริมตัวเองในฐานะจุดหมายปลายทางที่เป็นมิตร ไม่เพียงแต่สำหรับนักท่องเที่ยวเท่านั้น
แต่ยังรวมถึงสิ่งแวดล้อมด้วย

การพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวอย่างยั่งยืนเป็นเป้าหมายหลักของเวียดนาม
และในฐานะศูนย์กลางการท่องเที่ยวชั้นนำ Quang Ninh
จะต้องเป็นผู้บุกเบิกและเป็นแบบอย่างที่ดีในการพัฒนาดังกล่าว
ต้องสนับสนุนความคิดริเริ่มด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการสำหรับฮาลองเบย์
และต้องมีการลงโทษเฉพาะกับธุรกิจที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

2.5. คำแนะนำที่เป็นไปได้

ผู้เขียนใช้แบบจำลอง SWOT เพื่อชื่นชมเพิ่มเติมเกี่ยวกับโอกาส สูตร จุดแข็ง
และจุดอ่อนของกว้างนิญเมื่อแพร่ระบาดของโควิด-19 ดังนั้น
ข้อเสนอแนะพื้นฐานบางประการจึงถูกเสนอโดยอิงจากการวิเคราะห์ SWOT ที่แสดงด้านล่าง

ภัยคุกคาม – T T1: การปรากฏตัวของ Covid - 19 คนแรกใน Quang Ninh เป็นลูกค้านักท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบจากจิตวิทยาการท่องเที่ยว T2: กว่างนิงเป็นจังหวัดที่มีพรมแดนทางบกและทางทะเลติดกับจีน ซึ่งเป็นหนึ่งในการระบาดที่ใหญ่ที่สุดในโลก - 19 แห่ง ส่งผลกระทบต่อจุดหมายปลายทางทั้งหมดอย่างมาก T3: ธุรกิจการท่องเที่ยวมีผลกระทบอย่างร้ายแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ การบำรุงรักษาธุรกิจ และการฟื้นฟู	โอกาส – O O1: โอกาสในการปรับโครงสร้างและยกระดับแบรนด์อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น O2: โอกาสในการมองย้อนกลับไปปรับโครงสร้างผลิตภัณฑ์ สาขาลูกค้า O3: ถึงเวลาที่ Quang Ninh จะเน้นทรัพยากรเพื่อเร่งการก่อสร้างโครงการเซฟเวอร์นักท่องเที่ยว
จุดแข็ง - S S1: สภาพอัตโนมัติ วัฒนธรรม และสังคมสร้างจุดแข็งในการท่องเที่ยวเกาะเช่นเดียวกับการท่องเที่ยวทางจิตวิญญาณ ซึ่งดึงดูดการลงทุน S2: มาตรการต่อต้านการแพร่ระบาดของจังหวัดมักไม่ตรงเวลา ต่อต้านความรุนแรงและมีประสิทธิภาพ และปฏิบัติตามคำสั่งที่ 16 ของรัฐบาล S3: ความสนใจของหน่วยงานและหน่วยงานในท้องถิ่นในการพัฒนาโครงการใหม่และแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ตลอดจนยกระดับบาร์สำรวจผลกระทบของพฤติกรรมต่อสิ่งแวดล้อมการท่องเที่ยว	WEAKNESS – W W1: Quang Ninh ไม่ได้ระบุจุดแข็งของตนในการดำเนินการท่องเที่ยว W2: ตลาดนักท่องเที่ยวกว่างนิงกำลังมุ่งความสนใจไปที่โรงแรมจีนเป็นจำนวนมาก W3: ระดับผู้เชี่ยวชาญและกำลังแรงงานไม่สูง

กลยุทธ์ S-O: ต่อสู้กับโรคระบาดได้ดี สร้างภาพปลายทางที่เป็นมิตรและปลอดภัย ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสังคมเพื่อพัฒนาภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดกว่างนิง ปรับโครงสร้างโรงเรียนท่องเที่ยว และปรับปรุงคุณสมบัติและความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ ในทางกลับกัน จังหวัดควรใช้มาตรการสนับสนุนธุรกิจท่องเที่ยวและแรงงานตลอดช่วงเวลา เช่น ลดภาษีบางส่วน ให้ธุรกิจท่องเที่ยวและภาคธุรกิจเพิ่มและภาษีเงินได้ล่าช้า ธุรกิจ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ประกันสังคม

และการจัดแพคเกจสนับสนุนสินเชื่อสำหรับธุรกิจที่ลงทุนในบริการด้านการท่องเที่ยว (ร้านอาหาร โรงแรม ตัวแทนท่องเที่ยว และขนส่งท่องเที่ยว รีสอร์ท ...) ลดหย่อนธนาคาร

ยุทธศาสตร์ *สท.*: ความตระหนักรู้ที่เหมาะสมถึงอันตรายของโรคระบาด
เตรียมแผนรับมือกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19
ทำหน้าที่ต่อสู้กับโรคระบาดให้ดีขึ้นเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของจุดหมายปลายทางที่ปลอดภัย

กลยุทธ์ W-O: ในอนาคตอันใกล้ เมื่อเวียดนามไม่เปิดประตูต้อนรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ Quang Ninh จำเป็นต้องเตรียมการอย่างจริงจังและส่งเสริมการดำเนินการตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในประเทศและท้องถิ่น ต่อไปเมื่อสถานการณ์โรคในโลกลดลง การท่องเที่ยว Quang Ninh จำเป็นต้องหาตลาดใหม่สำหรับนักท่องเที่ยว ดึงดูดกลุ่มตลาดลูกค้าระดับไฮเอนด์จากยุโรป อเมริกา เกาหลี ญี่ปุ่น ... ขึ้นอยู่กับตลาดจีน

กลยุทธ์ W-T: ดำเนินมาตรการควบคุมโรคติดต่อทางระบาดวิทยาของ โควิด-19 อย่างเคร่งครัด
สร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวและคนในท้องถิ่น นอกจากนี้
ภาคธุรกิจยังได้ปรับปรุงคุณสมบัติด้านทรัพยากรบุคคลทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และรูปแบบ
ปรับปรุงโครงสร้างธุรกิจ

รับทราบ

ก่อนอื่น เราขอขอบคุณเป็นอย่างสูงต่อกรมการท่องเที่ยวว่างาน
ที่ได้ให้ข้อมูลสถิติที่จำเป็นแก่เราอย่างมากในการอ้างอิงข้อมูลอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับผลกระทบ
ของโควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นและระดับชาติ ประการที่สอง เราขอขอบคุณนักท่องเที่ยว
ตัวแทนบริษัทท่องเที่ยวในท้องถิ่นที่ตอบแบบสอบถามอย่างกระตือรือร้น สุดท้ายนี้
ขอขอบคุณองค์ประกอบทั้งหมดเหล่านี้ที่ช่วยให้เราเสริมสร้างความรู้ของเราเกี่ยวกับผลกระทบของ
โควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดกว๋างบิญ

3. ผลกระทบของ โควิด-19 ต่อภาคการท่องเที่ยว Thua Thien Hue และการตอบสนองของจุดหมายปลายทาง

มหาวิทยาลัยเว
เวียดนาม

3.1. คำอธิบายสั้น

รูปที่ 1. แผนที่เวียดนาม ที่มา: Nhu Hoa NGUYEN (2562)	บัตรประจำตัวประชาชนจังหวัดเทียนเทียนเว: ➢ ที่ตั้ง: ในใจกลางของเวียดนาม. ➢ พื้นที่: 5.054กม. ➢ ประชากร: 1.225.495 ผู้อยู่อาศัย ➢ ธรรมชาติ: ภูเขา เนินเขา ทะเล ที่ราบ และทะเลสาบ ➢ ภูมิอากาศ: ฤดูฝน (เปียก) และฤดูแล้งในเขตร้อน (ได้รับอิทธิพลจากระบบมรสุม) ➢ อุณหภูมิเฉลี่ย: 27 ° -37 ° C. ➢ SMIC: 120 ยูโร / เดือน ➢ ภาษาราชการ: เวียดนาม.
---	---

ด้วยจุดแข็งของทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมดั้งเดิมที่หลากหลาย

เทศกาลระดับนานาชาติและเทศกาลหมู่บ้านการค้า จังหวัด Thua Thien Hue 2568

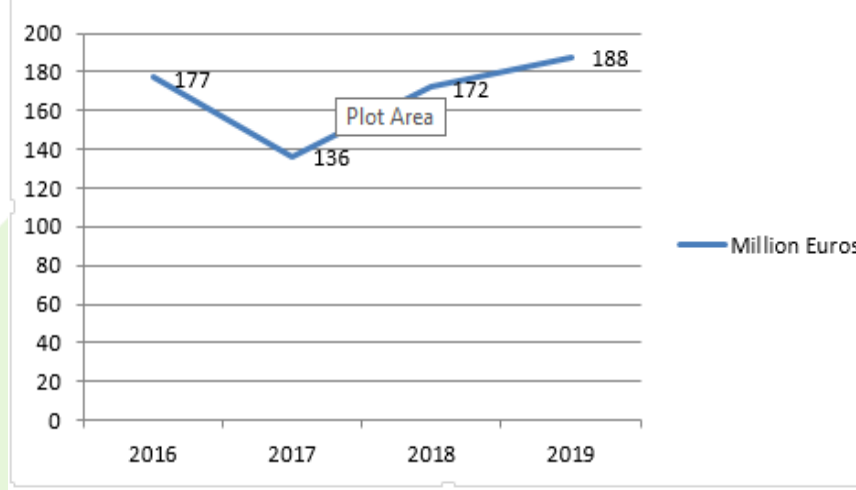
มุ่งมั่นที่จะเป็นเมืองแห่งเทศกาลตั้งแต่บัดนี้จนถึงปี

ด้วยวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ด้วยข้อดีเหล่านี้

เมื่อดูจากรูปที่ 2 และ 3 อันที่จริงในปี 2559 จำนวนนักท่องเที่ยวมีจำนวน 3,258,127 คน เพิ่มขึ้นมากกว่า 12% เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว มูลค่าการซื้อขายอยู่ที่ 4.583 พันล้านดอง (ประมาณ 177

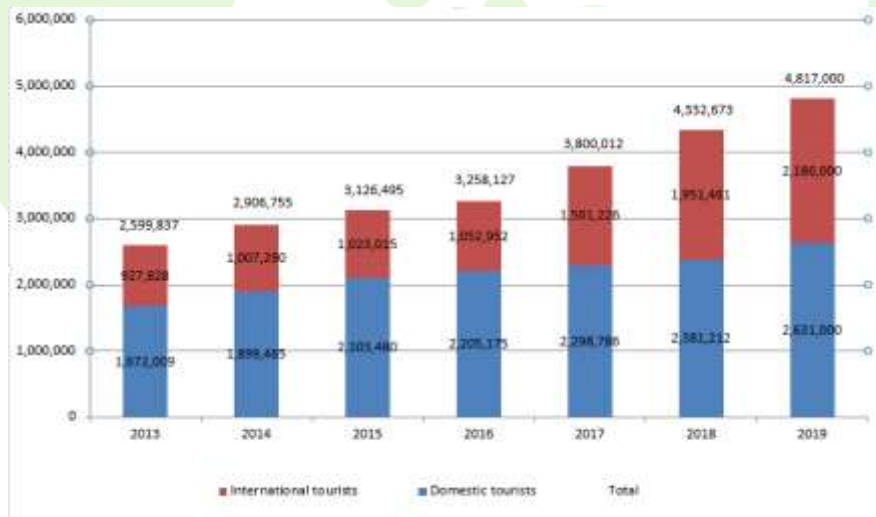
ล้านยูโร) ในปี 2560 มีนักท่องเที่ยว 3,800,012 คน เพิ่มขึ้น 16.63% เมื่อเทียบกับปี 2559 มูลค่าการท่องเที่ยว 3,520 พันล้านดอง (ประมาณ 136 ล้านยูโร) ในปี 2561 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 4,332,673 คน เพิ่มขึ้น 14% จากปีก่อนหน้า มูลค่าการซื้อขายสูงถึง 4.473 พันล้านดอง (ประมาณ 172 ล้านยูโร) ในปี 2562 รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างมาก (188 ล้านยูโร)

รูปที่ 2. มูลค่าการท่องเที่ยวของจังหวัดเถียนเถียนเว้

หมายเหตุ: ล้านยูโร. ที่มา: กรมการท่องเที่ยวเถียนเถียนเว้ (2563).

รูปที่ 3 จำนวนนักท่องเที่ยวจากจังหวัดเถียนเถียนเว้

หมายเหตุ: 2013 - 2556; 2014 - 2557; 2015 - 2558; 2016 - 2559; 2017 - 2560; 2018 - 2561; 2019 - 2562. ที่มา: กรมการท่องเที่ยวเถียนเถียนเว้ (2563).

3.2. ผลกระทบจากโควิด-19

ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2563 การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้ส่งผลกระทบอย่างใหญ่หลวงต่อภาคเศรษฐกิจของจังหวัดเถื่อเทียนเว้ รวมถึงการท่องเที่ยว อันที่จริง อุตสาหกรรมการบริการได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง: บริการขนส่ง โรงแรม ร้านอาหาร บาร์ ผับ ร้านขายของที่ระลึก... ดังนั้น บริษัทต่างๆ จึงลดจำนวนพนักงาน เลิกจ้างพนักงานในสัญญาระยะสั้นหรือตามฤดูกาล โรงแรม ร้านอาหาร และร้านขายของที่ระลึกหลายแห่งล้มละลาย นอกจากนี้ ภาคเกษตร ป่าไม้ และประมงได้รับผลกระทบจากอุปสงค์การบริโภคที่ลดลง และคำสั่งซื้อจากโรงแรมและร้านอาหารที่ลดลง (เนื่องจากไม่มีนักท่องเที่ยว) บริษัทผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปบางแห่ง (เช่น บริษัท scavi) ก็ไม่สามารถส่งออกได้เนื่องจากการแปลงของ โควิด-19 อย่างไรก็ตาม บริษัทตัดเย็บเสื้อผ้าเหล่านี้เปลี่ยนมาผลิตและจำหน่ายหน้ากากอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้ บริษัทจึงไม่ไล่พนักงานออก ในทางกลับกัน พนักงานได้รับมอบหมายให้ทำงานมากขึ้น รีสอร์ทและโรงแรมบางแห่งได้เปลี่ยนรูปแบบการต้อนรับแขกที่ต่างออกไป: พื้นที่แยกชั้นสูงสำหรับแขกต่างชาติจำนวนหนึ่งที่แยกจากกันเนื่องจากโควิด-19 เป็นบวก

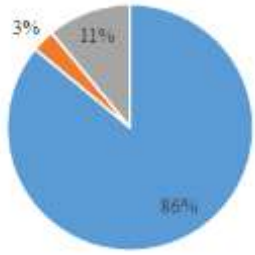
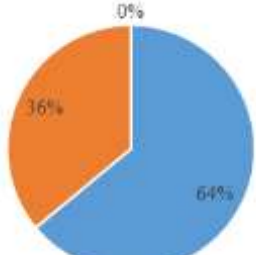
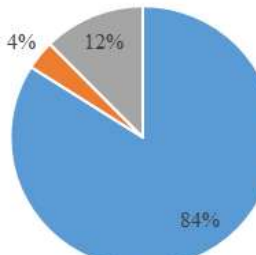
ภาคสาธารณสุขยังได้รับความเสียหายจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 หลักฐานคือผู้ป่วยที่ไม่รุนแรงจำนวนมากถูกจำกัดการตรวจและรักษาในโรงพยาบาล (ยกเว้นผู้ป่วยฉุกเฉินหรือโรคร้ายแรง) เนื่องจากความกลัวทางจิตใจของการติดเชื้อในโรงพยาบาล จำนวนผู้ป่วยที่ลดลงทำให้การหมุนเวียนของโรงพยาบาลลดลง ค่าเบี้ยเลี้ยงสำหรับทีมแพทย์ลดลง บริการอื่นๆ ของภาคสุขภาพ ลดลง โดย: เครื่องมือแพทย์ บริการทางการแพทย์ ... โรงเรียนปิด (โดยเฉพาะโรงเรียนเอกชนยังเผชิญกับอันตรายจากการปิดถาวร)

การหยุดชะงักของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (อุตสาหกรรม งานฝีมือ บริการ การพาณิชย์) มีผลกระทบทางสังคมที่ร้ายแรงสำหรับบริษัทต่างๆ เช่น การเลิกจ้าง การว่างงานเพิ่มขึ้น (หากไม่มีความช่วยเหลือทางสังคมสำหรับผู้ว่างงาน) ค่าจ้างที่ต่ำลงสำหรับพนักงาน ภาคการท่องเที่ยวก็ไม่มีข้อยกเว้นสำหรับการตกต่ำนี้: โควิดทำให้การเดินทาง ดำเนินกิจการโรงแรม และการจัดเลี้ยงเป็นอัมพาตอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงล็อกดาวน์ ซึ่งรวมในเวียดนามในเดือนเมษายน และจำกัดเฉพาะเวียดนามกลางเป็นครั้งที่สองในเดือนกรกฎาคม

อันที่จริง การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้แพร่ระบาดอย่างกว้างขวาง การพัฒนาอย่างรวดเร็วและซับซ้อนของการแพร่ระบาดในโลกและในเวียดนามในทางลบ ได้ส่งผลกระทบอย่างมากต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของทั้งประเทศโดยทั่วไป และของ Thua Thien Hue โดยเฉพาะ จากตารางที่ 1 ธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัด Thua Thien Hue ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจาก โควิด-19 วัตถุประสงค์ ๑

รวมถึงพนักงานและผู้บริหารได้รับผลกระทบจากหลายระดับตั้งแต่การลดเงินเดือนไปจนถึงการตกงาน

ตารางที่ 1. ผลกระทบของการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ต่อธุรกิจท่องเที่ยว Thua Thien Hue

	สถานประกอบการด้านที่พัก	หน่วยธุรกิจนำเที่ยว	สถานประกอบการธุรกิจบริการนักท่องเที่ยว
วัตถุที่ได้รับผลกระทบ			
รูปแบบของอิทธิพล	- ลดค่าแรง - การลาโดยไม่จ่ายเงินด้วยการสนับสนุน - ลาออก - การลาโดยไม่จ่ายเงินโดยไม่มีการสนับสนุน	- การลาโดยไม่จ่ายเงินด้วยการสนับสนุน - ลาออก - การลาโดยไม่จ่ายเงินโดยไม่มีการสนับสนุน	- การลาโดยไม่จ่ายเงินด้วยการสนับสนุน - การลาโดยไม่จ่ายเงินโดยไม่มีการสนับสนุน

หมายเหตุ: employees – พนักงาน; employers – นายจ้าง; unaffected objects – วัตถุที่ไม่ได้รับผลกระทบ
ที่มา: กรมการท่องเที่ยวเถียนเถียนเว่ (2563).

3.3. คำตอบของปลายทาง

ผลการสำรวจพบว่ามีคนงานเกือบ 8,000 คนได้รับผลกระทบโดยตรง การสูญเสียรายได้โดยตรงในธุรกิจการท่องเที่ยวอยู่ที่ประมาณ 700 พันล้านดองเวียดนาม (27 ล้านยูโร)

ในสถานการณ์เช่นนี้ Thua Thien Hue Tourism มีกลยุทธ์และแผนฟื้นฟูและปรับปรุงการท่องเที่ยวของจังหวัดอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะผ่าน:

- การนำกลไกและแพ็คเกจไปใช้เพื่อสนับสนุนธุรกิจด้วยการมีส่วนร่วมของรัฐบาลกลางและระดับท้องถิ่น
- การใช้โปรแกรมกระตุ้นความต้องการการท่องเที่ยว:
เป้าหมายการกระตุ้นเศรษฐกิจหลักคือตลาดนักท่องเที่ยวในประเทศ

- การพัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวใหม่:
ร่วมมือกับพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่
ผลิตภัณฑ์ที่ปลอดภัยและดีต่อสุขภาพ
เพื่อป้องกันโรคระบาดที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่ปลอดภัยและส
ดชื่น
- จัดกิจกรรมส่งเสริมที่เน้นและมีประสิทธิภาพ:
ความสำคัญและความสำคัญสูงสุดคือการรวบรวมทรัพยากรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
Thua Thien Hue ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางที่ปลอดภัยและเป็นมิตร
- รักษาความปลอดภัยสำหรับผู้มาเยือนเมืองเว้และชุมชน
สร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สะอาด และเป็นมิตร

3.4. เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

มาตรการฟื้นฟูการท่องเที่ยวที่ Thua Thien Hue
ใช้ไม่ได้เป็นเพียงการฟื้นฟูและปรับปรุงรายได้จากการท่องเที่ยวเท่านั้น นอกจากนี้
ยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้แน่ใจว่าชีวิตของคนงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบจากโ
รระบาด ในขณะเดียวกัน
ตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้ดำเนินการตามเป้าหมายการรักษาสิ่งแวดล้อมและบรรลุผลที่ดีตามหลักการ
พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัด Thua Thien-Hue
ได้ดำเนินกิจกรรมและแนวทางแก้ไขมากมายเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่ง
แวดล้อม อนุสรณ์สถานเมืองเว้ ซึ่งได้รับการยอมรับจาก UNESCO ให้เป็นมรดกโลก
กำลังปฏิเสธรถในลอนและเครื่องยนต์เบนซิน โดยเฉพาะบริเวณทางเข้าสถานที่ท่องเที่ยว
กรุงกระดามีข้อความว่า "พื้นที่มรดกฮิว: ปฏิเสธไม่ได้กับรถในลอน" หากผู้เข้าชมมีรถในลอน
จะได้รับรถกระดามีแทน นอกจากนี้ เพื่อดำเนินการตามแผนการปฏิเสธเครื่องยนต์เบนซิน
ศูนย์อนุรักษ์อนุสาวรีย์ Hue กำลังใช้ยานพาหนะไฟฟ้าเพื่อให้บริการผู้เยี่ยมชมใน Citadel
คณะกรรมการประชาชนจังหวัดเถื่อเทียน-เว้
อนุญาตให้มีการขยายการดำเนินงานรถยนต์ไฟฟ้าเพื่อขนส่งนักท่องเที่ยวในพื้นที่ริมฝั่งทางใต้ของ
แม่น้ำเซือง

Thua Thien Hue ต้องการเป็นผู้บุกเบิกในพื้นที่เพื่อบอกว่า "ไม่"
กับขยะพลาสติกในกิจกรรมการท่องเที่ยว
การพัฒนาการท่องเที่ยวมีความสำคัญและควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อม
การปกป้องภูมิทัศน์ของอนุสาวรีย์ และสถานที่ท่องเที่ยว ปัจจุบัน จังหวัดเถื่อเทียน-
เว้ทั้งหมดมีหน่วยงาน หน่วยงาน และธุรกิจการท่องเที่ยวมากกว่า 80 แห่ง

ลงนามในคำมั่นสัญญาว่าจะปฏิเสธผลิตภัณฑ์พลาสติกที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม
สถานบริการนักท่องเที่ยว รีสอร์ทท่องเที่ยว และสถานที่ท่องเที่ยวรวบรวม จำแนก
และบำบัดของเสียตามระเบียบ ทุกวันอาทิตย์ จัดงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม แต่งภูมิทัศน์ท้องถิ่น...

ความคิดริเริ่มด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการรับรองและได้รับการสนับสนุนจากผู้เข้าชมคือการมีตระกร้า
ขยะในแต่ละไซโคล การมาที่เมืองเว
นักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศตื่นเต้นมากที่จะได้ไปเยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ ด้วยรถจักรยานยนต์
ด้วยการจัดเตรียมตะกร้าขยะที่แขวนบนรถจักรยาน สมาคม Cycloid
ท่องเที่ยวเมืองเวได้สนับสนุนการจำกัดการทิ้งขยะริมถนน ปกป้องสิ่งแวดล้อม
พร้อมทั้งถ่ายทอดภาพลักษณ์ของ “การท่องเที่ยวสีเขียว” ในจังหวัด Thua Thien Hue
ให้กับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

ภาพที่ 1. แจกถุงกระดาษให้นักท่องเที่ยวและชาวบ้าน (จ.เถื่อเทียนเว้)

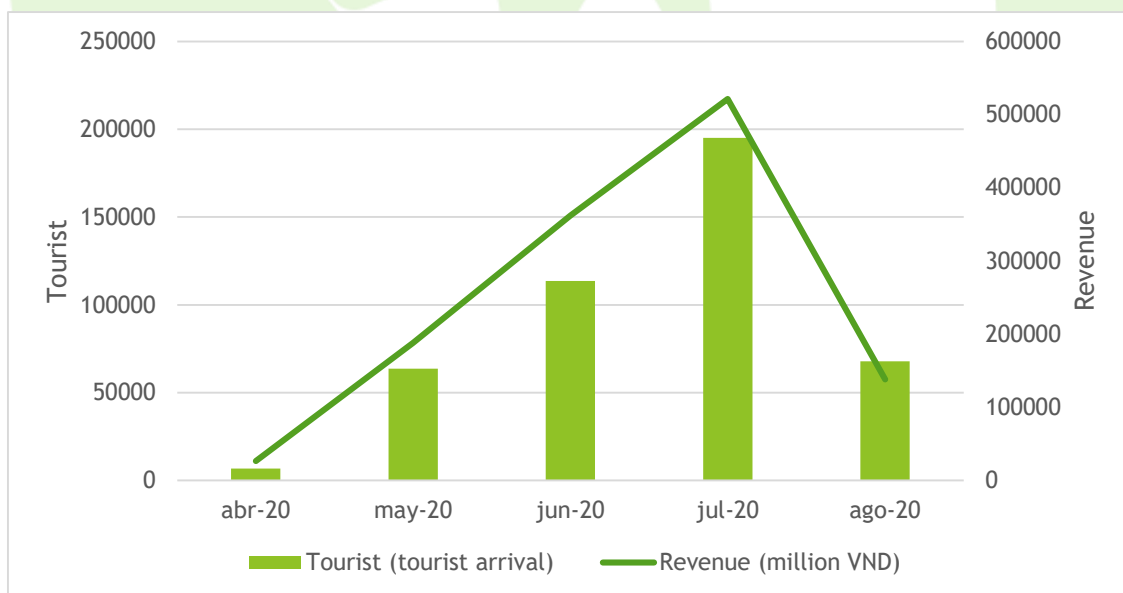
ที่มา: vnexpress.net

ภาพที่2 การติดตั้งถังขยะบนรถจักรยานยนต์ (จ.เถียนเหว)

ที่มา: huetourist

รูปที่ 4 การฟื้นตัวของการท่องเที่ยวในเถียนเถียนเหวในบริบทของการระบาดใหญ่ของโควิด-19

หมายเหตุ: Tourist (tourist arrival) - นักท่องเที่ยว (นักท่องเที่ยวขาเข้า); revenue (million VND) - รายได้ (ล้านดอง). ที่มา: กรมการท่องเที่ยวเถียนเถียนเหว (2563).

การระบาดใหญ่ของ
เกิดขึ้นและทิ้งผลกระทบร้ายแรงมากมายต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัด Thua Thien

โควิด-19

Hue

อย่างไรก็ตาม

คณะกรรมการประชาชนจังหวัดและกรมการท่องเที่ยวได้ดำเนินมาตรการหลายอย่างเพื่อฟื้นฟูและขับเคลื่อนการเติบโตด้านการท่องเที่ยว นอกจากนี้มาตรการทางเศรษฐกิจและสังคมแล้ว มาตรการด้านสิ่งแวดล้อมก็ให้ความสนใจที่จะนำไปปฏิบัติด้วย

โดยเฉพาะการส่งเสริมการดำเนินการตามโปรแกรม

"กรีนซันเดย์"

ทำได้โดยการระดมการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของธุรกิจบริการการท่องเที่ยวและผู้อยู่อาศัยทุกคน

การเคลื่อนไหว "วันอาทิตย์สีเขียว - ดำเนินการเพื่อให้ Thua Thien-Hue เขียวสะอาดสดใสมากขึ้น" เป็นการเคลื่อนไหวที่มีการดำเนินการตั้งแต่ก่อนการระบาดของ โควิด-19 อย่างไรก็ตาม ในระหว่างการแยกทางสังคม มันถูกขัดจังหวะ หลังจากควบคุมการแพร่ระบาดได้แล้ว

การเคลื่อนไหวนี้ก็เกิดขึ้นอีกครั้งด้วยการมีส่วนร่วมของชนชั้นทางสังคมจำนวนมาก นายกรัฐมนตรีได้ส่งจดหมายขอบคุณเพราะจังหวัดเถียนเถียนเวทีได้ระดมการมีส่วนร่วมของทั้งระบบ การเมืองและทุกสาขาอาชีพ

ไม่เพียงแต่สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเท่านั้น

แต่ยังสร้างความตระหนักและความรับผิดชอบของชาวบ้านในการปกป้องสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

ในช่วงปี 2559 - 2562 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของ Thua Thien Hue มีขั้นตอนการพัฒนาที่แข็งแกร่งและบรรลุผลในเชิงบวก

การท่องเที่ยวในเถียนเถียนเวทีได้รับผลกระทบจากการระบาดใหญ่ของโควิด-19

นั้นชัดเจนและหลีกเลี่ยงไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่เรากังวลในกรณีนี้คือมาตรการปรับตัว การลดความเสียหายในการท่องเที่ยวที่รัฐบาลและหน่วยงานกำกับดูแลได้ดำเนินการไป จากการวิเคราะห์ความเหมาะสมและข้อบกพร่องของแผนและทางเลือกต่างๆ ที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ทางเลือกใหม่และการปรับปรุงสามารถวาดออกมาได้

พวกเขาจะปรับปรุงกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในบริบทของการปรากฏตัวของ โควิด-19

การควบคุมโรคอย่างมีประสิทธิภาพของเวียดนามโดยทั่วไปและโดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดเถียนเถียนเวทีเป็นจุดแข็งในการแข่งขันกับจังหวัดหรือภูมิภาคอื่น

ความปลอดภัยของจุดหมายปลายทางกลายเป็นเกณฑ์อันดับต้นๆ

ในการเลือกสถานที่ที่จะเดินทางของผู้เดินทาง

จากรูปที่ 2 จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวในเมือง Thua Thien Hue เพิ่มขึ้นค่อนข้างดีในฤดูร้อนปี 2563 รวมถึงช่วงเวลาที่เวียดนามควบคุม โควิด-19 ในระดับประเทศ ภายในเดือนสิงหาคม จำนวนนักท่องเที่ยวลดลงเมื่อเวียดนามเผชิญกับ "คลื่น" ที่สองของโควิด-19 อย่างไรก็ตามข้อเท็จจริงที่ว่า Thua Thien Hue ไม่มีกรณีของ coronavirus ทำให้วิกฤตในภาคการท่องเที่ยวในท้องถิ่นยังไม่แข็งแกร่งเหมือนในอดีต

สาเหตุหลักของการฟื้นตัวของการท่องเที่ยวคือการเปลี่ยนแปลงของการท่องเที่ยวทันทีที่เกิดการระบาดใหญ่ของ โควิด-19 มุ่งมั่นที่จะปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ "ใหม่" ผลกระทบของการท่องเที่ยวในจังหวัดถูกสร้างและแก้ไขอย่างต่อเนื่องตามเกณฑ์ความปลอดภัย ถูกสุขอนามัย ต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทิวทัศน์นครวัดจะเข้ามาแทนที่การท่องเที่ยวจำนวนมาก การเดินทางใกล้โดยใช้รถบ้านเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับเที่ยวบินระยะยาวที่สิ้นเปลืองน้ำมัน การรวมกิจกรรมทดลอง มองย้อนกลับไปสู่ธรรมชาติและวัฒนธรรมพื้นเมืองได้กลายเป็นที่นิยมมากขึ้น ผลกระทบเหล่านั้น การท่องเที่ยว Thua Thien Hue สามารถให้ผู้เข้าชมได้อย่างเต็มที่ แม้ว่าจะมีศักยภาพที่จะให้มากกว่าความต้องการในปัจจุบันของพวกเขา อาจกล่าวได้ว่าการระบาดของโควิด-19 เป็นโอกาสสำหรับการท่องเที่ยว Thua Thien Hue ในการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืนมากขึ้น

3.5. คำแนะนำที่เป็นไปได้

บทเรียนที่ได้เรียนรู้ในกรณีนี้คือการเปลี่ยนแปลงการกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเริ่มจากการระบุศักยภาพนักท่องเที่ยว ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยว การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องยากสำหรับประเทศไทย เวียดนาม หรือท้องถิ่นใดๆ สิ่งเหล่านี้คือการเปลี่ยนแปลงโดยธรรมชาติ ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของโลกที่ต้องรับมือและปรับตัวให้เข้ากับการระบาดใหญ่ของ โควิด-19 เพื่อตอบสนองต่อกระแสการท่องเที่ยวสมัยใหม่ - การท่องเที่ยวแบบ staycation ห้องถิ่นควรมีศักยภาพการท่องเที่ยวที่เหมาะสม รวมทั้งสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ ๆ ให้ตรงตามเป้าหมายของนักท่องเที่ยวในประเทศโดยเฉพาะชาวท้องถิ่น การเปลี่ยนคนในท้องถิ่นให้กลายเป็นนักท่องเที่ยว จะช่วยให้การท่องเที่ยวสามารถอยู่รอดและเติบโตได้ แม้การฟื้นตัวของการระบาดของโควิด-19 อีกครั้งหรือปัญหาภายนอกอื่นๆ ในอนาคต นี่อาจเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

รับทราบ

ก่อนอื่น เราขอขอบคุณ Mr Van Phuc NGUYEN รองผู้อำนวยการฝ่ายการท่องเที่ยวของจังหวัด Thua Thien Hue ที่ให้สถิติที่จำเป็นสำหรับเราในการอ้างอิงข้อมูลอย่างเป็นทางการของผลกระทบของผลกระทบของ โควิด-19 ต่อเศรษฐกิจท้องถิ่นและระดับประเทศ ประการที่สอง รวมถึงสมาชิกของโครงการการท่องเที่ยวที่จัดสัมมนา “การประชุมเชิงปฏิบัติการภายนอก” เพื่อให้เราสามารถรวบรวมข้อมูลที่มีค่าและน่าสนใจเพื่อทำงานนี้ให้สำเร็จ สุดท้ายนี้

เราขอขอบคุณตัวแทนของบริษัทท่องเที่ยวในท้องถิ่นที่เข้าร่วมการประชุม
ซึ่งเราได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนข้อมูลในหลายมิติ
ต้องขอบคุณองค์ประกอบเหล่านี้ทั้งหมดที่ช่วยให้เราเสริมสร้างความรู้ของเราเกี่ยวกับผลกระทบของ
โควิด-19 ต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเถียนเถียนไว้

4. บรรเทาผลกระทบจากโรคระบาดในเวียดนาม: กรณีของ The Grand Hotel Saigon

นางสาวเลอ ฮวิญ ดูน ตรัง

ศูนย์รวมความสามารถด้านการท่องเที่ยว

มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์โฮจิมินห์ซิตี

เวียดนาม

4.1. The Grand Hotel Saigon: คำอธิบายสั้น

Grand Hotel Saigon สร้างขึ้นในปี 1930 เป็นหนึ่งในโรงแรมที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์เพียงไม่กี่แห่งของโฮจิมินห์ซิตี โรงแรมตั้งอยู่ที่ No.8 Dong Khoi Street เขต 1 รายล้อมไปด้วยสถานที่ท่องเที่ยวและแหล่งช้อปปิ้ง โรงแรมแห่งนี้เป็นส่วนหนึ่งของบริษัท Saigontourist Holding Company พร้อมด้วยโรงแรมที่มีชื่อเสียง เช่น New World Saigon, Rex และ Sheraton Saigon

The Grand Hotel Saigon มีห้องพักทั้งหมด 251 ห้อง แบ่งเป็นสองปีก (ปีกโบราณและปีกหรูหรา) ตามการแนะนำของโรงแรม มีห้องบอลรูมและห้องแยกย่อยขนาด 450 ที่นั่ง พื้นที่นันทนาการ สกายแลนจ์ ร้านอาหารตะวันตกและเอเชีย บาร์ และรูฟท็อปแกรนด์แลนจ์ นอกจากนี้ยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ร้านเสริมสวย สปา ห้องออกกำลังกาย สระว่ายน้ำ และอื่นๆ ภายในสถานประกอบการ

ภายใต้ผลกระทบของการระบาดใหญ่ของ โควิด-19 Grand Hotel Saigon ได้ใช้ความพยายามเชิงรุกเพื่อรับมือกับรายได้ที่ลดลงอย่างรวดเร็วอันเนื่องมาจากภาวะถดถอยของการท่องเที่ยว

ภาพที่ 1 The Grand Hotel Saigon ในเมืองโฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม

ที่มา: hotelgrandsaigon.com

4.2. ผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

การระบาดใหญ่ของโควิด-19 ได้ก่อให้เกิดภาวะถดถอยในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในระดับสากลและในกรณีของเวียดนาม

ผลกระทบที่สำคัญที่สุดคือจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาถึงลดลงอย่างกะทันหัน Grand Hotel Saigon ซึ่งมีนักท่องเที่ยวต่างชาติคิดเป็น 90% ของส่วนการตลาดได้รับผลกระทบอย่างมากในการพบปะกับผู้บริหารของโรงแรม พบว่า แกรนด์ ไชงอน

มีข้อได้เปรียบจากการเป็นสมาชิกกลุ่มโรงแรมไชงอนทัวร์ิสต์ ด้วยความสัมพันธ์นี้โรงแรมจึงได้รับความช่วยเหลือทางการเงินและการสนับสนุนด้านการจัดการ อย่างไรก็ตาม ปัญหาการดำเนินงานยังคงต้องได้รับการแก้ไขและบรรเทา

ดังนั้นจึงมีการพัฒนาแนวปฏิบัติหลายอย่างเพื่อจัดการกับวิกฤต ในแง่ของการปฏิบัติในเชิงรุก พวกเขาสามารถแบ่งออกเป็นสามกลุ่ม: แนวปฏิบัติในการป้องกันการแพร่ระบาด การตลาดและการปฏิบัติที่สัมพันธ์กับแขก และสุดท้าย การปฏิบัติด้านทรัพยากรบุคคล

ประการแรกและสำคัญที่สุด

แนวทางปฏิบัติในการป้องกันการแพร่ระบาดเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดที่จะดำเนินการตามข้อกำหนดของรัฐบาลและเพื่อปกป้องสวัสดิภาพของลูกค้า

แนวทางปฏิบัติดังกล่าวได้รับการพัฒนาตามการนำขององค์การอนามัยโลกและแนวทางการป้องกันการแพร่ระบาดของรัฐบาล และแจ้งต่อสาธารณชนบนเว็บไซต์ทางการของโรงแรมแกรนด์แกลูกคำ เพื่อให้เฉพาะเจาะจงมากขึ้น

มีกฎระเบียบด้านความปลอดภัยสำหรับลูกค้าที่เข้าพักในโรงแรมและการปรับเปลี่ยนการดำเนินงาน

ของโรงแรม ในส่วนของความต้องการของลูกค้า ผู้เข้าพักต้องผ่านการคัดกรองอุณหภูมิที่ทางเข้า
สวมหน้ากากในพื้นที่สาธารณะ เช่น ล็อบบี้ เลานจ์ และอื่นๆ
และรักษาระยะห่างด้านความปลอดภัยจากแขกและพนักงานคนอื่นๆ เมื่อจำเป็น
ในการปรับปรุงการดำเนินงาน ได้มีการนำโปรโตคอลมาใช้มากขึ้น
โดยเฉพาะในแผนกอาหารและเครื่องดื่มและแผนกแม่บ้าน นอกจากนี้
ยังได้จัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการป้องกันการแพร่ระบาดให้กับพนักงานอีกด้วย

รูปที่ 1 หน้าข้อมูล โควิด-19 อัปเดตกฎความปลอดภัย

ที่มา: เว็บไซต์โรงแรมแกรนด์ไซงอน

ประการที่สอง

แนวทางปฏิบัติด้านการตลาดและความสัมพันธ์กับแขกได้รับการพัฒนาเพื่อดึงดูดลูกค้าใหม่และส่งเสริมการบริโภค

มีการเสนอให้ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การกำหนดราคาเพื่อปรับให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน
ของกลุ่มตลาดจากแขกต่างประเทศมาเป็นลูกค้าในประเทศ ตัวอย่างเช่น
เมื่อจองโดยตรงบนเว็บไซต์ของโรงแรม แขกมีตัวเลือกราคาที่ดีกว่าระบบในเครืออื่นๆ
(Booking.com, Agoda เป็นต้น)

ตลอดจนนโยบายการยกเลิกที่ยืดหยุ่นเพื่อเพิ่มความพึงพอใจของลูกค้า

ต่อเนื่องในหัวข้อของส่วนตลาด

โรงแรมแกรนด์ได้ขยายกลุ่มลูกค้าเป้าหมายไปยังนักเดินทางเพื่อธุรกิจ นักเดินทาง MICE

(การประชุม สิ่งจูงใจ การประชุม นิทรรศการ) และอื่นๆ

นอกจากนี้ยังมีการเปิดตัวและโฆษณาผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อดึงดูดผู้บริโภค

ตัวอย่างสำคัญคือโปรแกรม

“อาหารจานพิเศษของเวียดนาม”

ซึ่งมอบประสบการณ์การรับประทานอาหารเวียดนามรสเลิศ

กลวิธีทางการตลาดที่ยอดเยี่ยมอีกประการหนึ่งคือโปรแกรมโฆษณาอ้างอิงของบริษัทไซง่อนทัวร์ิสต์

ซึ่งมีโรงแรมแกรนด์เป็นส่วนหนึ่ง Saigontourist ได้แจกจ่าย e-voucher

ออนไลน์สำหรับลูกค้าเพื่อใช้ในโรงแรมพันธมิตรของพวกเขา

กล่าวได้ว่าเป็นประโยชน์ทั้งต่อโรงแรมและผู้บริโภค การใช้ e-voucher นี้

ลูกค้าสามารถรับส่วนลดสำหรับบริการต่างๆ มากมายเมื่อเข้าพักในโรงแรมที่กำหนดในเครือข่าย

Saigontourist Grand Hotel Saigon ได้รับประโยชน์จากโครงการความร่วมมือนี้

การจัดการทรัพยากรบุคคลเป็นอีกปัญหาหนึ่งที่ผู้ประกอบการโรงแรมต้องเผชิญท่ามกลางวิกฤต

โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ว่าพนักงานมีรายได้น้อยเกินไปที่จะจ่ายค่าจ้าง

โรงแรมบางแห่งเลือกที่จะเลิกจ้างพนักงาน

แต่แกรนด์ไซง่อนเลือกที่จะสนับสนุนให้ลาออกโดยสมัครใจหรือพักร้อนโดยไม่ได้รับค่าจ้างเพื่อลด

กำลังแรงงาน

คณะกรรมการชี้แจงว่าการเลิกจ้างพนักงานไม่ยั่งยืน

เนื่องจากการยากที่จะสรรหาพนักงานใหม่เมื่อการระบาดใหญ่สิ้นสุดลง

ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูงและใช้เวลานาน และอาจส่งผลต่อประสิทธิภาพโดยรวมของโรงแรม

สำหรับกลยุทธ์การเอาชีวิตรอด มีการลดการจ้างงานพนักงานตามฤดูกาลและพาร์ทไทม์ ด้วยเหตุนี้ ปริมาณงานของพนักงานอย่างเป็นทางการจึงเพิ่มขึ้น

แต่ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคลมองว่านี่เป็นโอกาสในการ "ฝึกอบรมข้ามสายงาน" Cross-training

เป็นการฝึกอบรมประเภทหนึ่ง que เปลี่ยนพนักงานจากแผนกต่างๆ

และได้รับการฝึกอบรมให้ทำงานในแผนกอื่น เช่น

พนักงานทำความสะอาดจะได้รับโอกาสในการทำงานในแผนกต้อนรับในฐานะแขกรับเชิญหรือพนักงานต้อนรับ

ที่น่าสังเกตคือ ปัญหาขาดแคลนแรงงานยังคงเป็นปัญหาสำหรับโรงแรมแกรนด์ไซง่อน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการประชุมหรืองานเลี้ยงขนาดใหญ่ จากนั้นทางโรงแรมจึงตัดสินใจหมุนเวียนพนักงานกับโรงแรมพันธมิตรอื่นๆ ตัวอย่างเช่น เมื่อโรงแรม Grand ต้องการพนักงานเพิ่ม โรงแรม Rex จะส่งพนักงานไปที่ Grand และในอนาคต Grand Hotel จะให้ความช่วยเหลือ

4.3. ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ

มีหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ Grand Hotel Saigon ในการเอาชนะความท้าทายของการระบาดใหญ่ นอกเหนือจากการสนับสนุนทางการเงินจากบริษัทแม่ หนึ่งในนั้นคือการใช้ระเบียบการป้องกันโรคอย่างเหมาะสม ซึ่งช่วยให้โรงแรมสามารถดำเนินการได้ และยิ่งไปกว่านั้น สร้างความไว้วางใจภายในแขกเมื่อเข้าพักที่โรงแรม การปรับกลยุทธ์การกำหนดราคาก็มีความสำคัญอย่างมากเช่นกัน เนื่องจากผู้บริหารกล่าวว่าอัตราการเข้าพักของโรงแรมแกรนด์เพิ่มขึ้นอย่างมากหลังการปรับ

ความสำเร็จอีกประการหนึ่งในกลยุทธ์ในการบรรเทาผลกระทบจากโควิด-19 คือการส่งเสริมโครงการ “อาหารเวียดนามจานพิเศษ” ในช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยวต่างชาติมองไม่เห็น วิธีการดึงดูดแขกในประเทศเป็นสิ่งสำคัญ และโปรแกรมการทำอาหารเป็นความพยายามที่ประสบความสำเร็จอย่างหนึ่งเนื่องจากได้กลายเป็น คุณลักษณะที่โดดเด่นของโรงแรมแกรนด์ นอกจากนี้โปรแกรมการตลาดแบบบอกต่อกับ Saigontourist อย่าง Saigontourist E-voucher ยังสร้างลูกค้าได้เป็นจำนวนมากอีกด้วย

ในแง่ของปัจจัยด้านทรัพยากรบุคคล Grand Hotel Saigon เป็นสมาชิกของกลุ่ม Saigontourist's Group ซึ่งทำให้พวกเขามีข้อได้เปรียบในเรื่องความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันมากกว่าโรงแรมอิสระ ในระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้จัดการโรงแรมแกรนด์กล่าวว่าเนื่องจากการระบาดใหญ่ ทำให้จำนวนพนักงานลดลงอย่างมาก ส่งผลให้ขาดแคลนแรงงานโดยเฉพาะในแผนกประชุมและงานอีเวนต์และแผนกอาหารและเครื่องดื่ม อย่างไรก็ตาม ปัญหาสามารถแก้ไขได้โดยการขอพนักงานชั่วคราวของโรงแรมอื่นในกลุ่มเพื่อเติมเต็มหรือใช้พนักงานที่มีอยู่จากแผนกต่างๆ

4.4. คำแนะนำที่เป็นไปได้

ในช่วงเวลาวิกฤตนี้ เป็นที่ชัดเจนว่าความสัมพันธ์ระหว่างโรงแรมมีความจำเป็น เช่นเดียวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน ความสัมพันธ์สร้างสภาพแวดล้อมที่หน่วยงานภายในกลุ่มสามารถให้ความช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อจำเป็น และได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกัน ในกรณีของ Grand Hotel Saigon สะท้อนให้เห็นเป็นการหมุนเวียนแรงงานระหว่างโรงแรมต่างๆ ในกลุ่มเดียวกัน ซึ่งช่วยให้กระจายกำลังคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การหมุนเวียนงานระหว่างแผนกต่างๆ

ในโรงแรมก็สังเกตเห็นได้ชัดเจนเช่นกัน
ไม่เพียงแต่จะจัดการกับปัญหาการขาดทรัพยากรมนุษย์เท่านั้น
แต่การปฏิบัตินี้ยังถือเป็นโอกาสในการฝึกอบรมสำหรับพนักงานที่พวกเขาได้รับทักษะใหม่
นอกงานอีกด้วย

แนวทางปฏิบัติเหล่านี้ไม่ได้ถูกนำมาใช้ในโรงแรมอื่นๆ หลายแห่งในนครโฮจิมินห์ อย่างไรก็ตาม
ในบริบทระหว่างประเทศ การหมุนเวียนพนักงานได้ถูกนำมาใช้ในวิกฤตครั้งก่อน เช่น โรคซาร์ส
อาจมีข้อโต้แย้งว่าการหมุนเวียนแรงงานระหว่างโรงแรมต่างๆ
สามารถใช้ได้เฉพาะในโรงแรมในเครือหรือกลุ่มบริษัทเดียวกัน
ไม่สามารถใช้กับโรงแรมของเอกชนได้ อย่างไรก็ตาม
เป็นไปได้หากเจ้าของโรงแรมตกลงที่จะจัดตั้งชุมชนที่ธุรกิจโรงแรมสามารถให้ความช่วยเหลือซึ่ง
กันและกันได้

รับทราบ

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่บริหารของ Grand Hotel Saigon
สำหรับการแบ่งปันข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการดำเนินงานในช่วงการระบาดของ
ข้อมูลนี้มีค่าอย่างยิ่ง
นอกจากนี้เราขอขอบคุณการต้อนรับอย่างอบอุ่นและกระตือรือร้นของพนักงานของโรงแรม

5. ประเทศไทยกับโควิด-19

Michael Meallem

ศูนย์ผลกระทบสังคม มหาวิทยาลัยพายัพ

จรัญญา แดงน้อย

สถาบันการท่องเที่ยวชุมชนไทย (CBT-I)

วรุทธิ์ เกาศล

ศูนย์ผลกระทบสังคม มหาวิทยาลัยพายัพ

ธันนา เบญจวรรณ

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการนานาชาติ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

5.1. พื้นหลัง

ในเดือนมกราคม 2563 ไทยเป็นประเทศแรกที่ยืนยันผู้ป่วยโควิด-19 นอกประเทศจีน ไวรัสแพร่กระจายอย่างรวดเร็ว โดยถึงจุดสูงสุดในเดือนมีนาคม เมื่อรัฐบาลประกาศใช้พระราชกำหนดฉุกเฉินเพื่อให้ตัวเองมีอำนาจในการล็อกดาวน์และเคอร์ฟิวเพื่อยุติการแพร่กระจาย มาตรการต่างๆ ซึ่งรวมถึงการควบคุมชายแดนอย่างเข้มงวดและการห้ามนำเข้าจากต่างประเทศประสบความสำเร็จ และประเทศไทยสามารถรักษาอัตราการติดเชื้อในท้องถิ่นให้ใกล้ศูนย์ได้ อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จนี้ได้ก่อให้เกิดต้นทุนที่สำคัญต่อเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบอย่างหนัก ในเดือนมิถุนายน 2563 ธนาคารกลางของประเทศ ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ปรับลดแนวโน้ม GDP ปี 2563 ลงเป็นติดลบ 8.1%

การท่องเที่ยวเป็นภาคส่วนสำคัญของเศรษฐกิจไทย คิดเป็น 11-17% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของปีที่แล้ว โดยมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเกือบ 40 ล้านคน (Statista, 2563) อย่างไรก็ตาม จากการระบาดของ โควิด-19 และการห้ามเดินทางเข้าต่างประเทศ จำนวนนักท่องเที่ยวขาเข้าลดลงเหลือศูนย์ในไตรมาสที่ 2 และ 3 ของปี 2563 (ระหว่างเดือนมกราคมถึงมีนาคม 2563 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติอยู่ที่ 6.69 ล้านคน ซึ่งน้อยกว่าปีที่แล้ว 38%) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) คาดการณ์การลดลงประจำปีระหว่าง 60-80% (เกษมสุข, 2563) อันที่จริงเป็นเพียงวันที่ 21 ตุลาคมเท่านั้นที่นักท่องเที่ยวต่างชาติ 39 คนแรกจากจีนได้รับอนุญาตให้เข้าราชอาณาจักร นับเป็นการกลับมาของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาเยือนประเทศไทยหลังจากสั่งห้ามเด็ดขาด

เพื่อพยายามชดเชยนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ลดลงอย่างมากนี้ รัฐบาลไทยได้พยายามดำเนินนโยบายเพื่อส่งเสริมการเดินทางภายในประเทศ เปิดตัวแพ็คเกจกระตุ้น 'We Travel Together' มูลค่า 2 หมื่นล้านบาท (641 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) เพื่อช่วยกระตุ้นการเดินทางภายในประเทศผ่านการอุดหนุนค่าห้องพัก เที่ยวบิน

และบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ²

เงื่อนไขข้อหนึ่งสำหรับผู้ประกอบการโรงแรมและร้านอาหารที่จะเข้าร่วมโปรแกรมคือพวกเขาถือใบอนุญาตโรงแรม ซึ่งหมายความว่าผู้ประกอบการอิสระรายย่อยจำนวนมาก เช่น ในการท่องเที่ยวเชิงชุมชนไม่มีสิทธิ์รับประโยชน์จากแพ็คเกจกระตุ้นเศรษฐกิจนี้

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีแรงจูงใจด้านการเดินทางข้างต้น แต่การท่องเที่ยวในประเทศก็ยังไม่สามารถชดเชยการสูญเสียการท่องเที่ยวขาเข้าได้ ในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2563 รายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแตะเพียง 520 พันล้านบาท (16 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ) ลดลง 57% จากปี 2562 (เมดิना 2563)

5.2. การท่องเที่ยวโดยชุมชน (CBT) และ โควิด -19

การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนให้ชุมชนมีรายได้ผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยวรวมกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น สามารถเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างองค์กรชุมชนท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรผ่านการมีส่วนร่วมในท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้นในการกำหนดและดำเนินการตามแผนการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและการจัดการทรัพยากร

ในประเทศไทย	ณ	เดือนกรกฎาคม	2563	มีชุมชน	840
ชุมชนที่ดำเนินการบริการการท่องเที่ยวโดยชุมชน			(แดงน้อย		2563)

และหลายชุมชนได้รับผลกระทบจากการระบาดของไวรัสโคโรนา

ข้อจำกัดการเดินทางและการล็อกดาวน์และเคอร์ฟิวทั่วประเทศทำให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงโดยการปิดกิจกรรมการท่องเที่ยวทั้งหมด

ผู้มาเยี่ยมเยือนไม่สามารถเดินทางไปยังชุมชนได้อีกต่อไปเนื่องจากกลัวการแพร่กระจายของโรค สิ่งนี้ไม่เพียงส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นเท่านั้น

แต่ยังส่งผลต่อสภาพจิตใจของสมาชิกในชุมชนที่รู้สึกไม่ปลอดภัยมากขึ้นเกี่ยวกับสุขภาพและการดำรงชีวิต

การขาดโอกาสด้านการท่องเที่ยวและการหารายได้ทำให้อารมณ์ของพวกเขาไม่แน่นอนในขณะที่รอการสนับสนุนจากรัฐบาลและการฟื้นตัวของเศรษฐกิจหลังโควิด-19

5.3. การปรับตัวด้านการท่องเที่ยวในชุมชน โควิด -19

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่การท่องเที่ยวโดยชุมชนเข้ามามีบทบาทในประเทศไทย

ผู้มีบทบาททั้งภาครัฐและเอกชนได้ทุ่มทรัพยากรที่สำคัญในการสร้างขีดความสามารถของชุมชน เป้าหมายที่จะได้รับประโยชน์จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย อย่างไรก็ตาม

เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศของประเทศไทยเติบโตด้วยอัตรา 10.6% ต่อปี ตั้งแต่ปี 2555 (Nation 2561)

ชุมชนจำนวนมากจึงไม่ได้มีส่วนร่วมเชิงรุกในการพัฒนาคุณค่าเชิงนวัตกรรมหรือจุดขายที่ไม่เหมือน

นโคร (USP) เนื่องจากความต้องการของผู้บริโภคโดยทั่วไป
เกินขีดความสามารถในการจัดหาสินค้าและบริการ ใน 'ความปกติใหม่' ของโลก โควิด-19 ชุมชน
CBT ต้องเผชิญกับผู้เข้าชมและรายได้ที่ลดลงอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน
และในที่สุดก็กลายเป็นเชิงรุกและสร้างสรรค์ในการพัฒนากลยุทธ์เพื่อส่งเสริมข้อเสนอของพวกเขา
ผ่านการตลาดดิจิทัล

สถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน (CBT-I) ได้ระบุกลยุทธ์จำนวนหนึ่งที่ CBT
สามารถใช้เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในประเทศและจัดการกับความต้องการและข้อกังวลที่แตกต่างกัน
กลยุทธ์หลัก 4 ประการ ได้แก่ "Stay Connected", "Online Marketing", "New Product
Development" และ "Building Trust for Tourists"
ชุดรูปแบบทั่วไปในกลยุทธ์เหล่านี้คือการเน้นที่การผลิตภัตตาคารหรือบริการในท้องถิ่นเข้ากับเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชน
ทำให้เกิดประสบการณ์ที่ไม่เหมือนใครสำหรับผู้บริโภคทั้งผ่านช่องทางออนไลน์และการเยี่ยมชม
ชุมชน

ไม่พลาดการติดต่อ

CBT Ban Luang Nuea

กลยุทธ์ที่เสนอครั้งแรกเกี่ยวข้องกับชุมชน CBT
ที่ทำกิจกรรมออนไลน์เพื่อส่งเสริมชุมชน วัฒนธรรม
และกิจการการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวในประเทศ

การท่องเที่ยวเสมือนจริงเป็นวิธีหนึ่งในการติดต่อกับลูกค้าเป้าหมาย
ด้วยการมอบประสบการณ์ออนไลน์ ชุมชน CBT
สามารถติดตามผลกับลูกค้าและดึงดูดให้พวกเขามาเยี่ยมชมด้วยตนเองเมื่อพวกเขาสามารถทำได้
ตัวอย่างเช่น ชุมชนบ้านหลวงเหนือ จังหวัดเชียงใหม่
กำลังสร้างประสบการณ์เสมือนจริงด้วยความช่วยเหลือและการสนับสนุนจากกิจการเพื่อสังคม
Local Alike

การตลาดออนไลน์

ก่อนเกิดโรคระบาด สินค้าและบริการที่ผลิตโดยชุมชน CBT
ถูกขายในท้องถิ่นซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ที่ช่วยให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสและลิ้มรสวัฒนธรรม

รมท้องถิ่นที่แท้จริง ด้วยข้อจำกัดการเดินทางในปัจจุบันและสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ
ผลิตภัณฑ์และบริการของ CBT จะต้องย้ายข้อมูลทางออนไลน์
ชุมชนท้องถิ่นต้องเริ่มคิดเกี่ยวกับการตลาดดิจิทัลในขณะที่วิเคราะห์ข้อมูลของลูกค้าเก่าเพื่อแบ่งกลุ่ม
การตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์แต่ละประเภท นอกเหนือจากการสร้างรายได้จากการขายออนไลน์แล้ว
การตลาดดิจิทัลควรรวมการเล่าเรื่องเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็น
จุดหมายปลายทางสำหรับการพิจารณาในอนาคตโดยแนวเรื่องราวของชุมชนกับผลิตภัณฑ์ที่ขาย
ตัวอย่างของกลยุทธ์ในการทำงานนี้คือชุมชนประมง CBT ของ Nam Chiao จังหวัดตราด
ซึ่งได้สร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ ๑

จากอาหารทะเลและทำการตลาดผ่านช่องทางสดของกรมพัฒนาชุมชน

Local	Alike
ซึ่งเป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมการท่องเที่ยวของไทย	
มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการขาย	CBT
ไปสู่ตลาดออนไลน์	
บริษัทได้จัดตั้งแพลตฟอร์มอีคอมเมิร์ซซึ่ง	ณ
เดือนมิถุนายน 2563 สร้างรายได้ 2.6 ล้านบาท (84,000	
เหรียญสหรัฐ) ให้กับคนในท้องถิ่นใน	20
ชุมชนที่ขายสินค้าตั้งแต่ขนมไปจนถึงข้าว	
(มูลนิธิหอมส้มร้อยเตอร์).	

CBT Nam Chiao, Trat

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่

ชุมชน CBT
จำนวนมากได้พยายามสร้างผลิตภัณฑ์และบริการชุมชนใหม่ที่สามารถทดสอบได้ภายในข้อจำกัดใ
นปัจจุบันของการท่องเที่ยวภายในประเทศ
แต่ด้วยมุมมองที่จะปรับและขยายข้อเสนอเมื่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศของไทยกลับ
มาทำธุรกิจอีกครั้ง แนวคิดที่เป็นนวัตกรรมใหม่ ได้แก่ "Meet the Chef"
ในบ้านหลวงเหนือและบริการจัดส่งอาหารของ HiveSters
ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อรักษาวินัยอาหารที่หายไปในพื้นที่โดยเชื่อมโยงชุมชนท้องถิ่นกับลูกค้าใ
นเมือง

CBT Ban Luang Nuea

สร้างความไว้วางใจให้นักท่องเที่ยว

เพื่อแก้ไขปัญหาสุขภาพและสุขอนามัยของนักท่องเที่ยวที่เดินทางในยุคโควิด-19 ชุมชน CBT หลายแห่งจึงนำมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยของรัฐบาลมาใช้สำหรับนักท่องเที่ยวภายใต้ชื่อ SHA หรือ Amazing Thailand Safety & Health Administration (โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยและสุขอนามัย) มาตรฐานความปลอดภัยโครงการความร่วมมือระหว่างการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และกระทรวงสาธารณสุข

มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความปลอดภัยด้านสาธารณสุขพร้อมกับมาตรฐานการบริการคุณภาพสูงเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศของ

ประสบการณ์ที่มีความสุขและปลอดภัย มีธุรกิจ 10 ประเภทที่สามารถได้รับมาตรฐาน SHA และบริการการท่องเที่ยวเชิงชุมชนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเหล่านี้ต้องปฏิบัติตาม SHA

อย่างเคร่งครัดเพื่อสร้าง "การท่องเที่ยวตามชุมชน: การสร้างความไว้วางใจสำหรับนักท่องเที่ยว"

เพื่อนำกลยุทธ์ข้างต้นไปใช้ ชุมชน CBT

ถูกแบ่งออกเป็นสามกลุ่มตามศักยภาพในการดำเนินการตามโปรแกรมที่เรียกว่า "การเป็นผู้ประกอบการชุมชน" จาก 840 ชุมชน CBT ในเครือข่าย 270 (กลุ่ม A) ถูกจัดประเภทว่ามีศักยภาพสูง ซึ่งหมายความว่าพวกเขามีศักยภาพในการพัฒนาและดำเนินการทั้ง 3 กลยุทธ์ในเวลาเดียวกัน อีก 296 ชุมชนจัดอยู่ในประเภทที่มีศักยภาพปานกลาง (กลุ่ม B) ในขณะที่อีก 274 แห่งที่เหลือจัดอยู่ในประเภทที่มีศักยภาพต่ำ (กลุ่ม C) คิดว่าในขณะที่ชุมชนในกลุ่ม A สามารถพัฒนากลยุทธ์หลักทั้งหมด 3 กลยุทธ์ร่วมกัน กลุ่ม B&C อาจเริ่มต้นด้วย 1 หรือ 2 กลยุทธ์ (แต่น้อย, 2563).

5.4. ข้อเสนอแนะสำหรับการสนับสนุนของรัฐบาล

นอกเหนือจากกลยุทธ์ที่ร่างไว้ข้างต้นที่พัฒนาโดยองค์กรภาคเอกชน เช่น CBT-I และ LocalAlike ซึ่งสามารถช่วยลดผลกระทบของ โควิด-19 ต่อชุมชน CBT ได้ ทรัพยากรและนโยบายเพิ่มเติมจำเป็นจากหน่วยงานส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบ.

หน่วยงานภาครัฐสามารถให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ธุรกิจท่องเที่ยวชุมชนที่ได้รับผลกระทบ เพื่อกระตุ้นการจ้างงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

และเพื่อส่งเสริมให้ชุมชนเตรียมพร้อมรับนักท่องเที่ยวกลับหลังโควิด-19
เนื่องจากชุมชนส่วนใหญ่มีสหกรณ์ออมทรัพย์อยู่แล้ว
จึงจะสามารถให้ความช่วยเหลือทางการเงินผ่านสหกรณ์ได้ในระยะเวลาอันสั้น

นอกเหนือจากความช่วยเหลือทางการเงินระยะสั้นแล้ว
หน่วยงานของรัฐสามารถช่วยสนับสนุนการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่และนวัตกรรม
ที่ออกแบบโดยชุมชนโดยการให้การฝึกอบรม คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ
และความช่วยเหลือด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ควบคู่ไปกับการพัฒนากิจกรรมด้วยตนเอง
ชุมชนต้องสามารถรับมือกับปัญหาสุขภาพหรือวิกฤตการณ์อื่นๆ ที่เกิดจากปัจจัยภายนอก
ซึ่งจะช่วยสร้างความมั่นใจให้ทั้งสมาชิกในชุมชนและนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางกลับถิ่นฐาน CBT

ในระยะยาว
จำเป็นต้องมีการบูรณาการเพิ่มเติมระหว่างแผนการท่องเที่ยวชุมชนและกรอบการท่องเที่ยวของรัฐบาล
เนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยหันเหจากการท่องเที่ยวเชิงมวลสารไปสู่รูปแบบที่
ยั่งยืนในท้องถิ่นมากขึ้น
หน่วยงานของรัฐสามารถช่วยส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนในการจัดทำแผนการตลาดหรือ
ออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตท้องถิ่นในขณะที่เพิ่มขึ้น
คุณค่าของทรัพยากรและความรู้ในท้องถิ่น

อ้างอิง

Pratomlek, อรรถพรณ (2563) CRITICAL NATURE: Community-Based Tourism in Thailand: Impact and Recovery from the โควิด-19. ศูนย์ศึกษาการพัฒนาสังคมศึกษา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ดึงข้อมูลจาก <https://www.csds-chula.org/publications/2020/6/2/critical-nature-community-based-tourism-in-thailand-impact-and-recovery-from-the-covid-19>

เวนแมน, เอลเนอร์. (2563) ลงพื้นที่: กิจการเพื่อสังคมไทย HiveSters นำทางโควิด เอเชียมีเดียเซ็นเตอร์ ดึงข้อมูลจาก <https://www.asiamediacentre.org.nz/features/the-paths-ahead-for-tourism-in-thailand/>

แดงน้อย, จริญญา. (2563) หลัง โควิด-19: การฟื้นตัวของการท่องเที่ยวชุมชน สถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชนประเทศไทย (CBT-I)

เมติน, ไอมัน เอฟ (2563). ไทยออกแพ็คเกจกระตุ้นท่องเที่ยวภายในประเทศ การบรรยายสรุปอาเซียน ดึงข้อมูลจาก

<https://www.aseanbriefing.com/news/thailand-issues-stimulus-packages-boost-domestic-tourism/>

เทพกษมนัส, ปณารัตน์. (2563) นักท่องเที่ยวไทยอาจลดลง 65% ในปี 2563 เนื่องจากการระบาดของไวรัส สำนักข่าวรอยเตอร์ ดึงข้อมูลจาก <https://www.reuters.com/article/us-thailand-economy-tourism/thailand-tourist-arrivals-may-fall-by-65-in-2020-due-to-virus-outbreak-idUKKBN22N1SO?edition-redirect=uk>

วงศ์สมุทร นันทชินน (2563) วิสาหกิจเพื่อสังคมการท่องเที่ยวของไทยช่วยชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบจาก coronavirus สำนักข่าวรอยเตอร์ ดึงข้อมูลจาก <https://uk.reuters.com/article/us-thailand-business-tourism/thailands-tourism-social-enterprises-help-locals-hit-by-coronavirus-idUSKBN23U1GM>

เดอะเนชั่น (2561). การท่องเที่ยวไทยไม่ใช่ทางเลือกของการเติบโตอีกต่อไป 19 พ.ย. 2561 ดึงข้อมูลจาก <https://www.nationthailand.com/Economy/30358890>

สถิติ (2563). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย - สถิติ & ข้อเท็จจริง. ดึงข้อมูลจาก <https://www.statista.com/topics/6845/tourism-industry-in-thailand/>

เกษมสุข นกมน (2563) ททท.คาดยอดนักท่องเที่ยวพุ่ง 80% ดึงข้อมูลจาก <https://www.bangkokpost.com/business/1947548/tat-predicts-80-plunge-in-arrivals>

6. การสร้างและปฏิรูปแหล่งท่องเที่ยวสำหรับลูกค้าในประเทศแม่โครนา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ประเทศไทย

6.1. บทนำ

ในปีที่ผ่านมาประเทศไทยสามารถผ่านวิกฤตเศรษฐกิจได้ เช่น สงครามอ่าวเปอร์เซียระหว่างปี 2533 ถึง 2534 วิกฤตต้มยำกุ้งในปี 2540 โรคซาร์สในปี 2546 ไข้หวัดนกในปี 2547-2549 และสึนามิในปี 2549 ในช่วงสถานการณ์วิกฤตเศรษฐกิจเช่นนี้ จู่ ๆ ลงและกระแทก ดังนั้นประสบการณ์เหล่านี้จึงเป็นกรณีศึกษาที่รัฐบาลไทยและพลเมืองไทยได้ตระหนัก ปกป้อง และหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ไม่คาดฝัน ตัวอย่างกรณีศึกษา ได้เกิดวิกฤตการณ์ล่าสุดซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยในปี 2559 โดยในช่วงครึ่งปีแรกนักท่องเที่ยวหลักมาจากจีน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยเติบโตอย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมประสบความสำเร็จด้วยนักท่องเที่ยวมากกว่า 10 ล้านคน อย่างไรก็ตาม ในไตรมาสที่ 3 ของปีเดียวกัน อุตสาหกรรมประสบปัญหาเงินเฟ้อนักท่องเที่ยวจีนลดลง เนื่องจากนโยบายปฏิรูปทัวริสต์วิซ่าของจีน ด้วยสถานการณ์เช่นนี้ จึงเป็นโอกาสและความท้าทายสำหรับภาครัฐและเอกชนของไทยในการหาแนวทางแก้ไขเพื่อกระตุ้น การเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลับคืนมา และในไตรมาสถัดท้ายของปี ประเทศไทยมีรายได้สิ้นปีจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ 1.64 ล้านล้านบาท บวกกับนักท่องเที่ยวชาวไทยอีก 869 พันล้านบาท ดังนั้นทั้งภาครัฐและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจึงตระหนักดีว่าการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมีความสำคัญเพียงใด

การติดเชื้อ Coronavirus หรือ โควิด-19 เป็นเหตุการณ์ที่เลวร้ายที่สุดที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโลก องค์การอนามัยโลก (WHO) ยกระดับเป็น “โรคระบาด” ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบไปทั่วโลก สถิติเมื่อวันที่ 7 กันยายน 2563 แสดงให้เห็นว่ามีมากกว่า 180 ประเทศ มีผู้ป่วย 27 ล้านคนและมีผู้เสียชีวิต 883,339 คนจากการระบาดใหญ่ครั้งนี้ ในขณะเดียวกัน เนื่องจากการจัดการควบคุมโรคระบาดที่มีประสิทธิภาพในประเทศไทย ทำให้มีผู้ป่วยสะสมเพียง 3,445 ราย และเสียชีวิตเพียง 58 ราย ตัวเลขนี้คงที่เป็นเวลา 3 เดือนตั้งแต่มีกุมภาพันธ์ 2563 อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเป็นวิกฤตโลกและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในรายได้หลักของประเทศไทย จึงส่งผลกระทบโดยตรงต่อการท่องเที่ยวของประเทศไทย

รายงานล่าสุดจากสำนักงานสถิติแห่งชาติหรือสปสช. เปิดเผยว่า
 กระทบผู้ประกอบการท่องเที่ยวและผู้ที่เกี่ยวข้องในภาคการท่องเที่ยวมากกว่า 50,000 ราย
 นอกจากนี้ พนักงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกว่า 4
 ล้านคนได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ร้ายแรงนี้ในทันที (สำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. 2563).

6.2. โอกาสจากวิกฤต

อย่างไรก็ตามในสถานการณ์ที่ร้ายแรง ย่อมมีจุดเปลี่ยนเพื่อหาทางแก้ไขในทันที
 แนวคิดนี้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน โควิด-19 ที่สร้างพฤติกรรมใหม่ให้กับผู้คน “New
 Normal” คำนี้ถูกใช้ครั้งแรกโดย Bill Gross นักเศรษฐศาสตร์จากสหรัฐอเมริกา คำนี้ถูกใช้ในปี
 2551 เมื่อเศรษฐกิจโลกตกต่ำและชะลอตัวอย่างกะทันหัน
 แต่ในที่สุดเศรษฐกิจก็กลับมาเป็นอัตราเดิม มันถูกใช้ในทางเศรษฐศาสตร์เท่านั้น
 ปัจจุบันคำนี้ใช้เตือนคนให้ระวังพฤติกรรมใหม่ๆ เพื่อหลีกเลี่ยง โควิด-19 การแพร่กระจายของ
 โควิด-19 สร้างประโยชน์อีกอย่างหนึ่งคือการเพิ่มพฤติกรรมดูแลตนเอง (Paitoon
 Monphanthong, 2563) New Normal สร้างพฤติกรรมใหม่ๆ เช่น “work from home”
 ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อบริษัทในการลดต้นทุนการเข้าสำนักงาน ทุกวันนี้
 ผู้คนใช้สื่อดิจิทัลในการสื่อสารมากขึ้นเพราะ “Social Distancing” โดยใช้ VDO Conference
 ได้ตามปกติในทุกสำนักงาน แม้แต่ในภาคการศึกษา ในช่วงโควิด-19
 สถานศึกษาหลายแห่งหันมาใช้รูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์มากขึ้น

ประเทศไทยควรใช้ประโยชน์จากวิกฤตครั้งนี้เพื่อทบทวนและพัฒนากลยุทธ์ในการผลิตการท่องเที่ยว
 ที่ยั่งยืนและการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง
 โดยการสร้างผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าเพิ่มเพื่อส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรม
 การท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง
 รวมถึงการจัดการเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและในแง่ของผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
 ท่ามกลางวิกฤตการณ์ปัจจุบัน ประเทศไทยสามารถพิสูจน์ประสิทธิภาพในการควบคุมโรคระบาดได้
 ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับโลก ดังนั้นหลังโควิด-19 ตัวเอกของการท่องเที่ยวในไทยจะเป็น
 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
 เพราะนักท่องเที่ยวจะคำนึงถึงความปลอดภัยด้านสุขภาพเป็นสำคัญเป็นอันดับแรก
 จุดขายข้อได้เปรียบอีกประการหนึ่งคือทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามที่ได้รับการฟื้นฟูหลัง โควิด-19
 (สำนักงานสภานโยบายการวิจัยและวิทยาศาสตร์ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ประจำปี 2563)
 เป็นโอกาสในการฟื้นฟูและส่งเสริมสุขภาพ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
 อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยควรใช้วิกฤตนี้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้ให้กับชุมชนท้องถิ่น (ดร.
 ยรรยง ไทยเจริญ, 2563).

โควิด-19

ได้ส่งผลกระทบอย่างใหญ่หลวง

โดยเฉพาะการท่องเที่ยวในประเทศไทยที่รายได้หลักของประเทศมาจากการท่องเที่ยว

ดังนั้นเมื่อเกิดผลกระทบอย่างใหญ่หลวงก็ทำให้ประเทศไทยขาดรายได้

เนื่องจากธุรกิจท่องเที่ยวได้รับผลกระทบอย่างมาก

จังหวัดที่สนับสนุนการท่องเที่ยวต่างประเทศจึงได้รับผลกระทบมากที่สุด เช่น กรุงเทพฯ พัทยา สมุทร
เชียงใหม่ และภูเก็ต เป็นต้น เนื่องจากนักท่องเที่ยวต่างชาติไม่สามารถเดินทางมาประเทศไทยได้

ภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีรายได้หลักมาจากธุรกิจท่องเที่ยว

ในช่วงสถานการณ์โควิด-19

ทำให้ธุรกิจท่องเที่ยวของภูเก็ตต้องปิดตัวไปสักระยะ

นักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นชาวไทยหรือชาวต่างประเทศไม่สามารถเดินทางได้ส่งผลให้สูญเสียรายได้

ชั่วคราว หลังสถานการณ์โควิด-19 ในประเทศไทย การท่องเที่ยวกลับมาคึกคักแต่ไม่เหมือนเดิม
ผลกระทบที่ภูเก็ตได้รับคือรายได้ที่มาจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศซึ่งเป็นแหล่ง
รายได้หลักของจังหวัดภูเก็ต

กรณีของ

โควิด-19

ครั้งนี้ยังกระทบต่อการประกอบอาชีพของชาวภูเก็ตด้วย

เพราะอาชีพส่วนใหญ่ในจังหวัดนั้นประกอบธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร ในสถานที่ท่องเที่ยว ฯลฯ
เมื่อไม่มีนักท่องเที่ยวก็ไม่มีอาชีพ

ไม่สามารถขับเคลื่อนธุรกิจท่องเที่ยวได้เนื่องจากขาดนักท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวหลังโควิด-19

ไม่น่าจะเหมือนเดิม

เช่น

การเดินทาง

การเช็คอินที่สนามบิน

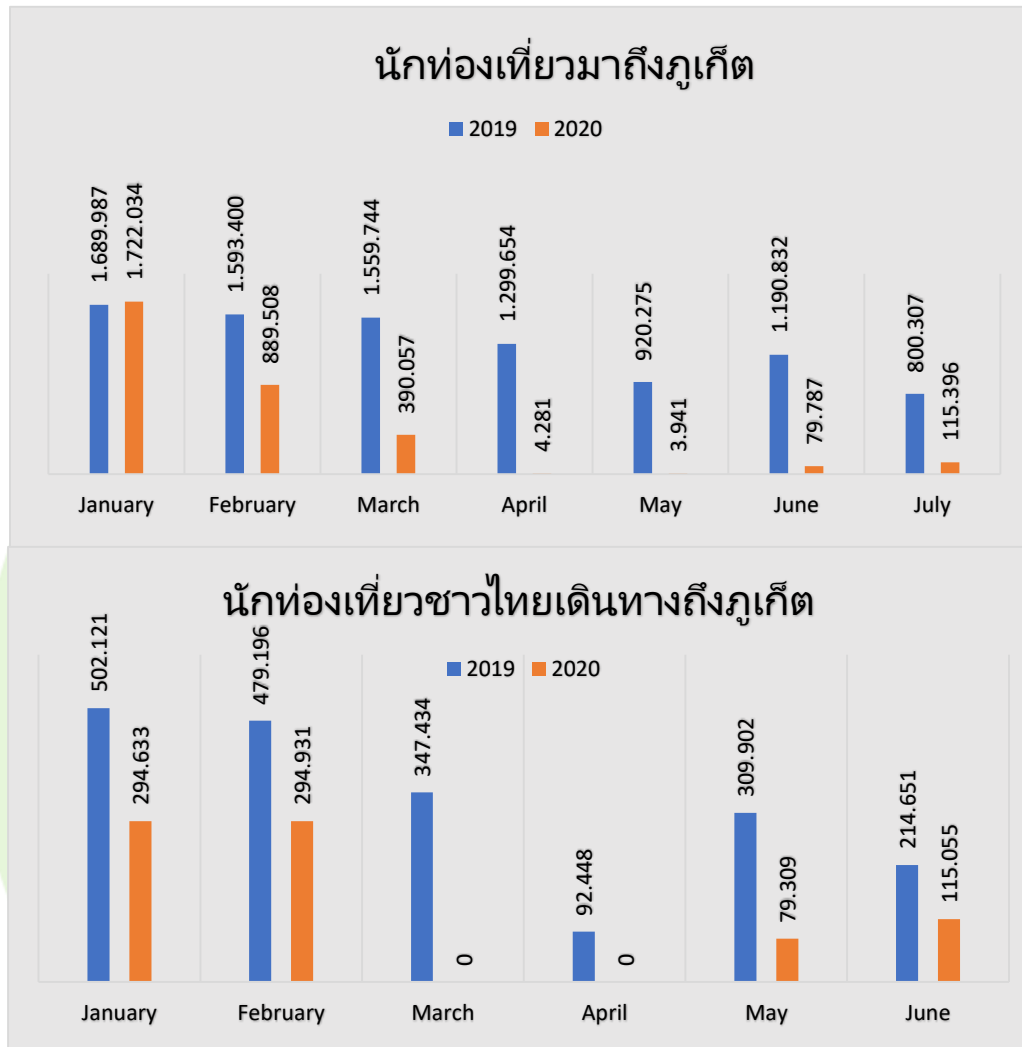
ต้องผ่านการคัดกรองสุขภาพมากขึ้น

เราจึงต้องให้ความสำคัญกับสิ่งที่เรียกว่า New Normal

ปกติคือแนวปฏิบัติที่นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการต้องปรับตัว ไม่ใช่แค่เพื่อความอยู่รอดในระยะสั้น
แต่ต้องเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว อัตราการเข้าพักอาจลดลงตามข้อจำกัดของ
Social distancing คือ การเว้นระยะห่างทางสังคม ในขณะที่เดียวกัน
เราควรจะใช้โอกาสนี้เพื่อพลิกโฉมภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวไทย New Normal
เปลี่ยนการท่องเที่ยวแบบเดิมๆ หากเป็นการเดินทางระหว่างประเทศ คำว่า "Travel Bubble"
จะถูกหยิบขึ้นมา

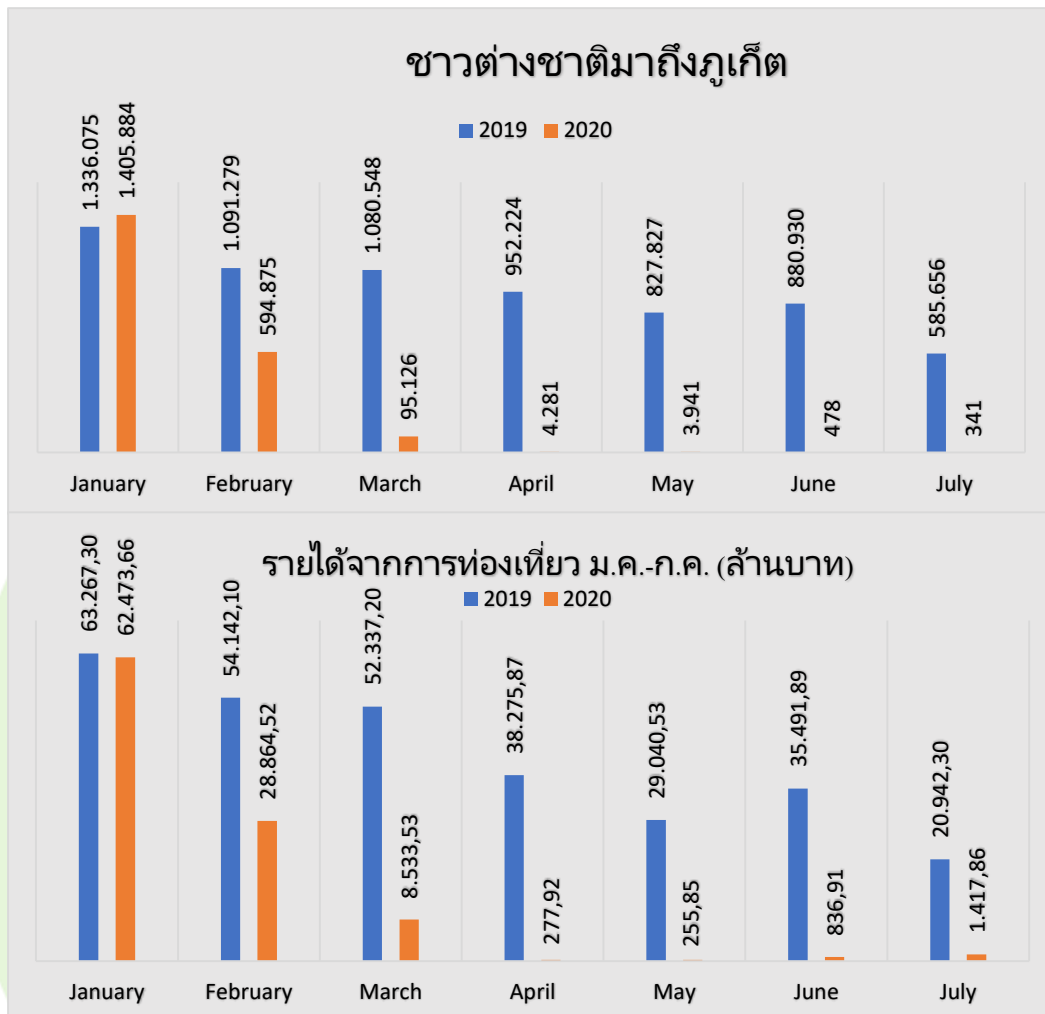
คำนี้หมายถึงการจับคู่การท่องเที่ยวของประเทศที่มีความมั่นใจในความปลอดภัยของ โควิด-19
จะมีข้อตกลงระหว่างรัฐบาลของแต่ละประเทศในการให้สิทธิการเดินทางไปและกลับจากกันโดยไม่มี
การกักขังเป็นเวลา 14 วัน ปลอดภัยจากโรคโควิด-19 อย่างแท้จริง ด้วยวิธีการระหว่างประเทศ

รูปที่ 1. นักท่องเที่ยวเดินทางมาถึงภูเก็ต (2562-2563)

หมายเหตุ: 2019 – 2562; 2020 – 2563. ที่มา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2563:9)

รูปที่ 2. รายได้จากการท่องเที่ยว (2562-2563)

หมายเหตุ: 2019 – 2562; 2020 – 2563. ที่มา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2563:9)

7. ผู้ให้บริการประสบการณ์ชาวฟินแลนด์กำลังจะห มุนเวียนหรือไม่?

Leena Grönroos

leena.gronroos@haaga-helia.fi

Annika Konttinen

annika.konttinen@haaga-helia.fi

มหาวิทยาลัยฮากา เฮเลีย

ฟินแลนด์

7.1. บทนำ

ในขณะนี้ น้อยกว่า 9% ของโลกเป็นวงกลม (Circle Economy, 2563) หมายความว่ากว่า 90% ของทรัพยากรที่เราบริโภคไปจะสูญเปล่าเมื่ออายุการใช้งานสิ้นสุดลง อย่างไรก็ตาม มันก็หมายความว่ายังมีศักยภาพมากมายสำหรับการเติบโตต่อไปของเศรษฐกิจหมุนเวียน นอกจากนี้

เศรษฐกิจโลกสามารถหลีกเลี่ยงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เป็นอันตรายและบรรลุเป้าหมายของข้อตกลงปารีสได้ด้วยการหมุนเวียนเป็นวงกลมเท่านั้น

ฟินแลนด์เป็นประเทศแรกในโลกที่จัดทำ Road Map to Circular Economy (Sitra, 2559) โดยมุ่งเน้นไปที่อุตสาหกรรมหนัก การก่อสร้าง การขนส่ง และลอจิสติกส์ แต่ยังกำหนดจังหวะสำหรับอุตสาหกรรมอื่นๆ ทั้งหมดเช่นกัน ในฟินแลนด์ มากกว่าสามของประชากรคุ้นเคยกับคำว่าเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งเป็นอัตราสูงสุดของประเทศนอร์ดิกทั้งหมด และประชากรก็มีแนวโน้มต่อแนวคิดในการลดการบริโภคของพวกเขาอย่างมากกว่าประชากรนอร์ดิกอื่นๆ (SB Insight, 2562)

มีเมกะเทรนด์ที่ผลักดันเราไปสู่การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนเช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเติบโตของประชากร โลกาภิวัตน์ วัฒนธรรมผู้บริโภคใหม่ๆ และการพัฒนาเทคโนโลยี (Manniche, Larsen, Broegaard and Holland, 2560) เศรษฐกิจหมุนเวียนถูกมองว่าเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

อันที่จริงแล้วเป็นวิธีเดียวที่โลกจะสามารถรองรับประชากร 8 พันล้านคนในเร็วๆ นี้ ในเวลาที่ทรัพยากรมีราคาแพงกว่า หายาก และกระจายอย่างไม่เท่าเทียมกัน (Larsson 2561; HSD 2562) เศรษฐกิจหลังอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีระดับการบริโภคเกินดาวเคราะห์หลายดวง (Circle Economy, 2563)

ในขณะที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเผชิญกับความกังวลเกี่ยวกับรอยเท้าทางสิ่งแวดล้อมขนาดใหญ่ การริเริ่มความยั่งยืนและเศรษฐกิจหมุนเวียนเป็นสิ่งที่เรียกร้องอย่างมาก

นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

และพวกเขาต้องการทางเลือกที่มีความรับผิดชอบมากขึ้น

สำหรับหลายๆ

บริษัท

โครงการริเริ่มเศรษฐกิจหมุนเวียนเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม CSR (ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร) สำหรับหลายๆ คน เศรษฐกิจหมุนเวียนเสนอโอกาสในการประหยัดต้นทุน การปรับปรุงชื่อเสียง และความได้เปรียบในการแข่งขัน (คณะกรรมการยุโรป, 2560; Vargas-Sánchez, 2561) จนถึงปัจจุบัน เศรษฐกิจหมุนเวียนได้มุ่งเน้นไปที่การจัดการของเสีย น้ำ และพลังงาน จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการจัดซื้อและการจัดการคนตลอดจนการศึกษา

มีงานวิจัยทางวิชาการที่ค่อนข้างจำกัดและมีบางกรณีธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจหมุนเวียนในด้านการท่องเที่ยวและบริการ อุตสาหกรรมต่างๆ ไม่ได้ใช้ทรัพยากรมากขนาดนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมหนักซึ่งเป็นจุดเน้นของแผนที่ถนนของเศรษฐกิจหมุนเวียนของฟินแลนด์ (Sitra, 2559; Herlevi, 2563) อย่างไรก็ตาม ภาคการท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญในการทำให้แนวคิดของเศรษฐกิจหมุนเวียนเป็นที่รู้จักมากขึ้นและเผยแพร่ความตระหนักรู้ถึงประโยชน์ของเศรษฐกิจหมุนเวียน นอกจากนี้ การท่องเที่ยวยังรวมถึงบางภาคส่วนที่กระแสดูดีและการซื้อที่มีบทบาทสำคัญ เช่น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ผู้ให้บริการประสบการณ์และภาคร้านอาหาร มีงานวิจัยเกี่ยวกับร้านอาหารและประเด็นเรื่องเศษอาหารอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม ร้านอาหารเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการจัดหาอาหารและเครื่องดื่มในอุตสาหกรรมการเดินทางและการท่องเที่ยว เช่นเดียวกับ Gretzel et al (2562) ที่เน้นย้ำถึงความหลากหลายของการเดินทางและการท่องเที่ยว ตั้งแต่โฮมสเตย์ไปจนถึงการตั้งแคมป์ ต้องการโซลูชันเศรษฐกิจหมุนเวียนที่เฉพาะเจาะจง ผู้ให้บริการประสบการณ์นำเสนออาณาเขตที่ไม่จดที่แผนที่ในแนวหน้าวงกลมและเป็นพื้นที่ที่น่าสนใจที่จะได้เห็น

7.2. กรอบทฤษฎี

ระบบเศรษฐกิจปัจจุบันของเราซึ่งมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการบริโภคเกินขนาดที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เป็นสิ่งที่ไม่ยั่งยืน ความท้าทายในยุคสมัยของเรา เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การผลิตอาหาร ขยะพลาสติก การขนส่ง และการปล่อยมลพิษ มักถูกกล่าวถึงในการอภิปรายในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนของสถานที่ท่องเที่ยวและธุรกิจต่างๆ ในช่วงเวลาที่ใช้ทรัพยากรเกิดขึ้นในอัตราเกือบสองเท่าของการเติบโตของประชากร (OECD, 2562) เราต้องคิดหาวิธีแก้ไขปัญหามัน เราสามารถบรรลุเป้าหมายด้านสภาพอากาศได้ก็ต่อเมื่อเราเปลี่ยนวิธีการผลิตและบริโภคผลิตภัณฑ์และบริการ (Ellen MacArthur Foundation, 2562) ผลิตภัณฑ์ต้องได้รับการออกแบบเพื่อให้สามารถใช้งานได้นานขึ้น ขายต่อ ซ่อมแซม รีไซเคิล และรีไซเคิลเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ในระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน ไม่มีของเสีย พลังงานทั้งหมดสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ราคาสะท้อนต้นทุนการผลิตทั้งหมด และเศรษฐกิจมุ่งเน้นที่การทำงานร่วมกันและความเชื่อมโยงระหว่างผู้ดำเนินการและผู้มีส่วนได้ส่วน

สียต่างๆ (SB Insight, 2562)
การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนหมายความว่าเราจะใช้และเพิ่มมูลค่าให้กับวัสดุให้นานที่สุด
โดยใช้พลังงานและทรัพยากรน้อยลง ปรับปรุงผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมกัน

ระบบเศรษฐกิจในปัจจุบันของเรา เรียกว่าเศรษฐกิจเชิงเส้น และอธิบายว่าเป็นการเอา-ทำให้-
บริโภค-ทิ้ง อาศัยทรัพยากรราคาถูกและเข้าถึงได้ง่าย (Boluk, Cavaliere & Higgins-Desbiolles,
2562; European Commission, 2560; Manniche, Larsen, Broegaard and Holland, 2560;
วาร์กัส-ซานเชซ, 2561). ในอนาคต ทรัพยากรจะไม่พร้อมใช้ และราคาจะเพิ่มขึ้น
ตัวอย่างการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในปัจจุบันเป็นแบบประดาน้ำมากกว่าหลุมฝังศพ

ในขณะที่ตัวอย่างเศรษฐกิจแบบวงกลมควรเป็นแบบอยู่ต่อเปเล (Vargas-Sánchez, 2561) ในอนาคต
ของเสียจากบริษัทหนึ่งจะกลายเป็นวัตถุดิบที่มีค่าสำหรับอีกธุรกิจหนึ่ง

ทรัพยากรจะมีมูลค่าแทนของเสีย มูลค่าเพิ่มขึ้นตลอดทางในการอัพไซเคิล
ซึ่งหมายถึงการออกแบบจากเปเลถึงเปเล (Rizos, Tuokko & Behrens, 2560).

เศรษฐกิจหมุนเวียนได้เปิดโอกาสทางธุรกิจและตลาดใหม่ๆ รวมทั้งได้สร้างรูปแบบธุรกิจใหม่ (EU,
2562; EC, 2562; Jackowski, 2562; Rizos, Tuokko & Behrens, 2560; Vargas-Sánchez, 2561;
Vargas-Sánchez, 2562) การขุดในเมือง คือ

การใช้วัสดุที่มีอยู่แล้วในเมืองในรูปแบบของขยะอิเล็กทรอนิกส์และของเสียจากการก่อสร้างที่สามารถ
ถแปรรูปเป็นวัตถุดิบได้

เป็นแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจหมุนเวียนซึ่งอาจกลายเป็นโอกาสทางธุรกิจที่ยิ่งใหญ่สำหรับเมื่อ
ต่างๆ ทั่วโลก (Xavier et al., 2562).

เดิมที Circular Economy เป็นเพียงแค่หลักการ 3R ของการลด การใช้ซ้ำ และการรีไซเคิล
ต่อมาขยายเป็น 6Rs ของ Reuse, Recycle, Redesign, Remanufacture, Reduce and Recover
(Vargas-Sánchez, 2561; Manniche, Larsen, Broegaard and Holland, 2560).

"กรอบการดำเนินธุรกิจ" โมเดลเศรษฐกิจหมุนเวียนโดยมูลนิธิ Ellen MacArthur
เรียกร้องให้มีการแก้ไข: สร้างใหม่ (เปลี่ยนไปใช้พลังงานหมุนเวียนและวัสดุ) แบ่งปัน
(แบ่งปันทรัพย์สิน เช่น ห้อง รถยนต์ เครื่องใช้) เพิ่มประสิทธิภาพ (เพิ่มประสิทธิภาพ ขจัดของเสีย)
วนรอบ (ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตซ้ำ วัสดุรีไซเคิล) Virtualise (การเดินทาง หนังสือ ฯลฯ)
และการแลกเปลี่ยน (แทนที่ของเก่าที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ด้วยวัสดุขั้นสูง

ใช้เทคโนโลยีใหม่ เป็นต้น) (Ellen MacArthur Foundation & McKinsey Center for Business
and Environment 2558) โมเดลนี้เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ธุรกิจต่างๆ

เปลี่ยนไปใช้เศรษฐกิจหมุนเวียนโดยเพิ่มการใช้สินทรัพย์ทางกายภาพ ยืดอายุธุรกิจ
และเปลี่ยนไปใช้ทรัพยากรหมุนเวียน การดำเนินการแต่ละรายการในแบบจำลองจะเชื่อมโยงถึงกัน
และจะเร่งประสิทธิภาพของการดำเนินการอื่นๆ (มูลนิธิ Ellen MacArthur, 2558)

โมเดลนี้สามารถนำมาใช้ในธุรกิจการท่องเที่ยวได้เช่นกัน

เนื่องจากโมเดลนี้ไม่ได้เน้นการผลิตเท่ากับโมเดลเศรษฐกิจหมุนเวียนอื่นๆ

เศรษฐกิจหมุนเวียนเกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติทั้งหมด (SB Insight, 2562) แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับ UNSDG #12 “การบริโภคและการผลิตอย่างมีความรับผิดชอบ”

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถมีบทบาทสำคัญในการบรรลุ SDGs รวมทั้งสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจผ่านการส่งเสริมแนวปฏิบัติของเศรษฐกิจหมุนเวียนให้กับลูกค้าและซัพพลายเออร์

เศรษฐกิจหมุนเวียนต้องการการเปลี่ยนแปลงอย่างสมบูรณ์ในวิธีที่เราดูทรัพยากร พัฒนารูปแบบธุรกิจตลอดจนวิธีที่เราใช้และผลิตบริการและผลิตภัณฑ์ (Rizos, Tuokko & Behrens, 2560; Ellen MacArthur Foundation, 2562; Vargas-Sánchez, 2562) ใน Circular Economy แนวคิดเรื่องขยะถูกลดขนาดลง และทรัพยากรจะถูกรักษาไว้ในระบบโดยมีมูลค่าสูงสุดและนานที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ปิดลูปวัสดุและทำให้เศรษฐกิจต้องพึ่งพาทรัพยากรน้อยลง (Vargas-Sánchez, 2561) โมเดลธุรกิจ Circular Economy เปลี่ยนจากการเป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์เป็นการใช้ผลิตภัณฑ์ การเช่าซื้อ การเช่า การแบ่งปัน และรูปแบบการบริโภคอื่น ๆ (Manniche, Larsen, Broegaard and Holland, 2560; Rizos, Tuokko & Behrens, 2560; Vargas-Sánchez, 2561; Vargas-Sánchez, 2562).

สหภาพยุโรปยังเป็นผู้เล่นที่แข่งขันในด้านเศรษฐกิจหมุนเวียน แผนปฏิบัติการเศรษฐกิจหมุนเวียนของสหภาพยุโรปฉบับแรก (2559) มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มการสร้างงาน กระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจและการลงทุน ตลอดจนพัฒนาเศรษฐกิจที่เป็นกลางทางคาร์บอน ประหยัดทรัพยากร และแข่งขันได้ แผนปฏิบัติการเศรษฐกิจหมุนเวียนของสหภาพยุโรปฉบับใหม่ (2563) ก้าวไปไกลกว่านั้นและรวมถึงการริเริ่มสำหรับวงจรชีวิตทั้งหมดของผลิตภัณฑ์ รวมถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์ ส่งเสริมกระบวนการเศรษฐกิจหมุนเวียน ส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน และมีเป้าหมายเพื่อให้แน่ใจว่าทรัพยากรที่ใช้จะถูกเก็บไว้ในสหภาพยุโรป เศรษฐกิจให้นานที่สุด เศรษฐกิจหมุนเวียนอาจเป็น “โอกาสทางธุรกิจมูลค่า 4.5 ล้านล้านดอลลาร์” (van Houten & Ishii, 2563; WBCSD, 2560)

การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนหมายความว่าต้องมีความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย ความร่วมมือและการผนึกกำลังกันในอุตสาหกรรมต่างๆ (Vargas-Sánchez, 2561) จะต้องมีความ “โครงสร้างพื้นฐานแบบวงกลม” เช่น แหล่งพลังงานหมุนเวียนในโครงข่ายพลังงานสาธารณะ การเข้าถึงระบบหมุนเวียน ระบบบำบัดน้ำ การเข้าถึงซัพพลายเออร์และผู้ที่ใช้โมเดลธุรกิจของตนบนแพลตฟอร์มการแบ่งปัน การเข้าถึงซัพพลายเออร์ที่สามารถส่งมอบสินค้าที่ผลิตซ้ำ ใช้อ้ำ และตกแต่งใหม่ หรือธุรกิจปลายน้ำที่เต็มใจซื้อผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้ว (Manniche, Larsen, Broegaard และ ฮอลแลนด์, 2560).

จนถึงตอนนี้ ผู้เล่นด้านการท่องเที่ยวจำนวนมากได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมเพื่อความยั่งยืน เช่น การลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม แต่ยังไม่เพียงพอในระบบหมุนเวียน จำเป็นต้องมีการรีไซเคิลมากขึ้น การเพิ่มมูลค่าของทรัพยากรเพื่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในเชิงบวก การ Upcycling การนำกลับมาใช้ใหม่ การฟื้นฟู และการใช้แหล่งพลังงานหมุนเวียน (Rizos, Tuokko & Behrens, 2560; Ellen MacArthur Foundation, 2556; Manniche, Larsen, Broegaard and ฮอลแลนด์, 2560).

เศรษฐกิจหมุนเวียนเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจและการปกป้องสิ่งแวดล้อม (Vargas-Sánchez 2561)

ช่วยให้จุดหมายปลายทางและบริษัทเติบโตได้ในขณะที่ลดการปล่อยมลพิษและการใช้ทรัพยากร โดยหันไปใช้ระบบพลังงานหมุนเวียน

และลดระยะทางด้านอาหารผ่านการจัดซื้อในท้องถิ่นและการทำฟาร์มในเมือง กล่าวคือ การบรรลุผลสำเร็จทางเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำที่ทำได้

การเปลี่ยนแปลงไปสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนต้องอาศัยความร่วมมือกับบริษัทและอุตสาหกรรมอื่นๆ

ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์ระยะยาวกับห่วงโซ่อุปทาน (Vargas-Sánchez, 2561; Manniche, Larsen, Broegaard and Holland, 2560).

7.3. วิธี

เพื่อหาบทความทางวิชาการล่าสุดและตัวอย่างในอุตสาหกรรม

ตลอดจนเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการอภิปราย เราได้ดำเนินการทบทวนวรรณกรรม

แหล่งที่มารวมถึงบทความล่าสุดในวารสารการท่องเที่ยวเชิงวิชาการรวมถึงการศึกษาล่าสุดโดยองค์

ระหว่างประเทศ (เช่น EU, Ellen MacArthur Foundation & McKinsey Center for Business and Environment, Sitra) เช่นเดียวกับนักวิจัยก่อนหน้าเรา (เช่น Vargas-Sánchez, 2561)

เราสังเกตเห็นว่ามีบทความเกี่ยวกับเศรษฐกิจหมุนเวียนและกรณีศึกษาในภาคการท่องเที่ยวไม่เพียงพอ ความพยายามที่โดดเด่นในด้านนั้นคือการวิจัยวรรณกรรมโดย Vargas-Sánchez (2561, 2562)

และ Julião, Gaspar, Tjahjono & Rocha (2562)

และกรณีศึกษาของจุดหมายปลายทางในภูมิภาคบอลติกใต้โดย Manniche, Larsen, Broegaard และ Holland (2560).

ยังขาดการริเริ่มการท่องเที่ยวแบบเศรษฐกิจหมุนเวียนอย่างชัดเจน การศึกษาเศรษฐกิจหมุนเวียนส่วนใหญ่มาจากอุตสาหกรรมการผลิตและการก่อสร้าง (IISD 2562; Vargas-Sánchez 2561; Julião, Gaspar, Tjahjono & Rocha, 2562)

ผู้เขียนได้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจหมุนเวียนใน Sitra คุณ Kari Herlevi (2563)

พร้อมกับบทสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ 6 รายการกับผู้ให้บริการประสบการณ์ในฟินแลนด์

การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญกับนาย Herlevi

เกี่ยวกับสถานการณ์เศรษฐกิจหมุนเวียนโดยรวมในฟินแลนด์และการมีส่วนร่วมของภาคการเดินทางและการท่องเที่ยว

การสัมภาษณ์ผู้จัดหาประสบการณ์ประกอบด้วยหัวข้อที่ได้มาจากการทบทวนวรรณกรรม

หัวข้อหลัก ได้แก่ การซื้อ (อุปกรณ์ ความเป็นเจ้าของ วงจรชีวิต) คู่ค้า (พันธมิตรความร่วมมือและเกณฑ์การคัดเลือก) และการสื่อสาร (รวมถึงการสื่อสารการตลาดอย่างรับผิดชอบ)

จากทั้งหมด 6 บริษัทที่สัมภาษณ์ มี 3 บริษัท (A, B, C) เน้นที่กิจกรรมกลางแจ้ง โดยเน้นที่กลุ่มลูกค้าที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 1) บริษัทแรกกำหนดเป้าหมายกลุ่มบริษัทส่วนใหญ่จัดกิจกรรมสำหรับพวกเขา ส่วนที่สอง (B) เคยเน้นกลุ่มบริษัทและค่ายของโรงเรียน แต่เนื่องจากการระบาดของ โควิด-19 ตอนนี้จึงมุ่งเป้าไปที่ FITs เช่นกัน ทั้ง (A, B) ให้บริการที่พักด้วย บริษัทที่สาม (C) เป็น บริษัท ที่เพิ่งเริ่มต้นใหม่ที่มีแนวคิดทางธุรกิจในการนำกลุ่มเล็ก ๆ ไปสู่ธรรมชาติ อีกบริษัทหนึ่ง (D) รวมอุตสาหกรรมที่พักและการประชุมโดยเสนอแพ็คเกจที่พักแบบบริการเต็มรูปแบบในกระท่อม รวมถึงอาหารและกิจกรรมต่างๆ บริษัทอื่นๆ อีก 2 แห่ง (E, F) เป็นสถานที่ท่องเที่ยว โดยหนึ่งในนั้น (E) สนุกสนานสำหรับครอบครัว และยังมีกิจกรรมต่างๆ อีกด้วย ชั้นที่ 6 (F) เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่เน้นการประชุมและกิจกรรมสำหรับกลุ่มธุรกิจ รวมถึงที่พักและกิจกรรมต่างๆ

ตารางที่ 1. บริษัทที่สัมภาษณ์และสายงานธุรกิจ

บริษัท	กิจกรรมทางธรรมชาติ	การประชุม สิ่งจูงใจ การประชุม และกิจกรรม	อาหาร	ที่พัก	แหล่งท่องเที่ยวเฉพาะเรื่อง
A	X		X	X	
B	X	X	X	X	
C	X		X		
D		X	X	X	
E	X	X	X		X
F	X		X	X	X

บริษัททั้ง

6

แห่งได้รับเลือกให้เข้าร่วมการศึกษานี้เนื่องจากเป็นที่รู้จักว่าเป็นบริษัทที่มีความรับผิดชอบมากที่สุด
ในสาขาของตน แม้จะเป็นผู้จัดหาประสบการณ์ แต่บริษัททั้งหมดก็ใช้วัสดุในการผลิตกิจกรรม
ดังนั้นจึงมีสิทธิ์เข้าร่วม Circular Economy
หลายคนมีหรืออยู่ในระหว่างดำเนินการขอใบรับรองการตรวจสอบและป้ายชื่อ Sustainable Travel
Finland (STF) แนวคิดคือการรวบรวมมุมมองจากบริษัทประเภทต่างๆ และขนาดต่างๆ
ในภาคกิจกรรม ซึ่งตั้งอยู่ในส่วนต่างๆ ของประเทศด้วย

ท่องเที่ยวฟินแลนด์อย่างยั่งยืน

STF เป็น โครงการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับบริษัทและจุดหมายปลายทาง จัดทำโดย Visit Finland
องค์กรการท่องเที่ยวแห่งชาติ บริษัทและจุดหมายปลายทางที่ผ่านโปรแกรมทั้งหมดจะได้รับการยอมรับจาก STF
และจะได้รับการมองเห็นในช่องทางการตลาดของ Visit Finland เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในทางปฏิบัติ
บริษัทและจุดหมายปลายทางต่าง ๆ เป็นชุดของเกณฑ์ความยั่งยืนที่ต้องปฏิบัติตาม
พวกเขาจำเป็นต้องเข้าร่วมในการฝึกอบรมด้านความยั่งยืนและบรรจุใบรับรอง
ซึ่งได้รับการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอโดยบุคคลที่สาม และเป็นที่ยอมรับภายใต้ฉลาก STF หมายความว่าฉลาก
STF จะต่ออายุได้ก็ต่อเมื่อบริษัทมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ ผ่านการตรวจสอบตามปกติ
(การเดินทางอย่างยั่งยืนฟินแลนด์ 2563)

7.4. ผลลัพธ์

บริษัทที่สัมภาษณ์มีความตระหนักในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจหมุนเวียน
แนวคิดและแนวปฏิบัติที่พบบ่อยที่สุดที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจหมุนเวียนนั้นเกี่ยวข้องกับการลดของ
เสียและการรีไซเคิล (ขยะชีวภาพ สิ่งทอ) การนำกลับมาใช้ใหม่ (การนำไม้กลับมาใช้ใหม่) การฟื้นฟู
(การปรับปรุงอาคารและเฟอร์นิเจอร์) การริเริ่มด้านพลังงานหมุนเวียน (ลม พลังงานแสงอาทิตย์
ความร้อนใต้พิภพ) , แทนที่รายการพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวด้วยสิ่งที่ยั่งยืนมากขึ้น (ส้อมไม้และมีด)
แนวทางการจัดซื้อและการดำเนินการหมุนเวียนเชิงกลยุทธ์มากขึ้นนั้นมาพร้อมกับกระบวนการขอ
ฉลากสิ่งแวดล้อมหรือฉลาก Sustainable Travel Finland
เมื่อการทำงานเกี่ยวกับประเด็นความยั่งยืนกลายเป็นเรื่องที่มีงนมากขึ้น

ตารางด้านล่างรวมกรอบ

ReSOLVE

และตัวอย่างการดำเนินการเกี่ยวกับเศรษฐกิจหมุนเวียนที่พบบ่อยที่สุดที่ดำเนินการโดยบริษัทต่างๆ
ที่สัมภาษณ์สำหรับการศึกษานี้:

หลักการเศรษฐกิจหมุนเวียนในกรอบ ReSOLVE	การดำเนินการของเศรษฐกิจหมุนเวียนที่แนะนำ	การดำเนินการเศรษฐกิจหมุนเวียนใดที่ผู้ให้บริการกิจกรรมที่สัมภาษณ์กำลังทำอยู่
สร้างใหม่	เปลี่ยนไปใช้พลังงานหมุนเวียนและวัสดุ เรียกคีน รักษา และฟื้นฟูสุขภาพของระบบนิเวศ	อนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ ความคิดริเริ่มของพลังงานแสงอาทิตย์ ลมและพลังงานความร้อนใต้พิภพ รถยนต์ไฟฟ้าเพื่อลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ วัสดุก่อสร้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
แบ่งปัน	การแบ่งปันทรัพย์สิน; ยืดอายุด้วยการบำรุงรักษา ใช้ซ้ำ ออกแบบใหม่ อัปเดต	การบำรุงรักษาอาคารและอุปกรณ์ เสาอุปกรณ์; การซื้อของมือสอง; การซื้อและขายที่ตลาดนัดและการประมูล
เพิ่มประสิทธิภาพ	การกำจัดของเสียในการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน เพิ่มประสิทธิภาพและอัปเดตเซลล์ ใช้ประโยชน์จากบิกดาต้าและระบบอัตโนมัติ	หลีกเลี่ยง (อาหาร) ของเสีย การคัดแยกขยะ (ชีวภาพ); การซื้อและการผลิตในท้องถิ่น
วง	เก็บวัสดุไว้ในวงปิด การผลิตซ้ำและการรีไซเคิลผลิตภัณฑ์ การนำกลับมาใช้ใหม่และการออกแบบจากเปลงถึงเปลง	รีไซเคิล
เสมือนจริง	การแปลงเป็นดิจิทัล การซื้อปั้งและการจองออนไลน์ ช่องทางเสมือน ผลิตภัณฑ์และบริการ	การสื่อสารการตลาดอย่างมีความรับผิดชอบบนเว็บไซต์ ตัวเลือกการจองออนไลน์
แลกเปลี่ยน	การแทนที่วัสดุที่ไม่หมุนเวียนด้วยวัสดุขั้นสูง การใช้เทคโนโลยีและบริการใหม่ วิธีการทำสิ่งใหม่ๆ นวัตกรรม	รถยนต์ไฟฟ้าและรถยนต์ไฟฟ้าสำหรับเรือ หัวฝักบัวประหยัดพลังงาน

ไม่มีบริษัทใดที่ครอบคลุมทุกด้านของกรอบงานการแก้ปัญหา

ค่อนข้างมีความกระตือรือร้นในสองหรือสามด้าน

นั้นไม่ได้ถูกมองว่าเป็นปัญหาสำหรับการมีส่วนร่วมใน CE จากการศึกษาของมูลนิธิ Ellen MacArthur และศูนย์ McKinsey Center for Business and Environment (2558) พบว่าบริษัทหลายแห่งประสบความสำเร็จโดยการมุ่งความสนใจไปที่โมเดล ReSOLVE ด้านใดด้านหนึ่ง

สามารถระบุได้ว่ามุมมองแบบองค์รวมของเศรษฐกิจหมุนเวียนสามารถนำเสนอได้ยังขาดหายไป

ด้านล่างนี้คือคำอธิบายโดยละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินการของ Circular Economy ที่เป็นรูปธรรมที่บริษัทต่างๆ กำลังทำอยู่

การซื้อและพันธมิตร

เมื่อซื้ออุปกรณ์ใหม่ คุณภาพ ความตั้งใจและความทนทานดูเหมือนจะเป็นเกณฑ์หลัก เกณฑ์เหล่านี้อาจทำให้การซื้อของแพงขึ้น แต่ถือเป็นการลงทุนระยะยาวและคุ้มค่าเงิน การหาเสื้อผ้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมถูกกำหนดให้เป็นเป้าหมายในบริษัทเดียว

แต่พวกเขาไม่พบตัวเลือกที่เหมาะสมกับการใช้งานระดับมืออาชีพ ของรีไซเคิลก็มีการซื้อเช่นกัน แต่มันเกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ

เช่นเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารหรือเฟอร์นิเจอร์ซึ่งทำให้การตกแต่งไม่เหมือนใคร

แน่นอนว่าสิ่งเหล่านี้ต้องปลอดภัยเช่นกันซึ่งหมายถึงการซ่อมแซมสิ่งต่าง ๆ ก่อนเริ่มใช้งาน

แม้จะมีความทนทาน

แต่วงจรการซื้อไม่ถือเป็นเกณฑ์

เป็นเรื่องปกติมากที่จะบริจาคหรือขายสิ่งของหลังจากที่ไม่ต้องการแล้ว

แต่ความเป็นไปได้ที่จะนำสิ่งของดังกล่าวกลับมาใช้ใหม่ เช่น หรือเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตภัณฑ์อื่นๆ ไม่ได้รับการพิจารณาเมื่อวางแผนการซื้อ

ของเสียเป็นแกนหลักของกระบวนการของบริษัทในหลาย ๆ ด้าน ประการแรก

การลดของเสียโดยเฉพาะอย่างยิ่งการลดขยะอาหารเป็นผลประโยชน์ของทุกคน

การเพิ่มประสิทธิภาพการซื้อและการให้คำแนะนำลูกค้าเป็นวิธีการหลัก ประการที่สอง

การคัดแยกขยะเป็นสิ่งจำเป็น โดยทั่วไปแล้ว จะมีการจัดระเบียบอย่างดีในฟินแลนด์ และบริษัทต่างๆ

ดำเนินการตามความรับผิดชอบ ประการที่สาม การเก็บพลาสติกเป็นปัญหาในระดับหนึ่ง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตชนบทของฟินแลนด์ซึ่งไม่ได้มีการจัดเป็นระเบียบอยู่เสมอ

บริษัทต้องใช้ความคิดริเริ่มและขนส่งขยะพลาสติกไปยังโรงบำบัดน้ำเสียที่ต้องขับรถเป็นระยะทางหลายร้อยกิโลเมตร

การแบ่งปันเป็นส่วนสำคัญของการดำเนินงานของผู้ให้บริการประสบการณ์

รวมถึงการเช่าอุปกรณ์และการจัดซื้อบริการจากพันธมิตร

เหตุผลที่บริษัทต่างๆ

เช่าอุปกรณ์จากพันธมิตรเป็นเรื่องที่ประหยัดมากกว่าการคิดแบบวงกลม

ตัวอย่างเช่น

หากต้องการเรือแคนูมากขึ้นในบางครั้งสำหรับกลุ่มลูกค้าที่ใหญ่ขึ้น
 การเช่าเรือนั้นสมเหตุสมผลกว่าการซื้อ
 การสร้างเครือข่ายกับบริษัทเฉพาะทางเป็นวิธีตอบสนองความคาดหวังที่หลากหลายของลูกค้า
 มันจะไม่เป็นประโยชน์สำหรับบริษัทหนึ่งที่จะทำทั้งหมดโดยลำพัง

การผลิตในห้องถิ่น โดยเฉพาะอาหารท้องถิ่น ได้รับการเน้นย้ำโดยผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคน
 การชื่นชมคนในห้องถิ่นถือเป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบต่อสังคม:
 การรับสมัครคนหนุ่มสาวในห้องถิ่นเป็นพนักงานตามฤดูกาลและการให้คนในห้องถิ่นทำงานในไซต์
 ก่อสร้างตลอดจนการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ของพันธมิตรในห้องถิ่นให้กับลูกค้าเป็นวิธีการทำธุรกิจตาม
 ธรรมชาติของบริษัทที่สัมภาษณ์

แรงกดดันที่จะสามารถพิสูจน์ความรับผิดชอบได้เพิ่มขึ้น
 การเรียกร้องให้มีความร่วมมือตามปลายทางเพื่อสร้างภาพลักษณ์ของแบรนด์ที่ยั่งยืนและคุณภาพที่
 สม่่าเสมออาจมาจากงานพัฒนาประเทศฟินแลนด์เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (STF)
 เซสชันการฝึกอบรม STF นำบริษัทขนาดเล็กของจุดหมายปลายทางมารวมกัน

พลังงาน

เนื่องจากสภาพอากาศแบบนอร์ดิก
 ความร้อนจึงเป็นต้นทุนหลักสำหรับทุกบริษัทที่ดำเนินงานในฟินแลนด์
 พลังงานหมุนเวียนเป็นความต้องการของทุกบริษัทที่สัมภาษณ์
 พวกเขาลงทุนในพลังงานความร้อนใต้พิภพ ลม และพลังงานแสงอาทิตย์
 รัฐบาลคาดว่าจะได้รับแรงจูงใจเนื่องจากการลงทุนในการผลิตพลังงานหมุนเวียนยังคงค่อนข้างแพง
 แม้ว่าราคาลดลงในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา
 ปัญหาใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับพลังงานอีกประการหนึ่งคือรถยนต์
 ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในประเทศที่มีระยะทางไกล
 รถยนต์ของบริษัทที่ประหยัดน้ำมันและไฟฟ้าเป็นความต้องการเพื่อลดการปล่อยมลพิษและบรรลุความ
 ป็นกลางของคาร์บอน

โซลูชันพลังงานใหม่มีความสำคัญต่อการต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นปัญหาใหญ่สำหรับบริษัททั้งหมด
 และพวกเขามีความคาดหวังสูงสำหรับตนเองว่าจะทำงานได้ดีขึ้น
 เป็นที่น่าสังเกตว่าบริษัทหลายแห่งที่สัมภาษณ์ได้ลงทุนในโซลูชันที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้เมื่อสิบกว่า
 ปีที่แล้วและถือได้ว่าเป็นผู้บุกเบิก

การสื่อสาร

บริษัทไม่ได้สื่อสารเกี่ยวกับความรับผิดชอบและความพยายามของเศรษฐกิจหมุนเวียนในที่สาธารณะมากนัก ข้อความในการสัมภาษณ์มีความชัดเจน: “เราควรสื่อสารในหน้าแรกและในโซเชี่ยลมีเดียมากกว่านี้!” การโอ้อวดความสำเร็จของพวกเขาขัดกับลักษณะทางธรรมชาติของฟินน์

แม้ว่าผู้ให้สัมภาษณ์จะบอกว่าควรสื่อสารเกี่ยวกับความรับผิดชอบของตนให้มากขึ้น พวกเขาได้แนะนำและให้ความรู้แก่ลูกค้าแล้วในหลายๆ ทาง มีคำแนะนำเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับลูกค้าที่กระตือรือร้น คุณมีธรรมชาติยังให้คำแนะนำด้วยวาจาที่ชัดเจนและแสดงให้เห็นถึงวิธีการปฏิบัติตนในธรรมชาติ ตัวแทนของบริษัทยังกล่าวอีกว่าการรีไซเคิลน้ำอัดลมสามารถเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมได้เช่นกัน การรีไซเคิลขวดเป็นวิถีชีวิตปกติในฟินแลนด์ ในฐานะกิจกรรม ‘ใช้ชีวิตเหมือนคนในท้องถิ่น’ มักจะพกพาขวดน้ำไปทิ้งที่ซูเปอร์มาร์เก็ตในท้องถิ่นเพื่อส่งคืนกระป๋อง ลูกค้ารู้สึกเกี่ยวกับการเรียนรู้วิธีการคืนกระป๋องและซื้อของดีๆ ด้วยเงินจำนวนเล็กน้อยที่ได้รับเป็นการตอบแทน

7.5. อภิปรายและข้อสรุป

ผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดของการสัมภาษณ์คือ Circular Economy ยังไม่ถูกมองว่าเป็นแนวคิดทั้งหมดโดยผู้ให้ประสบการณ์ พวกเขาทำสิ่งต่างๆ หลายอย่างซึ่งรวมอยู่ในเศรษฐกิจหมุนเวียน แต่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ แนวคิดของ Circular Economy มีความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมหนักที่มีการไหลของวัสดุจำนวนมาก

สำหรับมุมมองที่เป็นระบบมากขึ้นเกี่ยวกับการคิดแบบวงกลมระหว่างผู้ให้บริการประสบการณ์ จำเป็นต้องมีตัวอย่างบริษัทที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่ประสบความสำเร็จมากขึ้นเพื่อให้พวกเขาปฏิบัติตามและรับทราบ ตอนนี้แทบไม่มีเลยในด้านการท่องเที่ยว อาจเป็นเรื่องยากที่จะเกี่ยวข้องกับตัวอย่างอุตสาหกรรมหนัก การผสมผสานก็อาจได้ผลเช่นกัน ดังนั้นการดำเนินการหมุนเวียนที่ประสบความสำเร็จจากอุตสาหกรรมอื่น ก็สามารถสร้างแรงบันดาลใจได้เช่นกัน

ในการให้สัมภาษณ์กับผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจหมุนเวียนในเมือง Sitra คุณ Kari Herlevi (2563) กล่าวว่าเนเธอร์แลนด์เป็นประเทศที่มีกิจกรรมหมุนเวียนที่คุ้มค่าที่จะเปรียบเทียบ

การรีไซเคิลและพลังงานหมุนเวียนเป็นแง่มุมของเศรษฐกิจหมุนเวียนที่บริษัทต่างๆ ที่สัมภาษณ์เพื่อการศึกษาได้รับการยอมรับมากที่สุด การคิดวงจรชีวิตและการรักษาทรัพยากรให้อยู่ในวงจรนั้นยังไม่ได้เป็นหลักการสำคัญในการตัดสินใจซื้อ ความร่วมมือมีความสำคัญจากหลายมุมมอง ไม่เพียงแต่แบ่งปันอุปกรณ์และความรู้เท่านั้น

แต่ยังรวมถึงมุมมองแบบองค์รวมมากขึ้นของห่วงโซ่อุปทานทั้งหมดเพื่อให้แน่ใจว่าจำเป็นต้องมีวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์

บริษัทสามารถได้เปรียบในการแข่งขันจากการอยู่บนเส้นทางหมุนเวียน
สิ่งที่ยังไม่ได้ดำเนินการคือโมเดลธุรกิจหมุนเวียนที่จะมาทำลายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
มีหลายอย่างที่ต้องทำเกี่ยวกับการเป็นหุ้นส่วนทั่วทั้งห่วงโซ่อุปทานแบบหมุนเวียน
เราจะไม่สงสัยว่าผู้บุกเบิกที่รับผิดชอบคนใดคนหนึ่งเหล่านี้จะยอมรับพวกเขาหรือไม่

อ้างอิง

- Boluk, K.A., คาลเลียร์, C.T. & Higgins-Desbiolles, F. (2562).
กรอบการทำงานที่สำคัญสำหรับการสอบปากคำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชา
ชาติปี 2573 ในด้านการท่องเที่ยว วารสารการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. Vol 27, No 7, pp. 847-
864.
- เศรษฐกิจวงกลม (2563). The Circularity Gap Report 2020. URL: [https://assets.website-files.com/5e185aa4d27bcf348400ed82/5e26ead616b6d1d157ff4293_20200120%20-%20CGR%20Global%20-%20Report%20web%20single%20page%20-%20210-x297 20ปีอัด.pdf](https://assets.website-files.com/5e185aa4d27bcf348400ed82/5e26ead616b6d1d157ff4293_20200120%20-%20CGR%20Global%20-%20Report%20web%20single%20page%20-%20210-x297%20ปี%20อัด.pdf)
- มูลนิธิเอลลเลน แมคอาเธอร์ (2558). **สู่เศรษฐกิจหมุนเวียน:**
เหตุผลทางธุรกิจสำหรับการเปลี่ยนผ่านแบบเร่งรัด URL:
https://www.ellencartherfoundation.org/assets/downloads/TCE_Ellen-MacArthur-Foundation_9-Dec-2015.pdf
- มูลนิธิเอลลเลน แมคอาเธอร์ (2562). **จบภาพ:**
เศรษฐกิจแบบวงกลมจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างไร URL:
<https://www.ellencartherfoundation.org/publications/completing-the-picture-climate-change>
- มูลนิธิ Ellen MacArthur และศูนย์ McKinsey เพื่อธุรกิจและสิ่งแวดล้อม (2558) การเติบโตภายใน:
วิสัยทัศน์เศรษฐกิจหมุนเวียนสำหรับการแข่งขันในยุโรป URL:
<https://www.ellencartherfoundation.org/publications/growth-within-a-circular-economy-vision-for-a-competitive-europe>
- คณะกรรมาธิการยุโรป (2563). **แผนปฏิบัติการเศรษฐกิจหมุนเวียนของสหภาพยุโรป** URL:
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1583933814386&uri=COM:2020:98:FIN>
- คณะกรรมาธิการยุโรป (2560) **ก้าวสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนกับ EMAS** URL:
https://ec.europa.eu/environment/emas/pdf/other/report_EMAS_Circular_Economy.pdf

รัฐสภายุโรป (2562). ปีตรอบ: แพ้เคจเศรษฐกิจหมุนเวียนใหม่ URL:
http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2016/573899/EPRS_BRIE%282016%29573899_EN.pdf

Gretzel, U., Murphy, J., Pesonen, J. & Blanton, C. (2562). เศรษฐกิจในครัวเรือนนักท่องเที่ยว: บทความในมุมมอง ทบทวนการท่องเที่ยว ฉบับที่ 75 ลำดับที่ 1 หน้า 235-238

Herlevi, K. (2563). สัมภาษณ์ผู้อำนวยการโครงการเศรษฐกิจหมุนเวียน สิตรา

ไอเอสดี (2562). WCFE Bulletin – The Third World Circular Economy Forum 3-4 มิถุนายน 2019 URL: <http://enb.iisd.org/download/pdf/sd/enbplus208num36e.pdf>

Jackowski, อี. (2562). โมเดลธุรกิจที่ได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติคืออนาคต URL: <https://www.weforum.org/agenda/2019/09/business-models-inspired-by-nature-are-the-future/>

Juliao, J., Gaspar, M., Tjahjono, B. & Rocha, S. (2562). สำรวจเศรษฐกิจหมุนเวียนในอุตสาหกรรมบริการ URL: https://www.researchgate.net/profile/Jorge_Juliao/publication/325541436_Exploring_Circular_Economy_in_the_Hospitality_Industry/links/5ba22ee892851ca9ed151457/Exploring-Circular-Economy-in-the-Hospitality-gindepublishation.pdf

ลาร์สัน, เอ็ม. (2561). โมเดลธุรกิจหมุนเวียน: การพัฒนาอนาคตที่ยั่งยืน สำนักพิมพ์สปริงเกอร์อินเตอร์เนชันแนล

Manniche, J., Larsen, K. T., Broegaard, R.B. & Holland, E. (2560). ปลายทาง: เศรษฐกิจการท่องเที่ยวหมุนเวียน – คู่มือสำหรับการเปลี่ยนไปสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนภายในภาคการท่องเที่ยวและการบริการในภูมิภาคบอลติกใต้ URL: https://circulareconomy.europa.eu/platform/sites/default/files/cirtoinno-handbook_eng-rev.-4.pdf

โออีซีดี (2561) โมเดลธุรกิจสำหรับเศรษฐกิจหมุนเวียน: โอกาสและความท้าทายจากมุมมองของนโยบาย URL: <https://www.oecd.org/environment/waste/policy-highlights-business-models-for-the-circular-economy.pdf>

OECD (2562). RE-CIRCLE: ประสิทธิภาพทรัพยากรและเศรษฐกิจหมุนเวียน URL: <https://www.oecd.org/environment/waste/recircle.htm>

Rizos, V., Tuokko, K. & Behrens, A. (2560). เศรษฐกิจหมุนเวียน – การทบทวนคำจำกัดความ กระบวนการ และผลกระทบ URL: <https://www.ceps.eu/ceps-publications/circular-economy-review-definitions-processes-and-impacts/>

- SB Insight (2562). ตลาดนอร์ดิกสำหรับเศรษฐกิจหมุนเวียน: หัสนคติ พฤติกรรม และโอกาสทางธุรกิจ URL: <https://static1.squarespace.com/static/5c6e8c12f4755a05890f2aac/t/5c8f6aa0ec212d734791b2ac/1552902842792/Download-TheNordicMarketForCircularEconomy2019-Compressed.pdf>
- สีตรา (2559). เป็นผู้นำวงจร – แผนที่ถนนฟินแลนด์สู่เศรษฐกิจหมุนเวียน 2559–2568 URL: <https://media.sitra.fi/2017/02/28142644/Selvityksia121.pdf>
- เที่ยวฟินแลนด์อย่างยั่งยืน (2563). สู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อ URL: <https://www.businessfinland.fi/en/do-business-with-finland/visit-finland/sustainable-travel-finland-label>
- Van Houten, F. & Ishii, N. (2563). โลกต้องการเศรษฐกิจหมุนเวียน ช่วยเราทำให้มันเกิดขึ้น URL: <https://www.weforum.org/agenda/2020/01/the-world-needs-a-circular-economy-lets-make-it-happen/>
- Vargas-Sánchez, A. (2561). การหยุดชะงักของเศรษฐกิจหมุนเวียนในการท่องเที่ยวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้: อิมการบริการและการท่องเที่ยวทั่วโลก Vol 10 No6, 2018, pp. 652-661.
- วารีกัส-ซานเชซ, อ. (2562). โฉมหน้าใหม่ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวภายใต้เศรษฐกิจหมุนเวียน วารสารการท่องเที่ยวล่วงหน้า. สำนักพิมพ์มรดก จำกัด
- WBCSD (2560). คู่มือ CEO สู่เศรษฐกิจหมุนเวียน URL: https://docs.wbcsd.org/2017/06/CEO_Guide_to_CE.pdf
- Xavier, L.H., Giese, E.C., Ribeiro-Duthie, A.C. & Freitas Lins, F.A. (2562). ความยั่งยืนและเศรษฐกิจหมุนเวียน: แนวทางเชิงทฤษฎีมุ่งเน้นไปที่การทำเหมืองขยะอิเล็กทรอนิกส์ในเมือง นโยบายทรัพยากร URL: <https://doi.org/10.1016/j.reourpol.2019.101467>